

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. 76 Ljubljana, petek 6. 11. 1998

Cena 960 SIT

ISSN 1318-0576

Leto VIII

MINISTRSTVA

3774. Pravilnik o obrazcih prijav podatkov za matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja

Na podlagi drugega odstavka 63. člena zakona o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. 45/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94) izdajam

PRAVILNIK o obrazcih prijav podatkov za matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja

1. člen

S tem pravilnikom se predpisujejo obrazci prijav podatkov za uvedbo in vodenje matične evidencie o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: matična evidenca).

2. člen

Prijave podatkov za uvedbo in vodenje matične evidencie o zavarovancih se pošiljajo na naslednjih obrazcih:

1. prijava v pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje – na obrazcu M-1;
2. odjava iz pokojninskega in invalidskega ter zdravstvenega zavarovanja – na obrazcu M-2;
3. potrdilo o prijavi – odjavi v pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje – na obrazcu M-1/M-2;
4. sporočilo o sklenitvi delovnega razmerja za SURS – na obrazcu M-1A;
5. sprememba podatkov med zavarovanjem – na obrazcu M-3;
6. potrdilo o spremembi podatkov med zavarovanjem M-3;
7. sporočilo o spremembi podatkov med zavarovanjem za SURS – na obrazcu M-3;

8. sprememba podatkov o zaposlenih osebah pri poslovnem subjektu – na obrazcu M-3A;

9. potrdilo o spremembi podatkov o zaposlenih osebah pri poslovnem subjektu na obrazcu M-3A;

10. prijava podatkov za zdravstveno zavarovanje družinskih članov – na obrazcu M-DČ;

11. potrdilo o prijavi podatkov za zdravstveno zavarovanje družinskih članov – na obrazcu M-DČ,

12. prijava podatkov in spremembe podatkov o plači in zavarovalni dobi – na obrazcu M-4/M-8;

13. prijava podatkov in sprememb podatkov o nadomestilih plače iz zdravstvenega zavarovanja po prenehanju delovnega razmerja – na obrazcu M-5/M-9;

14. prijava podatkov in spremembe podatkov o nadomestilih iz invalidskega zavarovanja – na obrazcu M-6/M-10;

15. prijava o pozneje ugotovljeni pokojninski dobi oziroma povečanju zavarovalne dobe – na obrazcu M-7;

16. prijava o začetku poslovanja zavezanca za prispevek – na obrazcu ER-20;

17. prijava o prenehanju poslovanja zavezanca za prispevek – na obrazcu ER-19;

18. prijava o spremembi v poslovanju zavezanca za prispevek – na obrazcu ER-21.

Obrazci prijav podatkov in sprememb podatkov so objavljeni skupaj s tem pravilnikom in so njegov sestavni del.

3. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o obrazcih prijav podatkov za uvedbo in vodenje matične evidencie o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. 32/96).

4. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. 1. 1999.

Št. 017-01-0020/98

Ljubljana, dne 27. oktobra 1998.

mag. Anton Rop l.r.
Minister
za delo, družino in socialne
zadeve

PRIJAVA

Obr. M-1

Mikrofilmska številka

v pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje

1	Vrsta prijave (ustrezno obkroži)	1 - Sklenitev delovnega razmerja	2 - Sprememba RŠZ oz. delovnega časa
2	Ime in sedež zavezanca za prispevek	3	Matična številka PRS
		4	Registrska številka zavezanca
		5	Šifra dejavnosti
		6	Registrska št. prij. potrebe po delavcu
7	EMŠO	8	Državljanstvo
9	PRIIMEK		
10	IME		
11	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko	
12		Številka in kraj pošte	
13		Šifra in naziv občine	14
15	PREBIVALIŠČE ZAČASNO	Ulica s hišno številko	
16		Številka in kraj pošte	
17		Šifra in naziv občine	19
18	Država	20	Podlaga zavarovanja
21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)	22	
23		24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)
25	Delovno razmerje	26	Št. delovnega dovoljenja
27	Datum izteka zav. pogojev/del. dovoljenja (dan, mesec, leto)	28	Izmensko delo
29	Šolska izobrazba (končana šola)	30	Naziv poklicne/strokovne izobrazbe
31	Stopnja šolske izobrazbe	32	Stopnja strokovne usposobljenosti
33	Stopnja strokovne izobrazbe	34	Naziv delovnega mesta
			Opis dela
			Poklic, ki ga opravlja
35	Poslan v državo	36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje

Opomba:

Kraj ..... dne .....

izpolni ZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

ODJAVA

Obr. M-2

Mikrofilmska številka

iz pokojninskega in invalidskega ter zdravstvenega zavarovanja

1 Vrsta prijave (ustrezno obkroži)		1 - Sklenitev delovnega razmerja		2 - Sprememba RSZ oz. delovnega časa	
2	Ime in sedež zavezanca za prispevek	3	Matična številka PRS		
		4	Registrska številka zavezanca		
		5	Šifra dejavnosti		
		6	Registrska št. prij. potrebe po delavcu		
7	EMŠO	8	Državljanstvo		
9 PRIIMEK					
10 IME					
11	STALNO	Ulica s hišno številko			
		Številka in kraj pošte			
12		Šifra in naziv občine		14	Država
15	PREBIVALIŠČE	Ulica s hišno številko			
		Številka in kraj pošte			
16		Šifra in naziv občine			
17	ZAČASNO	Država			
18		19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)		
20	Podlaga zavarovanja	21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)		
22	Vzrok prenehanja	23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)		
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)	25	Delovno razmerje		
26	Št. delovnega dovoljenja	27	Datum izteka zav. pogojev/ del. dovoljenja (dan, mesec, leto)		
28	Izmensko delo	29	Šolska izobrazba (končana šola)		
30	Naziv poklicne/strokovne izobrazbe	X	31	Stopnja šolske izobrazbe	
32	Stopnja strokovne usposobljenosti	33	Stopnja strokovne izobrazbe		
34 Naziv delovnega mesta					
Opis dela					
Poklic, ki ga opravlja					
35	Poslan v državo	36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje		

Opomba:

Kraj ..... dne .....

Kraj ..... dne .....

Izpolni ZZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

Izpolni ZZZS	Datum prejema
	Prejel

Vložnik

Mikrofilmska številka

POTRDILO O PRIJAVI – ODJAVI

za pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje

Obr. M-1 / M-2

1	Vrsta prijave (ustrezno obkroži)		1 - Sklenitev delovnega razmerja	2 - Sprememba RŠZ oz. delovnega časa
2	Ime in sedež zavezanca za prispevek	3	Matična številka PRS	
		4	Registrska številka zavezanca	
		5	Šifra dejavnosti	
		6	Registrska št. prij. potrebe po delavcu	
7	EMŠO	8	Državljanstvo	
9	PRIIMEK			
10	IME			
11	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko		
12		Številka in kraj pošte		
13		Šifra in naziv občine	14	Država
15	PREBIVALIŠČE ZAČASNO	Ulica s hišno številko		
16		Številka in kraj pošte		
17		Šifra in naziv občine		
18	Država		19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)
20	Podlaga zavarovanja		21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)
22	Vzrok prenehanja		23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)		25	Delovno razmerje
26	Št. delovnega dovoljenja		27	Datum izteka zav. pogojev/del. dovoljenja (dan, mesec, leto)
28	Izmensko delo		29	Šolska izobrazba (končana šola)
30	Naziv poklicne/strokovne izobrazbe		31	Stopnja šolske izobrazbe
32	Stopnja strokovne usposobljenosti		33	Stopnja strokovne izobrazbe
34	Naziv delovnega mesta			
	Opis dela			
	Poklic, ki ga opravlja			
35	Poslan v državo		36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje

Opomba:

Kraj ..... dne .....

izpolni ZZSZ	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vročnik

SPOROČILO

Obr. M-1 A

Mikrofilmska številka

o sklenitvi delovnega razmerja za SURS

1	Vrsta prijave (ustrezno obkroži)	1 - Sklenitev delovnega razmerja	2 - Sprememba RŠZ oz. delovnega časa
2	Ime in sedež zavezanca za prispevek	3	Matična številka PRS
		4	Registrska številka zavezanca
		5	Šifra dejavnosti
		6	Registrska št. prij. potrebe po delavcu
7	EMŠO	8	Državljanstvo
9	PRIIMEK		
10	IME		
11	STALNO	Ulica s hišno številko	
12		Številka in kraj pošte	
13		Šifra in naziv občine	14
15	PREBIVALIŠČE ZAČASNO	Ulica s hišno številko	
16		Številka in kraj pošte	
17		Šifra in naziv občine	
18	Država	19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)
20	Podlaga zavarovanja	21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)
22	Vzrok prenehanja	23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)	25	Delovno razmerje
26	Št. delovnega dovoljenja	27	Datum izteka zav. pogojev/del. dovoljenja (dan, mesec, leto)
28	Izmensko delo	29	Šolska izobrazba (končana šola)
30	Naziv poklicne/strokovne izobrazbe	31	Stopnja šolske izobrazbe
32	Stopnja strokovne usposobljenosti	33	Stopnja strokovne izobrazbe
34	Naziv delovnega mesta		
	Opis dela		
	Poklic, ki ga opravlja		
35	Poslan v državo	36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje

Opomba:

Kraj ..... dne .....

izpolni ZZ/S	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

SPREMEMBA

Obr. M-3

Mikrofilmska številka

podatkov med pokojniskim in invalidskim ter zdravstvenim zavarovanjem

1	Ime in sedež zavezanca za prispevek		2	Matična številka PRS	
			3	Registrska številka zavezanca	
			4	Šifra dejavnosti	
			5	Registrska št. prij. potrebe po delavcu	
6a	Vzrok spremembe		6b	Datum spremembe (dan, mesec, leto)	
7	EMŠO		8	Državljanstvo	
9	PRIIMEK				
10	IME				
11	STALNO	Ulica s hišno številko			
12		Številka in kraj pošte			
13		Šifra in naziv občine	14	Država	
15	ZAČASNO	Ulica s hišno številko			
16		Številka in kraj pošte			
17		Šifra in naziv občine			
18	Država		19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)	
20	Podlaga zavarovanja		21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)	
22	Vzrok prenehanja		23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)	
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)		25	Delovno razmerje	
26	Št. delovnega dovoljenja		27	Datum izteka zav. pogojev/ del. dovoljenja (dan, mesec, leto)	
28	Izmensko delo		29	Šolska izobrazba (končana šola)	
30	Naziv poklicne/ strokovne izobrazbe		31	Stopnja šolske izobrazbe	
32	Stopnja strokovne usposobljenosti		33	Stopnja strokovne izobrazbe	
34	Naziv delovnega mesta				
	Opis dela				
	Poklic, ki ga opravlja				
35	Poslan v državo		36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje	

Opomba:

Kraj ..... dne .....

Izpolni ZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

POTRDILO

Obr. M-3

Mikrofilmska številka

o spremembi podatkov med pokojniskim in invalidskim ter zdravstvenim zavarovanjem

1	Ime in sedež zavezanca za prispevek		2	Matična številka PRS	
			3	Registrska številka zavezanca	
			4	Šifra dejavnosti	
			5	Registrska št. prij. potrebe po delavcu	
6a	Vzrok spremembe		6b	Datum spremembe (dan, mesec, leto)	
7	EMŠO		8	Državljanstvo	
9	PRIIMEK				
10	IME				
11	STALNO	Ulica s hišno številko			
12		Številka in kraj pošte			
13		Šifra in naziv občine	14	Država	
15	PREBIVALIŠČE ZAČASNO	Ulica s hišno številko			
16		Številka in kraj pošte			
17		Šifra in naziv občine			
18	Država		19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)	
20	Podlaga zavarovanja		21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)	
22	Vzrok prenehanja		23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)	
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)		25	Delovno razmerje	
26	Št. delovnega dovoljenja		27	Datum izteka zav. pogojev/del. dovoljenja (dan, mesec, leto)	
28	Izmensko delo		29	Šolska izobrazba (končana šola)	
30	Naziv poklicne/strokovne izobrazbe		31	Stopnja šolske izobrazbe	
32	Stopnja strokovne usposobljenosti		33	Stopnja strokovne izobrazbe	
34	Naziv delovnega mesta				
	Opis dela				
	Poklic, ki ga opravlja				
35	Poslan v državo		36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje	

Opomba:

Kraj ..... dne .....

izpolni ZZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

SPOROČILO

Obr. M-3

Mikrofilmska številka

o spremembi podatkov med pokojninskim in invalidskim ter zdravstvenim zavarovanjem za SURS

1	Ime in sedež zavezanca za prispevek		2	Matična številka PRS	
			3	Registrska številka zavezanca	
			4	Šifra dejavnosti	
			5	Registrska št. prij. potrebe po delavcu	
6a	Vzrok spremembe		6b	Datum spremembe (dan, mesec, leto)	
7	EMŠO		8	Državljanstvo	
9	PRIIMEK				
10	IME				
11	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko			
12		Številka in kraj pošte			
13		Šifra in naziv občine	14	Država	
15	PREBIVALIŠČE ZAČASNO	Ulica s hišno številko			
16		Številka in kraj pošte			
17		Šifra in naziv občine			
18	Država		19	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)	
20	Podlaga zavarovanja		21	Datum pričetka (dan, mesec, leto)	
22	Vzrok prenehanja		23	Datum prenehanja (dan, mesec, leto)	
24	Delovni/zavarovalni čas (ur na teden)		25	Delovno razmerje	
26	Št. delovnega dovoljenja		27	Datum izteka zav. pogojev/ del. dovoljenja (dan, mesec, leto)	
28	Izmensko delo		29	Šolska izobrazba (končana šola)	
30	Naziv poklicne/ strokovne izobrazbe		31	Stopnja šolske izobrazbe	
32	Stopnja strokovne usposobljenosti		33	Stopnja strokovne izobrazbe	
34	Naziv delovnega mesta				
	Opis dela				
	Poklic, ki ga opravlja				
35	Poslan v državo		36	Prostovoljno pokojninsko zavarovanje	

Opomba:

Kraj ..... dne .....

Izpolni ZZSZ	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

Mikrofilmska številka

Obr. M-3A

SPREMEMBA

podatkov o zaposlenih osebah pri poslovnem subjektu

5	Ime in sedež poslovnega subjekta, podružnice itd...		1	Registrska številka zavezanca				
			2	Matična številka PRS STARA				
			3	Matična številka PRS NOVA				
			4	Datum spremembe (dan, mesec, leto)				
6	Enotna matična številka občana	2	Primek in ime	3	Datum pričetka zavarovanja	4	Podlaga	5
1								
01								
02								
03								
04								
05								
06								
07								
08								
09								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								

List številka ..... Zaklj. z listom št. ....

.....
Podpis pooblaščenih oseb

Skupno število zaposlenih oseb .....

M.P.

Datum .....

Mikrofilmska številka

POTRDILO O SPREMEMBI

podatkov o zaposlenih osebah pri poslovnem subjektu

5	Ime in sedež poslovnega subjekta, podružnice itd...	1	Registrska številka zavezanca	
		2	Matična številka PRS STARA	
		3	Matična številka PRS NOVA	
		4	Datum spremembe (dan, mesec, leto)	
6	Enotna matična številka občana	Priimek in ime	Datum pričetka zavarovanja	Podlaga
1	2	3	4	5
01				
02				
03				
04				
05				
06				
07				
08				
09				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

List številka ..... Zaklj. z listom št. ....

.....
Podpis pooblaščenih oseb

Skupno število zaposlenih oseb .....

M.P.

Datum .....

PRIJAVA

Obr. M-DČ

Mikrofilmska številka

podatkov za zdravstveno zavarovanje družinskih članov

ZAVAROVANEC	1	Ime in sedež zavezanca za prispevek	2	Registrska številka zavezanca
			3	Datum pričetka zavarovanja (dan, mesec, leto)
			4	Podlaga zavarovanja
	5	EMŠO		
6	PRIIMEK IN IME			

DRUŽINSKI ČLAN	7	EMŠO	8	Državljanstvo
	9	PRIIMEK IN IME		
	10	Vrsta dogodka 1 - Prijava 2 - Odjava 3 - Sprememba	11	Datum dogodka (dan, mesec, leto)
	12	Podlaga zavarovanja	13	Sorodstvo
	14	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko	
	15		Številka in kraj pošte	
	16		Šifra in naziv občine	17
	18	ZAČASNO	Ulica s hišno številko	
	19		Številka in kraj pošte	
	20		Šifra in naziv občine	21
22	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)		23	Potrdilo o šolanju do (dan, mesec, leto)

DRUŽINSKI ČLAN	7	EMŠO	8	Državljanstvo
	9	PRIIMEK IN IME		
	10	Vrsta dogodka 1 - Prijava 2 - Odjava 3 - Sprememba	11	Datum dogodka (dan, mesec, leto)
	12	Podlaga zavarovanja	13	Sorodstvo
	14	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko	
	15		Številka in kraj pošte	
	16		Šifra in naziv občine	17
	18	ZAČASNO	Ulica s hišno številko	
	19		Številka in kraj pošte	
	20		Šifra in naziv občine	21
22	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)		23	Potrdilo o šolanju do (dan, mesec, leto)

Opomba:

Kraj ..... dne .....

Izpolni ZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

.....
Vložnik

POTRDILO

Obr. M-DČ

Mikrofilmska številka

o prijavi podatkov za zdravstveno zavarovanje družinskih članov

ZAVAROVANEC	1	Ime in sedež zavezanca za prispevek	2	Registrska številka zavezanca
			3	Datum pričetka zavarovanja (dan, mesec, leto)
			4	Podlaga zavarovanja
	5	EMŠO		
	6	PRIIMEK IN IME		

DRUŽINSKI ČLAN	7	EMŠO	8	Državljanstvo	
		9	PRIIMEK IN IME		
	10	Vrsta dogodka 1 - Prijava 2 - Odjava 3 - Sprememba	11	Datum dogodka (dan, mesec, leto)	
	12	Podlaga zavarovanja	13	Sorodstvo	
	14	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko		
	15		Številka in kraj pošte		
	16	ZAČASNO	Šifra in naziv občine	17	Država
	18		Ulica s hišno številko		
	19	ZAČASNO	Številka in kraj pošte		
	20		Šifra in naziv občine	21	Država
22	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)	23	Potrdilo o šolanju do (dan, mesec, leto)		

DRUŽINSKI ČLAN	7	EMŠO	8	Državljanstvo	
		9	PRIIMEK IN IME		
	10	Vrsta dogodka 1 - Prijava 2 - Odjava 3 - Sprememba	11	Datum dogodka (dan, mesec, leto)	
	12	Podlaga zavarovanja	13	Sorodstvo	
	14	PREBIVALIŠČE STALNO	Ulica s hišno številko		
	15		Številka in kraj pošte		
	16	ZAČASNO	Šifra in naziv občine	17	Država
	18		Ulica s hišno številko		
	19	ZAČASNO	Številka in kraj pošte		
	20		Šifra in naziv občine	21	Država
22	Bivalna viza do (dan, mesec, leto)	23	Potrdilo o šolanju do (dan, mesec, leto)		

Opomba:

Kraj ..... dne .....

Izpolni ZZS	Datum prejema
	Prejel

M.P.

Vložnik

PRIJAVA

O POZNEJE UGOTOVLJENI POKOJNISKI DOBI
OZIROMA POVEČANJU ZAVAROVALNE DOBE

OBR. M-7

VP | 1 | 7 | 2 |

EMŠO

Datum spremembe

PRIMEK IN IME

Število vpisov

1 Ime in sedež delodajalca Vrsta posebne dobe Delovno mesto, na katerem se zavarovalna doba šteje s povečanjem	2 Država	3 Dokazi o pokojninski dobi in o dobi, ki se poveča (organ, št. odločbe)	4 Zap. številka vpisa	5 Obdobje						6 Trajanje dobe			7 Šifre						
				dan	mes	let	dan	mes	let	dn	mes	let	država	vrsta dobe	10 11 vzrok spremembe trajanje dela				
			01																
			02																
			03																
			04																
			05																
			06																
			07																
			08																
			09																

Območna enota ZPIZ

Podpis odgovornega delavca

M.P.

V _____, dne _____

3775. Pravilnik o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za davčnega inšpektorja in davčnega izterjevalca v Davčni upravi Republike Slovenije

Na podlagi drugega odstavka 24. in drugega odstavka 27. člena zakona o davčni službi (Uradni list RS, št. 18/96, 36/96, 87/97, 35/98 – odl. US in 48/98), minister za finance izdaja

P R A V I L N I K
o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za davčnega inšpektorja in davčnega izterjevalca v Davčni upravi Republike Slovenije

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa program posebnega strokovnega izpita za davčnega inšpektorja (v nadaljnjem besedilu: inšpektorja) v Davčni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DURS) in program posebnega strokovnega izpita za davčnega izterjevalca (v nadaljnjem besedilu: izterjevalca) v DURS, sestavo in oblikovanje izpitnih komisij, način opravljanja izpitov, vodenje evidence o izpitih, vsebino in obliko prijave na izpit, zapisnika o poteku izpita in potrdila o opravljenem izpitu.

2. člen

Strokovni izpit za inšpektorja oziroma izterjevalca lahko opravlja, kdor izpolnjuje pogoje iz 24. oziroma 27. člena zakona o davčni službi.

3. člen

Strokovni izpit za inšpektorja oziroma izterjevalca (v nadaljnjem besedilu: izpit) obsega pisni in ustni del izpita.

Strokovni izpit za inšpektorja oziroma izterjevalca obsega področja, ki jih določa ta pravilnik.

Program izpita za inšpektorja je enoten za delavce z višjo in visoko izobrazbo.

Program izpita za izterjevalca je enoten za delavce s srednjo in višjo izobrazbo.

4. člen

Izpit za inšpektorja obsega preverjanje znanj iz naslednjih področij:

1. Davčna služba:

- organizacija,
- naloge,
- davčni nadzor,
- davčni register.

2. Davčni postopek:

- davčni postopek,
- upravni postopek – subsidiarna uporaba zakona o splošnem upravnem postopku,
- postopek davčnega nadziranja,
- upravni spor.

3. Materialni predpisi, ki urejajo:

- davke,
- prispevke,
- druge obvezne datjave.

4. Računovodstvo in finance.

5. Statusnopravna ureditev davčnih zavezancev.

6. Osnove davčnega knjigovodstva.

7. Kaznovanje davčnih prekrškov in ugotavljanje suma kaznivih ravnanj na davčnem področju.

Zgoraj navedena področja izpitnega programa za inšpektorja, so podlaga za vsebine izpitnega programa, ki se nanašajo na delovno področje in naloge inšpektorja.

5. člen

Izpit za izterjevalca obsega preverjanje znanj iz naslednjih področij:

1. Davčna služba:

- organizacija,
- naloge,
- davčni register.

2. Davčni postopek:

- davčni postopek – subsidiarna uporaba zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 37/78 v povezavi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-l),
- postopek prisilne izterjave davkov.

3. Vrste davkov in drugih obveznih dajatev ter načini plačevanja.

4. Statusnopravna ureditev davčnih zavezancev.

5. Osnove plačilnega prometa.

6. Osnove davčnega knjigovodstva in osnove računskega načrta.

Področja izpitnega programa iz prejšnjega odstavka za izterjevalca so podlaga za vsebine izpitnega programa, ki se nanašajo na delovno področje in naloge izterjevalca.

6. člen

Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca, ki je že opravil strokovni izpit v skladu z drugimi predpisi v Republiki Sloveniji, ki določajo vsebino in način opravljanja strokovnih izpitov v državni upravi ali izven nje, opravlja preizkus znanja samo iz tistih področij programa tega pravilnika, ki niso bila zajeta s programom strokovnega izpita, ki ga je že opravil.

7. člen

Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca opravlja izpit pred najmanj tričlansko izpitno komisijo, sestavljeno iz predsednika in članov. Člane izpitne komisije imenuje minister, pristojen za finance, na predlog direktorja DURS. Direktor DURS imenuje zapisnikarja.

Sestavo izpitnih komisij, datum in kraj opravljanja izpita, določi direktor DURS.

Izpraševalec na izpitu, ki je predsednik ali član komisije, mora imeti najmanj takšno stopnjo izobrazbe, kot je predpisana za delovno mesto, ki ga zaseda kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca.

Zapisnikar mora imeti najmanj srednjo izobrazbo.

Predsedniku in članom komisije ter zapisnikarju pripada povračilo stroškov v zvezi z delom v komisiji, ter nagrada kolikor se izpiti izvajajo izven rednega delovnega časa. Višina nagrade se izplača v skladu s predpisi, ki veljajo za izvajanje strokovnih izpitov v državni upravi.

8. člen

Predsednik izpitne komisije je dolžan skrbeti za pravilnost poteka izpita.

9. člen

Zapisnikar vodi zapisnik o poteku izpita in opravlja druge administrativno tehnične naloge za izpitno komisijo.

10. člen

Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca, ki želi opravljati izpit, pošlje prijavo na predpisanem obrazcu št. 1, ki je sestavni del tega pravilnika, s priporočeno pošiljko, na Službo za organizacijo in kadre v DURS. Kopijo prijave pa predloži direktorju Davčnega urada v vednost.

Če Služba za organizacijo in kadre ugotovi, da kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca izpolnjuje pogoje za opravljanje izpita, ga o tem obvesti najkasneje v 60 dneh po prejetju njegove prijave in mu pošlje vabilo, v katerem določi dan, uro in kraj izpita.

Služba za organizacijo in kadre kandidatovi prijavi priloži dokazila o izobrazbi in dokazila o že opravljenem strokovnem izpitu, s katerimi razpolaga v kadrovski evidenci.

11. člen

Kandidat za inšpektorja, ki se pripravlja na izpit, ima pravico biti odsoten z dela 15 delovnih dni, kandidat za izterjevalca pa 10 delovnih dni. V ta čas niso vštet dnevi, ko se kandidat udeležuje organiziranih oblik priprav na izpit.

12. člen

Izpit za inšpektorja oziroma izterjevalca je sestavljen iz pisnega in ustnega dela.

Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca opravlja najprej pisni del izpita. Uspešno opravljen pisni del izpita za inšpektorja in izterjevalca je pogoj za pristop k ustnemu delu izpita.

Ustni del izpita za inšpektorja oziroma izterjevalca sme trajati največ 45 minut in je javen. Kandidat za inšpektorja ima za izdelavo naloge na razpolago največ šest šolskih ur.

Kandidat za izterjevalca ima za izdelavo naloge na razpolago največ štiri šolske ure.

Pisni del izpita za inšpektorja obsega izdelavo praktične naloge, in sicer sestavo zapisnika, sklepa ali odločbe na podlagi gradiva, ki ga pripravi izpraševalec iz njegovega delovnega področja v skladu s programom določenim s tem pravilnikom.

Pisni del izpita za izterjevalca obsega izdelavo praktične naloge, in sicer primer obravnavanja določenega načina postopka prisilne izterjave ali pregled pritožbenega spisa in presoja utemeljenosti pritožbenih ugovorov po pregledu na I. stopnji. Izpraševalec pripravi ustrezna gradiva, na podlagi katerih kandidat izdelava nalogo iz svojega delovnega področja.

Kolikor izpit za izterjevalca opravlja naenkrat več kot deset kandidatov za izterjevalca, se opravljanje pisnega dela izpita lahko izvede v obliki testa, katerega vsebina so vprašanja in krajši praktični primer.

13. člen

Pri ustnem delu izpita kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca odgovarja na vprašanja, ki jih postavljajo izpraševalci po programu, določenem v tem pravilniku, ter na vprašanja v zvezi s pisno nalogo.

14. člen

Izpit začne predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik tako, da kandidatu za inšpektorja oziroma izterjevalca obrazloži namen in potek izpita.

Pisnega in ustnega dela izpita kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca ne more opravljati istega dne, vendar mora ustni del izpita slediti pisnemu najkasneje v roku 10 dni.

Izpraševalci za pisni del izpita predložijo predsedniku izpitne komisije oziroma njegovemu namestniku naslov pisne naloge z gradivom, najmanj dva dni pred začetkom izpita.

15. člen

Predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik izroči kandidatom za inšpektorja oziroma izterjevalca naloge ter jim pojasni, da lahko uporabljajo zakone, podzakonske akte ter strokovna mnenja.

16. člen

Pisno nalogo oceni komisija na obrazloženi predlog člana komisije, ki je izbral pisno nalogo in jo je tudi pregle-

dal. Komisija oceni pisno nalogo z opisnima ocenama "uspešno" ali "neuspešno".

17. člen

Uspeh kandidata ocenjuje izpitna komisija tako, da po ločenih opisnih ocenah iz vsakega dela izpita, ugotovi enotno oceno "izpit je opravljen(a)" ali "izpit ni opravljen(a)".

Rezultate izpita razglasi predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik, ob navzočnosti članov izpitne komisije, zapisnikarja in kandidata, takoj po končanem celotnem izpitu.

18. člen

Kandidatu, ki je izpit opravil, se izda potrdilo o izpitu na obrazcu št. 2, ki je sestavni del tega pravilnika. V potrdilu se navede, da je kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca opravil posebni strokovni izpit za inšpektorja oziroma izterjevalca v skladu s pravilnikom o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za inšpektorja oziroma izterjevalca v DURS (Uradni list RS, št. 76/98). Potrdilo podpiše predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik ter direktor DURS. Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu se izda v dveh izvodih, od katerih prejme enega kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca, drugi pa ostane v spisu, Službe za organizacijo in kadre DURS.

19. člen

Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca, ki izpita ni opravil, ga sme ponoviti le enkrat v roku, ki ga določi izpitna komisija. Kandidat za inšpektorja oziroma izterjevalca, ki je uspešno opravil pisni del izpita, le tega ne ponavlja.

20. člen

Če kandidat brez upravičenega razloga določenega dne ne pristopi k opravljanju ali ponovitvi izpita, oziroma, če o tem pisno ne obvesti najmanj osem dni pred izpitnim rokom Službe za organizacijo in kadre ali če odstopi, ko je že začel opravljati izpit, se šteje, da izpita ni opravil.

21. člen

O poteku izpita se za vsakega kandidata posebej vodi zapisnik na predpisanem obrazcu št. 3, ki je sestavni del tega pravilnika. Zapisnik mora vsebovati ime in priimek ter naslov kandidata, davčni urad, kjer je kandidat zaposlen, sestavo komisije, datum preizkusa znanja, vprašanja ustnega dela izpita, ločeni oceni pisnega in ustnega dela, ter skupno oceno. Pisna naloga je priloga zapisnika. Zapisnik podpišejo predsednik izpitne komisije oziroma njegov namestnik, člani izpitne komisije in zapisnikar.

22. člen

Direktor DURS začasno imenuje tri do petčlansko delovno skupino, ki mu na podlagi primerjave vsebin že opravljenih strokovnih izpitov z vsebino področij posebnega strokovnega izpita za inšpektorje oziroma izterjevalce predlaga, katere vsebine se posameznemu kandidatu za inšpektorja oziroma izterjevalca priznajo. Na podlagi predloga delovne skupine direktor DURS z odločbo prizna kandidatu za inšpektorja oziroma izterjevalca določene vsebine.

Delovna skupina iz prejšnjega odstavka opravlja primerjave izpitnih vsebin le za izpitne kandidate za inšpektorje oziroma izterjevalce, ki so v skladu s 68. členom zakona o davčni službi dolžni opraviti izpit do 30. 6. 2000. Za vse ostale izpitne kandidate za inšpektorja oziroma izterjevalca, pripravi predlog za priznanje določenih izpitnih vsebin Služba za organizacijo in kadre v DURS.

23. člen

Služba za organizacijo in kadre DURS vodi za vsakega kandidata spis, ki vsebuje prijavo k izpitu s prilogami, odločbo o opravljanju izpita, izpitno nalogo, zapisnik iz 21. člena in drugi izvod potrdila o opravljenem izpitu.

24. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 166-3/98

Ljubljana, dne 27. oktobra 1998.

Mitja Gaspari l. r.
Minister
za finance

MINISTRSTVO ZA FINANCE
DAVČNA UPRAVA RS
GLAVNI URAD
SLUŽBA ZA ORGANIZACIJO IN KADRE
JESENKOVA 3
1000 LJUBLJANA

Datum:

**ZADEVA: PRIJAVA K POSEBNEMU STROKOVNEMU IZPITU ZA DAVČNEGA
IZTERJEVALCA**

Ime in priimek kandidata(ke) .....

Rojen(a), dne..... v(na).....

Stalno prebivališče:.....

Začasno prebivališče:.....

Zaposlen(a):.....

Upravni naziv:.....

Delovno mesto:.....

Opravljen strokovni izpit, kateri iz katerih vsebin, kje, kdaj?.....

.....

K izpitu, dne ..... pristopam - obkrožite: **PRVIČ**   **PONAVLJAM**

PRILOGE:

-morebitna nova dokazila izobrazbi
ali opravljenem strokovnem izpitu

Podpis kandidata:

MINISTRSTVO ZA FINANCE
DAVČNA UPRAVA RS
GLAVNI URAD
SLUŽBA ZA ORGANIZACIJO IN KADRE
JESENKOVA 3
1000 LJUBLJANA

Datum:

**ZADEVA: PRIJAVA K POSEBNEMU STROKOVNEMU IZPITU ZA DAVČNEGA
INŠPEKTORJA**

Ime in priimek kandidata(ke) .....

Rojen(a), dne..... v(na).....

Stalno prebivališče:.....

Začasno prebivališče:.....

Zaposlen(a):.....

Upravni naziv:.....

Delovno mesto:.....

Opravljen strokovni izpit, kateri iz katerih vsebin, kje, kdaj?.....

.....

K izpitu, dne..... pristopam - obkrožite: PRVIČ   PONAVLJAM

PRILOGE:

-morebitna nova dokazila o izobrazbi
ali opravljenem strokovnem izpitu

Podpis kandidata:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
Davčna uprava Republike Slovenije
Ljubljana, Jesenkova 3

Na podlagi 27.člena Zakona o davčni službi (Uradni list RS, 18/96, 36/96,87/97,35/98 in 48/98)
in Odločbe US (Uradni list RS, št.35-1529/98)

izdaja izpitna komisija

POTRDILO

.....
Ime in priimek

.....
Datum in kraj rojstva

.....
Končana šola

je opravil(a)

posebni strokovni izpit
za davčnega izterjevalca

Posebni strokovni izpit za davčnega inšpektorja je kandidat(ka) opravljal(la) v skladu s
Pravilnikom o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za davčnega
inšpektorja oz. izterjevalca v Davčni upravi republike Slovenije.

Zap. št. v evidenčni knjigi:.....
V Ljubljani, ...

PREDSEDNIK IZPITNE KOMISIJE:

DIREKTOR:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
Davčna uprava Republike Slovenije
Ljubljana, Jesenkova 3

Na podlagi 24.člena Zakona o davčni službi (Uradni list RS, 18/96, 36/96,87/97,35/98 in 48/98)
in Odločbe US (Uradni list RS, št. 35-1529/98)

izdaja izpitna komisija

POTRDILO

.....
Ime in priimek

.....
Datum in kraj rojstva

.....
Končana šola

je opravil(a)

posebni strokovni izpit
za davčnega inšpektorja

Posebni strokovni izpit za davčnega inšpektorja je kandidat(ka) opravljal(la) v skladu s
Pravilnikom o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za davčnega
inšpektorja oz. izterjevalca v Davčni upravi republike Slovenije.

Zap. št. v evidenčni knjigi:.....
V Ljubljani, ...

PRESEDNIK IZPITNE KOMISIJE:

DIREKTOR:

Ocena.....

Skupna ocena izpita:.....

Kandidat(ka) je izpit ,   Opravil(la)   Ni opravil(la)

Številka kandidatovega spisa: .....

Podpis zapisnikarja:

Podpis predsednika izpitne komisije:

3776. Odločba o soglasju k aktu o ustanovitvi ustanove Maks Fabiani

Na podlagi 12. člena zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 60/95) in 100. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94), izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D L O Č B O
o soglasju k aktu o ustanovitvi ustanove Maks Fabiani

Ministrstvo za znanost in tehnologijo Republike Slovenije izdaja soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove Maks Fabiani, s katerim so ustanovitelji

– Marco Pozzetto, roj. 26. 4. 1925, stanujoč v Trstu, Via Francesco Crispi 39, Italija,

– Matjaž Garzarolli, roj. 28. 11. 1948, stanujoč v Lokvi 44, in

– Teo Šinkovec, roj. 29. 7. 1956, stanujoč v Izoli, Kettejeva 3,

ustanovili ustanovo Maks Fabiani, s sedežem ustanove na Gradu Štanjel, o čemer je Milan Mesar, notar v Sežani, dne 23. 6. 1998 izdal notarski zapis, opr. št. SV-266/98 ter dne 16. 7. 1998 notarski zapis opr. št. SV 304/98.

Ustanovitelji Marco Pozzetto, Matjaž Garzarolli in Teo Šinkovec so, v skladu z ustanovitvenim aktom, člani prve upravne ustanove.

Osebe, pooblaščenice za zastopanje ustanove Maks Fabiani so člani prve uprave v skladu z ustanovitvenim aktom: Marco Pozzetto, Matjaž Garzarolli in Teo Šinkovec, po sprejemu pravil ustanove pa oseba v skladu z določbami teh pravil.

Št. 7/98

Ljubljana, dne 13. oktobra 1998.

dr. Lojze Marinček l. r.
Minister
za znanost in tehnologijo

3777. Soglasje k aktu o ustanovitvi Ustanove – sklada Okrešelj

Na podlagi 12. člena zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 60/95) in 14. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94 in 47/97) minister za šolstvo in šport izdajam

S O G L A S J E
k aktu o ustanovitvi Ustanove – sklada Okrešelj

Soglašam z aktom o ustanovitvi Ustanove – sklada Okrešelj, s katerim je ustanovitelj Društvo Gorska reševalna služba Slovenije pri Planinski zvezi Slovenije, Dvoržakova 9, Ljubljana ustanovila Ustanovo – sklad Okrešelj, s sedežem v Ljubljani, Dvoržakova 9, o čemer je notarka Nevenka Tory iz Ljubljane, dne 23. septembra 1998 izdala notarsko listino pod opr. št. SV-810/98.

Št. 028-11/98

Ljubljana, dne 22. oktobra 1998.

dr. Slavko Gaber l. r.
Minister
za šolstvo in šport

3778. Soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove "Ustanova Franca Rozmana Staneta"

Na podlagi 12. člena zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 60/95) in 3. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94) minister za delo, družino in socialne zadeve izdaja

S O G L A S J E
k aktu o ustanovitvi ustanove "Ustanova Franca Rozmana Staneta"

Soglašam z aktom o ustanovitvi ustanove "Ustanova Franca Rozmana Staneta", posredovanim ministrstvu z notarskim zapisom opr. št. SV 378/98 dne 10. 6. 1998. Namen ustanove je delovanje na področju socialno-humanitarne dejavnosti ter zdravstvenega varstva vojnih veteranov, žrtev vojnega nasilja in vojnih invalidov ter ohranjanja zgodovinskih vrednot uporništvu in obrambe domovine.

Št. 017-04-004/98

Ljubljana, dne 26. oktobra 1998.

Minister
za delo, družino
in socialne zadeve
mag. Anton Rop l. r.

USTAVNO SODIŠČE

3779. Odločba o oceni ustavnosti zakona o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Generalnega državnega tožilca, na seji dne 30. septembra 1998

odločilo:

Določbe zakona o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast (Uradni list SNOS in NVS, št. 7/45) so bile v času nastanka in uporabe tega zakona v neskladju s splošnimi pravnimi načeli, ki so jih v času njihove uveljavitve priznavali civilizirani narodi, kolikor so zaradi svoje nedoločnosti predstavljale podlago za arbitrarno uporabo zakona. V tem obsegu, ki izhaja iz razlogov te odločbe, je njihova uporaba v današnjih sodnih postopkih v neskladju z ustavo.

Obrazložitev

A)

1. Generalni državni tožilec z zahtevo, vloženo dne 5. 4. 1994 in dopolnjeno dne 24. 2. 1995, izpodbija zakon o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast (v nadaljevanju: ZSNČ). Meni, da zakon ni niti v skladu s tedanjim niti s sedanjim pravnim redom. Zakona naj ne bi bil sprejel in razglasil ustavno določen zakonodajni organ po ustavno predpisanem postopku, zato naj ne bi bil pravno veljaven zakon, ampak revolucionaren dekret. Z zakonom je bilo ustanovljeno posebno Sodišče slovenske narodne časti, ki je sodilo "zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast, storjene v času sovražne okupacije oziroma v zvezi z njo". To posebno sodišče naj bi imelo vse značilnosti izrednega sodišča, kar naj bi bilo v neskladju z določbo 126. člena ustave. V postopku pred tem sodiščem naj ne bi veljala nobena pravna jamstva, ki so določena v 29. členu ustave, kar naj bi bilo tudi v nasprotju s splošnimi, od civiliziranih narodov priznanimi pravnimi načeli. Za uvedbo postopka naj bi po 10. členu ZSNČ zadoščala prijava javnega tožilca, odseka za zaščito naroda, narodnoosvobodilnega odbora ali vsakega posameznika. Zoper odločitev sodišča ni bila dovoljena pritožba.

2. ZSNČ je bil objavljen 9. 6. 1945, njegove določbe pa naj bi bile veljale za nazaj, ker so sodišča po določbi 1.

člena zakona sodila za prestopke in zločine, storjene v času sovražne okupacije oziroma v zvezi z njo. Takšna določba naj bi bila v nasprotju s prvim odstavkom 155. člena ustave in v nasprotju z 28. členom ustave. Besedilo določbe 2. člena zakona naj bi dopuščalo analogijo v materialnem kazenskem pravu. Primeroma opisani dejanski stanovi kaznivih dejanj naj bi bili nedoločni in v nasprotju z načelom zakonitosti pri določanju kaznivih ravnanj, ki ga sprejemajo civilizirani narodi.

3. Predlagatelj navaja, da zakon ni bil izrecno razveljavljen, z zakonom o ukinitvi Sodišča slovenske narodne časti (Uradni list SNOS, št. 49/45 – v nadaljevanju: ZUSNČ) je bilo ukinjeno posebno sodišče. Ta zakon je bil potrjen z zakonom z dne 24. 2. 1948 (Uradni list LRS, št. 10/48), obsojencem pa je bila z ukazom o pomilostitvi oseb, obsojenih po tem zakonu, odpuščena kazen lahkega ali težkega prisilnega dela v celoti ter pravne posledice kazni izgube narodne časti omejene na izgubo političnih državljanskih pravic. V veljavi pa so ostale vse zaplembe premoženja in ravnanja posameznikov se še opredeljujejo kot prestopki po navedenem zakonu. Zakon se še vedno uporablja, ko sodišče odloča v postopkih o izrednih pravnih sredstvih. Generalni državni tožilec je zahtevi priložil kopije vloženih zahtev za varstvo zakonitosti zoper sodbe, izdane na podlagi ZSNČ, ter dve sodbi Vrhovnega sodišča, s katerima je bilo o takšnih zahtevah že odločeno. S sodbo št. I Ips 76/92 z dne 24. 6. 1992 je Vrhovno sodišče izpodbijano sodbo delno po uradni dolžnosti razveljavilo in vrnilo zadevo v novo odločanje pristojnemu prvostopnemu sodišču, delno pa spremenilo sodbo v odločbi o krivdi in kazni. S sodbo št. I Ips 78/92 z dne 28. 5. 1992 pa je Vrhovno sodišče zahtevi za varstvo zakonitosti ugodilo tako, da je obsojenca, v katerega korist je bila vložena, oprostilo obtožbe.

4. Zahteva je bila poslana Državnemu zboru, ki nanjo ni odgovoril.

B) – I.

5. Ustavno sodišče je moralo pri odločanju o zahtevi najprej ugotoviti, ali so podane procesne predpostavke za presojo ustavnosti zakona. ZSNČ je v 2. členu določal "zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast" – kazniva ravnanja, za katera je sodišče po tem zakonu lahko izreklo kazen izgube narodne časti, kazen lahkega ali težkega prisilnega dela ter popolno ali delno zaplembo premoženja. ZSNČ je določal v 6. členu, da kazniva dejanja zoper slovensko narodno čast ne zastarajo. ZSNČ sicer ni bil izrecno razveljavljen. Z ZUSNČ je bilo ukinjeno posebno sodišče, ki je bilo na podlagi 1. člena ZSNČ pristojno soditi za dejanja po 2. členu ZSNČ. Iz tega bi bilo mogoče sklepati, da se je ZSNČ po uveljavitvi ZUSNČ dejansko prenehal uporabljati.¹ Sicer pa so bile posamezne njegove določbe nedvomno razveljavljene z uveljavitvijo uvodnega zakona h kazenskemu zakoniku (Uradni list FLRJ, št. 11/51). Ta je med drugim določal, da z uveljavitvijo kazenskega zakonika nehajo veljati kazenskopravne določbe v zakonih ljudskih republik, kolikor so v nasprotju z njegovimi določbami. Na tej podlagi je med drugim prenehala veljati tudi določba 6. člena ZSNČ, ki je določala nezastarljivost kaznivih dejanj zoper slovensko narodno čast. Po določbi 10. člena uvodnega zakona h

¹ Podatki pa govorijo o tem, da so se na slovenskem ozemlju sojenja za ta kazniva dejanja še nekaj časa nadaljevala pred okrožnimi sodišči. Dr. Jera Vodušek-Starič v svojem članku Ozadje sodnih procesov v Sloveniji v prvem povojnem letu (prispevki za novejšo zgodovino XXXII, 1992, str. 147) navaja, da je konec septembra imenovano Vrhovno sodišče takoj sklenilo, naj okrožna narodna sodišča nadaljujejo z delom sodišč narodne časti. Čeprav je bil ta sklep v nasprotju z zveznimi navodili, ga je Vrhovno sodišče preklicalo šele v začetku leta 1946.

kazenskemu zakoniku so namreč za zastaranje pravice do kazenskega pregona oziroma izvršitve kazni z uveljavitvijo kazenskega zakonika začele veljati določbe 80. do 82. člena tega zakonika tudi tedaj, če je bilo kaznivo dejanje storjeno ali sodba izrečena še pred uveljavitvijo kazenskega zakonika, razen če sta pregon oziroma izvršitve kazni tedaj že bila zastarala. Pregon kaznivih dejanj po ZSNČ je tako zastaral najkasneje v dvajsetih letih po storitvi kaznivega dejanja (3. točka prvega odstavka 80. člena in šesti odstavek 81. člena navedenega zakonika). Že zaradi tega po poteku določenega časa ni bil več mogoč pregon za kazniva dejanja, "storjena v času sovražne okupacije ali v zvezi z njo", kar pomeni, da je po preteku določenega časa zakon zaradi konsumiranosti prenehal veljati. Zato tudi ni mogoče šteti, da bi ob osamosvojitvi postal sestavni del pravnega reda Republike Slovenije.

6. Ne glede na navedeno pa je treba ugotoviti, da pristojnost ustavnega sodišča za presojo tega zakona vzpostavlja določba 416. člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94, 25/96 – odl. US, 39/96 – odl. US in 5/98 – odl. US – v nadaljevanju: ZKP). Ustava določa v prvem odstavku 161. člena, da ustavno sodišče zakon v celoti ali delno razveljavi, če ugotovi, da je protiustaven. Določa tudi, da razveljavitev učinkuje takoj ali v roku, ki ga določi ustavno sodišče. V prvem odstavku 162. člena pa ustava določa, da postopek pred ustavnim sodiščem ureja zakon. Zakon o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) v 44. členu določa, da se zakon ali del zakona, ki ga je ustavno sodišče razveljavilo, ne uporablja za razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ni bilo pravomočno odločeno. Člen 416 ZKP daje pravico zahtevati spremembo pravomočne sodne odločbe na podlagi odločbe ustavnega sodišča, s katero je bil razveljavljen ali odpravljen predpis, na podlagi katerega je bila izdana pravomočna obsodilna sodba. V tem postopku se smiselno uporabljajo določbe ZKP o obnovi kazenskega postopka. Določba 416. člena ZKP je torej v odnosu do določbe 44. člena ZUstS lex specialis glede določitve učinkov presoje ustavnega sodišča o ustavnosti zakona. Določba drugega odstavka 28. člena ustave zahteva od kazenskega sodišča, da ugotovi kaznivo dejanje in izreče kazen zanj po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja (razen če je novi zakon milejši) – torej po zakonu, ki v času sojenja lahko ne velja več. Določba 416. člena ZKP pa narekuje ustavnemu sodišču ob zahtevi upravičenega udeleženca ustavnosodnega postopka presojo vsakega predpisa, ki določa ali je določal kazniva dejanja, četudi v času presoje ne velja več. Pristojnost ustavnega sodišča za presojo ZSNČ je zato podana.

7. Procesni pogoj, da je zahtevo vložil upravičeni predlagatelj, je izpolnjen. Državni tožilec lahko vložil zahtevo samo, kadar nastane vprašanje ustavnosti in zakonitosti v zvezi s postopkom, ki ga vodi (peta alineja prvega odstavka 23. člena zakona o ustavnem sodišču; Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Generalni državni tožilec je na zahtevo ustavnega sodišča predložil kopije že vložjenih zahtev za varstvo zakonitosti, ki se nanašajo na izpodbijani zakon, ter kopije sodb Vrhovnega sodišča v primerih, ko je bilo o zahtevah za varstvo zakonitosti že odločeno.

8. Na vprašanje, po kakšnih kriterijih se presoja ustavnost predustavnih predpisov, je ustavno sodišče odgovorilo že ob presoji uredbe o vojaških sodiščih (odločba št. U-I-6/93 z dne 1. 4. 1994, OdlUS III, 33). Presojati jih je treba s stališča skladnosti s tedaj veljavnimi ustavnimi in splošnimi pravnimi načeli, ki so jih priznavali civilizirani narodi, glede njihove uporabe v novih sojenjih pa tudi s stališča skladnosti z ustavo.

9. Stališče predlagatelja, da zakona ni izdal pristojni organ in da potemtakem v času sojenja ni bil veljaven zakon, ampak revolucionaren dekret, ni utemeljeno. ZSNČ je izdalo Predsedstvo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta (SNOS). Tako kot je imel zakonodajno funkcijo v Jugoslaviji AVNOJ in med njegovimi zasedanji Predsedstvo AVNOJ, je bil organ državne oblasti za Slovenijo, ki je imel tudi zakonodajno funkcijo, SNOS oziroma med njegovimi zasedanji Predsedstvo SNOS. V točki II 10 sklepa Zbora odposlancev slovenskega naroda o predstavi in vodstvu slovenske narodnoosvobodilne borbe in o začasnih organih ljudske oblasti slovenskega naroda v vojnem razdobju z dne 3. 10. 1943 (Slovenski poročevalec, leto IV, št. 24 a z dne 18. 10. 1943) je bilo določeno, da v času med zasedanji Slovenskega narodnega osvobodilnega odbora (SNOO) izvršuje njegovo predsedstvo vse pravice, ki grede SNOO. SNOO pa je po točki II 6 in 7 v okviru Jugoslavije izvajal zakonodajno in izvršno oblast slovenskega naroda. SNOO je bil s sklepom o preimenovanju SNOO z dne 19. 2. 1944 (Slovenski poročevalec, leto V, ljubljanska izdaja, št. 4, marec 1944) preimenovan v SNOS. Odloki, zakoni in uredbe, ki jih je izdal SNOS oziroma njegovo Predsedstvo, so bili potrjeni z odločbo ustavodajne skupščine LRS z dne 20. novembra 1946. Zato je treba šteti, da je izpodbijani zakon sprejelo telo, ki je bilo tedaj pristojno za izvrševanje zakonodajne funkcije v Sloveniji.

B) – II.

10. Generalni državni tožilec sicer izpodbija ZSNČ kot celoto, kar je z vidika ugovorov o pravni naravi izpodbijane akta, ki so zavrženi v prejšnji točki te obrazložitve, tudi logično. Po vsebini pa se njegovi ugovori nanašajo na določbo 2. člena ZSNČ, ki je vsebovala materialnopravno opredelitev kaznivih ravnanj, in na določbo 1. člena, s katero je bilo ustanovljeno posebno sodišče. Zato se je tudi ustavno sodišče v presoji omejilo na navedeni zakonski določbi.

11. Določba 1. člena ZSNČ se je glasila: "Ustanavlja se posebno sodišče za zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast (Sodišče slovenske narodne časti), ki bo po določilih tega zakona po vsem slovenskem ozemlju sodilo za zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast, storjene v času okupacije oziroma v zvezi z njo."

12. Ni utemeljeno zatiranje predlagatelja, da naj bi zakon s to določbo ustanovljal izredno sodišče. Sodišče je bilo ustanovljeno z zakonom in bi ga lahko označili za neke vrste specializirano sodišče za odločanje v zadevah po tem zakonu. ZSNČ je v 14. členu določil uporabo splošnih kazenskih predpisov, kolikor niso nasprotovali določbam tega zakona. Torej je bilo na podlagi navedenega treba uporabljati v teh postopkih tudi določbe zakonika o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 16. 2. 1929 (na primer tudi določbe o pritožbi zoper prvostopne odločitve, saj ta z določbami ZSNČ ni bila izključena).² Na podlagi same zakonske ureditve torej tega sodišča ni bilo mogoče šteti za izredno sodišče v smislu današnje ustavne prepovedi iz 126. člena ustave.

13. Določba 2. člena ZSNČ se je glasila:

"Za zločine in prestopke zoper slovensko narodno čast veljajo vsa namerno izvršena dejanja, ki jih sicer ni mogoče označiti za veleizdajo ali za pomoč okupatorju pri izvrševanju vojnih zločinov, ki pa so škodovala ali bi utegnila škodovati ugledu in časti slovenskega naroda in njegovi odpornosti, zlasti:

² V skladu z določbo 2. člena odloka o razveljavitvi in neveljavnosti vseh pravnih predpisov, sprejetih s strani okupatorjev in njihovih pomagačev v času okupacije, o veljavnosti odločitev, ki so bile v tem času sprejete; o ukinitvi pravnih predpisov, ki so bili v veljavi v času sovražnikove okupacije; Uradni list DFJ, št. 4/45).

a) politično, propagandno, kulturno, umetniško, gospodarsko, pravno ali upravno sodelovanje z okupatorjem ali domačimi izdajalci, kot npr. udeležba v izdajalskih, političnih in vojaških organizacijah ali njih podpiranje; predavanja ter pisanje oziroma podpisovanje, izdajanje, tiskanje, razširjanje knjig, brošur, člankov, razglasov ali letakov, s katerimi se opravičuje okupacija, oziroma obsoja ali sramoti narodno osvobodilni boj; posredna ali neposredna ovadba, ki je utegnila imeti nevarne posledice za ovađenca; stavljanje gospodarskega podjetja v službo ali v podporo okupatorju; važnejša opravila v gospodarskem stroju oziroma v podjetju, ki ga je izkoriščal okupator; izvrševanje dobav na račun okupatorja; zastopanje okupatorjevih koristi pred sodiščem; služba v policijskem ali uradniškem sestavu na mestu, ki je posebno važno za okupatorja; izkoriščanje stiske ali sramotitev pripadnikov narodnoosvobodilnega gibanja zaradi njihovega prepričanja ali delovanja; pritisk nanje z namenom, da spremene prepričanje ali prenehajo z delovanjem; delovanje proti enotnosti in bratstvu jugoslovanskih narodov in vzbujanje mrznje med njimi;

b) prijateljski stiki s pripadniki okupatorske vojske in oblasti;

c) delovanje na odgovornih mestih v letu 1941, ki je prispevalo k sramotnemu porazu in kapitulaciji Jugoslavije.“

14. Z ZSNČ, ki je bil sprejet 5. junija 1945, so bila inkriminirana dejanja, ki so bila storjena pred njegovo uveljavitvijo. V 1. členu ZSNČ je bilo izrecno določeno, da Sodišče slovenske narodne časti sodi za "zločine in prestopke, storjene v času sovražne okupacije oziroma v zvezi z njo". Ustavno sodišče je v že citirani odločbi v zadevi št. U-I-6/93 spoznalo za dopustno retroaktivno veljavo uredbe o vojaških sodiščih v delu, kolikor je bila ta sicer v skladu s splošnimi, od civiliziranih narodov priznanimi pravnimi načeli. Njeno retroaktivnost je primerjalo z retraktivno močjo Londonskega sporazuma, ki je bil sprejet 8. avgusta 1945 in na podlagi katerega je potekalo sojenje za vojne zločine v Nürnbergu. Retroaktivnost v tem času je imela svoj legitimni temelj v tem, da so se v času druge svetovne vojne pojavili delikti, ki si jih prejšnji zakonodajalci niso mogli niti zamisliti, kaj šele predvideti. Prav iz teh razlogov je treba priznati kot dopusten in legitimen tudi odstop od načela prepovedi retroaktivnosti veljave kazenskih zakonov tudi pri ZSNČ. Takšna ureditev zaradi svoje retroaktivnosti zato ni bila sama po sebi v neskladju s pravnimi načeli, ki so jih v času uveljavitve ZSNČ priznavali civilizirani narodi.

15. Upoštevati pa je treba tudi to, da določbe ZSNČ niso bile v celoti retroaktivne. Ni namreč mogoče spregledati tega, da so bila nekatera dejanja, inkriminirana v ZSNČ, opredeljena kot kazniva že s Kazenskim zakonikom za kraljevino Jugoslavijo z dne 27. 1. 1929.³ V teh primerih

³ Tako na primer so bila s tem zakonikom inkriminirana naslednja dejanja:
Člen 105:

"(1) Državljan kraljevine Jugoslavije, ki sprejme med vojno zoper kraljevino ali njene zaveznike službo v sovražnikovi vojski ali ostane v njej še nadalje, dasi do tega ni prisiljen, se kaznuje z robijo do petnaestih let.

(2) Če se je tak državljan udeležil tudi vojne same kot borec, se kaznuje s smrtjo ali z dosmrtno robijo."

Člen 106:

(1) Kdor da med vojno zoper kraljevino Jugoslavijo ali njene zaveznike sovražniku pomoč s tem, da mu osebno kaj stori ali ga s čim preskrbi, se kaznuje z robijo do desetih let, poleg tega pa se sme kaznovati tudi v denarju.

(2) Če je dal storilec to pomoč s tem, da je prostovoljno podpisal delnice posojila sovražne države, se kaznuje z zaporom in pa v denarju v velikosti podpisane vsote."

Člen 111:

(1) Kdor razširja ob vojni nevarnosti, mobilizaciji ali med vojno lažne vesti in s tem moti ali spravi v nevarnost vojaška podjetja ali vojaške odredbe, se kaznuje z robijo do deset let ali s strogim zaporom najmanj enega leta.

(2) Če se stori to iz malomarnosti, se kaznuje storilce z zaporom ali v denarju.

določbam ZSNČ sploh ne gre očitati retroaktivnosti, ker niso uzakonila na novo kot kaznivih ravnanj, ki ne bi bila že pred tem kazniva, ampak bi šlo tu kvečjemu za vprašanje, ki zadeva uporabo milejšega kazenskega predpisa v primeru, ko se je od časa storitve kaznivega dejanja pa do časa sojenja kazenski predpis spreminjal.

16. Sojenja zaradi ravnanj zoper narodno čast so se odvijala tudi v drugih državah zahodne Evrope v času po drugi svetovni vojni. Tako na primer tudi v Franciji,⁴ kjer je leta 1953 prišlo do amnestije za takšna kazniva dejanja. Le da je pri tem treba upoštevati, da so pridobitve protifašističnega odpora povsod po demokratični Evropi pomenile zlom totalitarnega sistema in njegovega nasilja nad človekom in začetek svobodnega demokratičnega reda, ki je temeljil na evropski pravni kulturi in civilizaciji. Nove oblasti v zahodnoevropskih državah so spoštovale temelje svobodne demokratične družbe. Te temelje pa po stališču ustavnega sodišča, ki je bilo že sprejeto v zadevi št. Up-301/96 (Uradni list RS, št. 13/98), spoštuje le ureditev, ki ob izključitvi vsakršnega nasilja in samovolje predstavlja družbeni red pravne države na podlagi samoodločbe ljudstva glede na voljo večine ter svobodo in enakost. K temeljnim načelom takega reda je treba šteti vsaj še naslednje ključne predpostavke: spoštovanje človekovih pravic, določenih v ustavi, pravico posameznika do življenja, nedotakljivost osebnostnih pravic, suverenost ljudstva, delitev oblasti, odgovornost vlade in zakonitost delovanja izvršilne oblasti, neodvisnost sodišč, večstrankarski politični sistem in enake možnosti za vse politične stranke s pravico do oblikovanja opozicije in delovanja v njej v skladu z ustavo. Izražene so že v V. točki deklaracije o neodvisnosti, ki jo je prvi slovenski večstrankarski parlament sprejel 25. junija 1991 (Uradni list RS-I, št. 1/91). V državah, v katerih ti pogoji niso bili izpolnjeni, tudi odrešitev od tako strašnega in krivičnega režima, kot je bil nemški nacistični režim med drugo svetovno vojno, sama po sebi ni mogla voditi do resnične osvoboditve. V Sloveniji je bila nova oblast pripravljena uveljavljati svojo oblast tudi z nasiljem, z zlorabami prava v kazenskih postopkih in s sistemskostrukturnim grobim kršenjem človekovih pravic. Zakoni niso bili uporabljeni le z namenom kaznovanja kolaboracije, ampak tudi z namenom izločitve razrednega sovražnika, prevzema oblasti in utrditve totalitarnega sistema. Do vzpostavitve svobodne družbene ureditve je v Sloveniji prišlo šele leta 1990 po prvih svobodnih volitvah v večstrankarski parlament.

17. Zlorabe prava, ki so se, kakor kažejo novejši zgodovinske raziskave, nedvomno dogajale, pa same po sebi še ne pomenijo, da je bilo tudi pravo (v tem primeru materialna kazenska določba, ki določa kaznivo ravnanje) takšno, da bi mu morali odreči skladnost s tedaj veljavnimi splošnimi pravnimi načeli, ki so jih priznavali civilizirani narodi. Ustavno sodišče je že v zadevi št. U-I-6/93, v kateri je ocenjevalo ustavnost uredbe o vojaških sodiščih, poudarilo, da je določna opredelitev kaznivega dejanja (lex certa) ena temeljnih garancij v kazenskem materialnem pravu in da izhaja iz širše formuliranega načela zakonitosti. Načelo zakonitosti pri določanju kaznivih dejanj so že v času nastanka in uporabe ZSNČ kot eno od splošnih pravnih načel priznavali civilizirani narodi. Uporaba določbe, ki bi bile z njim v nasprotju, zato tudi v današnjih sodnih postopkih glede na določbo 28. člena ustave ne more biti ustavno dopustna.

18. Kazniva dejanja v 2. členu ZSNČ so bila opredeljena z uvodno klavzulo, ki jih je opredeljevala kot dejanja, ki so "škodovala ali bi utegnila škodovati ugledu in časti slo-

⁴ Kar podrobno opisuje Robert Aron v delu: Histoire de l'épuration, Fayard, Paris 1969.

venskega naroda“ in “ki jih sicer ni mogoče označiti za veleizdajo ali za pomoč okupatorju pri izvrševanju vojnih zločinov“. Šlo je očitno za razmejitev do kaznivih dejanj, opredeljenih v 13. in 14. členu že omenjene uredbe o vojaških sodiščih.⁵ Po določbi 5. člena ZSNČ se je moralo posebno sodišče, če je ugotovilo, da je šlo za “težje kaznivo dejanje, za katero je pristojno vojaško ali drugo sodišče“, izreči za nepristojno in odstopiti stvar pristojnemu sodišču. Poleg uvodne klavzule so inkriminacije vsebovale še primeroma našete konkretne izvršitvene oblike dejanj. To pa pomeni, da je bilo v vsakem posameznem primeru treba ugotoviti, ali ravnanje posameznika izpolnjuje vse znake iz uvodne klavzule in še katerega od znakov iz točk a do c. Opredelitve posameznih inkriminacij iz točk a do c 2. člena ZSNČ, ki so bile po svoji vsebini takšne, da so lahko zajemale nedoločno širok krog posameznih ravnanj, ki bi jih bilo mogoče uvrstiti pod posamezne opise, niso izpolnjevale kriterija določnosti pri inkriminaciji kaznivih dejanj. Ni pa tega mogoče trditi za primere, ko so bila dejanja z opredelitvijo konkretnih izvršitvenih oblik dovolj določno opredeljena, kakor na primer “neposredna ovadba, ki je utegnila imeti nevarne posledice za ovadenca“ ali “stavlanje gospodarskega podjetja v službo in podporo okupatorju“. V teh primerih s samo zakonsko določbo ni bilo kršeno načelo zakonitosti.

19. Ob takšni pravnotehnični strukturi, kakršno ima določba 2. člena ZSNČ ustavno sodišče ne more že v postopku vnaprejšnje ustavnosodne presoje predpisa dokončno opredeliti, v kakšnem obsegu so bili posamezni sestavni deli te določbe skladni s pravilom *lex certa*, v kakšnem obsegu pa ne. Iz teh razlogov je ustavno sodišče pri presoji ustavnosti določb ZSNČ uporabilo enako tehniko odločanja, kakor pri odločanju v zadevi št. U-I-6/93. To pa pomeni, da bodo morala sodišča v primeru morebiti obnovljenih postopkov na podlagi 416. člena ZKP v vsakem primeru posebej presoditi vprašanje skladnosti določbe, ki je bila podlaga za obsodbo, s pravilom *lex certa*. Takšna odločitev ustavnega sodišča posameznikom ne odreka ustavnosodnega varstva. Če bi menili, da je sodišče uporabilo določbo 2. člena ZSNČ v nasprotju z zgoraj navedenim, bi lahko v postopku z ustavno pritožbo uveljavljali kršitev načela zakonitosti v kazenskem postopku.

C)

19. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude, dr. Dragica Wedam-Lukić in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo soglasno. Pritrdilni ločeni mnenji sta dala sodnika Šturm in Ude.

Št. U-I-248/96

Ljubljana, dne 30. septembra 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

⁵ V času delovanja posebnega sodišča za sojenje po ZSNČ je še veljala uredba o vojaških sodiščih, zakon o kaznivih dejanjih proti državi (Uradni list DFJ, št. 66/45) je pričel veljati 1. septembra 1945.

3780. Odločba o razveljavitvi nekaterih določb zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji in o ugotovitvi skladnosti nekaterih določb istega zakona z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobude Združenja lastnikov razlaščenega premoženja Slovenije, ki ga zastopa dr. Konrad Plauštajner, odvetnik v Celju, Borisa Pavšlarja iz Kranja, Erike Jeschounig, Herberta Wagnerja in Erne Fauland iz Avstrije, ki jih zastopa pooblaščenec Danilo Goriup iz Žalca, Rimskokatoliškega škofijstva Ljubljana, ki ga zastopa Janko Šinkovec, odvetnik v Ljubljani, Antona Silvestra Antičevića iz Logatca, Marice Požar iz Košane, Nikolaja Limonija in Dobroslave Antičević iz Ljubljane, ki jih zastopa pooblaščenec Anton Silvester Antičević iz Logatca, Nede Kladnik iz Ljubljane, Pavla Kolarja iz Ljubljane, ki ga zastopa Hinko Jenull, odvetnik v Ljubljani, Andreja Focka iz Kranja in Ljuba Sirca iz Kranja, na seji dne 14. oktobra 1998

odločilo:

1. Prvi in tretji odstavek 1. člena, drugi odstavek 3. člena, prvi odstavek 4. člena ter 8. člen in 25. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 65/98) se razveljavijo.

2. V drugem odstavku 1. člena istega zakona se razveljavijo besede: “na podlagi meddržavne pogodbe“.

3. V 19. členu istega zakona se razveljavijo besede: “če je predmet dedovanja zaščiten kmetija“.

4. V 2. točki prvega odstavka 23. člena istega zakona se razveljavijo besede: “po določbah tega zakona“.

5. Prvi odstavek 3. člena, drugi odstavek 4. člena, 5., 6. in 7. člen, prvi odstavek 9. člena, 10. člen, prvi odstavek 15. člena ter 16., 18., 22., 23., 24., 26. in 27. člen istega zakona niso v neskladju z ustavo.

6. Pobuda Združenja lastnikov razlaščenega premoženja Slovenije za oceno ustavnosti prvega odstavka 4. člena istega zakona se zavrže.

7. Pobuda Rimskokatoliškega škofijstva Ljubljana za oceno 10. in 11. člena istega zakona se zavrže.

Obrazložitev

A)

1. V uvodu te odločbe navedeni pobudniki izpodbijajo posamezne določbe zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 65/98 - v nadaljevanju: novela ZDen). Pobudniki uveljavljajo kršitev določb 1., 2., 5., 14., 22., 23., 26., 33., 67., 153., 155. in 158. člena ustave. Pobudniki izpodbijajo posamezne določbe novele ZDen, nekateri med njimi (Združenje lastnikov razlaščenega premoženja Slovenije, Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana, Anton Silvester Antičević, Marica Požar, Nikolaj Limoni, Dobroslava Antičević in Ljubo Sirc) pa menijo, da bi bilo potrebno razveljaviti izpodbijani zakon v celoti. Glede na to, da pobudniki predlogov za razveljavitev celega zakona ne utemeljujejo, je ustavno sodišče presojalo le ustavnost posameznih členov, ki so bili izrecno izpodbijani.

2. Posamezni pobudniki v pobudah navajajo:

- Združenje lastnikov razlaščenega premoženja Slovenije (v nadaljevanju: ZLRPS) utemeljuje svoj pravni interes in navaja, da mu je bil neposredni pravni interes v smislu 24. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) do sedaj vedno priznan (na primer v zadevi št. U-I-200/97). Pobudnik izpodbija 1., 3., 4., 5., 6. in 7. člen, drugi odstavek 8. člena, delno prvi

odstavek 9. člena, 10. člen, prvi odstavek 15. člena, 16., 18., 19., 22., 23., 24., 25., 26. in 27. člen novele ZDen. Navaja, da novela ZDen odreja pravico do vračila premoženja Slovincem, ki so državljani drugih držav, ter tistim, ki so ob krivični kazenski sodbi izgubili tudi državljanstvo. Uvaja nje ničnosti upravnih denacionalizacijskih odločb v primerih možnosti pridobitve odškodnine po meddržavnih pogodbah in revizije že izdanih odločb naj bi pomenile kršitev ustavnih načel prepovedi retroaktivnosti, pravičnosti, pravne varnosti, zaupanja v pravo in podobno. Rešitve glede lastninskega položaja razlaščenecv pa naj bi degradirale načelo "Iustitia in suum cuique tribuendo cernitur", prav tako pa naj ne bi sledile načelu pravičnosti. Prvi odstavek 1. člena novele ZDen naj bi bil v nasprotju z 22. in s 33. členom ustave, ker naj bi šlo za pravne posle, ki so bili sklenjeni "pod stoletja znanimi in upoštevanimi načeli civilnega in zlasti pogodbenega prava". Drugi odstavek 1. člena novele ZDen naj bi bil v nasprotju s 14. členom, ker naj bi diskriminiral rojake v severni in južni Ameriki, kjer nikoli ni bilo protipravnih razlastitev in nacionalizacij in zato Slovenija glede vzajemnosti priznavanja statusa upravičenca s temi državami niti ne bi mogla sklepati takih meddržavnih pogodb. Tudi tretji odstavek 1. člena novele ZDen naj bi bil v nasprotju s 14. in 155. členom ustave, ker uvaja nov pojem hkratnosti zaplembe in izgube državljanstva in s tem jemlje status upravičenca do denacionalizacije tistim osebam, ki so ob krivični kazenski sodbi ali drugi nepravični odločbi skupaj z zaplembo premoženja izgubile tudi državljanstvo. Določba 3. člena naj bi bila po mnenju pobudnika v nasprotju z 2. in s 33. členom ustave, ker možnost zahtevati odškodnino od tuje države enači z dolžnostjo; z določitvijo ničnosti v primerih iz drugega odstavka 3. člena novele ZDen pa naj bi bila kršena pravna varnost. Člen 4 naj bi bil v nasprotju s 33. členom ustave, ker naj bi vnašal v naš pravni sistem novo vrsto lastnine (fevdalna lastnina). Nevračanje tega premoženja po določbah 10. in 11. člena naj bi bilo v nasprotju z 2. členom ustave. Dopolnitev 19. člena ZDen, ki jo določa drugi odstavek 4. člena novele ZDen, po mnenju pobudnika postavlja upravičence v neenak položaj (14. člen ustave) in omejuje njihova lastninska upravičenja. Glede določb 5., 6., 7., in 15. člena novele ZDen pa pobudnik meni, da so v nasprotju z 2., 14., 33., 67. in 155. členom ustave. Razmerje iz 25. člena ZDen naj bi se nanašalo le na upravičenca in zavezanca, zato naj bi naknadna določitev avtomatičnega priznavanja statusa stranke v postopku denacionalizacije tudi najemjemalcem pomenila kršitev načela pravne varnosti. Večina najemnikov naj do povrnitve vlaganj iz različnih razlogov sploh ne bi bila upravičena, določba o prepovedi odpovedi najemnega razmerja pa naj bi omejevala ravnanje lastnika z njegovo lastnino. Pobudnik tudi glede 7. člena Novele meni, da določba uvaja razlike glede pravice do povračila razlike zaradi zmanjšane vrednosti nepremičnine. Drugi odstavek 8. člena novele ZDen naj bi na škodo upravičencev širil krog hipotekarnih upnikov, ki to niso nikoli bili; v zvezi s tem nasprotuje tudi določbi, ki zahteva predložitev historičnega zemljiškoknjižnega izpiska C lista. Prvi odstavek 9. člena pa naj bi bil v nasprotju z ustavo (14. in 33. člen ustave), ker naj bi določal status kmeta kot pogoj za vračanje kmetijskih zemljišč. Glede 18. člena novele ZDen pobudnik navaja, da je v nasprotju z načelom pravne varnosti in pravičnosti, saj naj bi se morale vse domneve, če je bilo nekemu nekaj vzeto, izvajati tako, da so njemu v korist. Določba 19. člena naj bi pomenila omejevanje lastninske pravice in neenakost med upravičenci, zato po pobudnikovem mnenju statusne omejitve v zvezi z dedovanjem kmetijskih površin ne morejo imeti vpliva na vrnitev zaplenjenega premoženja. Določba 22. člena o načinu obdelave kmetij-

skih zemljišč in izvajanju del v gozdovih naj bi pomenila odmik od načela pravne varnosti. Člen 23 pa naj bi bil zaradi poseganja v pravne interese upravičencev v popolnem nasprotju z načelom retroaktivnosti in pravne države. Glede na pravno močno končane zadeve naj bi tudi določbe 24., 25., in 26. člena novele ZDen pomenile kršitev načela pravne varnosti, določba 24. člena pa naj bi pomenila tudi nedopustno retroaktivnost. Pobudnik še pavšalno navaja, da je s 27. členom novele ZDen kršen 14. člen ustave.

– Pobudnik Boris Pavšlar meni, da sta nov peti in sedmi odstavek 25. člena ZDen, ki ju določa 6. člen novele ZDen, v nasprotju z načelom pravne države in načelom enakosti pred zakonom. Navaja, da najemniki niso izgubili pravice do povrnitve vlaganj, kolikor so to pravico imeli, ker ZDen v zakone, ki so vsebinsko urejali najemno razmerje, ni posegel. Pobudnik se sklicuje na določbe stanovanjskega zakona in na odločbo ustavnega sodišča št. U-I-119/94 z dne 21. 3. 1996 (OdIUS V, 32) in navaja, da je izpodbijana ureditev še manj utemeljena kot razveljavljeni 155.a člen stanovanjskega zakona, ker zahtevki ni vezan ne na amortizacijo vlaganj ne na izpraznitev. Najemna razmerja naj bi bila izključno obligacijskopravne narave, zato naj zakonodajalec ne bi imel nobenega utemeljenega razloga določiti, da naj o bogatitvenih zahtevkih iz najemnih razmerij odločajo upravni organi. Dosedanji 25. člen ZDen naj bi urejal le razmerja med upravičencem in zavezancem, zato naj bi dopolnitev 60. člena ZDen (prvi odstavek 15. člena novele ZDen) povzročila tudi nedopustno retroaktivno delovanje. V nasprotju s 155. členom ustave naj bi bil tudi 5. člen novele ZDen, ki naj bi najemnikom denacionaliziranih nepremičnin nudil nova upravičenja za nazaj. Prepoved odpovedi najemnega razmerja naj bi pomenila poseg v lastninsko pravico mimo pogojev iz 67. člena ustave in neutemeljeno razlikovanje med upravičenci po ZDen in drugimi najemodajalci, ki niso obremenjeni s takšnimi obveznostmi. Nejasnosti in nasprotja med 5. in 6. členom glede razmerja med povečano vrednostjo nepremičnine in vlaganji pa naj bi bila v nasprotju z 2. členom ustave. Pobudnik izpodbija tudi drugi stavek prvega odstavka 9. člena in navaja, da je z vidika načela enakopravnosti (14. člen ustave) nedopustno, da imajo po izpodbijani določbi kmetje privilegirani položaj glede na ostale upravičence. Člen 27 pa naj bi bil v nasprotju s 155. členom ustave, ker se nanaša tudi na že izdane odločbe, ki do uveljavitve novele ZDen še niso postale pravno močne.

– Pobudniki Erika Jeschounig, Herbert Wagner in Erna Fauland navajajo, da pomeni tretji (pravilno drugi) odstavek 1. člena novele ZDen diskriminatorno odnos Republike Slovenije do rojakov v tujini. Tretji (pravilno drugi) odstavek 4. člena pa naj bi postavljal upravičence v neenak položaj pred zakonom in omejeval njihova lastninska upravičenja, ker naj ne bi omogočal vrnitve nepremičnine v last in ker naj bi izključeval možnost dogovora med upravičencem in zavezancem za nadaljevanje iste rabe nepremičnine. Po mnenju pobudnikov 5. člen ne določa upravičenosti opravljenih vlaganj, kot jo predpisujeta zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih ter stanovanjski zakon; prav tako pa naj ne bi definiral pogojev plačila in amortizacije vložnih sredstev, zato naj bi bil v nasprotju s 33. in 67. členom ustave. Določba 6. člena naj bi kršila kompromis, ki naj bi bil dosežen ob uveljavitvi ZDen, po katerem naj bi ureditev po drugem odstavku 72. člena ZDen odtehtala določba dosedanjega 25. člena ZDen. Člen 7 naj bi po mnenju pobudnikov uvajal pravne in dejanske razlike med upravičenci, ki so premoženje že dobili vrnjeno v naravi, in tistimi, ki še čakajo na vrnitev. Tudi ti pobudniki izpodbija prvi odstavek 9. člena, ker menijo, da status kmeta ne sme biti podlaga za

neenako obravnavanje denacionalizacijskih upravičencev. Glede prvega odstavka 15. člena pa menijo, da se bo z ureditvijo, po kateri se vlagateljem avtomatično priznava položaj strank, zavleklo odločanje v denacionalizacijskih postopkih. Dopolnitev 88. člena ZDen, kot jo določa 22. člen novele ZDen, naj bi pomenila odmik od pravne varnosti. Člen 23 pa naj bi pomenil največjo oviro za normalno izvajanje ZDen, saj naj bi ogrožal pravno varnost, kršil načelo pravne države in nedopustno posegal v že pravnomočne odločbe. Tudi 24. in 25. člen naj bi pomenila kršitev 155. člena ustave, ker naj bi spreminjala pravice denacionalizacijskih upravičencev in negirala pravnomočnost odločb. Pobudniki pavšalno nasprotujejo tudi 26. in 27. členu novele ZDen.

– Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana navaja, da celotna novela ZDen ne upošteva temeljnih načel ustave in da prav tako ne upošteva že sprejetih odločb ustavnega sodišča v zvezi z denacionalizacijo. Pobudnik meni, da javni interes za omejitve vračanja premoženja upravičencem, zlasti cerkvi in verskim skupnostim, ni podan in da je vsebina celotnega zakona v nasprotju z 2. členom ustave. Ljudje naj bi v pravni državi zaupali v pravo in v dejstvo, da se sistemski zakoni sprejemajo za daljši čas. S spreminjanjem pravil vračanja za določene kategorije oseb naj bi bil kršen tudi drugi odstavek 14. člena ustave. Določba prvega odstavka 4. člena naj bi bila v nasprotju z dosedanjimi ustavnimi kategorijami lastnine in njene neomejenosti in nedeljivosti (33. člen ustave). Drugačna ureditev vračanja te lastnine naj bi pomenila nedopustno diskriminacijo določenega kroga upravičencev brez utemeljenega razloga. Člen 10 naj bi namreč samo navidezno izvzemal cerkev iz sankcije, da premoženje fevdalnega izvora ni predmet denacionalizacije. Z določbo 11. člena pa naj bi se še enkrat neenakopravno diskriminiral določen krog upravičencev. Kršitev 33. člena ustave naj bi pomenila tudi določba prvega odstavka 9. člena, po kateri naj bi zaradi določitve pogoja statusa kmeta bilo cerkvi in drugim verskim skupnostim onemogočeno vračanje v naravi.

– Anton Silvester Antičević, Marica Požar, Nikolaj Ljomonin in Dobroslava Antičević izpodbijajo 1., 23. in 27. člen novele ZDen. Navajajo, da novi drugi odstavek 9. člena ZDen, ki ga določa prvi odstavek 1. člena novele ZDen, "sankcionira" pogodbe, sklenjene pred skoraj 60 leti, ki v času sklenitve niso bile nezakonite. Zatrjujejo, da naj bi bili s to določbo kršeni 2., 14., 22., 33., 153. in 155. člen ustave. Izpodbijana določba naj bi bila rezultat posplošenih ocen in premajhnega poznavanja dejanskega stanja, pri tem pa se pobudniki sklicujejo na odločbo ustavnega sodišča, izdano v zadevi št. Up-332/97 (Uradni list RS, št. 33/98). V zvezi z izpodbijano določbo 1. člena pobudniki izpodbijajo tudi 2. točko prvega odstavka 23. člena novele ZDen, ker dopušča obnovo denacionalizacijskega postopka tudi v primerih, "ko je bila premoženjska pravica priznana osebi, ki po določbah tega zakona ne more biti upravičenec". Ta določba naj bi pomenila poseg v pridobljene pravice in naj bi bila v nasprotju z že navedenimi členu ustave. Glede 27. člena novele Zden pa navajajo, da ne gre samo za procesno določbo, ki naj reši vprašanje postopka, temveč da brez njihove krivde deli upravičence na tiste, ki že imajo pravnomočne odločbe, in tiste, katerih zahteve za denacionalizacijo še niso pravnomočno rešene.

– Pobudnica Neda Kladnik izpodbija prvi odstavek 1. člena in 2. točko prvega odstavka 23. člena novele ZDen. Navaja, da je na podlagi že pravnomočne odločbe o denacionalizaciji po svojem očetu podedovala denacionalizirano nepremičnino, ki jo je oče leta 1943 kupil od delniške družbe Emona. Meni, da izpodbijane določbe za nazaj

spreminjajo zakonite upravičence v neupravičence, ne glede na že pravnomočne denacionalizacijske odločbe, in s tem kršijo načelo varstva pridobljenih pravic, načelo zaupanja v pravno državo in pravne varnosti, načelo enakosti pred zakonom in so v nasprotju s 33. členom ustave, ker posegajo v lastninska upravičenja.

– Tudi pobudnik Pavel Kolar navaja, da je pravni naslednik upravičenca, ki je leta 1942 kupil nepremičnino od "Emone". Na podlagi že pravnomočne denacionalizacijske odločbe naj bi bil po sklepu o dedovanju leta 1997 postal lastnik te nepremičnine. Izpodbija prvi odstavek 1. člena in 2. točko prvega odstavka 23. člena novele ZDen. Pobudnik meni, da izpodbijana določba 1. člena posega v njegove že pridobljene pravice. Z obrazložitvijo, da so okupatorjeve organizacije nepremičnine po izredno ugodnih cenah prodajale samo največjim okupatorjem pomagačem, naj bi predlagatelj izpodbijane določbe očital vsem lastnikom nepremičnin, pridobljenih od "Emone", tudi pravnemu predniku pobudnika, da je bil okupatorjev pomagač. Pobudnik zavrača te trditve, ki naj bi bile podlaga izpodbijani ureditvi, saj naj bi bile brez dokazov. V zvezi z izpodbijano določbo 1. člena pobudnik izpodbija tudi navedeno določbo 23. člena. Obe določbi naj bi bili v nasprotju z 2., 5., 14., 22., 33., 153. in 155. členom ustave. Naknadna uvedba pravnega sredstva zoper pravnomočne odločbe naj bi predstavljala poseg v načelo zaupanja v pravo in načelo pravne varnosti. Glede na to, da je država dolžna varovati človekove pravice in temeljne svoboščine, naj bi izpodbijana ureditev omogočila poseg v pravico do zasebne lastnine in dedovanja. Meni, da pomeni diskriminacijo ureditev, ki ne določa meril, iz katerih naj bi izhajalo, da je taka pridobitev v nasprotju s temeljnimi družbenimi ali moralnimi vrednotami. Enako varstvo pravic pa naj bi bilo kršeno s tem, ker drugih pravnomočnih odločb ni mogoče podvreči postopku obnove. Za takšno diskriminacijo pa naj ne bi bilo nikakršne utemeljene podlage. Pobudnik navaja, da je po denacionalizaciji in dedovanju prišlo "do znatnih finančnih vlaganj v obnovo vrnjene nepremičnine" in da so bila vložena tudi že sredstva v nakup in montažo opreme za poslovni prostor. Izplačana naj bi bila tudi vlaganja najemnikov, sklenjene pa naj bi bile tudi najemne pogodbe za stanovanje in poslovne prostore. Iz navedenega naj bi izhajalo, da bi z izpodbijano ureditvijo prišlo do posega v pravne položaje ne le pobudnika, temveč tudi oseb, ki so z njim v pravno-poslovnem razmerju. Zato naj bi odprava pravnomočne denacionalizacijske odločbe pomenila poseg v zasebno lastnino in premoženjskopравни položaj navedenih oseb. Ker naj bi bile izpodbijane določbe v nasprotju z ustavo, naj bi to hkrati pomenilo tudi kršitev 153. člena ustave (usklajenost pravnih aktov). Obnova denacionalizacijskega postopka naj bi pomenila poseg v že pridobljeno pravico, kar naj bi bilo v nasprotju s prepovedjo povratne veljave pravnih aktov (155. člen ustave).

– Pobudnik Andrej Fock izpodbija prvi odstavek 15. člena, 23. in 24. člen novele ZDen. Meni, da je prvi odstavek 15. člena v nasprotju s 155. členom ustave, ker brez javnega interesa učinkuje retroaktivno zaradi ureditve, po kateri se upoštevajo vsa vlaganja do 7. 12. 1991, torej kadarkoli pred tem datumom. Taka ureditev naj bi pomenila tudi neupoštevanje zakona o obligacijskih razmerjih, ki ta razmerja in zahtevke ureja; o sporih iz teh razmerij naj bi odločala sodišča. Navaja, da naj bi ugovor bistveno povečane vrednosti lahko uveljavljal le zavezanec, ne pa tudi najemnik. Sklicuje se na določbe zakona o splošnem upravnem postopku in na pravno mnenje vrhovnega sodišča, po katerem naj vrnitev nacionaliziranih nepremičnin ne bi vplivala na obstoječa najemna razmerja. Z vrnitvijo nepremičnine v last

naj bi se ne odločalo o nobeni pravici najemnika, ki naj zato praviloma ne bi smel imeti položaja stranke. Tudi 24. člen naj bi pomenil kršitev 155. člena ustave. Pobudnik pa zatrjuje tudi kršitve enakosti pred zakonom in pravne varnosti, ker naj ne bi bilo jasno, kdo "podeduje" obveznosti po tej določbi v primeru prodaje nepremičnine pred uveljavitvijo novele ZDen. Glede 23. člena pobudnik meni, da pomeni novo izredno pravno sredstvo kršitev 2. člena ustave in se sklicuje na stališče ustavnega sodišča v odločbi št. U-I-121/97.

– Pobudnik Ljubo Sirc navaja, da novela ZDen s svojo retroaktivnostjo krši 155. člen ustave, z diskriminacijo 14. člen ustave, z omejevanjem vrnitve premoženja pa 30. in 26. člen ustave. Izpodbija drugi odstavek 1. člena, 5., 6. in 8. člen novele ZDen. Meni, da je drugi odstavek 1. člena nejasen in zavajajoč. Nejasno naj bi bilo, za kakšnega državljanca gre, ali za takega, ki je samo tuj državljan, ali za takega, ki ima tuje državljanstvo poleg slovenskega. Nejasno naj bi bilo tudi, katere države imajo s Slovenijo sklenjene meddržavne pogodbe. Kršen naj bi bil 23. člen ustave, ker 5. člen za vprašanja, ki jih ureja, ne določa pristojnosti sodišč za odločanje. Zaradi pretirane skrbi za izdatke najemnikov naj bi bili upravičenci diskriminirani v razmerju do najemnikov. Diskriminacijo naj bi pomenila tudi določba 8. člena, ker ne določa, da naj bi Slovenski odškodninski sklad izplačeval tudi dolgove, ki so jih takratne kapitalske družbe ali državne ustanove imele do svojih upnikov. Glede hipotek pa navaja, da so predvsem odvisne od obligacijskega razmerja, na katerega se nanašajo. Zaradi načela enakopravnosti pa naj bi bilo potrebno oživiti še vse druge dolgove, tudi take, ki niso bili zavarovani s hipotekami.

3. Državni zbor na pobude ni odgovoril.

B) – I

4. Ustavno sodišče je pod A) te obrazložitve navedene pobude združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja. Iz vsebine pobud in priloženih listin izhaja, da pobudniki izkazujejo pravni interes za vložitev pobude za oceno ustavnosti posameznih določb novele ZDen. Ustavno sodišče je priznalo pravni interes tudi ZLRPS, ker je namen tega združenja prav varstvo interesov njegovih članov, katerih pravni položaj naj bi bil z izpodbijanimi določbami prizadet. V zvezi s članstvom pa ZLRPS ni izkazalo pravnega interesa za izpodbijanje prvega odstavka 4. člena novele ZDen. Ker procesna predpostavka iz drugega odstavka ZUstS ni bila izpolnjena, je ustavno sodišče pobudo združenja v tem delu zavrglo. Pobudnik Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana pa ni izkazal pravnega interesa za izpodbijanje 10. in 11. člena novele ZDen. Zato je ustavno sodišče to pobudo v tem delu zavrglo.

5. Glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS je ustavno sodišče pobude, razen delov, navedenih v prejšnji točki obrazložitve, sprejelo in takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Pri odločanju v tej zadevi je bil na lasten predlog (zaradi vnaprejšnje opredeljenosti do nekaterih spornih vprašanj v tej zadevi, izražene v medijih) izločen sodnik mag. Matevž Krivic.

B) – II

6. ZDen bo 7. decembra letos (1998) veljal že sedem let. V tem obdobju je ustavno sodišče v številnih zadevah opravilo ustavnosodno presojo posameznih določb ZDen. Predmet ustavnosodne presoje pa niso bile le njegove posamezne določbe, ampak je ustavno sodišče presojalo tudi zakona, ki sta začasno zadržala vračanje določenega premoženja na podlagi ZDen (muratorija). Prav tako je bilo predmet ocene ustavnosti referendumsko vprašanje v zah-

tevi za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o spremembah in dopolnitvah ZDen. Ustavno sodišče je v tem obdobju odločilo tudi o precejšnjem številu ustavnih pritožb, ki so se nanašale na denacionalizacijske odločbe ali druge posamične akte, ki so bili izdani v zvezi z denacionalizacijo. V številnih denacionalizacijskih zadevah je ustavno sodišče odločilo tudi o sporu glede pristojnosti med sodišči in upravnimi organi.

7. Ustavno sodišče je pri odločanju v vseh denacionalizacijskih zadevah izhajalo iz temeljnih načel, na katerih temelji ZDen. ZDen, ki je bil sprejet še pred sprejetjem nove ustave, je rezultat doseženega političnega soglasja, da se popravijo krivice, ki so bile v povojnem obdobju storjene s poseganjem države v lastninske odnose v imenu "t.im. revolucionarne preobrazbe takratne družbe in z uvajanjem socialističnih družbenoekonomskih odnosov", ter tudi tiste krivice, ki so bile storjene v imenu obračuna s takratnemu režimu sovražnimi osebami (Predlog za izdajo ZDen z osnutkom zakona – ESA 299, Poročevalec, št. 7/91 z dne 19. 2. 1991). Namen ZDen je torej, da se popravijo krivični posegi v premoženje, ki so bili storjeni na podlagi predpisov in drugih prisilnih ukrepov državnih organov proti koncu druge svetovne vojne in v določenem času po njenem prenehanju, praviloma ne glede na politično in ideološko opredelitev prizadetih oseb v tem času. ZDen je natančno določil premoženje, ki je predmet vračanja (tisto premoženje, ki je bilo podržavljeno na podlagi enega izmed predpisov, taksativno naštetih v 3. členu, ali na način, določen v 4. ali 5. členu ZDen), in pogoje za pridobitev statusa upravičenca do denacionalizacije (členi 9 – 15). Na podlagi teh določb so osebe (fizične in pravne), ki izpolnjujejo zakonske pogoje, pridobile določeno pravico, to je pravico zahtevati vrnitev premoženja, na katerem so imele pred podržavljenjem lastninsko pravico. Ustavno sodišče je že v prvih zadevah, v katerih je ocenjevalo ustavnost posameznih določb ZDen, moralo odločiti, kakšno ustavnopravno varstvo mora uživati ta posebna pravica v luči nove ustave. Sprejelo je stališče, da pravica do denacionalizacija pomeni upravičenje, ki ima svoj temelj v ustavni pravici do lastnine iz 33. člena ustave. V skladu s tem stališčem je vsak poseg v pravico do denacionalizacije štelo kot poseg v ustavno pravico. Zato je pri oceni o skladnosti posega v pravico do denacionalizacije uporabilo strogo ustavno presojo po tako imenovanem testu sorazmernosti. Ustavno sodišče je navedeno ustavno presojo glede pravice do denacionalizacije natančneje opredelilo v odločbi št. U-I-107/96 – v 14. in 15. točki obrazložitve (objavljena v Uradnem listu RS, št. 1/97; OdlUS V, 174). Ustavno sodišče je v eni izmed svojih zadnjih odločb št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98), ko je presojalo spremembe in dopolnitve zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, sprejelo stališča v zvezi z ustavnim varstvom lastnine. Poudarilo je, da "definicija lastnine po slovenski ustavi vključuje njeno socialno, gospodarsko in ekološko funkcijo (prvi odstavek 67. člena)" in da je zakonodajalec dolžan uravnotežiti individualni in skupnostni element lastnine (22. in 23. točka obrazložitve). Ustavno sodišče je tudi ponovno obrazložilo strogo ustavno presojo po tako imenovanem testu sorazmernosti (24. točka obrazložitve). Izrecno je navedlo: "ustavno sodišče je že v nekaj odločbah sprejelo stališče, da so posegi v ustavne pravice podvrženi strogi ustavni presoji po tako imenovanem testu sorazmernosti. Po slednjem je poseg dopusten samo v primeru, da je nujen (neizogiben) za varstvo drugih človekovih pravic; poseg tudi ne sme biti prekomeren, kar pomeni, da je dopusten le najblažji izmed možnih posegov, s katerim se lahko zagotovi ustavno dopustni in zaželeni cilj – varstvo enako pomembnih pravic drugih. Zakonodajalec mora izkazati, da ne mo-

re v celoti zavarovati te pravice zaradi tega, ker bi s tem posegel v druge človekove pravice.“

8. V zvezi z naknadnim spreminjanjem temeljnih načel ZDen je ustavno sodišče v odločbi, s katero je ocenilo vprašanje, vsebovano v zahtevi za razpis referendumu (odločba št. U-I-121/97, Uradni list RS, št. 34/97, OdlUS VI, 69), še posebej poudarilo, "da je ZDen kot tranzicijski zakon glede na svoj namen sistemski zakon, v katerem so bila jasno opredeljena vsa osnovna načela procesa denacionalizacije, ki se v skladu s načeli pravne države lahko spreminjajo le, če so podani pogoji in okoliščine, ki zadostijo kriterijem najstrožje ustavnosodne presoje“.

9. V skladu s sprejetimi stališči je ustavno sodišče presojalo tudi izpodbijane določbe novele ZDen, ki so bile predmet ustavnosodne presoje v tej zadevi.

B) – III

Ocena ustavnosti posameznih izpodbijanih določb

Člen 1 novele ZDen

10. Za razumevanje vsebine 1. člena novele ZDen je potrebno na kratko povzeti dosedanje ureditev pojma in položaja upravičenca do denacionalizacije. ZDen v 3. členu taksativno našteva predpise, ki jih je izdala proti koncu osvobodilne borbe ali po vojni nova, na revolucionaren način vzpostavljena oblast in na podlagi katerih je bilo opravljeno podržavljenje. ZDen ne razveljavlja teh predpisov kakor tudi ne posamičnih aktov, ki so bili izdani na njihovi podlagi, ampak določa, da je predmet vračanja le tisto premoženje, ki je bilo podržavljeno na podlagi enega izmed predpisov, naštetih v 3. členu, ali na način, določen v 4. ali 5. členu ZDen.

11. Podržavljenje na podlagi predpisov, navedenih v 3. členu, ali na načine, določene v 4. in 5. členu, pa samo po sebi še ne zadostuje, da ima oseba, ki ji je bilo premoženje podržavljeno, tudi pravico do denacionalizacije, to je, da postane denacionalizacijski upravičenec. ZDen je v prvem odstavku 9. člena določil temeljno načelo, kdo je praviloma lahko upravičenec do denacionalizacije. Določil je, da so upravičenci do denacionalizacije tiste fizične osebe, ki so imele ob podržavljenju status jugoslovanskega državljan in jim je bilo po 9. 5. 1945 to državljanstvo priznано z zakonom ali mednarodno pogodbo. Osnovni kriterij za pridobitev statusa upravičenca do denacionalizacije je torej jugoslovansko državljanstvo v času podržavljenja. Od tega pravila ZDen določa nekatere izjeme, ki dopuščajo, da je fizična oseba lahko upravičenec tudi, če v času podržavljenja ni bila vpisana v evidenco državljanov ali ni bila jugoslovanski državljan. Zakon je v tretjem odstavku 63. člena predvidel poseben postopek, v katerem lahko upravni organ izda ugotovitelno odločbo o državljanstvu upravičenca, če ta ni bil vpisan v evidenco državljanstva. Na podlagi izrecne določbe pa niso upravičenci tiste fizične osebe, ki niso bile vpisane v evidenco o državljanstvu iz razlogov iz drugega odstavka 35. člena zakona o državljanstvu FLRJ (Uradni list DFJ, št. 64/45 in Uradni list FLRJ št. 54/46 in 105/48). Kljub temu pa so osebe, ki v času podržavljenja niso bile vpisane v evidenco državljanov zaradi razlogov iz drugega odstavka 35. člena zakona o državljanstvu FLRJ, lahko denacionalizacijski upravičenci, če so bile internirane zaradi verskih ali drugih razlogov ali pa so se borile na strani protifašistične koalicije (drugi odstavek 9. člena). Prav tako se po zakonu štejejo za denacionalizacijske upravičence osebe, ki v času podržavljenja niso bile jugoslovanski državljanji, pa so imele stalno prebivališče na ozemlju današnje Republike Slovenije in jim je bilo jugoslovansko državljanstvo priznано po 15. 9. 1947 z zakonom ali mednarodno pogodbo. Nadaljnja izje-

ma je določena še v 12. členu: če oseba, ki ji je bilo premoženje podržavljeno, ne izpolnjuje pogojev iz 9. člena, lahko postanejo upravičenci njen zakonec ali njeni dediči prvega dednega reda, vendar pod pogojem, da so navedeni pravni nasledniki pridobili jugoslovansko državljanstvo z zakonom ali mednarodno pogodbo.

12. Opisana ureditev je bila že predmet ustavnosodne presoje. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-23/93 z dne 20. 3. 1997 (Uradni list RS, št. 23/97, OdlUS VI, 43) odločilo, da določbe 9. člena in uporaba drugega odstavka 35. člena zakona o državljanstvu FLRJ niso v neskladju z ustavo. Glede 12. člena je ustavno sodišče ugotovilo, da zakonodajalec ni zajel določenih primerov, ki bi jih ob upoštevanju načela enakosti moral zajeti, in je zato razveljavilo besedi "drugega odstavka". Tako je na podlagi določbe 12. člena upravičenec zakonec ali dedič iz prvega dednega reda, če fizična oseba, ki ji je bilo premoženje podržavljeno, ne more biti upravičenec, seveda pod pogojem, da je bilo zakoncu in dedičem priznано jugoslovansko državljanstvo. Člen 1 novele ZDen vnaša v zgoraj opisano ureditev tri spremembe oziroma dopolnitve.

13. Prva dopolnitev, ki jo vnaša v zakon prvi odstavek 1. člena novele ZDen, se nanaša na drugi odstavek 9. člena ZDen, kateremu je dodano naslednje besedilo: "Prav tako niso upravičenci tiste fizične osebe iz 3., 4. in 5. člena tega zakona, ki so premoženje pridobile od okupacijskih sil ali njihovih organizacij v času druge svetovne vojne.“

14. Pobudniki menijo, da ta dopolnitev drugega odstavka 9. člena pomeni negiranje stališča ustavnega sodišča v zadevi št. Up-332/97 in da za nazaj, ne glede na že pravnomočne denacionalizacijske odločbe, spreminja zakonite upravičence v "neupravičence". Navajajo, da so bili pravni posli v času okupacije sklenjeni v skladu z že stoletja znanimi načeli civilnega, zlasti pogodbenega prava, in da pogodbe, sklenjene pred skoraj 60 leti v času sklenitve niso bile nezakonite. Menijo, da je izpodbijana dopolnitev v nasprotju z 2., 14., 22., 23., 33., 153. in 155. členom ustave.

15. Do navedene dopolnitve je prišlo v fazi tretje obravnave predloga novele ZDen. Razlogi za sprejem so razvidni iz obrazložitve amandmaja (EPA 1644 – tretja obravnava, z dne 24. 2. 1998). Predlagatelj amandmaja navaja, da so bili v času okupacije slovenskega ozemlja med drugo svetovno vojno številni lastniki prisiljeni prodati nepremičnine okupatorju oziroma njegovim posebnim organizacijam za upravljanje nepremičnin za bagatelno ceno, ker so zaradi vojne in okupacije cene stavb izredno padle. Te organizacije, kot primer je navedena taka organizacija v Ljubljani – Emona, so pozneje te stavbe prodajale po izredno ugodnih cenah. Prednost pri nakupu naj bi imeli samo največji okupatorjevi pomagači. Njihovim dedičem se sedaj "zaradi neprecizne opredelitve upravičencev v ZDen" vrača to neveljavno pridobljeno premoženje.

16. Dopolnitev drugega odstavka 9. člena vnaša med pogoje za pridobitev statusa denacionalizacijskega upravičenca še dodaten pogoj. V vseh primerih, ko je bilo podržavljeno premoženje pridobljeno s pravnimi posli v času okupacije, bi oseba, ki ji je bilo premoženje podržavljeno, morala tudi priložiti dokazilo, iz katerega bi bilo razvidno, da podržavljenega premoženja ni pridobila od "okupacijskih sil in njihovih organizacij", oziroma v primeru pravnomočnosti denacionalizacijske odločbe bi lahko v teh primerih prišlo do obnove postopka na podlagi 2. točke prvega odstavka 23. člena novele ZDen.

17. Iz obrazložitve amandmaja je razvidno, da predlagatelj z izrazom "okupacijskih sil in njihovih organizacij" ni štel le državnih organov in organizacij okupatorja, ampak tudi tuje pravne osebe – gospodarske družbe, ki so jih

ustanovili okupatorji ali so delovale na podlagi pooblastil okupatorskih oblasti. Iz zgodovinskih virov¹ je razvidno, da je bila Emona, ki jo omenja obrazložitev, italijanska delniška družba, ustanovljena dne 20. 11. 1941, z glavnim sedežem v Rimu. Tej družbi je italijanska vlada poverila odkup nepremičnin preseljenih kočevskih Nemcev od nemške države oziroma od nemške družbe za naselitev skrbniških ozemelj (DUT – Deutsche Umsiedlungs Treuhandgesellschaft), oziroma premoženje vseh preseljenih Nemcev in oseb nemške narodnosti ("folksdojčerjev") iz Ljubljanske pokrajine. Na podlagi odloka AVNOJ o prehodu sovražnikovega imetja v državno svojino, o državnem upravljanju imetja odsotnih oseb in o zasegi imetja, ki so ga okupatorske oblasti prisilno odtujile, z dne 21. novembra 1944 (objavljen v Uradnem listu DFJ, št. 2 – 25/45 z dne 6. 2. 1945 – v nadaljevanju: odlok AVNOJ) je prešlo vse premoženje družbe Emona kot premoženje nemškega rajha in njegovih državljanov v državno last. Po navedenem odloku AVNOJ, ki je bil po sprejemu ustave FLRJ z zakonom o potrditvi in spremembah odloka potrjen in spremenjen (novo ime: zakon o prenosu sovražnikovega premoženja v državno last in o sekvstraciji premoženja odsotnih oseb, Uradni list FLRJ, št. 63/46 – v nadaljevanju: ZPSP) je vse premoženje nemškega rajha in njegovih državljanov in vse premoženje oseb nemške narodnosti ne glede na državljanstvo (z določenimi izjemami) prešlo v državno last ex lege – dne 6. februarja 1945, ko je dobil veljavo odlok AVNOJ z dne 21. novembra 1945 (tretji odstavek 1. člena).

18. Glede pravnih poslov, sklenjenih po 6. aprilu 1941, je odlok AVNOJ v 6. členu določil, da so nični le tisti pravni posli, ki so jih sklenile osebe in podjetja iz 1. člena. Nični so torej postali tisti pravni posli, sklenjeni po 6. aprilu 1941, pri katerih je bila vsaj ena izmed strank pravnega posla oseba iz 1. člena odloka (nemška država – nemški rajh – nemški državljani, osebe nemške narodnosti – z izjemami, vojni zločinci in njihovo pomagači, ter osebe, ki so bile s sodbo državljskih ali vojaških sodišč obsojene na izgubo imetja v korist države).

¹ Zdenko Čepič, Agrarna reforma in kolonizacija v Sloveniji (1945–1948), 1995, stran 127, opomba 80: "Delniško družbo Emona (Zavod za kmetijstvo in nepremičnine – Istituto agricolo immobiliare di Lubiana) so ustanovili italijanski okupatorji 20. 11. 1941. Glavni sedež je imela v Rimu. Emona je odkupila zemljo od nemške države oziroma nemške družbe za naselitev skrbniških ozemelj – Deutsche Umsiedlungs Treuhandgesellschaft (DUT). To je bila zemlja kočevskih Nemcev, ki so jo ti prodali tej nemški družbi ob svoji preselitvi v rajh. Emona je nameravala na ta posestva naseliti svoje koloniste."

Stran 127 in 128: "Skupna površina, ki so jo navedli Italijani kot emonsko posest, ter površina gozdov je približna površini, ki je bila po vojni vodena v zemljiškem skladu kot emonska zemlja. Po uradnih podatkih ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo LRS je bilo emonske zemlje 52.200 ha. Obdelovalne zemlje je bilo 15.500 ha, pašnikov 18.700 ha, gozdov 18.000 ha. V zaplenjeni zemlji je gozd predstavljal največji delež.

Poseben problem pri izvajanju agrarne reforme so predstavljali emonski vinogradi v Beli krajini. Vprašanje njihove lastnine oziroma zakupa se je postavilo že leta 1944 na osvobojenem ozemlju v Beli krajini. Odlok o dodeljevanju in upravljanju zemlje izseljenih Kočevarjev je namreč to zemljo dajal Slovincem v brezplačno uporabo. Spori pa so nastali v primerih, ko so posamezniki leta 1941 in 1942 v Beli krajini vinograde, ki so bili v lasti Emone, vzeli od te v najem ali jih celo kupili. Ko so bili ti, tako kot vsa emonska zemlja, razlašeni, se je postavilo vprašanje veljavnosti teh najemnih in kupoprodajnih pogodb, sklenjenih z okupatorjevo ustanovo.....Predsedstvo SNOS se je postavilo na stališče, da so vse kupne in druge pogodbe, ki jih je nekdo sklenil z okupatorjevo družbo Emona, neveljavne.....Na podlagi določbe v zakonu o agrarni reformi, s katero je bila zaplenjena zemljiška posest vnešena v zemljiški sklad, so tudi 'emonski' vinogradi postali del sklada in so bili najemnikom iz leta 1944 odvzeti."

Tone Ferenc: Nacistična raznarodovalna politika v Sloveniji v letih 1941 do 1945, Maribor 1968, stran 593 – 598: Himmlerjeva odredba o preselitvi in diplomatska pogajanja v Rimu – Pogodba o preselitvi nemških državljanov in volksdeutscherjev iz Ljubljanske pokrajine z izvršilnimi določbami k tej pogodbi je bila podpisana 31. avgusta 1941 v Rimu. Razvidno je, da je v tej pogodbi italijanska stran privolila, da premoženje preseljenih kočevskih Nemcev odkupita dve italijanski družbi.

19. ZPSP je v 7. členu, ki je bil spremenjen in dopolnjen (Uradni list FLRJ, št. 105/46 z dne 27. 12. 1946), je vsebinsko določal enako kot 6. člen, le da pravnih poslov ni definiral glede oseb, ki so jih sklenile, ampak je določal, da so nični tisti pravni posli odsvojitve ali obremenitve, ki se tičejo premoženja, ki po 1. členu tega zakona preide v državno last.

20. Pravni posli, ki so bili sklenjeni po 6. aprilu 1941 glede premoženja, ki je bilo predmet podržavljenja po 1. členu odloka AVNOJ ali ZPSP, so bili nični. Izjema je veljala le za pravne posle, sklenjene po 29. 11. 1944. Ti posli so postali nični le, "če so bili sklenjeni v nameri, da se premoženje izmakne odvzemu v korist države", pri čemer se je takšen namen predpostavljalo, če se ni dokazalo nasprotno.

21. Med osebami (pravne in fizične), ki jim je bilo premoženje podržavljeno na podlagi odloka AVNOJ ali ZPSP, lahko postanejo denacionalizacijski upravičenci le osebe nemške narodnosti, ki jim je bilo premoženje zaplenjeno na podlagi odloka oziroma zakona, in to le, če izpolnjujejo pogoje iz prvega ali drugega odstavka 9. člena ZDen. Na podlagi odločbe ustavnega sodišča št. U-I-23/93 z dne 20. 3. 1997 (OdlUS VI,43) pa lahko postanejo denacionalizacijski upravičenci tudi tiste osebe nemške narodnosti, ki niso bile vpisane v evidenco iz razlogov drugega odstavka 35. člena zakona o državljanstvu FLRJ (ker so živele v tujini in so se med vojno ali pred vojno s svojim neloyalnim ravnanjem proti narodnim in državnim koristim narodov FLRJ pregrešile zoper svoje državljske dolžnosti), če take osebe uspejo izpodbiti domnevo neljalnosti. Če oseba v posebnem ugotovitvenem postopku iz tretjega odstavka 63. člena ZDen izpodbije domnevo o svoji neljalnosti, se šteje, da je bila ob podržavljenju jugoslovanski državljan in ob izpolnitvi pogoja, da je pridobila to državljanstvo tudi po 9. 5. 1945, izpolnjuje pogoje za status denacionalizacijskega upravičenca.

22. Ustavno sodišče je odločalo o veljavnosti pravnih poslov, sklenjenih od 6. 4. 1941 do 29. 11. 1944, z odločbo št. Up-332/97 (Uradni list RS, št. 33/98). Odločilo je, da se veljavnost pravnih poslov, sklenjenih v tem času, presoja v skladu s takrat veljavnimi predpisi, in ni uporabilo določb o ničnosti pravnih poslov v 6. členu odloka AVNOJ oziroma 7. člena ZPSP. Odločilo je, da je treba "v primerih, ko gre za pravni posel, ki v času sklenitve po tedaj veljavnih predpisih ni bil ničen oziroma protipraven, šteti, da gre za podržavljenje premoženja že s samim predpisom, ki je določil ničnost in ki ga ZDen šteje kot podlago za uveljavljanje denacionalizacije. Ničnost pravnih poslov je bila namreč v teh primerih določena prav zaradi podržavljenja" (točka 10 obrazložitve).

23. Da se v denacionalizacijskih postopkih ne uporabljajo predpisi, naštetih v 3. členu ZDen, je razvidno tudi iz sklepa št. U-I-267/97 z dne 29. 1. 1998. Ustavno sodišče je v tej zadevi zavrglo pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti odloka AVNOJ in izrecno poudarilo, "da je odlok po določbi 3. člena ZDen le eden od predpisov, katerih nekdanja uporaba v času podržavljenja premoženja je podlaga za današnjo denacionalizacijo. Pri tem pa pristojni organi, ki odločajo v denacionalizacijskih postopkih, uporabljajo določbe ZDen in ne določb odloka."

24. Izpodbijana dopolnitev drugega odstavka 9. člena v konkretnem primeru pomeni, da določena oseba – kupec – ne more biti upravičenec, če je kupil pred podržavljenjem nepremičnino od nemškega rajha, italijanske države ali od drugih organizacij, ustanovljenih od okupatorjev, kot npr. od italijanske družbe Emona ali nemškega DUT. S tem, ko izpodbijana dopolnitev tem kupcem ne priznava statusa de-

nacionalizacijskega upravičenca, dejansko te pravne posle za nazaj razglaša za neveljavne.

25. Pobudnik pravilno ugotavlja, da je izpodbijana ureditev v nasprotju s stališčem ustavnega sodišča, obrazloženo v prejšnjih točkah te obrazložitve. Na podlagi izpodbijane določbe ne bi mogli uveljavljati zahtevkov za denacionalizacijo le tisti kupci, ki so kupili premoženje od nemškega rajha, italijanske države ali od drugih organizacij, ustanovljenih od okupatorjev. Vsi drugi kupci pa bi lahko uveljavljali zahtevke za denacionalizacijo, čeprav so podržavljeno premoženje kupili od Nemcev, ki so se preselili v Nemčijo, od oseb nemške narodnosti, ki so se izselile ali pobegnile, in na podlagi drugega odstavka 35. člena zakona o državljanstvu FLRJ niso pridobile jugoslovanskega državljanstva in tudi niso uspele izpodbiti domneve nelojalnosti (ali dokazati, da niso nemške narodnosti).

26. Pri oceni ustavnosti izpodbijane dopolnitve je potrebno presoditi, ali je zakonodajalec imel stvarne in utemeljene razloge za opisano razlikovanje. V obrazložitvi amandmaja je le na splošno navedeno, da so okupacijske sile prodajale nepremičnine po nizkih cenah – torej naj bi bili kupci kupili te nepremičnine pod takratno tržno vrednostjo. Ta razlog, ki naj bi opravičeval izpodbijano dopolnitev, ni z ničimer izkazan. Ustavno sodišče je sprejelo stališče, da je potrebno vse pravne posle ne glede na lastnost strank obravnavati enako, ker so se vsi pravni posli sklepali v enakih političnih in gospodarskih razmerah – v času vojne in okupacije.

27. Ustavno sodišče ugotavlja, da je bila izpodbijana ureditev sprejeta brez utemeljenega razloga. Ker ni izpolnjen že prvi najosnovnejši pogoj za poseg v pravico upravičencev do denacionalizacije, jo je ustavno sodišče razveljavilo.

28. Drugo dopolnitev, ki jo vnaša v zakon drugi odstavek 1. člena novele ZDen, predstavlja novi tretji odstavek 9. člena ZDen, ki se glasi: "Če je imela fizična oseba iz 3., 4. in 5. člena tega zakona na dan 9. 5. 1945 jugoslovansko državljanstvo, je tuj državljan upravičenec do denacionalizacije le, če je taka pravica na podlagi meddržavne pogodbe priznana tudi slovenskim državljanom v državi, katere državljan je upravičenec."

29. Pobudniki izpodbijajo novi tretji odstavek iz razloga, ker jemlje status upravičenca do denacionalizacije, ki ga prvi odstavek 9. člena brezpogojno priznava, in to priznanje veže na obstoj "nekakšne meddržavne pogodbe". Menijo, da ta določba jemlje status upravičencev našim rojakom v severni in južni Ameriki, kjer ni bilo nikoli komunizma, protipravnih razlastitev in nacionalizacij, in zato tudi nikoli ne bo mogla Republika Slovenija s temi državami sklepati meddržavnih pogodb glede vzajemnega priznavanja statusa denacionalizacijskega upravičenca. Po mnenju pobudnikov gre za očitno kršitev 14. člena ustave.

30. Poslanska skupina ZLSD je v drugi obravnavi novele ZDen predlagala amandma, ki naj bi postal nov tretji odstavek 9. člena (EPA 1644 z dne 10. 10. 1997). Po tem amandmaju naj bi bila fizična oseba, ki je imela na dan 9. 5. 1945 državljanstvo katere od republik bivše SFRJ, upravičenec do denacionalizacije le, če bi bila taka pravica na podlagi meddržavne pogodbe priznana tudi slovenskim državljanom v državi, katere državljanji so upravičenci.

31. Iz obrazložitve amandmaja izhaja, da je predlog amandmaja nastal kot reakcija na ureditev denacionalizacije v Republiki Hrvaški, ki je priznala pravico do denacionalizacije le tistim osebam, ki so bile ob uveljavitvi zakona hrvaški državljanji. Ker ZDen priznava pravico do denacionalizacije tudi tujim državljanom, torej tudi hrvaškim državljanom, naj bi bili slovenski državljanji pri uveljavljanju denacionalizacijskih

zahtevkov na Hrvaškem zaradi take ureditve v neenakopravnem položaju v primerjavi s hrvaškimi državljanji, kadar ti uveljavljajo take zahtevke v Sloveniji.

32. V besedilu predloga novele ZDen – tretja obravnavna (Poročevalec, št. 10 z dne 28. januarja 1998 – EPA 1644) je v 1. člen že vključeno besedilo novega tretjega odstavka v sedanjem veljavnem besedilu – z manjšimi redakcijskimi spremembami. Besedilo se ne nanaša le na tiste osebe, ki so imele na dan 9. 5. 1945 državljanstvo katere od republik bivše SFRJ, ampak na vse fizične osebe, ki so imele na ta dan jugoslovansko državljanstvo in so sedaj tujci – nimajo slovenskega državljanstva. Navedena sprememba ni obrazložena, v zakonodajnem gradivu pa ni bilo mogoče ugotoviti, kdaj in iz katerih razlogov je bila storjena opisana sprememba.

33. Kot je bilo že obrazloženo (11. in 12. točka), ZDen že od začetka veljavnosti priznava pravico do denacionalizacije tudi osebam, ki so ob njegovi uveljavitvi tujci državljanji, če izpolnjujejo zakonske pogoje. ZDen med pogoje za pridobitev položaja denacionalizacijskega upravičenca ni vključil še dodatnega pogoja, da je moral biti upravičenec v času denacionalizacije slovenski državljan. Tako v 62. členu določa, da mora biti zahtevi za denacionalizacijo priloženo potrdilo o vpisu upravičenca v evidenco o državljanstvu in če vlagatelj zahteve nima stalnega prebivališča na območju RS, ime pooblaščenca, ki bo pred pristojnim organom zastopal interese vlagatelja. V tretjem odstavku 63. člena je zakon določil organ in postopek v primeru, če upravičenec ni bil vpisan v evidenco državljanstva (ugotovitvena odločba o državljanstvu). Pravico do pridobitve lastninske pravice na nepremičninah tujcem omejujeta le ustavni določbi in sicer določba 68. člena ustave in 9. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave RS (od 14. julija 1997 pa spremenjeni 68. člen ustave – ustavni zakon o spremembi 68. člena ustave RS, Uradni list RS, št. 42/97). Na podlagi navedenih ustavnih omejitev upravičenci-tujci ne morejo dobiti podržavljene nepremičnine vrnjene v naravi – ne morejo pridobiti lastninske pravice na nepremičnini, temveč le odškodnino (prvi odstavek 42. člena ZDen).

34. ZDen je omogočil vračanje vsem osebam, ki jim je bilo premoženje podržavljeno, ne glede na njihov sedanj državljanški status. Pomembno je bilo le dejstvo, da so bile v času podržavljenja jugoslovanski državljanji. Vendar tujec lahko pridobi lastninsko pravico na podržavljeni nepremičnini (vrnitev v naravi) le na podlagi dedovanja ob pogoju vzajemnosti. To se lahko zgodi v primerih, ko je denacionalizacijski upravičenec imel tudi po podržavljenju nepremičnine jugoslovansko in slovensko državljanstvo oziroma po osamosvojitvi Slovenije državljanstvo Republike Slovenije, pa je umrl pred pravnomočnostjo denacionalizacijske odločbe (v času smrti je bil državljan RS). Odločba o denacionalizaciji se na podlagi prvega odstavka 67. člena ZDen vedno glasi na ime upravičenca – prejšnjega lastnika podržavljenega premoženja. Po njem se uvede dedovanje v skladu s predpisi o dedovanju. Tujci lahko dedujejo po denacionalizacijskih upravičencih – pridobijo lastninsko pravico na nepremičnini v skladu z mednarodno pogodbo, ob pogoju vzajemnosti (spremenjeni 68. člen ustave). V vseh drugih primerih imajo pravico do odškodnine za podržavljeno premoženje. Kolikor pa so že prejeli odškodnino od tuje države ali so jo imeli pravico uveljavljati, pa nimajo niti pravice do odškodnine.

35. Izpodbijana ureditev pomeni poseg v pravice vseh tistih oseb slovenske narodnosti, ki so med vojno ali neposredno po vojni pobegnile s slovenskega ozemlja in se potem iz različnih razlogov niso več vrnile ter so po preteku določenega časa pridobile tuje državljanstvo, slovenskega državljanstva pa nimajo več. Prav tako prizadene izpodbijana

dopolnitev osebe nemške narodnosti, ki so živele na slovenskem ozemlju, bile jugoslovanski državljani in na podlagi drugega odstavka 9. člena niso izključene kot denacionalizacijski upravičenci. Izpodbijana ureditev ne pomeni le poseg v 9. člen ZDen, ampak dejansko pomeni, da postaneta odlok AVNOJ in ZPSP, ki sta navedena v 3. členu kot temelja podržavljenja, brezpredmetna. Na njuni podlagi je bilo podržavljeno premoženje oseb, ki so pobegnile in se sedaj same ali njihovi potomci nahajajo v tujini in so sedaj tuji državljani. Z našo državo jih veže njihovo dolgoletno življenje na našem ozemlju, kar je bilo upoštevano celo pri izvajanju odloka AVNOJ (glej tolmačenje 2. točke 1. člena odloka AVNOJ, Uradni list DFJ, št. 39/45 z dne 8. junija 1945).

36. Izpodbijana dopolnitev, ki bistveno posega v eno izmed temeljnih načel denacionalizacije in v samo pravico do denacionalizacije, bi bila dopustna le, če bi bili izpolnjeni pogoji najstrožje ustavne presoje. Da bi ustavno sodišče lahko opravilo ustavnosodno presojo izpodbijane določbe, je moralo najprej ugotoviti, kakšni so bili motivi oziroma kakšen je bil zakonodajalec cilji za njen sprejem, nato pa presoditi tudi upravičenost za tako ureditev. Ker se z izpodbijano ureditvijo posega v ustavnopravna upravičenja denacionalizacijskih upravičencev, morajo biti razlogi, motivi, namen in cilji zakonodajalca ne samo opredeljivi, stvarno upravičeni in ustavno legitimni, ampak mora biti takšen poseg v demokratični družbi neogiben, ker ga narekuje javna korist. Zakonska rešitev pa mora biti v skladu z načelom sorazmernosti primerna in neogibno potrebna za doseg zakonodajalčevega cilja ter v sorazmerju z vrednostjo zastavljenih ciljev.

37. Iz zakonodajnega gradiva je razvidno, da je zakonodajalec sprejel izpodbijano ureditev, ker slovenski državljani v republikah bivše SFRJ, ki imajo z zakonom urejeno denacionalizacijo (na primer v Republiki Hrvaški) nimajo pravice do vrnitve podržavljenega premoženja. Namen zakonodajalca je bil torej pogojevati status upravičenca s pogojem vzajemnosti, s katerim naj bi se zagotovil slovenskim državljanom položaj upravičenca v državah, ki imajo zakonsko ureditev vračanja podržavljenega premoženja in katerih državljanom ZDen daje položaj upravičenca. Glede na to, da je ZDen določil, da se tujci obravnavajo enako kot slovenski državljani, po ureditvi denacionalizacije v Republiki Hrvaški pa je ugotovil, da slovenski državljani glede denacionalizacije na Hrvaškem nimajo istih upravičenj kot hrvaški državljani oziroma jih sploh nimajo, je imel zakonodajalec stvarno upravičen razlog za prilagoditev domačega prava (retorzija)². Določitev vzajemnosti oziroma retorzije je ustavno legitimna. Z institutom vzajemnosti se namreč uresničuje načelo enakosti držav. Zaradi različnih časovnih obdobij uveljavitve ureditev vračanja podržavljenega premoženja v drugih državah je vzajemnost oziroma retorzija edini način za doseg navedene namena in kot tak neogiben.

38. Določitev vzajemnosti torej ni v nasprotju z ustavo. Zato tudi ni v nasprotju z ustavo ureditev, po kateri državljani države, v kateri so slovenski državljani obravnavani slabše kot njeni državljani, ne morejo pridobiti enakih pravic kot slovenski državljani. Upoštevati pa je treba različen pravni položaj državljanov tistih držav, ki urejajo vračanje podržavljenega premoženja prejšnjim lastnikom, in tistimi državami, ki tega ne urejajo. Da bi država dosegla enake pravice za svoje državljane, kot jih tuje države že priznavajo za svoje državljane, in da bi tudi države, ki denacionalizacije še ne urejajo, v bodočih ureditvah tudi slovenskim državljanom priznale pravico do denacionalizacije, je določitev vzajem-

nosti nujno potreben ukrep. Zlasti okoliščina, da nekatere države še niso uredile vračanja premoženja, narekuje čimprejšnjo določitev vzajemnosti in s tem večje možnosti za zagotavljanje pravice do denacionalizacije za slovenske državljane tudi v drugih državah.

39. Glede na to, da je pogoj vzajemnosti določen šele z novelo ZDen, se ta lahko nanaša le na tiste postopke denacionalizacije, ki do uveljavitve novele ZDen niso pravnomočno končani. Na primere, v katerih je bila tujcu že priznana pravica do denacionalizacije, in v skladu s predpisi, ki urejajo možnost pridobivanja lastninske pravice, izdana pravnomočna odločba o denacionalizaciji, naknadna določitev tega pogoja ne more vplivati. Zato je ustavno sodišče v 2. točki obnovitvenih razlogov, navedenih v 23. členu novele ZDen, razveljavilo besede "po določbah tega zakona".

40. Ustavno sodišče ugotavlja, da je uvedba vzajemnosti v postopku denacionalizacije iz navedenih razlogov v skladu z ustavo. Ker je avtonomna določitev vzajemnosti v sorazmerju z vrednostjo zastavljenih zakonodajnih ciljev, ustavno sodišče ugotavlja, da je določitev diplomatske vzajemnosti prekomeren ukrep v nasprotju z načelom sorazmernosti. Glede na to, da v času uveljavitve novele ZDen ni bila sklenjena nobena meddržavna pogodba o priznavanju pravice do denacionalizacije, bi taka ureditev pomenila avtomatično nepriznavanje pravice do denacionalizacije vsem tujcem, tudi če so le-ti državljani držav, ki slovenskim državljanom položaja denacionalizacijskega upravičenca z zakonom ne odrekajo. Zato je ustavno sodišče v drugem odstavku 1. člena novele ZDen, ki se nanaša na nov tretji odstavek 9. člena ZDen, razveljavilo besede "na podlagi meddržavne pogodbe". Ker za sklepanje takih meddržavnih pogodb ni potrebno posebno pooblastilo v ZDen, ta razveljavitev ne pomeni, da takih meddržavnih pogodb Slovenija ne bi mogla sklepati.

41. Ustavno sodišče ugotavlja, da določba drugega odstavka 1. člena novele ZDen po razveljavitvi besed "na podlagi meddržavne pogodbe" ni v nasprotju z ustavo. Tako po logični razlagi kot po razlagi glede na namen zakonodajalca se razume, da se določba nanaša na državljane držav, ki prejšnjim lastnikom vračajo (denacionalizirajo, reprivatizirajo in podobno) podržavljeno premoženje, pa pri tem diskriminirajo slovenske državljane, in na državljane tistih držav, ki so po drugi svetovni vojni izvedle podržavljenje, niso pa še sprejele predpisa o denacionalizaciji.

42. Državljan države, ki slovenskim državljanom ne odrekajo pravic do denacionalizacije, pa so lahko upravičenci do denacionalizacije le, če izpolnjujejo pogoj iz prvega odstavka 9. člena ZDen. Tiste osebe, ki so na dan 9. 5. 1945 imele jugoslovansko državljanstvo, niso ga pa imele v času podržavljenja premoženja, namreč ne morejo biti upravičenci. Iz zakonodajnega gradiva in razprave ob sprejemu tega dopolnila zakona je razvidno, da je bil namen zakonodajalca postaviti pogoj vzajemnosti v tistih primerih, ko gre za osebe, ki bi sicer izpolnjevale pogoj za pridobitev statusa upravičenca po prvem odstavku 9. člena ZDen, kljub temu, da v sprejetem dopolnilu besedilo prvega odstavka ni v celoti ponovljeno. Drugačna razlaga tudi ne bi bila možna, saj zakonodajalec za nov krog oseb, ki bi bile po takšni razlagi upravičene, ni predpisal novega roka za vložitev zahteve za denacionalizacijo, dveletni rok iz 64. člena ZDen pa je že potekel.

43. Zmotno pa je mnenje pobudnika Ljuba Sirca, da ni jasno, za kakšnega državljana gre. Na podlagi 2. člena zakona o državljanstvu (Uradni list RS, št. 1/91, 30/91, 38/92 in 13/94) se državljan Republike Slovenije, ki ima tudi državljanstvo tuje države, na območju Republike Slovenije šteje za državljana Republike Slovenije, če mednarodna pogodba ne določa drugače.

² Stojan Cigoj, Mednarodno zasebno pravo, 1. knjiga, Splošni nauki, Ljubljana 1977, str. 85.

44. Tretja dopolnitev, ki jo vnaša v zakon tretji odstavek 1. člena novele ZDen, se nanaša na tretji odstavek, ki je postal četrti odstavek 9. člena ZDen, in se glasi:

“Na koncu tretjega odstavka, ki postane četrti odstavek, se pika črta in doda naslednje besedilo: „kar pa ne velja v primerih, ko je bila hkrati z zaplembo premoženja izrečena tudi kazen izgube državljanstva.“

45. Pobudnik ZLRPS izpodbija navedeno dopolnitev, ker meni, da krši ustavno načelo prepovedi retroaktivnosti in “brez utemeljenih razlogov zožuje že oblikovani krog denacionalizacijskih upravičencev”. Izpodbijana določba bi naj bila v nasprotju tudi s 14. členom ustave, ker uvaja neenakost oseb, ki so bile obsojene s kazensko sodbo na zaplembo premoženja in hkrati tudi na izgubo državljanstva. Kazen izgube državljanstva naj bi se izrekala zelo pogosto z namenom podržavljenja in zato pomeni izpodbijana določba, ki pravico do vrnitve premoženja odreka tistim, ki jim je bila ob zaplembi premoženja hkrati izrečena tudi kazen izgube državljanstva, še dodatno in novo krivico.

46. Iz zakonodajnega gradiva (predlog zakona o spremembah in dopolnitvah ZDen, EPA 1644, Poročevalec, št. 40/96) je razvidno, da je bila izpodbijana dopolnitev sprejeta zgolj iz razloga, ker naj bi dosedanja ureditev v praksi povzročala upravnim organom težave. Po dosedanjem tretjem odstavku 9. člena ZDen naj bi veljavni zakon določal kot upravičence osebe, ki jim je bilo državljanstvo odvzeto, in ne tistih, ki so ga izgubili. Posebej je poudarjeno, da se z izpodbijano dopolnitvijo krog oseb, ki so že po veljavnem zakonu upravičenci do denacionalizacije, ne spreminja in ne oži in da imajo neupravičeno obsojeni enake pravice, kot jih imajo že po veljavnih določbah.

47. V prvotnem besedilu tretjega odstavka 9. člena ZDen je bila opredeljena pravna fikcija, na podlagi katere se je štelo, da je bilo premoženje podržavljeno jugoslovanskemu državljanu, čeprav v času podržavljenja tega državljanstva ni imel, ker mu je bilo odvzeto. Ta določba se je predvsem nanašala na tiste osebe, katerim je bilo državljanstvo odvzeto na podlagi zakona o odvzemu državljanstva oficirjem in podoficirjem bivše jugoslovanske vojske, ki se nočejo vrniti v domovino, pripadnikom vojnih formacij, ki so služili okupatorju in so pobegnili v inozemstvo (Uradni list DFJ, št. 64/45 in Uradni list FLRJ, št. 86/46). Navedeni zakon je kot podlaga za denacionalizacijo naveden v 23. točki 3. člena ZDen. Jugoslovansko državljanstvo pa je bilo lahko odvzeto tudi na podlagi zakona o državljanstvu FLRJ (Uradni list DFJ, št. 64/45 in Uradni list FLRJ, št. 54/46 in 105/48).

48. V zakonu o vrstah kazni (Uradni list DFJ, št. 48/45 in Uradni list FLRJ, št. 66/46) je bila kazen izgube državljanstva določena kot ena izmed najhujših kazni, in sicer je bila predpisana takoj za smrtno kaznijo. Na podlagi 4. člena tega zakona se je lahko izrekla samo zoper državljan FLRJ, ki ni živel na območju FLRJ. Kazen zaplembe premoženja je bila prav tako predpisana kot glavna kazen in se je obvezno izrekala (kot glavna ali stranska kazen) ob kazni izgube državljanstva (14. člen zakona o vrstah kazni). Obe kazni sta bili torej izrečeni hkrati, z isto kazensko sodbo. Kazni sta bili torej izrečeni jugoslovanskemu državljanu. Glede na to se je status upravičenca do denacionalizacije, tudi v primeru, ko je bila oseba obsojena s kazensko sodbo, ugotavljal na podlagi določb prvega odstavka 9. člena ZDen. Dosedanja določba torej ni posegala v pravico do denacionalizacije v primeru, ko je bila s kazensko sodbo izrečena zaplemba premoženja in hkrati tudi kazen izgube državljanstva.

49. ZDen je sprejel načelo, da se šteje vsako podržavljenje (zaplemba, nacionalizacija, agrarna reforma) na podlagi predpisov iz 3. in 4. člena ZDen za krivično, in da za vrnitev podržavljenega premoženja na podlagi določb ZDen

ni potrebno predhodno doseči razveljavitve ali odprave aktov, s katerimi je bilo premoženje podržavljeno. Iz zakonodajnega gradiva (predlog zakona o denacionalizaciji – ESA 299, Poročevalec, št. 21/91) je razvidno, da zakonodajalec ni sprejel ugovorov, da bi bilo potrebno pred vrnitvijo premoženja v postopku denacionalizacije ugotoviti zakonitost aktov, s katerimi je bilo premoženje podržavljeno. V navedeni obrazložitvi predloga ZDen (str. 25) je predlagatelj zakona izrecno navedel: “Z izrednimi pravnimi sredstvi bi bilo mogoče odpravljati krivice, povzročene z nezakonitimi odločbami, ne pa tudi krivice, povzročene že s samimi predpisi ali z njihovo ekstenzivno uporabo, oziroma s politiko izvajanja predpisov, ki so ob zakoniti diskrecijski pravici in s pravnimi zaključki prav tako povzročali krivice s sicer zakonitimi odločbami.“

50. Tudi določba 92. člena ZDen (razveljavljena z odločbo ustavnega sodišča št. U-I-10/92 z dne 5. 11. 1992, Uradni list RS, št. 56/92; ODIUS I,79), da se premoženje, ki je bilo neupravičeno zaplenjeno v obdobju do 31. 12. 1958, vrača po določbah ZDen, ni pomenila, da mora oseba za uveljavitev pravice do denacionalizacije poprej doseči razveljavitve kazenske sodbe. Uveljavljanje pravice do vrnitve s kazensko sodbo zaplenjenega premoženja po določbah ZDen torej ni odvisno od poprejšnje razveljavitve kazenske sodbe.³ To izhaja tudi iz 3. člena ZDen, ki pri kazenskih predpisih ne določa še dodatnega pogoja razveljavitve kazni izgube državljanstva.

51. Iz navedenega je razvidno, da je izpodbijana dopolnitev v nasprotju z opisanim temeljnim načelom ZDen in da posega v pravni položaj oseb, ki jim je bilo premoženje podržavljeno s kazensko sodbo hkrati z izrekom kazni izgube državljanstva. Izpodbijana določba oži krog upravičencev do denacionalizacije v primerjavi s prej veljavno ureditvijo in na ta način prizadetim osebam jemlje pravico, ki so jo po prejšnji ureditvi ZDen imele na podlagi prvega odstavka 9. člena. Za izpodbijano dopolnitev zakonodajalec torej ni imel nobenih razlogov, saj je izhajal iz napačne predpostavke, da z izpodbijano določbo ne oži kroga upravičencev do denacionalizacije. Pravico do denacionalizacije imajo tudi osebe, ki z izrednimi pravnimi sredstvi ne bi mogle doseči razveljavitve kazni izgube državljanstva. ZDen daje namreč pravico do denacionalizacije ne glede na zakonitost aktov o podržavljenju, izdanih na podlagi predpisov iz 3. ali 4. člena ZDen.

52. Ker izpodbijana ureditev posega v pravico do denacionalizacije, ne da bi zakonodajalec za takšen poseg imel kakšen utemeljen razlog za odvzem že pridobljenih premoženjskih upravičenj, ki uživajo ustavnopravno varstvo (14. in 33. člen ustave), je ustavno sodišče izpodbijano določbo razveljavilo.

Prvi odstavek 3. člena novele ZDen

53. Pobudnik ZLRPS izpodbija dopolnitev k drugemu odstavku 10. člena ZDen, ki se glasi: “Ali je oseba imela pravico dobiti odškodnino od tuje države, ugotavlja pristojni organ po uradni dolžnosti na podlagi sklenjenih mirovnih pogodb in mednarodnih sporazumov.“

54. Dopolnitev drugega odstavka pobudnik izpodbija, ker meni, da je v nasprotju s 33. členom ustave. Izpodbijana ureditev naj bi enačila možnost uveljavljanja odškodnine z dejansko pridobitvijo odškodnine. Mnogi razlaščenci, ki so živeli v tujini, naj ne bi vedeli za možnost pridobitve odškod-

³ V zvezi z uveljavljanjem pravice do vrnitve premoženja, zaplenjenega z razveljavljeno kazensko sodbo, je ustavno sodišče odločalo z odločbo št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98).

nine, ali pa se zanjo niso odločili, ker so pričakovali, da bodo nekoč lahko uveljavljali vrnitev odvzetega premoženja v naravi. Izpodbijana dopolnitev, ki nalaga pristojnim organom, da po uradni dolžnosti na podlagi sklenjenih mirovnih pogodb in mednarodnih sporazumov ugotavljajo, ali je oseba imela pravico dobiti odškodnino od tuje države, je po mnenju pobudnika v nasprotju z načelom pravne varnosti (2. člen ustave), ker izključuje možnost, da bi upravičenci sami dokazovali pravno relevantna dejstva v zvezi z obstojem pravice do odškodnine od tuje države.

55. Tiste osebe, ki so imele pravico dobiti odškodnino za odvzeto premoženje od tuje države, že po dosedaj veljavnem drugem odstavku 10. člena ZDen niso bile upravičenci do denacionalizacije. Izpodbijana dopolnitev torej ne vpliva na drugačno določanje statusa upravičencev do denacionalizacije, ampak vsebuje le napotilo upravnim organom, kako naj ugotavljajo, ali je določena oseba imela pravico dobiti odškodnino od tuje države. Tudi na podlagi zakona o splošnem upravnem postopku morajo upravni organi po uradni dolžnosti ugotoviti, katero pravo bodo uporabili v konkretni upravni zadevi (163. člen). S tem pa strankam v postopku denacionalizacije ni odvzeta pravica, da dokazujejo dejstva in okoliščine, ki so odločilni za takšno presojo.

56. Iz navedenega je razvidno, da izpodbijana določba ni v neskladju z ustavo.

Drugi odstavek 3. člena in 23. člen novele ZDen

57. Izpodijani drugi odstavek 3. člena novele ZDen vnaša v 10. člen ZDen nov tretji odstavek, ki se glasi: "Odločba, izdana v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je nična." Izpodbijani 23. člen novele ZDen pa ureja posebno obliko obnove postopkov denacionalizacije. To izredno pravno sredstvo določa primere, v katerih je mogoče postopke denacionalizacije obnoviti, če zoper odločbe, izdane v upravnih in nepravdnih postopkih, ni več možno vložiti izrednih pravnih sredstev.

58. Pobudnik ZLRPS meni, da je sankcija, ki jo določa izpodbijana določba 3. člena novele ZDen, prestroga, da posega v pravno močnost in s tem v že pridobljene pravice, s čimer naj bi bilo kršeno načelo pravne varnosti (2. člen ustave). Z uvedbo novega izrednega pravnega sredstva iz 23. člena novele ZDen pa naj bi se retroaktivno posegalo v pravice upravičencev, priznane s pravno močnimi odločbami. Pobudnik se sklicuje na stališča ustavnega sodišča v odločbah št. U-I-121/97 in št. U-I-107/96. Tudi večina drugih pobudnikov izpodbija 23. člen, ker naj bi nedopustno posegal v pravna razmerja, nastala na podlagi pravno močnih odločb o denacionalizaciji, in s tem v pridobljene pravice.

59. Pristojnost za odločanje o zahtevah za denacionalizacijo je razdeljena med upravne organe in sodišča (54. in 56. člen ZDen). Upravni organi odločajo o vrnitvi podržavljenega premoženja v upravnem postopku po določbah ZUP, sodišča pa odločajo v nepravdnem - sodnem postopku. Pravna sredstva v upravnem postopku se razlikujejo od pravnih sredstev v sodnih postopkih. V zakonu o nepravdnem postopku (v nadaljevanju: ZNP) ničnost odločb ni predvidena kot izredno pravno sredstvo.

60. Obnova postopka je mogoča tako v upravnem kot v nepravdnem postopku iz razlogov, naštetih v 249. členu ZUP oziroma 421. členu zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju: ZPP), katerega subsidiarno uporabo določa ZNP v 37. členu. Določeni pa so tudi obnovitveni roki (252. člen ZUP oziroma 423. člen ZPP). To izredno pravno sredstvo je usmerjeno na izdajo nove in drugačne odločbe v zadevi, ki je bila predmet končanega postopka.

Temeljni pogoj za obnovo postopka je obstoj obnovitvenega razloga. Če takega razloga ni, obnova postopka ni mogoča, pa čeprav bi bila izdana dokončna ali pravno močna odločba še tako nezakonita.

61. Člen 23 novele ZDen določa, da je ne glede na roke, določene v ZUP, dopustno začeti postopek obnove zoper pravno močno odločbo, izdano v postopku denacionalizacije v roku šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Pod enakimi pogoji je mogoče začeti obnovo zoper denacionalizacijske odločbe, izdane v nepravdnem postopku (drugi odstavek 23. člena novele ZDen). Izpodbijana določba novele določa štiri obnovitvene razloge: 1. če je bila tujcu vrnjena nepremičnina v nasprotju z veljavnimi predpisi; 2. če je prejšnji lastnik premoženja imel pravico od tuje države zahtevati odškodnino za podržavljeno premoženje in v drugih primerih, ko je bila premoženjska pravica priznana osebi, ki po določbah tega zakona ne more biti upravičenec; 3. če v odločbi o denacionalizaciji, v nasprotju s tem zakonom, ni bila upoštevana za podržavljeno premoženje izplačana odškodnina; 4. če je bila nepravilno izdana pozitivna ugotovitevna odločba o državljanstvu.

62. Iz zakonodajnega gradiva (Poročevalec, št. 26/97, str. 26) je razvidno, da je zakonodajalec menil, da gre za primere takih kršitev zakona, katerih posledice se odražajo v oškodovanju družbenega premoženja. Odprava domnevno storjenih nepravilnosti in nezakonitosti v denacionalizacijskih postopkih v škodo družbene lastnine naj bi bila glede na stališča ustavnega sodišča v odločbah št. U-I-121/97 (OdlUS VI, 69) in št. U-I-107/96 (OdlUS V, 174) ustavno legitimna. Šlo naj bi za denacionalizacijske odločbe, s katerimi je bila neupravičeno priznana "lastninska pravica ali upravičenja lastninske narave". Odpravo takih nepravilnih odločb naj bi narekovala nujna javna potreba, saj bi dokončna uveljavitev odločb, ki vsebujejo tako grobe nezakonitosti, pomenila prevlado zasebnih interesov nad javnim interesom. Nujnost posebnega izrednega pravnega sredstva pa je zatrjevana iz razloga, ker z nobenim drugim pravnim sredstvom ni mogoče odpraviti odločb, s katerimi je bil prekršen materialni zakon.

63. Naknadna določitev posebnih obnovitvenih razlogov za odpravo nezakonitih pravno močnih odločb pomeni poseg v institut pravno močnosti, katerega namen je zagotoviti stabilnost in nespremenljivost pravnih razmerij.⁴ Ustava v 158. členu sicer dopušča poseg v pravno močne odločbe, če primere in postopek za odločanje o takšnih posegih določa zakon, vendar je potrebno pri tem upoštevati določbo 155. člena ustave (prepoved retroaktivne veljave aktov) in določbe 2. člena ustave (načela pravne države). V okviru navedenih ustavnih določb zakon lahko naknadno predvidi poseg v pravno močno odločbo le izjemoma in ob posebej opravičenih razlogih (drugi odstavek 155. člena ustave).

64. Ker s pravno močno odločbo o denacionalizaciji pridobi denacionalizacijski upravičenec lastninsko pravico oziroma premoženjske pravice, pomeni poseg v tako odločbo tudi poseg v ustavnopravno varovano pravico iz 33. člena ustave, ki pa je dopusten le, če so izpolnjeni pogoji stroge ustavne presoje po tako imenovanem testu sorazmernosti. V zvezi v vprašanju uvedbe novega izrednega pravnega sredstva je ustavno sodišče že sprejelo določena stališča v

⁴ Dr. Tone Jerovšek, Pravno močnost konkretnih upravnih aktov, Ljubljana 1992, str. 147: "Institut pravno močnosti upravnih aktov pomeni omejevanje države in preprečevanje samovolje državnega aparata pri spreminjanju pravnih razmerij. Pravno močnost je tako temelj pravnega miru in pravne varnosti. V sistemu pravnih vrednot je pravno močnost nad zakonitostjo, saj utrjuje tudi nezakonite pravne akte, ne pa tudi ničnih. Institut pravno močnosti utrjuje pravno razmerje, ki se je na podlagi predpisov izteklo v upravno pravno odločitev. S pravno močnostjo se oblikovano pravno razmerje vzpostavlja kot relativno nespremenljiva pravica ali obveznost oziroma pravna korist."

odločbah št. U-I-107/96 (OdlUS V, 174) in št. U-I-200/97 z dne 13. 2. 1998 (Uradni list RS, št. 13/98), predvsem pa v odločbi št. U-I-121/97 - 42. do 46. točke obrazložitve - (OdlUS VI, 69), ki jih je upoštevalo tudi pri oceni 23. člena in drugega odstavka 3. člena novele ZDen. Uvajanje novega pravnega sredstva je izjemoma lahko dopustno, vendar pa se presoja pravnomočne odločbe lahko nanaša le na presojo zakonitosti odločbe v času njene izdaje, ne pa na primer, ko je odločba v nasprotju s kakšnim kasnejšim zakonom ali drugim predpisom, ki je bil uveljavljen po njeni pravnomočnosti.

65. Iz 12. poročila o uresničevanju ZDen (EPA 217-II, Poročevalec, št. 33/97) je razvidno, da se v praksi ni dosledno upoštevala določba tretjega odstavka 6. člena ZDen, ki določa obveznost upoštevanja zakonsko določenih izključitev in omejitev pridobivanja lastninske pravice. Tako iz navedenega poročila izhaja, da v evidenco denacionalizacijskih zadev ni bil vnesen podatek o državljanstvu kar v 1.106 zadevah. Kljub temu, da v 1.286 zadevah upravičenci niso imeli vpisanega slovenskega državljanstva, je prišlo v navedenem obdobju do vrnitve nepremičnin v naravi. Nadalje je iz poročila razvidno, da upravni organi niso ravnali v skladu z drugim odstavkom 10. člena ZDen in niso ugotavljali, ali je prejšnji lastnik dobil ali imel pravico dobiti odškodnino za odvzeto premoženje od tuje države. Poročilo navaja, da upravni organi pogosto niso vedeli, kje naj bi dobili zanesljive podatke o osebah oziroma kategorijah oseb, ki so ali naj bi dobile odškodnino od tuje države. Prav tako je razvidno, da se v postopkih ugotavljanja jugoslovanskega državljanstva po tretjem odstavku 63. člena ZDen niso pravilno uporabljali predpisi o državljanstvu in da je prihajalo do nezakonitih ugotovitvenih odločb o jugoslovanskem državljanstvu v času podržavljenja premoženja.

66. Kljub temu, da je Ministrstvo za notranje zadeve pregledalo vse ugotovitvene odločbe o jugoslovanskem državljanstvu in da so bila vložena tudi izredna pravna sredstva, določenega števila teh pravnomočnih odločb ni mogoče odpraviti zaradi poteka rokov, ki so predpisani za posamezna pravna sredstva.⁵ Odločbo, s katero je bil očitno prekršen materialni zakon, je mogoče na podlagi drugega odstavka 263. člena ZUP razveljaviti (odpraviti je iz tega razloga ni mogoče) po nadzorstveni pravici in to le v roku enega leta od dneva, ko je postala odločba v upravnem postopku dokončna (tretji odstavek 264. člena ZUP). Zaradi kršitve materialnega predpisa ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja pa ni mogoče zahtevati obnove postopka.

67. Glede na to, da je v obdobju do izdaje novele ZDen postalo pravnomočno določeno število očitno nezakonitih odločb, je zakonodajalec imel utemeljen razlog za določitev novih obnovitvenih razlogov. Potrebno je upoštevati, da denacionalizacijski postopek ni tipičen upravni postopek, saj gre za odločanje o premoženjskopравnih razmerjih, o katerih praviloma odločajo sodišča. Zato ustavno sodišče ugotavlja, da so vsi novi obnovitveni razlogi utemeljeni in nujni ter da z njimi zakonodajalec ni prekomerno posegel v premoženjskopравna upravičenja denacionalizacijskih upravičencev. Prav tako je za doseg svojega cilja, to je doseči zakonitost denacionalizacijskih odločb, izbral dopusten in najmilejši ukrep, saj bo mogoče le v obnovljenem postopku ugotoviti, ali je bila odločba dejansko nezakonita. Novi razlogi za obnovo postopkov iz 23. člena novele ZDen se nanašajo le na najhujše kršitve zakonitosti, za sprožitev postopka pa je določen tudi kratek šestmesečni rok, ki začne teči od

uveljavitve novele ZDen. Obnove denacionalizacijskih postopkov so torej dopustne le iz razlogov, ki so navedeni v 249. členu ZUP oziroma 421. členu ZPP ter v 23. členu novele ZDen, in v rokih, ki jih posamezen predpis določa za posamezen obnovitveni razlog.

68. V zvezi z obnovitvenim razlogom iz 2. točke prvega odstavka 23. člena novele ZDen, ki dopušča obnovo postopka tudi "v drugih primerih, ko je bila premoženjska pravica priznana osebi, ki po določbah tega zakona ne more biti upravičenec", ustavno sodišče ugotavlja, da ustavnost tega razloga glede na razveljavitev prvega in tretjega odstavka 1. člena novele ZDen ni sporna. Obnova je namreč dovoljena le v primerih, ko je bil določen osebi priznan položaj upravičenca do denacionalizacije v nasprotju z določbami, ki veljajo že od uveljavitve ZDen. Glede na ugotovitev, da je drugi odstavek po razveljavitvi besed "na podlagi meddržavne pogodbe" v skladu z ustavo, pa bi bila možnost obnove postopka v primerih, ko je bila premoženjska pravica priznana osebi, ki po določbah tega zakona ne more biti upravičenec, v nasprotju z ustavo, ker bi se nanašala na pogoj vzajemnosti, ki v času pravnomočnosti odločbe o denacionalizaciji še ni bil predpisan. V teh primerih je bila odločba o denacionalizaciji v času njene izdaje in pravnomočnosti v skladu z zakonom. Naknadno določeni pogoj za zakonitost denacionalizacijske odločbe pa ne more vplivati na pravnomočne odločbe in zato ne more biti obnovitveni razlog. Ustavno sodišče zato ugotavlja, da je obnovitveni razlog iz 2. točke prvega odstavka 23. člena v delu, ki se nanaša na možnost obnove tistih postopkov denacionalizacije, v katerih je bila priznana premoženjska pravica osebi, ki po določbah te novele ne more biti upravičenec, v nasprotju z ustavo. Zato je ustavno sodišče razveljavilo besede "po določbah tega zakona".

69. Ustavno sodišče ugotavlja, da je tudi obnovitveni razlog, določen v 3. točki prvega odstavka 23. člena, utemeljen in primeren ukrep, da se popravijo nezakonitosti v primerih, ko ni bila upoštevana že izplačana odškodnina za podržavljeno premoženje. Potrebno je upoštevati, da se na podlagi določbe prvega odstavka 72. člena ZDen odškodnine upoštevajo le, če so presegle 30 odstotkov vrednosti podržavljenega premoženja. Postopek se bo torej lahko obnovil le v primeru, če se bo ugotovilo, da je odškodnina, izplačana za podržavljeno premoženje pred denacionalizacijo, presegala 30 odstotkov vrednosti tega premoženja, pa organi tega v odločbi o denacionalizaciji niso upoštevali.

70. Ustavno sodišče ugotavlja, da je uvedba obnove postopkov denacionalizacije iz navedenih razlogov v skladu z ustavo. Možnost uporabe obnove pa pomeni, da je ničnost kot pravno sredstvo za odpravo nezakonitosti odločb, izdanih v nasprotju z drugim odstavkom 10. člena ZDen,⁶ prekomeren ukrep, ki ni nujen in potreben za doseg zakonodajalčevega cilja. Odločbe, ki so bile izdane v primerih, ko je prejšnji lastnik premoženja dobil odškodnino od tuje države ali jo je imel pravico dobiti, bodo lahko predmet obnove postopka na podlagi 2. točke prvega odstavka 23. člena novele ZDen. Zato drugi odstavek 3. člena novele ZDen ne vzdrži stroge ustavne presoje po testu sorazmernosti in ga je ustavno sodišče razveljavilo.

Prvi odstavek 4. člena, 10. in 11. člen novele ZDen

71. ZLRPS izpodbija določbo prvega odstavka 4. člena in 10. člen novele ZDen zaradi kršitve 33. člena ustave, ki ne pozna fevdalne lastnine. Navaja, da so izpodbijane

⁵ Glej odločbo ustavnega sodišča št. U-I-200/97 z dne 13. 2. 1998 (drugi moratorij).

⁶ Drugi odstavek 10. člena ZDen: "Niso pa upravičenci v smislu tega zakona tiste osebe, ki so dobile ali imele pravico dobiti odškodnino za odvzeto premoženje od tuje države."

določbe, ki onemogočajo vračanje premoženja fevdalnega izvora, ustavnosporne z vidika pravne varnosti in pravne države (2. člen ustave), zlasti ker tudi onemogočajo plačilo odškodnine.

72. Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana meni, da je izpodbijana dopolnitev v nasprotju s 33. členom ustave in že sprejetimi stališči ustavnega sodišča, zlasti s stališčem v odločbi št. U-I-121/97. Kljub temu, da so po 10. členu novele ZDen cerkvene ustanove denacionalizacijski upravičenci, pa naj bi se na podlagi dopolnitve v prvem odstavku 4. člena novele ZDen to premoženje dejansko ne vračalo. Meni, da gre za nedopustno diskriminacijo določenega kroga upravičencev. Določba 11. člena, da se za podržavljeno fevdalno premoženje prejšnjim lastnikom ne prizna odškodnina, pa naj bi povzročala neenakopravno obravnavanje določenega kroga upravičencev v primerjavi z drugimi.

73. Izpodbijana določba prvega odstavka 4. člena v povezavi z 10. členom novele ZDen ureja vračanje nepremičnin fevdalnega izvora, ki so bile podržavljene verskim skupnostim. Pobudnik ZLRPS torej za izpodbijanje 4. člena novele ZDen nima neposrednega pravnega interesa. Zato je ustavno sodišče pobudo ZLRPS v tem delu zavrglo. Pobudnik Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana pa nima pravnega interesa za izpodbijanje 10. in 11. člena novele ZDen. Navedene določbe ne spreminjajo njihovega pravnega položaja v denacionalizacijskih postopkih. Vsebinsko namreč določajo, da je premoženje cerkev in drugih verskih skupnosti, njihovih ustanov ali redov (v nadaljevanju: verske skupnosti) predmet denacionalizacije, tudi če je fevdalnega izvora. V primerih, kjer vrnitev premoženja v naravi ni možna, so cerkev in druge verske skupnosti namreč še vedno upravičene do odškodnine oziroma nadomestnega premoženja. Zato je ustavno sodišče pobudo Rimskokatoliškega škofijstva Ljubljana v tem delu zavrglo.

74. Pobudnik Rimskokatoliško škofijstvo Ljubljana izpodbija prvi odstavek 4. člena novele ZDen, to je dopolnitev 3. točke prvega odstavka 19. člena ZDen, ki določa, da nepremičnine ni mogoče vrniti v naravi tudi v primeru, če je fevdalnega izvora.

75. V 19. členu ZDen so določene ovire, ki preprečujejo vrnitev podržavljenih nepremičnin v naravi. Denacionalizacijski upravičenec ima v teh primerih pravico do odškodnine. Glede na določbo novega 27. a člena ZDen, ki določa, da premoženje fevdalnega izvora ni predmet denacionalizacije, razen kolikor se nanaša na primere, v katerih so denacionalizacijski upravičenci verske skupnosti, izpodbijana določba pomeni, da tudi verske skupnosti nepremičnin fevdalnega izvora ne morejo dobiti vrnjenih v naravi.

76. Ustavno sodišče je v zadevi št. U-I-107/96 (OdlUS V, 174) že sprejelo stališče, da premoženja verskih skupnosti v primerih, ko se le-te pojavljajo kot denacionalizacijski upravičenci, ni ustavno dopustno enačiti s premoženjem fevdalnega izvora. Ustavno sodišče je že v tej odločbi navedlo razloge, ki utemeljujejo vračanje nepremičnin verskim skupnostim tudi v primerih, če gre za nepremičnino fevdalnega izvora. Kot odločilni razlog je navedlo poseben položaj verskih skupnosti v našem pravnem redu in v javnem življenju. Gre za ustanove, ki s svojim javnim delovanjem omogočajo izvrševanje človekove pravice izpovedovanja vere (41. člena ustave). Verske skupnosti niso del državnega sistema (prvi odstavek 7. člena ustave), vendar pa opravljajo pomembno družbeno funkcijo. Ustavno sodišče je še posebej obrazložilo okoliščine, ki opravičujejo poseben položaj verskih ustanov kot denacionalizacijskih upravičencev tudi v odločbi št. U-I-121/97 (OdlUS VI, 69), s katero je odločalo o ustavnosti referendumskega vprašanja o spremembah in dopolnitvah ZDen. Iz teh razlogov je tudi novela ZDen v

novem 27. a členu dopustila vračanje premoženja fevdalnega izvora verskim skupnostim.

77. Iz zakonodajnega gradiva niso razvidni razlogi, ki bi utemeljevali navedeno omejitev vračanja nepremičnin v naravi. Ustavno sodišče ugotavlja, da za omejitev vračanja nepremičnin v naravi, določeno z dopolnitvijo 3. točke prvega odstavka 19. člena ZDen, ni utemeljenih razlogov. Temeljno načelo ZDen je prioriteta vračanja v naravi (2. člen ZDen). Tudi ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-169/93 z dne 30. 6. 1994 (Uradni list RS, št. 42/94, OdlUS III, 83) zavzelo stališče, da je v javnem interesu, da se plačila javnih obveznosti, ki bi se sicer morala izvršiti prek Slovenskega odškodninskega sklada, nadomestijo z denacionalizacijo v obliki nadomestnega premoženja. V odločbi št. U-I-147/93 z dne 19. 1. 1995 (Uradni list RS, št. 18/95, OdlUS IV, 5) pa je posebej poudarilo, da je vsako povečanje možnosti vračanja v naravi – kadar so izpolnjeni drugi pogoji po ZDen – v javnem interesu, saj se na ta način popolneje popravijo krivice, hkrati pa se ne obremenjujejo odškodninski skladi in Republika Slovenija. Ovire, zaradi katerih premoženja upravičencem ni mogoče vrniti v naravi, so z zakonom določene in temeljijo na osnovnem izhodišču, da se s popraviljanjem krivic ne sme delati novih. Ovira, določena z dopolnilom 3. točke prvega odstavka 19. člena, pa se tudi v tem po svoji vsebini razlikuje od drugih ovir, določenih v 16. in 19. členu ZDen. Ker je cerkev denacionalizacijski upravičenec tudi glede premoženja fevdalnega izvora, kar je zakonodajalec upošteval, je bilo potrebno oceniti, ali je izvor premoženja ustavno dopusten kriterij za ureditev vprašanja načina vračanja podržavljenega premoženja. Vračanje v naravi je zakonodajalec izključil iz razlogov, ki se nanašajo na ekonomske in funkcionalne lastnosti nepremičnine. Izvor premoženja ni tak kriterij in je zaradi tega njegova vključitev v 19. člen ZDen arbitrarna. Zato je ustavno sodišče prvi odstavek 4. člena novele ZDen razveljavilo.

78. Člen 10 novele ZDen dodaja nov 27. a člen ZDen, ki se glasi: "Premoženje fevdalnega izvora ni predmet denacionalizacije, razen kolikor se nanaša na primere, v katerih so denacionalizacijski upravičenci cerkve in druge verske skupnosti, njihove ustanove ali redovi. Za premoženje fevdalnega izvora po prejšnjem odstavku se šteje lastnina, podedena od monarha, ki kasneje ni bila predmet odplačnega pravnega posla."

79. Na vprašanja v zvezi z vračanjem premoženja fevdalnega izvora je prvič opozorilo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-107/96 (OdlUS IV, 174). Zakonodajalca je v tej odločbi pozvalo, naj oceni, "ali je vračanje veleposesti fevdalnega izvora v skladu z državno ustavno ureditvijo Republike Slovenije". Že v tej odločbi je ustavno sodišče navedlo določene razloge, zaradi katerih bi bilo lahko vračanje veleposesti fevdalnega izvora ustavno sporno. Opozorilo je, da iz nekdanjih fevdalnih odnosov izvirajoča veleposest po svoji naravi ni združljiva s pojmom republike kot državne oblike in s pojmovanjem demokratične države. Pri tem je izrecno poudarilo, da ne bi bilo ustavno dopustno enačiti premoženja verskih skupnosti z veleposesti fevdalnega izvora.

80. Ustavno sodišče je po vsebini opravilo oceno ustavnosti izpodbijane določbe že v 1. točki izreka odločbe št. U-I-121/97 (OdlUS VI, 69). Ocenilo je, da prepoved vračanja premoženja fevdalnega izvora ni v nasprotju z ustavo, razen kolikor se nanaša na premoženje verskih skupnosti. Ustavno sodišče je presodilo, da je nepriznavanje položaja denacionalizacijskega upravičenca prejšnjim lastnikom veleposestev fevdalnega izvora ukrep, neogiben v demokratični družbi (1. člen ustave) in tudi v sorazmerju z vrednostjo

zastavljenega zakonodajnega cilja. Zakonodajalec je torej v izpodbijani določbi v celoti upošteval stališča ustavnega sodišča.

Drugi odstavek 4. člena novele ZDen

81. Pobudniki, ki izpodbijajo nov tretji odstavek 19. člena, menijo, da je nepotreben in v nasprotju s temeljnim namenom zakona, da naj bi se nepremičnine vračale v naravi, ne glede na njihovo sedanjo funkcijo. Izpodbijana sprememba naj bi postavljala upravičence v neenak položaj in omejevala njihova lastninska upravičenja.

82. Nov tretji odstavek 19. člena ZDen, ki ga v zakon vnaša drugi odstavek 4. člena novele ZDen določa, kdaj bi bila nadomestitev nepremičnine iz 1. točke prvega odstavka 19. člena (nepremičnine, ki služijo za opravljanja določenih družbeno pomembnih dejavnosti) povezana z nesorazmernimi stroški. Iz navedb pobudnikov je razvidno, da v osnovi izpodbijajo določitev ovir iz 19. člena ZDen. Izpodbijana dopolnitev torej ne postavlja nove ovire za vračanje v naravi glede na sedanjo funkcijo poddržavljene nepremičnine, saj je bila ta ovira določena že ob uveljavitvi ZDen. S to dopolnitvijo je zakonodajalec poenostavil dokazovanje in poenotil kriterije za ugotavljanje obstoja ovir za vračanje nepremičnine v naravi. Ker izpodbijana določba pomeni le opredelitev nedoločene pravnega pojma nesorazmernih stroškov za nadomestitev z drugo nepremičnino, določba ni v neskladju z ustavo.

Členi 5, 6, 7, prvi odstavek 15. člena in 24. člen novele ZDen

83. Določba 5. člena novele ZDen, ki dopolnjuje 24. člen ZDen z novim četrtem odstavkom, naj bi bila po mnenju pobudnikov v neskladju z 2., 33. in 67. členom ustave, ker naj bi z omejitvijo lastninskih upravičenj prekomerno ščitila najemnike stanovanj in poslovnih prostorov. Država, ki z ustavo zagotavlja varstvo lastnine, naj ne bi smela urejati višine najemnin, ker naj bi le lastnik lahko odločal o usodi svoje lastnine in oblikoval višino najemnine na podlagi tržnih pogojev. Najemniki naj ne bi bili upravičeni do povrnitve vlaganj, ker naj bi bila ta vlaganja praviloma opravljena že pred več leti in brez dovoljenj najemodajalcev. Na podlagi izpodbijane ureditve 5. in 6. člena novele ZDen naj bi večina najemnikov prišla neupravičeno do povračila vlaganj. Ustavosporne naj bi bile izpodbijane spremembe tudi zaradi tega, ker ne upoštevajo osnovnih vprašanj glede povračila vlaganj, ki se nanašajo na časovni odmik konkretnih vlaganj, njihove upravičenosti in amortizacije. Menijo, da izpodbijana ureditev odstopa od civilnopravne ureditve obligacijskega razmerja med lastnikom in najemnikom. Izpodbijani 7. člen novele ZDen pa naj bi zaradi naknadne zakonske opredelitve, kaj se šteje za bistveno zmanjšanje vrednosti poddržavljene nepremičnine, povzročil neenakost med denacionalizacijskimi upravičenci.

84. Pobudnik ZLRPS izpodbija prvi odstavek 15. člena novele ZDen, ker meni, da najemnik ne bi smel biti stranka v postopku denacionalizacije. Pravico do povračila vlaganj naj bi imel le zavezanec za vračilo kot "titular družbene lastnine". Zato naj bi "vnos najemnika v dosedanja razmerja 25. člena po svoji vsebini pomenil kršitev pravne varnosti (2. člen ustave) in tudi povzročal notranjo neusklajenost ZDen, ki bo v praksi posledično škodovala samo upravičencem". Uveljavlja tudi kršitev načela o prepovedi retroaktivnosti, ker naj bi imele osebe iz 60. člena ZDen sedaj možnost na podlagi 24. člena novele ZDen postavljati zahtevke v pravnomočno končanih zadevah.

85. Glede na časovno odmaknjenost poddržavljenja je zakonodajalec posebej uredil način denacionalizacije v primerih, ko se je vrednost nepremičnine po poddržavljenju spremenila - bistveno povečala (prvi odstavek 25. člena ZDen) ali bistveno zmanjšala (26. člen). Določil je, da se upoštevajo le bistvena povečanja oziroma zmanjšanja vrednosti nepremičnin. Kaj se šteje za bistveno povečanje ali zmanjšanje, ZDen ni opredelil. V praksi se je uporabljalo stališče vrhovnega sodišča (sodba št. U 235/94 z dne 19. 9. 1996), da se šteje za bistveno povečanje oziroma zmanjšanje vrednosti poddržavljene nepremičnine, če se je vrednost nepremičnine povečala ali zmanjšala nad 30 odstotkov vrednosti nepremičnine ob poddržavljenju. Zakon je torej v okviru 25. člena določal obveznost povračil vlaganj v poddržavljeno nepremičnino (drugi in tretji odstavek 25. člena ZDen) neodvisno od drugih predpisov (ZOR, ZTLR, SZ, zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih). Ustavno sodišče je določbe drugega in tretjega odstavka 25. člena ZDen že presojalo in z odločbo št. U-I-129/95 (Uradni list RS, št. 44/96, OdlUS V, 108) ugotovilo, da niso v neskladju z ustavo. Čeprav zakon ni izrecno določal, da so najemjemalci stranke v denacionalizacijskih postopkih, imajo najemjemalci pravico zahtevati povračilo vlaganj in s tem položaj stranke v postopku po 49. členu ZUP. 86. Vse določbe, ki se nanašajo na položaj najemjemalca kot stranke v postopku denacionalizacije, kadar ima za varstvo svojih pravic ali pravnih koristi pravico, da se udeležuje postopka, torej ne pomenijo nobene spremembe dosedanje ureditve. Zakonodajalec jih je posebej vnesel v zakon le zaradi jasne opredelitve, v katerih primerih je najemjemalec lahko stranka v denacionalizacijskih postopkih. Kot je razvidno, pobudnik zmotno meni, da je šele izpodbijana določba novele ZDen dala najemjemalcem položaj stranke in da je ta položaj s tem priznan najemjemalcem "avtomatično". Zato je ustavno sodišče ugotovilo, da določba prvega odstavka 15. člena novele ZDen ni v neskladju z ustavo.

87. Dopolnitve 25. in 26. člena ZDen (6. in 7. člen novele ZDen), ki se nanašajo na opredelitev pravnega pojma "bistveno povečane vrednosti" oziroma "bistveno zmanjšanje vrednosti" poddržavljenega premoženja, pomenijo določene spremembe glede na dosedanje prakso. Z novim četrtem odstavkom 25. člena in novim tretjim odstavkom 26. člena je zakonodajalec kot bistveno povečanje oziroma zmanjšanje vrednosti nepremičnine določil v praksi uveljavljeno merilo 30 odstotkov. Z novim petim in sedmim odstavkom 25. člena oziroma z drugim stavkom tretjega odstavka 26. člena ZDen pa je to merilo pri večjih vrednostih korigirano. Določeno je, da lahko vlagatelj zahteva od upravičenca iz naslova večvrednosti vrnjene nepremičnine razliko v vrednosti, če ta presega eno polovico prvoobjavljenega bruto domačega proizvoda na prebivalca Republike Slovenije v letu pred vložitvijo zahteve za denacionalizacijo, ne glede na to, ali ta vrednost presega 30 odstotkov ali ne. Enak kriterij je uveljavljen, če gre za bistveno zmanjšanje vrednosti nepremičnine.

88. Iz zakonodajnega gradiva (predlog zakona o spremembah in dopolnitvah ZDen - EPA - 1644 - hitri postopek, Poročevalec, št. 40/96, in amandmaji predlagatelja zakona - druga obravnava, Poročevalec, št. 26/97) je razvidno, da je namen izpodbijane ureditve popraviti že opisano prakso upravnih organov in sodišč, ker naj bi merilo 30 odstotkov pri veliki vrednosti nepremičnin pomenilo prevelik poseg v lastnino vlagateljev oziroma celo razlastitev.

89. Mnenja pobudnika Borisa Pavšlarja, da gre pri ugotavljanju večvrednosti oziroma manjvrednosti nepremičnin za analogno uporabo kriterija 30 odstotkov vrednosti iz prvega odstavka 72. člena ZDen, ni mogoče upoštevati.

V odločbi št. U-I-72/93 z dne 20. 4. 1995 (Uradni list RS, št. 24/95, OdlUS IV, 42), na katero se sklicuje tudi pobudnik, je ustavno sodišče ugotovilo ustavnost prvega odstavka 72. člena ZDen predvsem iz razloga, ker se poprava krivic ne izvaja po pravilih civilnega prava. Argument distributivne pravičnosti, ki ga je uporabilo ustavno sodišče v 36. točki obrazložitve navedene odločbe, se nanaša na odškodnine, ki so jih prejšnji lastniki dobili za podržavljeno premoženje od države, torej iz državnih oziroma javnih sredstev. Zato nobena civilnopravna oseba ob denacionalizaciji ni prikrajšana zaradi tega, ker prvi odstavek 72. člena določa, da se ne upoštevajo odškodnine, dane za podržavljeno premoženje, če ne dosežajo 30 odstotkov vrednosti podržavljenega premoženja. Izpodbijane nove določbe 25. člena urejajo pravna razmerja, ki se bistveno razlikujejo od razmerij iz prvega odstavka 72. člena ZDen. Zato je imel zakonodajalec utemeljen razlog, da je ta pravna razmerja uredil drugače. Gre namreč za vlaganja sredstev fizičnih oseb oziroma družbenih sredstev, katerih vrednost je predmet upravičen subjektov lastninskega preoblikovanja.

90. S tem, ko je zakonodajalec določil, da se pri nepremičninah večje vrednosti ne upošteva kriterij 30 odstotkov, ampak je v primeru vlaganj družbenih sredstev določil enoten kriterij, to je polovico prvoobjavljenega bruto domačega proizvoda na prebivalca Republike Slovenije v letu pred vložitvijo zahteve za denacionalizacijo, je vzpostavil enakopravnejši položaj tudi med upravičenci. V primerjavi z že opisano sodno prakso predstavlja novi kriterij pravičnejšo ureditev.

91. V primerjavi z navedeno prakso upravnih organov in sodišč pomeni izpodbijana ureditev tudi izenačitev upravičencev glede obsega tistega premoženja, ki ga kljub povečani vrednosti niso dolžni vrniti vlagatelju. Pred izpodbijano dopolnitvijo so namreč upravičenci na račun vlaganj drugih oseb dobili sorazmerno večjo vrednost, kot jim je bila podržavljena.⁷ Glede upoštevanja manjvrednosti vrnjene nepremičnine pa je izpodbijana ureditev v primerjavi z opisano prakso v korist upravičencev. Izpodbijana ureditev torej ne posega v nobeno ustavno pravico upravičencev. V primerih, ko gre za vlaganja fizičnih oseb (nov sedmi odstavek 25. člena ZDen), pa je zakonodajalec obveznost upoštevanja vlaganj še poostiril. Določil je, da so fizične osebe upravičene do povrnitve svojih vlaganj v celoti. Zakonodajalec je utemeljeno upošteval, da gre v primerih vlaganj fizičnih oseb za vlaganje zasebnega premoženja v podržavljeno nepremičnino. Zato izpodbijane dopolnitve 25. in 26. člena niso v neskladju z ustavo. Po oceni ustavnega sodišča je imel zakonodajalec za tako ureditev utemeljene razloge in ni ravnal arbitrarno.

92. Ocena ustavnosti 5. člena novele ZDen, ki 24. členu ZDen dodaja nov četrti odstavek, je neposredno povezana z oceno ustavnosti 6. člena novele ZDen. Člen 24 ZDen varuje najemna, zakupna in tem podobna razmerja tudi po vrnitvi podržavljene nepremičnine. Novi četrti odstavek pa določa, da najemodajalec ne more odpovedati najemnega razmerja, dokler najemnejmalcu ne povrne vlaganj, s katerimi mu je bila povečana vrednost nepremičnine. Hkrati tudi določa, da najemnina za poslovni prostor v tem obdobju ne more biti višja, kot je povprečna najemnina za podobno nepremičnino (ob upoštevanju stanja nepremičnine pred najemnejmalčevimi vlaganji), najemnina za stanovanje pa ne višja, kot to določa stanovanjski zakon.

93. Prepoved odpovedi najemnega razmerja in zakonska določitev višine najemnine pomeni omejitev svobode

razpolaganja, ki predstavlja eno izmed upravičenj lastninske pravice iz 33. člena ustave. Varstvo lastninske pravice po ustavi pa ni neomejeno, ampak mora upoštevati tudi interese drugih članov skupnosti (67. člen ustave). Ustavno sodišče je vprašanje v odločbi št. U-I-119/94 (Uradni list RS, št. 24/96, OdlUS V, 32) ob presoji posameznih določb stanovanjskega zakona upoštevalo, da pravnega položaja nekdanjih imetnikov stanovanjske pravice glede najemnega razmerja, ki je nadomestilo prejšnjo stanovanjsko pravico, ni mogoče v celoti enačiti s klasičnim civilnopravnim najemnim razmerjem. Ustavno sodišče je v navedeni odločbi omejevanje višine najemnine za stanovanja že presojalo in odločilo, da je to eden izmed ukrepov zagotavljanja socialne funkcije stanovanjskega premoženja in da je zato v skladu s 67. členom ustave. Zato tudi določba, ki se nanaša na omejitev višine najemnine za stanovanja in se sklicuje na stanovanjski zakon, ni v neskladju z ustavo. Kolikor se izpodbijana določba nanaša na najemnine za poslovne prostore, pa ustavno sodišče ugotavlja, da ne gre za poseg v lastninska upravičenja denacionalizacijskih upravičencev, saj napotuje na višino najemnine, ki jo izoblikujejo tržni pogoji.

94. Iz vsebine prvega stavka novega četrtega odstavka 24. člena in iz zakonodajnega gradiva (Pregled amandmajev, št. 720-01/91 - 0003/0213 z dne 2. 7. 1998) izhaja, da se ta dopolnitev nanaša le na omejitev odpovedi najemnega razmerja za poslovne prostore. Stanovanjska najemna razmerja, ki so nastala med denacionalizacijskimi upravičenci kot najemodajalci nepremičnin in najemnejmalci - prejšnjimi imetniki stanovanjske pravice - na podlagi tretjega odstavka 29. člena ZDen, ureja SZ. Na podlagi prvega in drugega odstavka 147. člena SZ so lastniki stanovanj z občani, ki so imeli stanovanjsko pravico, sklenili najemno pogodbo za nedoločen čas. Ta najemna pogodba, sklenjena za nedoločen čas, se lahko na podlagi 53. člena SZ odpove le iz krivdnih razlogov. Te razloge zakon našteva taksativno in po vsebini pomenijo hude kršitve najemnega razmerja. Določbe SZ dajejo najemnikom stanovanj zadostno pravno varstvo in ni potrebno, da bi zakonodajalec še dodatno določal omejitev odpovedi teh najemnih razmerij.

95. ZDen pa ni uredil razmerij, ki nastanejo med denacionalizacijskimi upravičenci (lastniki) in najemnejmalci poslovnih stavb in poslovnih prostorov. To najemno razmerje pa ni varovano tako, kot so varovana stanovanjska najemna razmerja, saj ni določeno, da bi denacionalizacijski upravičenci morali skleniti z najemnejmalci poslovnih prostorov najemno razmerje za nedoločen čas, ki bi ga lahko odpovedali le iz krivdnih razlogov. Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88) določa, da je najemno razmerje, sklenjeno za nedoločen čas, mogoče odpovedati z enoletnim odpovednim rokom. V 28. členu pa določa primere, v katerih lahko najemodajalec odstopi od najemne pogodbe ob vsakem času, ne glede na pogodbene ali zakonske roke. Kakor je razvidno, najemnejmalci poslovnih prostorov ne uživajo zadostnega pravnega varstva, ki bi jim zagotavljalo ustavno pravico iz 74. člena ustave (gospodarska pobuda). Zato je zakonodajalec v primerih, ko so najemnejmalci poslovnih prostorov s svojimi sredstvi povečali vrednost podržavljene nepremičnine, iz utemeljenega razloga določil, da najemodajalec ne more odpovedati najemnega razmerja, dokler najemnejmalcu ne povrne vlaganj. Ukrep, to je prepoved odpovedi najemnega razmerja, je primeren in v sorazmerju s pravico najemnejmalca, ki v času prepovedi odpovedi najemnega razmerja še terja vrednost opravljenih vlaganj. Zato je ustavno sodišče odločilo, da določba 5. člena novele ZDen ni v nasprotju z ustavo.

⁷ Po opisani praksi se ne bi štel za bistveno povečanje vrednosti nepremičnine 130.000 DEM, če je znašala podržavljena vrednost nepremičnine 400.000 DEM. (Glej Poročevalec, št. 26/97, str. 20).

Člena 8 in 25 novele ZDen

96. Pobudnik Ljubo Sirc izpodbija celoten 8. člen novele ZDen, ki po njegovem mnenju oživlja terjatve, zavarovane s hipoteko. Navaja, da je bil oblikovan diskriminatoren, ker ne oživlja tudi drugih terjatev, ki niso bile zavarovane s hipoteko. Pobudnik ZLRPS pa izpodbija 8. člen novele ZDen v delu, ki se nanaša na drugi odstavek novega 26.a člena ZDen in ki se glasi: "Upravičenec do povračila terjatev, zavarovanih s hipoteko na nepremičninah za terjatve bank, zavarovalnic in drugih kapitalističnih družb, za katere je uveden postopek denacionalizacije, je Slovenski odškodninski sklad."

97. Pobudnika navajata, da izpodbijana določba neupravičeno širi krog hipotekarnih upnikov na škodo denacionalizacijskih upravičencev. Pri tem sprememba ne izhaja iz pravnega razmerja, ki je bil obligacijskopравни temelj hipoteke. Hipotekarne koristi naj bi si pridobila država, čeprav bi jih lahko na temelju hipoteke le zastavni upnik. Sprememba naj bi kršila temeljna načela pogodbenega prava, načela prenosa pravic od enega titularja na drugega in predvsem naj bi denacionalizacijske upravičence postavljala v neenak položaj (14. člen ustave).

98. Člen 25 novele ZDen pa določa enoletni rok od uveljavitve tega zakona za vložitev tožbe za povračilo terjatev, zavarovanih s hipoteko na podržavljeni nepremičnini v primerih, ko so postale odločbe o denacionalizaciji pravno-močne pred uveljavitvijo novele ZDen. Pobudniki izpodbijajo navedeno določbo zaradi kršitve načela prepovedi povratnega učinkovanja predpisov iz 155. člena ustave in načel pravne države (2. člen ustave).

99. Prvi odstavek novega 26.a člena ZDen določa, da upniki upravičenca oziroma njihovi pravni nasledniki, katerih terjatve so s podržavljenjem postale neizterljive ali nezavarovane, lahko uveljavljajo te terjatve s tožbo pri pristojnem sodišču. Drugi odstavek pa se nanaša na terjatve tistih hipotekarnih upnikov, ki nimajo pravnega naslednika, ki bi lahko uveljavljal povračilo, zavarovano s hipoteko.

100. ZDen ureja denacionalizacijo podržavljenega premoženja (1. člen ZDen), v prvem odstavku 8. člena pa je ZDen že ob uveljavitvi 1991 opredelil, kaj se šteje za premoženje v smislu tega zakona. Določil je, da se za to premoženje štejejo premične in nepremične stvari in podjetja oziroma kapitalski deleži osebnih in kapitalističnih družb. Povračila terjatev in drugih podobnih pravic torej v postopku denacionalizacije ni mogoče zahtevati. Ker zakonodajalec ob sprejemu novele ZDen ni opredelil razmerja med 8. členom ZDen in 8. členom novele ZDen, je izpodbijana določba 8. člena novele ZDen nejasna. Razlika pa obstaja tudi med samim prvim in drugim odstavkom 8. člena novele ZDen. Drugi odstavek, ki naj bi urejal primere, ko so bili upniki banke, zavarovalnice in druge kapitalistične družbe, se nanaša le na terjatve, zavarovane s hipotekami; prvi odstavek, ki naj bi urejal primere, ko so bili upniki druge osebe, pa na terjatve, ki so postale neizterljive ali nezavarovane zaradi podržavljenja, ne glede na to, ali so bile te terjatve zavarovane s hipoteko ali ne. Iz zakonodajnega gradiva ni razvidno, zakaj se je zakonodajalec odločil za tako razlikovanje. Glede na predpise, ki so urejali zavarovana upniško-dolžniška pravna razmerja ob podržavljenju, pa ni jasno, na katere terjatve naj bi se določba prvega odstavka 8. člena novele ZDen sploh nanašala.

101. Zakon o ureditvi povojnih obveznosti (Uradni list FLRJ, št. 66/46) je določal obračun obveznosti, ki so nastale do 18. 4. 1941 in niso bile poravnane do uveljavitve tega zakona, v razmerju 10 starih dinarjev za 1 dinar DFJ. Ta zakon pa je tudi določal obračun hranilnih vlog v razmerjih

od dveh starih dinarjev za en dinar DFJ do desetih starih dinarjev za en dinar DFJ, odvisno od višine hranilne vloge. Iz tega izhaja tudi določeno razvrstitev pred drugo svetovno vojno nastalih terjatev. Izpodbijana ureditev pa ne določa, kako naj bi se te terjatve upoštevale, s tem obračunom ali brez njega. Glede na to, da so povojni predpisi določali ureditev bremen, vknjiženih na podržavljenih nepremičninah, iz izpodbijane določbe tudi ni razvidno, kdaj bi se neka terjatev štela za neizterljivo ali nezavarovano.

102. Zakon o konfiskaciji imovine in o izvrševanju konfiskacije (Uradni list DFJ, št. 40/45) je določal, da je pri konfiskaciji premoženja država prevzela odgovornost za obsojenčeve dolgove in obveznosti, kolikor so ti nastali pred izvršitvijo dejanja in v skladu z omejitvijo po 6. členu odloka AVNOJ (7. člen zakona o konfiskaciji). Po avtentični razlagi navedenega 7. člena so se prijave o terjativih tretjih oseb vložile pri sodišču, ki je izvajalo konfiskacijo, sodišče pa je z objavo na sodni deski in v Uradnem listu RS pozvalo upnike k prijavi terjatev. Vsebinsko enako je to v 5. členu urejal tudi kasnejši zakon o zaplembi premoženja in o izvrševanju zaplembe (Uradni list FLRJ, št. 61/46). Zakon o ureditvi bremen, vknjiženih na nepremičninah, ki so prešle v last države po zakonu o agrarni reformi in kolonizaciji in po splošnem zakonu o ravnanju z razlaščenimi in zaplenjenimi gozdnimi posestvi (Uradni list FLRJ, št. 106/47) je v 1. členu določal, da neplačani del denarnih dolgov, vknjiženih na podržavljenih nepremičninah, prevzame država do višine vrednosti odvzete nepremičnine. Če pa je bil odvzet samo del obremenjene nepremičnine, je država prevzela tudi sorazmerni neplačani del dolgov, vknjiženih na tej nepremičnini. Na podlagi 4. člena so se na podržavljeni nepremičnini vknjižena bremena (z izjemo služnosti) izbrisala. Tudi zakon o izvršitvi kazni, varnostnih ukrepov in vzgojnih poboljševalnih ukrepov (Uradni list LRS, št. 47/51) je določal, da v primerih, ko je bila izrečena sankcija zaplembe premoženja, sodišče odloči, kateri zastavni upniki naj se poplačajo in s kolikšnimi zneski (100. člen). Da bi se uredilo "stanje zemljiških knjig v skladu z dejanskim stanjem in da bi se razbremenila sodišča nepotrebne dela v zvezi z zastavnimi pravicami, ki dejansko ne obstajajo",⁸ pa je bila leta 1952 sprejeta uredba o izbrisu zastavne pravice za stare terjatve (Uradni list LRS, št. 2/52). Po uradni dolžnosti so se izbrisale zastavne pravice za vse terjatve, za katere je bila zastavna pravica vknjižena do 31. 12. 1920, in za vse terjatve, za katere je bila zastavna pravica vknjižena v času od 1. 1. 1921 do 8. 5. 1945, če znesek zavarovane terjatve, obračunan po veljavnih predpisih, ni presegal vrednosti 1000 takratnih dinarjev. Člen 4 pa je določal, da se zastavne pravice ne izbrišejo v tistih primerih, ko so upniki do 30. 6. 1952 sporočili pristojnemu sodišču, da ne privolijo v izbris zastavne pravice. Terjatve niso postale neizterljive tudi, če je hipoteka ugasnila zaradi razlastitve (53. člen zakona o razlastitvi, Uradni list FLRJ, št. 12/57, 53/62, 13/65 in 5/68). V teh primerih je moral razlastitveni upravičenec položiti odškodninski znesek pri banki na poseben račun, banka pa je lastniku razlaščenega nepremičnine oziroma imetniku stvarne pravice izplačala odškodnino na podlagi pisnega sporazuma ali na podlagi sodne odločbe. Zakon o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč (Uradni list FLRJ, št. 52/58) je stvarna bremena na nacionaliziranih nepremičninah uredil v posebnem poglavju (50. do 53. člen). Določil je izbris hipotek in drugih stvarnih bremen, obenem pa uredil odplačevanje terjatev, zavarovanih s hipoteko. Prejšnji lastnik nacionalizirane nepremičnine pa je na podlagi 52. člena tega zakona ostal še naprej dolžnik, "če posojilo ni bilo porabljeno za zidanje,

⁸ Člen 1 navedene uredbe.

obnovo ali vzdrževanje zgradbe". V okviru predpisov, ki jih našteva 3. člen ZDen, je vprašanje hipotek in drugih stvarnih bremen uredil tudi temeljni zakon o izkoriščanju kmetijskega zemljišča (Uradni list FLRJ, št. 43/59, 53/62, 10/65, 25/65 in 12/65). V 49. členu je določal, da hipoteke in druga stvarna bremena, ki so bila vpisana na arondiranem zemljišču (z izjemo stvarne služnosti), izgubijo pravno veljavnost in da jih je treba izbrisati iz zemljiških knjig. Po drugem odstavku istega člena pa so imeli tisti, v katerih korist je bilo vknjiženo breme, pravico zahtevati, naj se izbrisan breme vknjiži na zemljišču, ki je bilo dano v odškodnino za pripojeno zemljišče. Če pa je bila prejšnjemu lastniku namesto drugega zemljišča priznana odškodnina, jo je moral arondacijski upravičenec plačati pri banki na poseben račun, podobno kot po zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč.

103. Iz navedenega izhaja, da so bile terjatve izterljive in zavarovane bodisi z državnim jamstvom bodisi s posebno zakonsko ureditvijo, ki je določala način poplčila terjatev. Praviloma se zastavna pravica oziroma hipoteka izbriše po poplčilu celotne terjatve, v primerih, ko je šlo za podržavljenje nepremičnin, pa so predpisi določali izbris hipotek in drugih bremen po uradni dolžnosti. Zato sam izbris hipoteke ne more pomeniti, da je bila terjatev tudi dejansko plačana. Dejstvo, da je bila hipoteka vpisana, je lahko le dokaz, da je bila terjatev zavarovana, ne more pa biti dokaz neplačane obveznosti. Ker izpodbijana ureditev ne vsebuje določb o dokaznem bremenu za neizterjane terjatve, bi bilo potrebno uporabiti splošna pravila o dokaznem bremenu, ki pa to dokazno breme nalagajo dolžniku. Upnik bi namreč navajal, da je terjatev obstajala in obstoj terjatve dokazoval z njenim zavarovanjem s hipoteko, dolžnik, denacionalizacijski upravičenec oziroma njegov pravni naslednik, pa bi moral dokazovati, da je bila terjatev poplčana. Tudi v tistih primerih, ko je dolžnik še po podržavljenju premoženja odgovarjal za terjatev, je malo verjetno, da bi hranil dokazila o plačilu terjatve, stare 40 in več let. Še manj verjetno je, da bi taka dokazila hranili njegovi pravni nasledniki. V primerih, ko je obveznosti za zavarovane terjatve prevzela država ali drug subjekt (npr. arondacijski upravičenec), pa dolžnik plačila terjatve sploh ne bi mogel dokazati. To bi ga v postopkih po izpodbijani ureditvi postavilo v neenakopraven položaj, ki bi bil v nasprotju z 22. členom ustave, ki vsakomur zagotavlja enako varstvo pravic.

104. Tudi položaj upravičencev po izpodbijani določbi ni enak. Navedena je že bila razlika med upravičenci, ki bi bili zavezani za plačilo terjatev po prvem in po drugem odstavku izpodbijanega 8. člena novele ZDen. Poleg tega pa bi taka ureditev omogočila neke vrste denacionalizacijo terjatev samo enemu krogu oseb in to po kriteriju, da so se njihove terjatve nanašale na podržavljenno premoženje. Tem "novim upravičencem" za pridobitev položaja upravičenca do denacionalizacije ne bi bilo potrebno izpolnjevati pogojev iz 9. člena ZDen. Taka ureditev je v nasprotju tudi s 14. členom ustave.

105. Vpisana hipoteka torej dokazuje le obstoj zavarovanja terjatve, ne pa njene višine v času podržavljenja nepremičnine. Tako hipoteke kot usodo terjatev je uredila vrsta v 102. točki te obrazložitve navedenih predpisov. Po desetletjih je nemogoče pričakovati, da bi stranke ob upoštevanju dokaznega bremena uspеле obračunati in dokazati višino terjatev, ki so bile zavarovane s hipotekami na podržavljenih nepremičninah. Poleg tega so zakoni urejali prevzem terjatev oziroma delov terjatev s strani države oziroma drugih subjektov (arondacijskih upravičencev, razlastitvenih upravičencev itd.). Prišlo bi torej do vrste postopkov, ki bi jih bilo zaradi zapletenega razčiščenja dejanskega stanja in pravnih vprašanj težko uspešno in v doglednem času zaključiti.

106. Ustavno sodišče ugotavlja, da je izpodbijana določba 8. člena novele ZDen zaradi svoje nejasnosti in nasprotij tako znotraj nje same kot tudi znotraj ureditve denacionalizacije v nasprotju z 2. členom ustave. Zato je ustavno sodišče to določbo razveljavilo. Glede na to, da se pravnomočne odločbe iz 25. člena novele ZDen nanašajo na tiste primere, ki jih ureja 8. člen novele ZDen, je bilo potrebno razveljaviti tudi 25. člen novele ZDen. Razveljavitev 8. člena novele ZDen pa ne pomeni, da organi, ki odločajo o denacionalizaciji, pri vrednotenju podržavljenega premoženja ne morejo ugotavljati stanja podržavljenega premoženja tudi z upoštevanjem obremenitve premoženja v času podržavljenja.

Člen 9 novele ZDen

107. Prvi odstavek 9. člena novele ZDen dopolnjuje 27. člen ZDen z novim prvim odstavkom, ki se glasi: "Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije je zavezanec za vračilo podržavljenih kmetijskih zemljišč, gozdov in nadomestnih zemljišč. Pri tem je dolžan upoštevati določbe iz 1. do 4. točke prvega odstavka 21. člena in 22. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96)."

108. Pobudniki izpodbijajo novi prvi odstavek 9. člena ZDen v delu, ki nalaga Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije dolžnost upoštevati določbe iz 1. do 4. točke prvega odstavka 21. člena in 22. člena ZKZ. Menijo, da brez ustavne podlage in v nasprotju z zasnovo ZDen omejuje vračanje kmetijskih zemljišč, ki ležijo v kompleksih, ker naj bi se možnost vračanja vezala na predhodno pridobljeni status kmeta.

109. Prvi odstavek 21. člena ZKZ določa predkupno pravico kmetijskih zemljišč, kmetijskih gospodarstev in gozdov. Na podlagi od 1. do 4. točke lahko uveljavljajo prednostno pravico pri nakupu navedenih nepremičnin: 1. solastnik, 2. zakupnik, ki je kmet, 3. kmet, katerega zemljišče, ki ga ima v lasti, zakupu ali drugačni obdelavi, meji na zemljišče, ki je naprodaj, 4. drug kmet, ki ima zemljišče, ki ga ima v lasti, zakupu ali drugačni obdelavi, v primerni oddaljenosti. Določbe 22. člena ZKZ definirajo, kdo je kmet v smislu tega zakona.

110. Izpodbijane določbe ni mogoče razlagati tako, kot jo razlagajo pobudniki. S to določbo se ne omejuje vračanje kmetijskih zemljišč, kmetijskih gospodarstev in gozdov ter nadomestnih zemljišč le kmetom, ampak se določajo prednostni kriteriji pri dodeljevanju nadomestnih zemljišč, če je več upravičencev zainteresiranih za isto nadomestno zemljišče. Kriteriji, ki določajo pravico do prednostnega nakupa iz 21. člena ZKZ, so povsem utemeljeni tudi za ugotavljanje prednostne pravice pri dodeljevanju nadomestnega zemljišča. Zato ne gre za poseg v lastninska upravičenja denacionalizacijskih upravičencev, temveč naj bi dopolnitev le pospešila proces denacionalizacije in omogočila odločitve v zadevah, ko zaradi konkuriranja interesov upravičencev do nadomestnih zemljišč ne bi bilo mogoče izdati odločbe o vrnitvi nadomestnega zemljišča. Z vračilom nadomestnih zemljišč (kadar so za to izpolnjeni pogoji po ZDen) se, tako kot z vračilom v naravi, popolneje popravijo krivice, hkrati pa se razbremenjuje Slovenski odškodninski sklad oziroma Republika Slovenija, to pa je, kot je že ugotovilo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-147/93 (OdlUS IV, 5), v javnem interesu.

Člen 16 novele Zden

111. Člen 16 novele ZDen določa, da je treba zahtevi za denacionalizacijo priložiti historični zemljiškoknjižni izpis "C" lista. Pobudnik ZLRPS izpodbija navedeno določ-

bo, ker meni, da postavlja upravičence v neenakopraven položaj.

112. Na podlagi prvega odstavka 50. člena zakona o zemljiški knjigi (Uradni list RS, št. 33/95) zemljiškknjižni vložek sestavljajo listi A, B in C. Ustavno sodišče ugotavlja, da je že dosedanje besedilo prve alineje tretjega odstavka 62. člena ZDen določalo obveznost priložitve zemljiškknjižnega izpiska z vsemi vpisi in izbrisi v zemljiškknjižnih vložkih. Kot izhaja iz zakonodajnega gradiva je bilo izpodbijano dopolnilo sprejeto iz razloga, ker upravni organi niso vedno zahtevali celotnega historičnega zemljiškknjižnega izpiska. Gre za določbo, ki je pojasnjevalne narave in ne krši ustavnega načela enakosti, zato ustavno sodišče ugotavlja, da ni v nasprotju z ustavo.

Člen 18 novele ZDen

113. Člen 18 novele ZDen dopolnjuje 70. člen ZDen z novim drugim odstavkom, ki določa, da v posebnem postopku ugotavljanja državljanstva kot predhodnega vprašanja dokazno breme o pravni podlagi pridobitve tujega državljanstva nosijo stranke, ki uveljavljajo denacionalizacijo.

114. Pobudnik ZLRPS izpodbija navedeno dopolnitev 70. člena ZDen, ker meni, da načelo pravne varnosti (2. člen ustave) in pravičnosti terja izvajanje vseh presumpcij tako, da so v korist tistega, ki mu je bilo nekaj odvzeto.

115. Iz zakonodajnega gradiva (Poročevalec, št. 26/97, str. 22) je razvidno, da je imel zakonodajalec namen dokazovanje tujega prava v postopkih ugotavljanja državljanstva urediti enako, kot je to s prvim odstavkom 70. člena izrecno urejeno za postopek denacionalizacije. Glede na to, da se dopolnitev 70. člena ZDen nanaša na dokaz o pravni podlagi pridobitve tujega državljanstva, ustavno sodišče ugotavlja, da taka dopolnitev ni v nasprotju z ustavo, ker ne pomeni določanja novih obveznosti strank, ki uveljavljajo denacionalizacijo. Na podlagi drugega odstavka 163. člena ZUP namreč lahko upravni organ zahteva od stranke, da mu predloži javno listino, izdano od pristojnega tujega organa, s katero se potrjuje, katero pravo velja v tuji državi. Odločba o sprejemu v državljanstvo je javna listina, iz katere je razvidno, na podlagi katere pravne podlage je bila izdana.

Člen 19 novele ZDen

116. Člen 19 novele ZDen dodaja 74. členu ZDen nov drugi odstavek, ki naj bi pomenil uskladitev z odločbo ustavnega sodišča št. U-I-81/94 z dne 20. 3. 1997 (Uradni list RS, št. U-I-20/97, OdlUS VI, 42). Pobudnik ZLRPS navedeno določbo izpodbija, ker meni, da vnaša neenakost med upravičence in omejuje njihovo lastninsko pravico.

117. Z zgoraj navedeno odločbo je ustavno sodišče razveljavilo drugi odstavek 74. člena ZDen, ker je ugotovilo, da je izključitev zakona o dedovanju kmetijskih gospodarstev (v nadaljevanju: ZDKG) iz uporabe v zapuščinskih postopkih glede denacionaliziranega premoženja v nasprotju s 67., 71. in 14. členom ustave. Ker je že sama razveljavitev drugega odstavka 74. člena pomenila, da se v zapuščinskih postopkih, v katerih je predmet dedovanja denacionalizirano premoženje, mora uporabiti tudi ZDKG, izpodbijana dopolnitev ni v nasprotju z ustavo, kolikor določa uporabo obeh zakonov, ki urejata dedovanje. V nasprotju je le v tistem delu, v katerem določa, da se določbe ZDKG uporabljajo le v primeru, če je predmet dedovanja zaščiten kmetija. Ne gre torej za neustavnost iz razlogov, ki jih navaja pobudnik, temveč zato, ker se z navedeno dopolnitvijo oži krog primerov dedovanja po ZDKG. Za dedovanje denacionaliziranega kmetijskega zemljišča po posebnem zakonu mora biti izpol-

njen pogoj, da je to zemljišče pred podržavljenjem pripadalo kmetijski oziroma kmetijsko-gozdarski gospodarski enoti, ki je bila kasneje določena kot zaščiten kmetija (odločba št. Up-62/94 z dne 13. 11. 1997, OdlUS, VI, 194).

118. Ker izpodbijana dopolnitev ne dopušča uporabe ZDKG v vseh navedenih primerih, temveč le v primeru, če je predmet dedovanja zaščiten kmetija, je v naprotju z ustavo iz istih razlogov, kot je bil v nasprotju z ustavo drugi odstavek 74. člena ZDen, ki ga je ustavno sodišče razveljavilo z odločbo št. U-I-20/97.

Člen 22 novele ZDen

119. Člen 22 novele ZDen dopolnjuje prvi odstavek 88. člena ZDen z novim stavkom. Določa, da se šteje obdelava kmetijskih zemljišč in izvajanje del v gozdovih za dopustno razpolaganje, če poteka v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča oziroma v skladu z načrti za gospodarjenje z gozdovi.

120. Pobudniki, ki izpodbijajo to določbo, menijo, da obdelava kmetijskih zemljišč in izvajanje del v gozdovih pomenita dejansko razmerje, ki ga ni mogoče šteti za razpolaganje, ki je pravni pojem. Po mnenju pobudnikov je izpodbijana ureditev v naprotju z načelom pravne varnosti, ker ni potrebna.

121. Dopolnitev 88. člena ZDen pomeni zakonsko ureditev gospodarjenja s kmetijskimi zemljišči in gozdovi, ki so predmet vrnitve v postopku denacionalizacije. Prvi odstavek 88. člena ZDen je z dnem uveljavitve zakona prepovedal razpolaganje z nepremičninami oziroma premoženjem, glede katerega je obstajala dolžnost vrnitve. V drugem odstavku je določil, da so pravni posli in enostranske izjave volje v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, nični. Izpodbijana dopolnitev 88. člena ZDen samo pojasnjuje, da obdelava kmetijskih zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča, in izvajanje del v gozdovih v skladu z načrti za gospodarjenje z gozdovi pomenijo dopustno razpolaganje.

122. Pobudnik pravilno ugotavlja, da v teh primerih ne gre za razpolaganje v civilnopravnem smislu, ampak za dejanska razmerja. Prav iz tega razloga ni poseženo v pravni položaj upravičencev, ki je tako varovan z 88. členom ZDen. Dopolnitev še v večji meri zagotavlja dolžnost zavezanca, da gospodarji z navedenimi nepremičninami v skladu z veljavniimi predpisi.

Člena 24 in 26 novele ZDen

123. Z izpodbijano določbo 24. člena novele ZDen je zakonodajalec določil rok enega leta od uveljavitve te novele za vložitev zahtev iz 25. in 26. člena ZDen v zadevah, v katerih je že bilo odločeno s pravnomočno odločbo. Te zahteve se nanašajo na zahtevke iz naslova povečane oziroma zmanjšane vrednosti podržavljenih nepremičnin, vrjnenih v postopku denacionalizacije. Zato, da bi lahko najemomjmalci svoje zahtevke iz naslova vlaganj v navedene nepremičnine uveljavljali, določa 26. člen novele ZDen, da jih mora pristojni organ v 60 dneh od uveljavitve zakona pozvati, da priglasijo svoje zahtevke.

124. Pobudniki izpodbijajo navedene določbe zaradi kršitve načela prepovedi povratne veljave predpisov iz 155. člena ustave in načel pravne države (2. člen ustave).

125. Vse te določbe posegajo v že pravnomočne odločbe, kar pomeni, da posegajo v že vzpostavljeno lastninsko pravico oziroma druga upravičenja lastninske narave. Za dopustnost takega posega morajo biti izpolnjeni pogoji najstrožje ustavnosodne presoje, ki jo je ustavno sodišče že obrazložilo, ko je presojalo 23. člen novele ZDen. S to

odločbo je ustavno sodišče ugotovilo, da so določbe 6. in 7. člena novele ZDen, ki se nanašajo na dopolnitve 25. in 26. člena ZDen, v skladu z ustavo. Razlogi, ki jih je obrazložilo pri oceni navedenih določb, pomenijo hkrati tudi razloge, ki utemeljujejo ustavno dopustnost posega v pravna razmerja po pravnomočnosti denacionalizacijskih odločb v primerih, na katere se te izpodbijane določbe nanašajo.

126. Kot dodatni razlog je ustavno sodišče še upoštevalo, da gre v teh primerih za varstvo pravic ne samo lastnikov, ampak tudi tistih oseb, ki imajo glede denacionalizirane premoženja določena premoženjskopravna upravičenja. S tako ureditvijo je vzpostavljeno enako obravnavanje med upravičenci in drugimi osebami, ki imajo na podlagi teh določb premoženjskopravna upravičenja, kot tudi med upravičenci samimi. Zakon je za vse udeležence denacionalizacije določil enoten prekluzivni rok za vložitev zahteve za denacionalizacijo, zato je enotno obravnavanje, kot ga zagotavljajo izpodbijane določbe, v skladu z načelom enakosti iz 14. člena ustave.

127. Ustavno sodišče ob tem ponovno opozarja na prepočasno postopanje pristojnih organov v denacionalizacijskem postopku. V zadevah, ki jih obravnava, zlasti v zadevah glede sporov o pristojnosti, je ustavno sodišče ugotovilo, da je veliko zadev, ko se šele sedaj odloča o pristojnosti in kjer se ugotovitveni postopek dejansko sploh še ni začel. Zato ustavno sodišče vse pristojne organe poziva k doslednemu prednostnemu obravnavanju denacionalizacijskih zadev. Lastninjenje družbenega kapitala in sredstev v družbeni lastnini se kot pravni in ekonomski proces zaključuje. V tem okviru je treba tudi postopke denacionalizacije kot primarne oblike privatizacije v javnem interesu čimprej končati.

Člen 27 novele ZDen

128. Izpodbijana določba 27. člena določa, da se postopki, ki do uveljavitve tega zakona še niso pravnomočno končani, končajo po določbah te novele.

129. Pobudniki ZLRPS, Anton Silvester Antičević, Marica Požar, Nikolaj Limoni in Dobroslava Antičević izpodbijajo navedeno določbo zaradi domnevne kršitve 14. člena ustave, pobudnik Boris Pavšlar pa meni, da bi bilo edino smiselno in pravilno presojati zakonitost odločbe glede na pravo, ki je veljalo v trenutku njene izdaje, kar naj bi pomenilo, da izpodbijani člen učinkuje retroaktivno (155. člen ustave).

130. Ustavno sodišče je s to odločbo razveljavilo vse tiste določbe, ki so bistveno spreminjale pravni položaj denacionalizacijskih upravičencev v primerjavi z njihovim pravnim položajem, ki jim je bil priznan z uveljavitvijo ZDen. Razveljavitev prvega in tretjega odstavka ter delna razveljavitev drugega odstavka 1. člena novele ZDen v zvezi z razveljavitvijo 2. točke prvega odstavka 23. člena novele ZDen pomeni, da ostajajo pogoji za določitev denacionalizacijskega upravičenca nespremenjeni oziroma da se delno spreminjajo le za naprej. Spremembe in dopolnitve, ki sicer posegajo v določeni meri v njihov pravni položaj, je presojalo po strogi ustavnosodni presoji in pri tem upoštevalo načelo varstva pridobljenih pravic drugih oseb, ki jih denacionalizacijski postopki tudi prizadevajo. Glede na navedeno je mogoča uporaba določb, ki so prestale strogo ustavnosodno presajo, samo ob ureditvi, ki jo določa 27. člen novele ZDen. Ne gre torej za retroaktivno določanje nezakonitosti denacionalizacijskih odločb, kot to zmotno meni pobudnik Boris Pavšlar. Zato izpodbijana določba ni v nasprotju z ustavo.

131. V zvezi z uveljavitvijo novele ZDen ustavno sodišče ugotavlja, da se je z njegovo uveljavitvijo izčrpal zakon o

časnem, delnem zadržanju vračanja premoženja (Uradni list RS, št. 74/95), ki je po razveljavitvi prve alineje prvega odstavka 1. člena in razveljavitvi triletnega roka v primeru iz četrte alineje prvega odstavka 1. člena (odločba ustavnega sodišča št. U-I-107/96 – OdlUS V, 174), v nerazveljavljenem delu še veljal. Iz vsebine sprememb in dopolnitev ZDen namreč izhaja, da je razlog za zadržanje izvrševanja 27. člena ZDen odpadel.

B) – IV

Način izvršitve te odločbe

132. Ustavno sodišče je izvrševanje izpodbijanega zakona zadržalo s sklepom št. U-I-326/98 z dne 30. 9. 1998. Začasno zadržanje je začelo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS. Začasno zadržanje se nanaša na izvrševanje celotne novele ZDen, torej tudi na začetek teka šestmesečnega roka za začetek postopka obnove denacionalizacijskega postopka na podlagi 23. člena novele ZDen in 60-dnevnega roka, v katerem morajo najemorejmalci poslovnih prostorov in stanovanj ter upravičenci do vrnitve prigrasiti svoje zahtevke iz naslova vlaganj v nepremičnine oziroma iz naslova zmanjšanja vrednosti nepremičnin. Glede na to, da pomeni ta odločba končno odločitev ustavnega sodišča, preneha tudi začasno zadržanje izvrševanja novele ZDen z dnem začetka njenega učinkovanja, to je naslednji dan po objavi (43. člen zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Zato tudi navedena roka iz 23. in 26. člena novele ZDen začeta teči z dnem prenehanja začasnega zadržanja izvrševanja zakona.

C)

133. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi prvega odstavka 40. člena in 25. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Ude je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-326/98

Ljubljana, dne 14. oktobra 1998

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

3781. Odločba o oceni ustavnosti zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo

Ustavno sodišče je v postopku, začetem z zahtevo Generalnega državnega tožilca, na seji dne 22. oktobra 1998

o d l o č i l o:

Določbe zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo (Uradni list DFJ, št. 66/45 in Uradni list FLRJ, št. 59/46) niso bile v neskladju s splošnimi pravnimi načeli, ki so jih v času njihove uveljavitve priznavali civilizirani narodi.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Generalni državni tožilec z zahtevo, vloženo dne 5. 4. 1994 in dopolnjeno dne 16. 2. 1995, izpodbija zakon o kaznivih dejanjih zoper narod in državo (v nadaljevanju:

ZKND). Meni, da zakon ni niti v skladu s tedanjim niti s sedanjim pravnim redom. Zakona naj ne bi bil sprejel in razglasil ustavno določen zakonodajni organ po ustavno predpisanem postopku, zato naj ne bi bil pravno veljaven zakon, ampak revolucionaren dekret. Kazniva dejanja naj bi bila določena za nedoločen čas za nazaj in na način, ki naj bi bil v nasprotju s tedaj v civiliziranih državah splošno priznanimi pravnimi načeli kazenskega prava. Za zakon naj bi bilo značilno to, da so ga takratna sodišča uporabljala v škodo obsojencev v največkrat izjemnem obsegu. Omogočal naj bi pravomočne obsodbe že na podlagi golih inkriminacij statusa, kot na primer članstvo v Kulturbundu in NS-DAP, ne da bi se sodišča spuščala v obrazložitev, ali samo članstvo že predstavlja kaznivo dejanje in ne da bi se spuščala v oceno ravnanja posameznega obdolženca, ki naj bi imelo znake dejanja po 2. členu ZKND.

2. Ekstenzivna razlaga ZKND in premajhna določnost abstraktnega dejanskega stanja posameznih izvršitvenih oblik naj bi povzročali, da so sodišča poljubno prilagajala svoje odločitve opisom dejanj, ki naj sploh ne bi bila kazniva po tem zakonu. K takšnemu sojenju naj bi prispeval tudi komentar k 2., 8., 14. točki 3. člena in k 9. členu ZKND. Dejansko stanje po 9. členu in prvem odstavku 10. člena ZKND naj bi bilo formulirano tako splošno, da je omogočalo sodiščem popolnoma subjektivno oceno opisa vsakovrstnih dejavnosti posameznih obtožencev. Po 10. členu ZKND naj bi bil obsojen vsakdo, ki se je ukvarjal s kakršnokoli pridobitno dejavnostjo. Okoliščine, ki naj bi po določbi 4. člena ZKND lahko pripeljale do smrtne obsodbe, so bile v celoti prepuščene oceni sodišča. Posebej v nasprotju z načeli civiliziranih narodov naj bi bila določba 13. člena ZKND, ki je omogočala sojenje vrhovnega sodišča na prvi in zadnji stopnji, kar naj bi imelo značaj zastraševalne jurisdikcije. Člen 18 ZKND pa naj bi uveljavljal retroaktivnost.

3. Zahteva je bila poslana Državnemu zboru, ki nanjo ni odgovoril.

B) – I

4. Ustavno sodišče je moralo pri odločanju o zahtevi najprej ugotoviti, ali so podane procesne predpostavke za presojo ustavnosti zakona. Zakon je bil najprej uveljavljen kot zakon o kaznivih dejanjih zoper državo (Uradni list DFJ, št. 66/45 – v nadaljevanju: ZKD) in je kot tak veljal od 1. 9. 1945. Zatem je bil tako kot vsi tedanji poveljni zakoni po sprejetju ustave FLRJ potrjen in hkrati dopolnjen oziroma spremenjen z zakonom o potrditvi, spremembah in dopolnitvah zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo (Uradni list FLRJ, št. 59/46). Dobil je ime zakon o kaznivih dejanjih zoper narod in državo in je veljal od 23. 7. 1946 do uveljavitve Kazenskega zakonika iz leta 1951 (Uradni list FLRJ, št. 13/51). Prenehal je veljati na podlagi določbe 4. točke 18. člena Uvodnega zakona h Kazenskemu zakoniku (Uradni list FLRJ, št. 11/51), razen določbe 3.a člena. Ta je bil uzakonjen z zakonom o dopolnitvi zakona o kaznivih dejanjih zoper ljudstvo in državo (Uradni list FLRJ, št. 106/47) in spremenjen z 22. členom navedenega Uvodnega zakona. Iz zahteve Generalnega državnega tožilca ni videti, da bi se nanašala tudi na 3.a člen, zato se ustavno sodišče v njegovo presojo ni spuščalo niti s procesnega niti z vsebinskega vidika. V okviru zahtevane presoje je tako ustavno sodišče ugotovilo, da je bil ZKND razveljavljen že leta 1951 in tako ob osamosvojitvi niti ni mogel postati sestavni del pravnega reda Republike Slovenije. Za presojo ustavnosti takšnega predpisa ustavno sodišče praviloma ni pristojno.

5. Ne glede na navedeno pa je treba ugotoviti, da pristojnost ustavnega sodišča za presojo tega zakona vzpo-

stavlja določba 416. člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 – v nadaljevanju: ZKP). Ustava določa v prvem odstavku 161. člena, da ustavno sodišče zakon v celoti ali delno razveljavi, če ugotovi, da je protiustaven. Določa tudi, da razveljavitev učinkuje takoj ali v roku, ki ga določi ustavno sodišče. V prvem odstavku 162. člena pa ustava določa, da postopek pred ustavnim sodiščem ureja zakon. Zakon o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) v 44. členu določa, da se zakon ali del zakona, ki ga je ustavno sodišče razveljavilo, ne uporablja za razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ni bilo pravomočno odločeno. Člen 416 ZKP daje pravico zahtevati spremembo pravomočne sodne odločbe na podlagi odločbe ustavnega sodišča, s katero je bil razveljavljen ali odpravljen predpis, na podlagi katerega je bila izdana pravomočna obsodilna sodba. V tem postopku se smiselno uporabljajo določbe ZKP o obnovi kazenskega postopka. Določba 416. člena ZKP je torej v odnosu do določbe 44. člena ZUstS lex specialis glede določitve učinkov presoje ustavnega sodišča o ustavnosti zakona. Določba drugega odstavka 28. člena ustave zahteva od kazenskega sodišča, da ugotovi kaznivo dejanje in izreče kazeno zanj po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja (razen če je novi zakon milejši) – torej po zakonu, ki v času sojenja lahko ne velja več. Določba 416. člena ZKP pa narekuje ustavnemu sodišču ob zahtevi upravičenega udeleženca ustavnosodnega postopka presojo vsakega predpisa, ki določa ali je določal kazniva dejanja, četudi v času presoje ne velja več. Pristojnost ustavnega sodišča za presojo ZKND je zato podana.

6. Procesni pogoj, da je zahtevo vložil upravičeni predlagatelj, je izpolnjen. Državni tožilec lahko vložil zahtevo samo, kadar nastane vprašanje ustavnosti in zakonitosti v zvezi s postopkom, ki ga vodi (peta alineja prvega odstavka 23. člena ZUstS). Generalni državni tožilec je na zahtevo ustavnega sodišča predložil kopije že vloženih zahtev za varstvo zakonitosti zoper pravomočne sodbe, izdane na podlagi izpodbijanega zakona, ter kopije sodb Vrhovnega sodišča v primerih, ko je bilo o takšnih zahtevah za varstvo zakonitosti že odločeno.

7. Na vprašanje, po kakšnih kriterijih se presoja ustavnost predustavnih predpisov, je ustavno sodišče odgovorilo že ob presoji uredbe o vojaških sodiščih (odločba št. U-I-6/93 z dne 1. 4. 1994, OdlUS III, 33). Presojati jih je treba s stališča skladnosti s tedaj veljavnimi ustavnimi in splošnimi pravnimi načeli, ki so jih priznavali civilizirani narodi, glede njihove uporabnosti v novih sojenjih pa tudi s stališča skladnosti z ustavo.

8. Stališče predlagatelja, da zakona ni izdal pristojni organ in da v času sojenja ni bil veljaven zakon, ampak revolucionaren dekret, ni utemeljeno. Ustavno sodišče je že v citirani odločbi o ustavnosti uredbe o vojaških sodiščih ugotovilo, da je bila zakonodajna funkcija dana od II. zasedanja AVNOJ-a naprej nedvomno samo AVNOJ-u in med dvema zasedanjema tega organa Predsedstvu AVNOJ-a. AVNOJ se je 10. avgusta 1945 preimenoval v Začasno narodno skupščino DFJ, ki je izdala ZKD. ZKD je 1. 12. 1945 potrdila ustavodajna skupščina, kot ZKND pa je bil sprejet po postopku, ki ga je ustava FLRJ posebej predpisala. Zato je treba šteti, da je izpodbijani zakon sprejelo telo, ki je bilo tedaj pristojno za izvrševanje zakonodajne funkcije.

B) – II

9. Z zakonom o potrditvi, spremembah in dopolnitvah zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo je bil ZKD, zlasti glede materialnopravnih določb, le delno spremenjen. Razlike pa niso takšne, da bi po svoji vsebini bistveno vpliva-

le na odločitev ustavnega sodišča, zato je bilo mogoče presojati kar ZKND kot celoto.

10. ZKND je določal v prvem odstavku 18. člena: "Kazniva dejanja, določena s tem zakonom, ki so bila izvršena, preden je ta zakon dobil veljavo, o katerih pa še ni izrečena pravnomočna sodba, se kaznujejo po tem zakonu, če so njegove določbe milejše od prejšnjih." Generalni državni tožilec zatrjuje, da je bila s to določbo uveljavljena retroaktivnost zakona. Temu stališču ni mogoče pritrčiti. Z navedeno določbo je bilo uveljavljeno načelo uporabe milejšega zakona, ki ga tudi ustava povzdiguje na raven ustavne pravice v določbi drugega odstavka 28. člena.¹ Ustavno sodišče je v že citirani zadevi št. U-I-6/93 spoznalo za dopustno retroaktivno veljavo uredbe o vojaških sodiščih v delu, v katerem je bila ta sicer v skladu s splošnimi, od civiliziranih narodov priznanimi pravnimi načeli. Z določbo prvega odstavka 18. člena ZKND je bila torej za dejanja, storjena pred njegovo uveljavitvijo, zapovedana uporaba uredbe o vojaških sodiščih, uporaba določb ZKND pa v primeru, ko so bile njegove določbe milejše od določb uredbe. Zato ta določba ni pomenila uveljavitve nedopustne retroaktivnosti, ampak uveljavitev načela o uporabi milejšega zakona, ki je bilo kot splošno načelo uzakonjeno tudi s splošnim delom Kazenskega zakonika (Uradni list FLRJ, št. 106/47) v drugem odstavku 95. člena.

11. Načelo *lex certa* ali načelo določne opredelitve kaznivega dejanja predstavlja eno temeljnih jamstev v kazenskem pravu in izhaja iz širše formuliranega načela zakonitosti, po katerem ni kaznivega dejanja, če le-to ni bilo poprej z zakonom določeno kot kaznivo (*nullum crimen sine lege praevia*). Načelo zakonitosti je uveljavljeno kot ena od človekovih pravic tudi v ustavi.² Že v času uveljavitve ZKND pa je bilo to načelo priznано tudi kot eno od splošnih pravnih načel, ki so jih že tedaj priznavali civilizirani narodi. Predlagatelj zatrjuje, da inkriminacije kaznivih dejanj v izpodbijanem zakonu ne izpolnjujejo zahteve načela zakonitosti.

12. Z določbo 2. člena je ZKND generalno opredeljeval kaznivo dejanje zoper narod in državo:

"Kaznivo dejanje zoper narod in državo je vsako dejanje, kateremu je cilj, da bi se z nasiljem zrušila ali spravila v nevarnost obstoječa državna ureditev FLRJ ali da bi se spravila v nevarnost njena varnost na zunaj ali temeljne demokratske, politične, narodne in gospodarske pridobitve osvobodilne vojne: federativna ureditev države, enakopravnost in bratstvo jugoslovanskih narodov in ljudska oblast.

Za kaznivo dejanje po tem zakonu velja ob pogoju vzajemnosti tudi vsako dejanje iz prednjega odstavka, ki je naperjeno zoper varnost kake druge države, s katero ima FLRJ zavezniško ali prijateljsko pogodbo ali pogodbo o sodelovanju."

13. V določbi 3. člena je ZKND opredeljeval, kdo "zlasti velja" za storilca kaznivega dejanja iz 2. člena in pri tem primeroma določal njegove posamezne izvršitvene oblike. Vendar pa je tudi sam 2. člen ZKND po svoji vsebini opredeljeval kaznivo dejanje, ki se sicer označuje za kaznivo dejanje veleizdaje (objekt kazenskega varstva je ustavna ureditev).

14. Razsežnost določbe 2. člena ZKND postane razumljivejša, če jo primerjamo s kasnejšo ureditvijo tega kaznivega dejanja ter z ureditvijo v veljavni kazenski zakonodaji in z ureditvami v veljavnih kazenskih zakonodajah nekaterih drugih demokratičnih držav.

¹ Ta določa: "Dejanja, ki so kazniva, se ugotavljajo in kazni zanje izrekajo po zakonu, ki je veljal ob storitvi dejanja, razen če je novi zakon za storilca milejši."

² Prvi odstavek 28. člena določa: "Nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in ni zanj predpisal kazni, še preden je bilo dejanje storjeno."

15. V Kazenskem zakonu SFRJ (Uradni list SFRJ, št. 44/76, 34/84, 74/87, 57/89, 3/90 – v nadaljevanju: KZ SFRJ) je bilo v 114. členu³ opredeljeno kaznivo dejanje kontrarevolucionarnega ogrožanja družbene ureditve, s katerim se je kazenskopravno varovala obstoječa ustavna ureditev. Bistvena razlika med 2. členom ZKND in 114. členom KZ SFRJ je bila v tem, da je 2. člen ZKND vseboval kot sestavni del kaznivega dejanja element sile, ki ga v prvotnem 114. členu⁴ KZ SFRJ ni bilo.⁵ Določba 2. člena ZKND je primerljiva z določbami v nekaterih veljavnih kazenskih zakonikih drugih držav⁶, ki nam pokažejo, da pravzaprav vsaka

³ Člen 114 KZ SFRJ: "Kdor stori dejanje, ki meri na to: da bi se omejila ali zrušila oblast delavskega razreda in delovnih ljudi; da bi se izpodkopala z ustavo določena družbenoekonomska ureditev, družbenopolitični ali samoupravni sistem; da bi se protiustavno strmoglavili organi družbene samouprave in oblasti, njihovi izvršilni organi ali predstavniki najvišjih državnih organov; da bi se izpodkopal gospodarski temelj države; da bi se razbila bratstvo in enotnost ali okrnila enakopravnost narodov in narodnosti; ali da bi se protiustavno spremenila federativna ureditev države,

se kaznuje z zaporom najmanj enega leta."

⁴ Šele z zadnjo novelo KZ SFRJ (Uradni list RS, št. 38/90) je bilo to kaznivo dejanje spremenjeno tako, da je bilo opredeljeno kot kaznivo dejanje "Napada na ustavno ureditev" in se je glasilo:

"Kdor poskuša s silo ali grožnjo sile spremeniti z ustavo določeno državno in družbeno ureditev SFRJ ali strmoglaviti najvišje državne organe, njihove izvršilne organe,

se kaznuje z zaporom najmanj petih let."

⁵ Element sile je vsebovala tudi inkriminacija kaznivega dejanja iz § 94 Kazenskega zakonika za kraljevino Jugoslavijo z dne 27. 1. 1929, ki je bila uvrščena v poglavje z naslovom "Kazniva dejanja zoper obstoj države in njeno ustavno ureditev" in se je glasilo:

"Z robijo ali zatočenjem se kaznuje, kdor započne dejanje, ki meri na to:

1. da bi se s silo ali s pretnjo, da se uporabi sila zoper osebe ali stvari, izpremenila državna ustava ali izpremenil ustavni red prestolonasledstva;

2. da bi se vladar, narodno predstavnštvo in druga državna oblastava, predvidena z ustavo, s silo odstavili ali da bi se jim s pretnjo sile preprečilo vršiti svoje ustavne pravice in dolžnosti, ali da bi se prisilili vršiti svoje ustavne pravice in dolžnosti v odrejenem pravcu;

3. da bi se nezakonito pridobila vrhovna državna oblast zaradi neposrednega izvrševanja ali njenega prenosa na druge osebe;

4. da bi se kraljevina Jugoslavija ali njen del protiustavno spojil s tujo državo ali da bi se njen del izločil iz celote in postal samostalna država."

§ 98 pa je določal:

"Kdor ustanovi društvo zaradi prepričevanja ali nasnavljanja drugih, da bi se na nasilen način uničil ustavni red v državi ali uničile osnove vsakega državnega ali ustavnega reda, kakor tudi kdor ve za svrhu takega domačega ali inozemskega društva, pa mu vendarle pristopi kot član ali mu s čimerkoli pomaga ali sprejme od njega pomoč, se kaznuje z robijo do desetih let ali s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic."

⁶ Veljavni določbi § 81 in 82 nemškega kazenskega zakona določata: § 81 (veleizdaja države):

"Kdor se loti tega, da bo s silo ali z grožnjo s silo

1. škodoval (krnil) obstoj(u) Zvezne republike Nemčije ali

2. da bo spremenil ustavno ureditev, ki temelji na ustavi Zvezne republike Nemčije, se kaznuje z doživljenjsko zaporno kaznijo ali s kaznijo najmanj do deset let zopora.

V manj hudih primerih se izreče kazen od enega do deset let."

§ 82 (veleizdaja dežele):

"Kdor se loti tega, da bo s silo ali z grožnjo s silo

1. ozemlje dežele ali njenega dela priključil drugi deželi ali da bo izključil del dežele ali

2. da bo spremenil ustavno ureditev, ki temelji na deželni ustavi, se kaznuje z zaporno kaznijo od enega do desetih let.

V manj hudih primerih se izreče kazen od šestih mesecev do petih let zopora."

Francoski kazenski zakonik določa v 86. 87. in 88. členu:

86. člen

"Napad, kateremu je cilj, da bi se (l' attentat dont le but auraété) ali uničil ali spremenil ustavni red ali da bi se ščuvali državljani ali prebivalci k orožju proti državni oblasti ali k orožju drug proti drugemu ali da bi se škodovalo (porter atteinte à) integriteti državnega ozemlja, bo kaznovan z doživljenjskim zaporom. (...)"

87. člen

"Zarota, ki ima za cilj kazniva dejanja iz 86. člena, če so ji sledila izvršena dejanja ali dejanja, začeta, da bi se pripravila izvršitev, bo kaznovana z zaporom od deset do dvajset let.

Če zaroti niso sledila izvršena ali začeta dejanja, se kaznuje s kaznijo zopora od pet do deset let.

Zarota je, če sta odločitev o delovanju načrtovali in sprejeli dve ali več oseb.

država kazenskopravno varuje svojo obstoječo ustavno ureditev pred nasilnim rušenjem. Pokažejo nam tudi, da v ta namen demokratične države še vedno poznajo kot veljavno ureditev inkriminacijo pripravljanih kaznivih dejanj. Nekoliko drugače pa to kaznivo dejanje opredeljuje naše veljavno kazensko pravo, ki v določbi 348. člena Kazenskega zakonika RS (Uradni list RS, št. 63/94 – v nadaljevanju: KZ) ureja kaznivo dejanje veleizdaje.⁷

16. S posameznimi točkami 3. člena ZKND so inkriminirana dejanja, od katerih so nekatera po vsebini identična ali pa zelo podobna veljavnim inkriminacijam v KZ.

17. S 1. točko 3. člena ZKND je bilo inkriminirano pripravljalo dejanje za zrušenje najvišjih državnih organov, z 2. točko tega člena je bilo inkriminirano dejanje, s katerim se prizadane škoda vojaški sili, obrambni sposobnosti ali gospodarski moči države oziroma ogrožanje neodvisnosti ali teritorialne integritete države. S 3. točko je bilo opredeljeno vojno zločinstvo in služba v sovražnikovi vojski.⁸ S točko 4 je bilo inkriminirano organiziranje ali vstop v kvilinske formacije med vojno, s točko 6 pa politično sodelovanje s sovražnikom in konkretna dejanja posameznika v sovražnikovi službi, katerih inkriminacijo pozna tudi veljavni KZ.⁹ Točka 7 3. člena ZKN inkriminira oborožen upor,¹⁰ točka 8 združevanje za sovražno delovanje¹¹ in

Če je bil predlog za oblikovanje zarote za izvrševanje kaznivih dejanj iz 86. člena dan in ne sprejet, se tisti, ki je dal predlog, kaznuje z zaporom od enega do deset let in z denarno kaznijo od 3 000 do 80 000 F. (...)

88. člen

"Kdorkoli se, zunaj primerov, določenih v 86. in 87. členu, loti s katerikoli sredstvom škodovati integriteti državnega ozemlja ali odtegniti oblasti Francije del ozemlja, na katerem se ta oblast izvršuje, bo kaznovan z zaporom od enega do deset let in z denarno kaznijo od 3 000 do 80 000 F. (...)"

Švedski kazenski zakonik v prvem odstavku 18. člena določa:

"Oseba, ki se z namenom, da se z orožjem ali nasilno zruši oblika vladavine ali izsili ali prepreči ukrep ali odločitev šefa države, vlade, parlamenta ali vrhovnega sodišča, loti dejanj, ki nevarno podpirajo realizacijo tega namena, bo, če ne gre za veleizdajo, kaznovana za upor z zaporom 10 let ali doživiljenjsko, če je nevarnost manjša, pa z zaporom od štirih do deset let."

Švicarski kazenski zakonik določa v 265. členu:

Kdor stori dejanje, ki meri (un acte tendant à) k nasilni spremembi zvezne ustave ali ustave kantona, k nasilni zrušitvi političnih oblasti, vzpostavljenih na podlagi ustave, ali jih z nasiljem spraviti v položaj, v katerem bi bile nezmožne izvrševati svojo oblast, ali k nasilni ločitvi dela švicarskega ozemlja od Konfederacije ali dela ozemlja kantona od kantona, bo kaznovan z zaporom od enega do pet let.

⁷ Člen 348 KZ: "Kdor s silo ali z grožnjo, da bo uporabil silo, ogrozi obstoj RS, ali tako poskuša spremeniti njeno ustavno ureditev, ali strmoglaviti najvišje državne organe,

se kaznuje z zaporom od enega do desetih let."

⁸ Tudi veljavni KZ opredeljuje kot kaznivo dejanje službo v sovražnikovi vojski v 370. členu: "Državljan Republike Slovenije, ki med vojno ali oboroženim spopadom služi v sovražnikovi vojski ali v drugih sovražnikovih oboroženih formacijah ali sodeluje v vojni ali oboroženem spopadu kot borec proti Republikli Sloveniji ali njenim zaveznikom,

se kaznuje z zaporom do osmih let."

⁹ Člen 372 veljavnega KZ določa:

"(1) Državljan RS, ki med vojno pomaga sovražniku pri rekviziciji, jemanju živeža ali drugih dobrin ali pri kakšnih drugih ukrepih proti prebivalstvu,

se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) Enako se kaznuje državljan RS, ki med vojno politično ali gospodarsko sodeluje s sovražnikom."

¹⁰ Določba 354. člena veljavnega KZ določa:

"(1) Kdor organizira ali vodi oborožen upor z namenom ogroziti obstoj RS, spremeniti njeno ustavno ureditev ali strmoglaviti njene najvišje državne organe, se kaznuje z zaporom najmanj treh let.

(2) Kdor sodeluje v oboroženem uporu iz prejšnjega odstavka,

se kaznuje z zaporom do petih let."

¹¹ Člen 361 veljavnega KZ določa:

"(1) Kdor ustanovi kakšno združbo, ki ima namen izvrševati kazniva dejanja iz 348. do 357. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom od šestih mesecev do petih let.

(2) Kdor postane član kakšne združbe iz prejšnjega odstavka,

se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Storilec dejanja iz prvega ali drugega odstavka tega člena, ki prepreči izvršitev kaznivih dejanj, določenih v prvem odstavku, ali jih pravočasno naznani, se kaznuje z zaporom do enega leta, sme pa se mu tudi odpustiti kazen."

točka 9 ščuvanje na vojno.¹² S točko 10 je bilo inkriminirano vohunstvo,¹³ s točko 11 pa pripravljalo dejanje za uničenje vojaških in obrambnih objektov med vojno. Veljavni KZ je v določbi 368. člena opustil inkriminacijo pripravljalne faze. V točkah 12, 13 in 14 člena 3 ZKND so bili inkriminirani politični umor, diverzija in pomoč storilcem s tem zakonom določenih dejanj. Z 9. členom je bilo inkriminirano kasnejše kaznivo dejanje sovražne propagande, le da je bilo dejanje iz 9. člena ZKND bolj podobno današnjemu dejanju iz 360. člena KZ kot pa kasnejšemu dejanju sovražne propagande iz 133. člena KZ SFRJ.¹⁴ Člen 10 je inkriminiral gospodarsko sodelovanje s sovražnikom v vojni, člen 11 pa je bil dodan ob potrditvi ZKD in je predstavljal posebno obliko vohunstva na gospodarskem področju. Z vsemi navedenimi določbami je bila določena cona kaznivosti po ZKND.

18. Podrobnejši pregled posameznih formulacij iz 3. člena, če bi ga obravnavali izolirano, bi sicer pokazal, da so bile nekatere formulacije dokaj široke in da bi posamezne med njimi morda tudi že lahko prestopile mejo dopustne analogije inter legem v smeri zakonske analogije – na primer določba 3. točke 3. člena ZKND, ki je na koncu določala: "ali kdor stori kako drugo dejanje, ki pomeni vojno zločinstvo", ali pa določba 5. točke tega člena, ki je na koncu določala "ali s čimerkoli podpira tujo državo", ali pa določba 14. točke tega člena, ki je določala "kdor na kakršenkoli način podpira osebe". Vendar pa ni mogoče spregledati, da je bilo treba vsa dejanja, opredeljena v 3. členu ZKND, obravnavati skupaj z določbo 2. člena, na kar napotuje uvodni stavek k 3. členu. Vsa dejanja iz 3. člena so morala torej biti storjena z obarvanim naklepom. V storilčevem naklepu je torej moral obstajati "cilj, da bi se z nasiljem zrušila ali spravila v nevarnost obstoječa družbena ureditev". Ta namen bi moralo sodišče v vsakem posameznem primeru ugotoviti (z dokaznim postopkom) kot enega od bistvenih zakonskih znakov kaznivih dejanj in to tako pri 2. členu ZKND kakor tudi pri posameznih kaznivih ravnanjih iz 3. člena ZKND.

19. Res je, da je ZKND nastal v specifičnih razmerah obdobja po drugi svetovni vojni, pa vendar je treba ugotoviti, da je vseboval nekatere inkriminacije, ki so jih tudi že pred drugo svetovno vojno vsebovale pravne ureditve posamez-

¹² Določbi 360. in 385. člena veljavnega KZ določata: 360. člen

"(1) Kdor z namenom, da bi ogrozil obstoj, ustavno ureditev ali varnost RS, poziva ali ščuva k neposredni izvršitvi kaznivih dejanj iz 348. do 357. člena tega zakonika, se kaznuje z zaporom do petih let.

(2) (...)

(3) Kdor izdeluje ali razmnožuje material, s katerim se poziva ali ščuva k izvršitvi kaznivih dejanj iz prvega odstavka tega člena, z namenom, da bi ga sam ali kdo drug razširjal, ali kdor z enakim namenom hrani večjo količino takega materiala, ali kdor tak material razširja,

se kaznuje z zaporom do treh let.

385. člen

Kdor poziva ali ščuva k napadalni vojni,

se kaznuje z zaporom od enega do desetih let."

¹³ Prvi odstavek 358. člena veljavnega KZ določa:

"(1) Kdor služi tuji državi ali tuji organizaciji ali njenemu agentu tako, da zbira zaupne vojaške, gospodarske ali uradne podatke ali dokumente, ali jim jih sporoči ali izroči, ali jim omogoči, da pridejo do njih

se kaznuje z zaporom od enega leta do osmih let."

¹⁴ Bavcon: Materialno kazensko pravo v času dachauskih procesov,

Dachauski procesi (Raziskovalno poročilo z dokumenti), Komunist, 1990, str. 120: "Posebej pa velja opozoriti na 9. člen ZKLD, ki je bil predhodnik poznejšega kaznivega dejanja sovražne propagande, in ki se je glasil: "Propaganda ali agitacija, ki vsebuje poziv na nasilno zrušenje obstoječe državne ureditve, se kaznujeta (...)". Ta kratka in za tisti čas kar dovolj jasna definicija bi morala preprečiti njene zlorabe, če bi seveda spoštovali temeljna pravna načela in pravila kazenskopravne stroke. A pozneje bomo videli, da so to inkriminacijo razlagali in jo uporabljali v praksi tako, kot je bilo pozneje (...) tudi zakonodajno oblikovano kaznivo dejanje iz druge alternative prvega odstavka tedanjega 118. člena KZ oziroma sedanjega 133. člena KZ SFRJ, se pravi kot "klevetniško propagando".

nih držav in ni mogoče spregledati tega, da imajo podobno ureditev še danes tudi v nekaterih demokratičnih državah zahodne Evrope. Vsaj toliko, kolikor je mogoče v teh državah še danes opravičiti obstoj takšnih določb v kazenskem pravu, je treba tudi določbam ZKND priznavati, da v času svojega nastanka in uporabe niso bile v neskladju s splošnimi pravnimi načeli, ki so jih že tedaj priznavali civilizirani narodi – torej tudi z načelom *lex certa ne*. Pri tem tudi ni mogoče spregledati tega, da je tedaj zakonodajalec s primeroma določenimi izvršitvenimi oblikami v nekaterih primerih dejanje naredil določno, v nekaterih pa vsaj določljivo, kar bi ob pravilni uporabi kazenskega materialnega prava lahko preprečilo zlorabe, ki so se dogajale v tedanjih povojnih postopkih, še posebej, če bi obtoženci v njih tedaj uživali takšna procesna jamstva, kot so jih kot del splošnih pravnih načel že tedaj priznavali civilizirani narodi.

20. Na podlagi določb ZKND pa je v času njegove veljavnosti prišlo do številnih zlorab prava v kazenskih postopkih. O tem se je mogoče prepričati tako iz podatkov kazenskih spisov in kazenskih sodb tistega časa, kakor tudi iz že narejenih zgodovinskih študij¹⁵ obdobja, v katerem se je uporabljal ZKND. Iz njih je mogoče nedvomno skleniti, da so se na podlagi določb ZKND odvijali številni politični procesi proti industrialcem in trgovcem, katerih namen je bil zapleniti njihovo premoženje, pa tudi večje število procesov proti duhovnikom in redovnikom, proti informbirojevcem ter procesi, v katerih se je preganjalo verbalno kritiziranje oblasti. Posebno skupino političnih procesov pa nedvomno predstavljajo tako imenovani dachauski procesi¹⁶ – stalinistični kazenski postopki na slovenskem ozemlju.

¹⁵ Na primer študija Milka Mikole: Sodni procesi na celjskem 1944 do 1951, Publikacija Zgodovinskega arhiva v Celju, Celje 1995, str. 104-106:

"V večini povojnih procesov pred okrožnim in okrajnim sodiščem v Celju, ki jih lahko označimo kot politične in montirane, so bili obsojenci obsojeni na osnovi zakona o kaznivih dejanjih zoper ljudstvo in državo ali pa na osnovi zakona o pobijanju nedopustne špekulacije in gospodarske sabotaže. Zoper dejanske in domnevne politične nasprotnike nove državne in družbene ureditve je bil naperjen predvsem zakon o kaznivih dejanjih zoper ljudstvo in državo, ki se je zgledoval po kazenskem zakoniku RSFSR iz leta 1926. (...) Da je šlo pri sodnih procesih, v katerih so obtoženi sodili na osnovi teh dveh zakonov, za politične sodne procese, dokazuje že dejstvo, da so obsojence v njih obravnavali kot politične nasprotnike tedanje oblasti in jih označevali npr. za razredne sovražnike, kulake, kapitalistične elemente in podobno."

Mikola citira iz poročila predsednika okrožnega sodišča v prvem polletju 1948, ki je bilo namenjeno Mestnemu ljudskemu odboru Celje: "Brez dvoma je sodišče borbeni organ, ki se mora boriti zoper razredne sovražnike. Posebej mora paziti na ostanke kapitalizma, ki se pojavljajo v kakršnikoli obliki, paziti mora na zakrite sovražnike, ki na rafiniran način delujejo proti interesom ljudstva in na prikrit način, bilo neposredno bilo posredno po raznih kanalih služijo in podpirajo mednarodno reakcijo. Sodišče mora biti ostro orodje v rokah ljudstva, s katerim se isto bori proti nasprotnikom in s katerim bije boj za zmago socializma. (...) Zlomiti in popolnoma zadušiti odpor strmoglavljenih in razlaščenih zemljiških gospodov in kapitalistov je nujna potreba (...) Za dosego tega se delovno ljudstvo v svoji borbi poslužuje svojega borbenega organa sodišča, zlasti pa kazenskega sodnika."

Ilustracijo navedenih trditev predstavlja Mikola na str. 107 in 108, ko pravi: "(...) kaznovalna politika je temeljila na segregaciji državljanov v privilegirane in nepriviligirane. Medtem ko sta (Okrajno in Okrožno sodišče v Celju, op.p.) industrialcem, trgovcem, obrtnikom, kmetom, duhovnikom in celo delavcem že za najmanjša kazniva dejanja izrekli najostrejšo kazni (več let odvzema prostosti, zaplembe premoženja in celo smrtne kazni), pa sta pripadnikom vladajočih struktur (partijcem) tudi za najhujša kazniva dejanja (umore) izrekli izredno mile kazni." Mikola navaja primer odposlanca Ljudske skupščine LRS in ravnatelja prebolske tekstilne tovarne, ki ga je Okrožno sodišče v Celju avgusta 1949 zaradi umora obsodilo na eno leto odvzema prostosti ali "pa morilci za svoje dejanje sploh niso prišli pred sodišče, čeprav je bil primer raziskan in so v preiskovalnem postopku svoje dejanje v celoti priznali".

¹⁶ Dušan Nečak: Dachauski procesi v kraju in času nastanka, Dachauski procesi (Raziskovalno poročilo z dokumenti), Komunist, Ljubljana 1990, str. 68, 87:

"Obračunavanja z vojnimi zločinci, domnevnimi in resničnimi zelenši ter razrednimi sovražniki (trgovci, industrialci, veliki kmeti itd.), ideološkimi nasprotniki iz vrst meščanskih strank, pripadniki različnih oboroženih skupin, sodelavci okupatorja, volksdeutscherji in kulturbundovci... so bili sestavni del utrjevanja oblasti, izgradnje socializma in kaznovanja vojnih hudodelstev. (...)

21. Kolikor je šlo v tedanjih postopkih za zlorabo kazenskega prava v politične namene, to ne predstavlja razloga za ugotovitev neskladnosti zakonskih določb, ampak razlog, zaradi katerega mora zakonodajalec omogočiti odpravo krivic, povzročenih s takšnimi zlorabami. Po odločitvi ustavnega sodišča v zadevi št. U-I- 6/93 je zakonodajalec sicer določil dve pravni sredstvi, s katerima naj bi bil prizadetim, ki so bile žrtve opisanih zlorab prava, omogočil, da dosežejo rehabilitacijo. Tako je bila z določbo 559. člena ZKP prizadetim dana možnost, da pravnomočne kazenske sodbe, izdane pred uveljavitvijo tega zakona, v dveh letih po njegovi uveljavitvi izpodbijajo z zahtevo za varstvo zakonitosti. Ta rok je iztekel 31. 12. 1996. V 22. členu zakona o popravil krivic (Uradni list RS, št. 59/96 – v nadaljevanju: ZPKri) pa je zakonodajalec predvidel revizijo, s katero je dovolil izpodbijanje pravnomočnih kazenskih sodb, če je bil kazenski materialni zakon zaradi političnih, razrednih ali ideoloških razlogov zlorabljen oziroma uporabljen v nasprotju z načeli in pravili pravne države. Vendar pa je to pravno sredstvo ZPKri vezal na pogoje, da zlorab kazenske zakonodaje ni mogoče uveljavljati z drugimi pravnimi sredstvi po določbah ZKP. Določbo je mogoče razumeti tudi tako, da je morala prizadeta oseba najprej vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti po ZKP in šele potem, ko tej ni bilo ugodeno, naj bi bila lahko vložila revizijo. Glede na kratek rok za vložitev revizije, to je osemnajst mesecev po uveljavitvi ZPKri (drugi odstavek 23. člena ZPKri), in glede na čas trajanja sodnih kazenskih postopkov se izkaže, da je bila revizija neučinkovito pravno sredstvo. V času izdaje te odločbe pa je že iztekel tudi rok za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti po ZKP. Glede na to, da je prav na podlagi ZKND prišlo do množičnih in hudih zlorab prava, ustavno sodišče poziva zakonodajalca, da rok iz 559. člena ZKP čimprej podaljša. Dokler zakonodajalec temu pozivu ne bo sledil, bo ustavnost te določbe v smislu razlogov, navedenih v tej odločbi, ustavno sodišče presoalo v postopkih odločanja o ustavnih pritožbah, kolikor bodo zahteve zaradi preteka roka iz 559. člena ZKP zavržene.

22. Na podlagi navedenega je ustavno sodišče ugotovilo, da določbe ZKND, s katerimi so bila inkriminirana kazniva dejanja, v času svojega nastanka in veljavnosti niso bile v neskladju z načelom zakonitosti v kazenskem pravu, ki so ga in kakor so ga že tedaj kot splošno pravno načelo priznavali civilizirani narodi. Zato je odločilo, kot izhaja iz izreka te odločbe.

Ta proces (proti Diehlu in soobsojenim, op. p.), kot tudi še osem drugih, ki jih imenujemo "dachauski procesi", je izstopal iz konteksta prej omenjenih procesov tega časa in je pomenil "jugo" varianto stalinističnih procesov. "Klasične" stalinistične procese karakterizira nekaj značilnosti, od katerih tu navajam samo tri najpomembnejše:

- boj za oblast
- sojenje pripadnikom iste stranke oziroma ideološkim istomišljenikom
- skonstruirane oziroma izmišljene obtožbe. (...)

Naše dachauske procese označujeta dve od zgoraj navedenih značilnosti – druga in tretja -, saj ne moremo trditi, da so bili dachauski procesi sestavni del boja za oblast in obračuna z ljudmi, ki bi bili lahko nevarni takratnemu oblastnemu in partijskemu vodstvu. (...) Pa vendar je prišlo na osnovi skonstruiranih obtožb do hudih, deloma nepopravljivih obsodb lastnih ljudi, soborcev v vojni in sodelavcev pri izgradnji socializma. Zato dachauski procesi so in niso "stalinistični procesi", odvisno kateri od treh prej navedenih značilnosti dajemo večji poudarek in pomen. Zagotovo pa so bili politični procesi. Meni druga in tretja značilnost odtehtata prvo, saj eliminacijo (ne fizično !!) političnih nasprotnikov lahko razumemo v kontekstu časa, v katerem se je nova oblast utrjevala in se je, objektivno ali subjektivno, počutila ogroženo. Po politični logiki te oblasti in zmagovalcev nasprotniki so bili obsojenci v drugih procesih tega razdobja, čeprav je bilo tudi tu dosti izjem, obsojeni za dejanja ali drugačno politično prepričanost, ki so jih zares storili ali so jih zares imeli. Obsojenci na dachauskih procesih pa ne dejanj in ne političnega prepričanja, ki ne bi bilo v skladu z intencijami nove oblasti in protinacističnih zmagovalcev, niso imeli."

C)

23. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude, dr. Boštjan M. Zupančič in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Šturm, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-247/96

Ljubljana, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

3782. Odločba o ustanovitvi postopka za oceno ustavnosti 105. člena zakona o dohodnini, da 20. člen in drugi odstavek 45. člena zakona o davčnem postopku nista v neskladju z ustavo ter zavrženju pobude za oceno ustavnosti prvega odstavka 50. člena zakona o davčnem postopku

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Ane Marije Gluhar iz Žirovnice, Marjana Burje iz Kranja in Viktorja Pintariča iz Maribora, na seji dne 28. oktobra 1998

odločilo:

1. Postopek za preizkus pobud za začetek postopka za oceno ustavnosti 105. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – p., 1/95 – odl. US, 7/95, 14/96 – odl. US, 68/96 – odl. US, 82/97 – odl. US in 87/97) se ustavi.

2. Člen 20 in drugi odstavek 45. člena zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97 in 35/98 – odl. US) nista v neskladju z ustavo.

3. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 50. člena zakona o davčnem postopku se zavrže.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnica Ana Marija Gluhar je kot davkoplacevalka vložila pobudo za oceno ustavnosti 105. člena zakona o dohodnini (v nadaljevanju: ZDoh) oziroma 20. člena zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju: ZDavP), ki 105. člen ZDoh vsebinsko povzema. Iz njenih navedb je zaključiti, da naj bi bila posamezna izpodbijana določba v nasprotju z 2. členom ustave, saj naj bi posledično pomenila, da se materialni predpisi lahko spoštujejo, ne pa, da se morajo spoštovati. To naj bi izhajalo iz dejstva, da davčni organ na podlagi svoje ocene prisilno izterjavo do odločitve o pritožbi lahko odloži. V izpodbijani določbi naj bi bila namreč beseda "lahko" brez razloga. To naj bi bilo razvidno iz samega pomena besede "lahko" nasproti pomenu besede "mora". Zaradi navedenega naj bi določba za davčni organ tudi ne bila konkretna, tako kot je za davčnega zavezanca. Z gledišča 14. člena ustave naj bi bil davčni zavezanec zato postavljen v neenakopraven položaj z davčnim organom. Pobudnica nadalje meni, da izpodbijana določba davčnemu organu omogoča, da izterja davke z obrestmi, ne glede na to, ali so odločbe o odmeri davka zakonite ali nezakonite in

ne glede na sicer določeno pravno varstvo (25. člen ustave). To ponazori z dejstvom, da davčni organ pri odmeri dohodnine samostojnemu podjetniku izhaja iz odmere davka od dohodkov iz dejavnosti, čeprav je zoper slednjo lahko vložena pritožba. Pri tem navaja, da se pritožbe ne rešujejo po vrsti, temveč da se prednostno obravnavajo tiste, kjer se lahko potrdi prvotno utemeljena odločitev. Ostale pritožbe pa naj bi se reševale leta, kar naj bi bilo v nasprotju tudi z določbami zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 47/86 – p.b. – v nadaljevanju: ZUP), s čimer naj bi bil zato kršen tudi 153. člen ustave. Pobudnica na podlagi vsega navedenega predlaga, naj se posamezni izpodbijani določbi uskladi z ustavo.

2. Pobudnik Marjan Burja meni, da sta prvi odstavek 105. člena ZDoh in prvi odstavek 20. člena ZDavP v nasprotju s 33. in 67. členom ustave, saj naj bi davčnemu organu omogočala prisilni odvzem lastnine še pred pravnomočnostjo izvršilnega naslova. S tem naj bi se povzročale krivične, pogosto uničujoče poslovne in osebne razmere z nepopravljivimi posledicami v času, ko pritožba še ni rešena. Tovrstna ureditev naj bi ne zagotavljala pravne varnosti posesti lastnine in ker naj bi davčni organ tudi z načinom obračunavanja obresti neupravičeno zasegal del lastnine, predlaga razveljavitev izpodbijanih določb. S tem pa naj bi postala nesmiselna tudi drugi odstavek 105. člena ZDoh in drugi odstavek 20. člen ZDavP, zato predlaga tudi njuno razveljavitev.

3. Pobudnik Viktor Pintarič izpodbija prvi odstavek 20. člena in prvi odstavek 50. člena ZDavP. Iz navedb v njegovi vlogi, v kateri je med drugim zapisal tudi, da so državljani v neenakem položaju nasproti davčni administraciji, ki odločbe izvršuje še pred njihovo pravnomočnostjo in ne glede na to, kako se bo pritožbeni postopek končal, je zaključiti, da naj bi bil izpodbijani del 20. člena ZDavP v neskladju s 14. členom ustave. Prvi odstavek 50. člena ZdavP pa izpodbija, ker ima davčni dolg. Davčni organ zato vrši prisilno izterjavo na eni tretjini njegove pokojnine, čeprav pritožbeni postopek po več kot petih letih še ni rešen. Rezultat dolgotrajnosti postopka je, da prisilno izterjani znesek ne zadošča niti za plačilo obresti.

4. Sekretariat Državnega zbora za zakonodajo in pravne zadeve (v nadaljevanju: sekretariat) je v odgovoru navedel, da je izvršitev odločbe, zoper katero teče pritožba, posebnost davčnih predpisov, saj naj bi šlo za področje, ki ima velik vpliv na izvrševanje državnih funkcij. Zadržanje izvršitve bi za proračun pomenilo zmanjšanje prihodkov, to pa bi lahko povzročilo destabiliziranje državnega financiranja tudi na področjih, kjer je od rednega financiranja odvisno uveljavljanje (ustavnih) pravic državljanov. Zakonska določba pa naj bi bila v primeru pritožbe, za katero je očitno, da ji bo ugodeno, izvršitev pa bi dejansko neupravičeno poslabšala materialno stanje davčnega zavezanca, omiljena. Zavezancu, katerega preživljanje (njega samega oziroma njegove družine) bi bilo ogroženo, se davčni dolg na podlagi vloge lahko v celoti ali deloma odpiše ali pa se mu dovoli odlog plačila oziroma šestmesečno obročno plačevanje. Ker vsebuje ZDavP še vrsto določb o prisilni izterjavi dolga, ki varujejo položaj dolžnika, tako, da njegova dejavnost oziroma preživljanje nista ogrožena, naj ne bi bila ogrožena ne zavezančeva pravna, ne socialna varnost. Izpodbijana zakonska določba naj tudi ne bi pomenila posega v pravico do pravnih sredstev in ne protustavnega posega v lastninsko pravico davčnega zavezanca. Če je pritožba ugodno rešena, vrne davčni organ v 30 dneh od vročitve odločbe davek z obrestmi, določenimi z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti. Ker naj bi za posebno ureditev izvršitve odločbe davčnega organa torej obstajali razumni in utemeljeni razlogi, naj bi ureditev ne bila v nasprotju z ustavo.

5. Pobudnica Gluharjeva o odgovoru sekretariata meni, da glede na ustavno določeno enakost pred zakonom ni mogoče določiti nobene posebnosti, ki bi državnemu organu dovoljevala privilegiran položaj. Ta privilegiran položaj naj bi davčnemu organu tudi omogočal reševanje pritožb z nekajletno zamudo. Glede določb ZDavP, ki se nanašajo na ogroženost davčnih zavezancev, pa meni, da tisti, ki so dejansko socialno ogroženi, niso pomembni davkoplachevalci in da sporna določba v zakon ni bila vnesena zaradi njih. V odgovoru naj bi tudi ne bil naveden noben utemeljen razlog, na podlagi katerega naj bi ostala določba 20. člena ZDavP v veljavi. Pobudnik Burja je na podlagi prejetega odgovora sekretariata poslal razmišljanje o obstoječem dejanskem stanju na področju davčne zakonodaje in ga tudi ponazoril s primeri, iz katerih naj bi izhajalo nekajletno trajanje upravnih postopkov, medtem ko je rubež že izvršen. O samem odgovoru pa meni, da le opravičuje obstoj izpodbijanih določb, saj ne vsebuje trditev, da v pobudi zatrjevanih kršitev oziroma neskladij ni. Pobudnik Pintarič odgovora sekretariata ni komentiral, temveč je obširno opisal svoj primer nastanka davčnega dolga, iz katerega ne vidi izhoda, saj meni, da se mu s prisilno izterjavo godi krivica.

B) - I

6. Ustavno sodišče je postopek za preizkus pobud za začetek postopka za oceno ustavnosti v delu, ki se nanašajo na 105. člen ZDoh, ustavilo. Izpodbijana določba je namreč med postopkom zaradi začetka uporabe ZDavP (240. člen ZDavP) prenehala veljati (2. točka prvega odstavka 231. člena ZDavP).

7. Ustavno sodišče ob zakonsko izpolnjenih pogojih (47. člen zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) sicer veljavnost določbe, ki med postopkom preneha veljati, lahko oceni. Sodišče pa se je v tem primeru odločilo drugače, ker je vsebina izpodbijane določbe kljub ustavitvi postopka v tem delu predmet ustavosodne presoje. Določbo 105. člena ZDoh je namreč vsebinsko povzel 20. člen ZDavP. Iz tega razloga pobudniki, poleg 105. člena ZDoh, izpodbijajo tudi 20. člen ZDavP.

B) - II

8. Po sprejetju pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 20. člena ZDavP je ustavno sodišče glede na izpolnjene pogoje iz 26. člena ZUstS takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Ker drugi odstavek 45. člena ZDavP vsebuje smiselno enako rešitev (instituit diskrecijske odložitve prisilne izterjave po izdanem sklepu o prisilni izterjavi) kot izpodbijani drugi odstavek 20. člena ZDavP (instituit diskrecijske odložitve prisilne izterjave pred izdanim sklepom o prisilni izterjavi), je ustavno sodišče postopek za oceno ustavnosti skladno s 30. členom ZUstS razširilo še na določbo drugega odstavka 45. člena ZDavP.

9. Davčni organ z odločbo o odmeri davka odloči o zavezančevi obveznosti za plačilo davka, kar pomeni realizacijo ustavnih in zakonskih načel o obveznosti plačevanja davkov za zagotavljanje sredstev za financiranje javne porabe.¹ Zoper odločbo o odmeri davka lahko davčni zavezanec v roku 15 dni od vročitve vložiti pritožbo (19. člen ZDavP). Davčni zavezanec praviloma to svojo pravico do pritožbe uporabi zaradi nestrinjanja z odločbo. Zato zahteva naj organ druge stopnje vzame stvar ponovno v postopek, presodi oziroma preizkusi zakonitost in pravilnost izdane prvostopne odločbe, tako glede njene formalne strani (postopek pred izdajo odločbe) kot tudi glede njene materialne strani (uporaba materialnega predpisa), ter izda ustrezno odločbo.

Davčni zavezanec zaradi pritožbe pričakuje, da mu bo z odločbo naložena obveznost spremenjena, razveljavljena oziroma odpravljena, zaradi česar bo spremenjen, razveljavljen oziroma odpravljen tudi izvršilni naslov. Kljub vloženi pritožbi pa davčni organ zoper davčnega zavezanca, ki odmerjenega davka ni plačal v predpisanem roku, uvede postopek prisilne izterjave (40. člen ZDavP), saj skladno z 20. členom ZDavP vložena pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

10. Institut nesuspenzivnosti pritožbe zoper odločbo na davčnem področju ni nov. Vsebovala ga je že (s 1. točko prvega odstavka 231. člena ZdavP) razveljavljena določba 195. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89 ter Uradni list RS, št. 48/90 in 7/93). Ravno tako pa je tudi na posameznih drugih področjih najti zakonske določbe, na podlagi katerih pritožba nima suspenzivnega učinka. Taka določba je na primer v 41. členu zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 - odl. US in 27/98 - odl. US), na podlagi katerega pritožba zoper odločbo o preklicu radijskega dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe (drugi odstavek navedenega člena). Ustavno sodišče je pobudo za oceno ustavnosti tega odstavka, ki naj bi bil po zatrjevanju pobudnika v nasprotju z 22. členom ustave, zavrnilo (zadeva št. U-I-180/97, Uradni list RS, št. 27/98) z obrazložitvijo, da je pri izvrševanju upravnih odločb v primeru, če gre za pomembne javne koristi ali za nujne ukrepe, potrebno dopustiti takojšnjo izvršitev brez suspenzivnega učinka na izdano odločbo.²

11. Za ureditev, v kateri se odločba lahko izvrši še pred njeno dokončnostjo oziroma pravnomočnostjo, se normodajalec odloči v primerih, ko ocenjuje, da bi lahko zaradi neizpolnitve v dispozitivu naložene obveznosti nastale težke posledice. V konkretnem primeru je normodajalec torej ocenil, da bi ne(do)plačilo odmerjenega davka in s tem povežani izpad fiskalnih dohodkov v predvidenem času njihovega pritoka pomenila težke posledice za uresničevanje nalog države (in lokalnih skupnosti). Davek je namreč za državo ena najpomembnejših oblik fiskalnih dohodkov, tako po namenu kot tudi po višini. Pri tem davek ni le instrument zbiranja sredstev za pokrivanje potreb državnega aparata, temveč je skupaj z ostalimi fiskalnimi dohodki zlasti instrument ekonomske in socialne politike države. Na podlagi tega imajo davki usmerjajočo in organizatorsko vlogo tako v gospodarstvu kot v družbi. Kot je navedeno tudi v Predlogu ZDavP - prva obravnava (Poročevalec Državnega zbora RS, št. 42/94) so davki prisilni instrument države, ki pa se v obliki proračunskih odhodkov vrača vsem subjektom - davčnim zavezancem, a na različne načine. Tako se z davki na primer zagotavljajo sredstva za financiranje dobrin, ki se ne morejo organizirati na podjetniški ravni (varnost države in prebivalcev, pravosodna funkcija), zagotavlja se dostopnost posameznih dobrin vsem državljanom ne glede na njihovo materialno stanje (šolanje otrok) ali pa se zagotavljajo dobrine po neprofitni ceni (železniški, cestni promet).

12. Pri presojanju pobudnikovih navedb, da je izpodbijana določba v neskladju z 2. členom ustave, je ustavno sodišče upoštevalo, da postopek ni legitimen že na podlagi tega, da ga izpelje država oziroma kakšen njen organ, temveč da se mora upravičenost vsakega konkretnega postopka (in tudi akta) ocenjevati še na podlagi upravičenosti njegove vsebine. Tako davčni organ pri odločanju o davčni obveznosti uporablja ustrezen materialni zakon oziroma drug

² Tudi po drugem odstavku 231. člena ZUP se izjemoma lahko izvrši odločba, zoper katero je vložena pritožba, pod pogojem, da tako določa zakon (ZUP navedeno rešitev povzema tudi v 3. točki prvega odstavka 270. člena, med opredeljevanjem, kdaj postane odločba prve stopnje izvršljiva - ko se vroči stranki, če pritožba ne zadrži izvršitve).

¹ Iz obrazložitve v zadevi št. Up-28/95 z dne 4. 4. 1995.

predpis državnega organa oziroma organa lokalne skupnosti ter postopa po pravilih davčnega postopka, kar vključuje tudi izpodbijano določbo, da pritožba zoper odločbo o odmeri davka ne zadrži izvršitve. Izvršitev prvostopenjske odločbe, zoper katero je vložena pritožba, je le dejanje v postopku odločanja o davčni obveznosti in ne vpliva na odločitev v zadevi (ne vpliva na vsebino izdane odločbe). Davčni organ o odmeri davka (o višini davčne obveznosti) ne odloča arbitrarno, temveč je vezan na predpise tako v formalnem kot materialnem pogledu. To pa je tudi pglavilni pogoj za pravno varnost. Davčni zavezanec, ki se je zoper odločbo o odmeri davka pritožil, se na veljavno ureditev lahko zanese oziroma lahko v veljavno pravo zaupa ter v skladu z njim uravnava svoja ravnanja in pričakovanja.

13. V neskladju z načelom pravne države pa tudi ni posredno – z izrazom “davčni organ lahko” – v obliki instituta diskrecijske odložitve prisilne izterjave pri nesuspendivnem pravnem sredstvu (drugi odstavek 20. člena in drugi odstavek 45. člena ZDavP) dano pooblastilo za odločanje o odložitvi prisilne izterjave (do odločitve o pritožbi) po prostem preudarku. Pooblastilo za odločanje po prostem preudarku namreč ne daje davčnemu organu pravice, da pred izdajo odločbe ne bi ugotavljal dejstev in okoliščin, ki so pomembna za odločitev. Davčni organ mora navesti razloge, ki so pripeljali do odločitve; pri tem na podlagi dejanskega stanja izmed obeh pravno možnih odločitev (odložitve ali neodložitve izvršbe) izbere tisto, za katero glede na okoliščine konkretnega primera in ocenjeno možnost ugoditve pritožbi s svojega stališča oceni, da je najsmotnejša in najprimernejša. Davčni organ torej tudi v primeru svoje diskrecijske pravice odločitev sprejme in izda v mejah pooblastila ter v skladu z namenom, za katerega mu je bilo pooblastilo dano, in po pravilih davčnega postopka.

14. Pri tem davčni organ v postopku odločanja o obveznih dajatvah izvršuje upravno funkcijo (sprejema odločitve, katerih cilj je vsakodnevno operativno izvrševanje nalog, ki jih ima država), zaradi česar v tem pogledu že zaradi narave stvari ni možna kršitev enakosti pred zakonom iz 14. člena ustave, saj davčni organ s stranko ni v prirejenem položaju.

15. V zvezi z zatrjevano kršitvijo 25. člena ustave pa ustavno sodišče ugotavlja, da gre za poseg v pravico do pravnega sredstva. Pri tem izhaja iz že večkrat obrazloženega stališča, da vsebina pravice do pravnega sredstva predpostavlja, da je upravičencu na voljo tako pravno sredstvo, v katerem lahko zavaruje svoje pravice in interese, torej učinkovito pravno sredstvo (npr. odločba št. U-I-34/95 z dne 29. 10. 1997, OdlUs VI, 138). Element učinkovitosti pa je tisti element, ki v primeru nesuspendivnosti pritožbe v davčnem postopku ni podan. Toda izpodbijana določba prestane tudi test strogi sorazmernosti, zaradi česar poseg v pravico do pravnega sredstva ni ustavnopravno nedopusten. Pri tem se ustavno sodišče naslanja na že obrazloženi pomen fiskalnih prihodkov (točka 11. obrazložitve), saj država z davki pridobiva sredstva za uresničevanje svojih nalog (146. člen ustave) in je torej od tega bistveno odvisno uresničevanje pravic drugih.

16. Ker izključitev suspendivnosti ni nedopusten poseg v pravico iz 25. člena ustave, to tudi ne pomeni posega v pravico do zasebne lastnine (33. in 67. člen ustave), kar zatrjujejo pobudniki.

17. V zvezi z navedbo, da je ZDavP tudi v nasprotju z določbami ZUP pa ustavno sodišče opozarja na določbi 160. člena ustave in 21. člena ZUstS, v skladu s katerima ni pristojno za presojo medsebojne skladnosti zakonov, temveč le za presojo skladnosti zakonov z ustavo. Medsebojno (ne)uskklajenost ZDavP in ZUP bi ustavno sodišče lahko pre-

sojalo le, če bi medsebojna neskladnost pomenila kršitev načel pravne države, takšna kršitev pa v pobudi iz navedbe, da naj bi se pritožbe zoper odločbe o odmeri davka reševale leta, ne izhaja.

18. Ustavno sodišče še dodaja, da ima davčni zavezanec v skladu z določbami zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97) možnost uveljavljati začasno zadržanje, če bi menil, da je zavrnitev predloga za odložitev izvršbe nezakonita.

B) – III

19. Del pobude Viktorja Pintariča, ki se nanaša na začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 50. člena ZDavP, je ustavno sodišče zavrglo, saj pobudnik ni v skladu z drugim odstavkom 24. člena ZUstS izkazal pravnega interesa za presojo. Pobudnik je bil z dopisom ustavnega sodišča pozvan, naj svojo pobudo dopolni tudi v zgoraj navedeni smeri. Pobudnik pa je pobudo dopolnil le s še obširnejšim opisom svojega primera prisilne izterjave ene tretjine pokojnine, iz katerega, kot navaja, ne vidi izhoda. Na podlagi podanih navedb ni bilo moč sklepati, da bi se pobudnikov pravni položaj v primeru razveljavitve izpodbijane zakonske določbe, ki prisilno izterjavo omejuje na največ tretjino pokojnine, spremenil.

C)

20. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 25. in 40. člena ZUstS v sestavi predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-297/95

Ljubljana, dne 28. oktobra 1998.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

3783. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja dela pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobude Janeza Božiča iz Ljubnega ob Savinji in drugih, na seji dne 28. oktobra 1998

sklenilo:

Izvrševanje pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98) se do končne odločitve zadrži v tistem delu, v katerem onemogoča opravljanje del odgovornega projektiranja tistim inženirjem z višjo izobrazbo in tistim osebam s srednješolsko izobrazbo, ki so pogoje za opravljanje del odgovornega projektanta izpolnjevali pred uveljavitvijo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 56/95).

Obrazložitev

1. Ustavno sodišče v obravnavani zadevi ocenjuje ustavnost določb 26., 26.a, 26.b, 29., 49., 51., 63., 76.b, 100.c in 100.e členov zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 40/94 –

odl. US, 69/94 – odl. US in 59/96 – v nadaljevanju: ZGO). V tej zadevi je prvi vloženi pobudi Janeza Božiča iz Ljubnega ob Savinji pridružilo poznejše pobude Romana Omerzuja iz Celja, prej vodeno pod številko U-I-25/97, Marjana Grešaka iz Laškega, prej št. U-I-66/97, Oskarja Birska iz Dobrave, prej št. U-I-95/97 ter pobudo Jadrana Guština iz Sežane in drugih, ki jih zastopa Majda Škrlj, odvetnica v Sežani, prej št. U-I-108/97. Po sprejemu teh pobud s sklepoma ustavnega sodišča št. U-I-14/97 z dne 3. 4. 1997 in št. U-I-108/97 z dne 10. 6. 1997 je ustavno sodišče navedeni zadevi pridružilo še naslednje pobude: pobudo Antona Kotelja iz Trebnjega, in drugih, prej št. U-I-114/97, pobudo Janeza Beleta iz Novega mesta in drugih, prej št. U-I-198/97, ter pobude gospodarskih družb Tomi Kastelec d.n.o. Novo mesto (prej št. U-I-72/98), Obnova Kočevje, d.o.o. (prej št. U-I-87/98), Terca d.o.o. Trebnje (prej št. U-I-97/98), Begrad d.d. Črnomelj (prej št. U-I-103/98) in pobudo Vodnogospodarskega podjetja Novo mesto p.o. (prej št. U-I-116/98). Ustavno sodišče je zadevi pridružilo tudi dve pobudi, ki izpodbijata pravilnik o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98), izdan na podlagi ZGO: pobudo Bojana Dolenca iz Dan pri Sežani in drugih, doslej št. U-I-337/98, in pobudo samostojnega podjetnika B.J. Projekt Biro, Branko Šutila s.p. Solkan, doslej št. U-I-344/98.

2. Vse pobude izpodbijajo tiste določbe ZGO, ki po mnenju pobudnikov postavljajo nerealne in previsoke izobrazbene zahteve za opravljanje projektiranja objektov in vodenja del pri gradnji, ki naj bi jih zakonodajalec uveljavil z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 59/96 – v nadaljevanju: ZGO-B). Ustavno sodišče je ob sprejemu pobud s sklepom z dne 3. 4. 1997 ocenilo, da lahko nekatere izpodbijane določbe pobudnikom povzročijo težko popravljive škodljive posledice. Do svoje končne odločitve je zato zadržalo izvrševanje petega odstavka 26.a člena in 29. člena ZGO v tistem delu, v katerem ne omogočata opravljanja del odgovornega projektiranja tistim inženirjem z višjo izobrazbo in osebam s srednjo šolo, ki so po določbah ZGO pred uveljavitvijo ZGO-B izpolnjevali pogoje za opravljanje teh del.

3. V zadnjih dveh pridruženih pobudah pobudniki Branko Dolenc in drugi ter B.J. Projekt biro poleg navedenih določb ZGO izpodbijajo tudi pravilnik o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije, ki ga je minister za okolje in prostor izdal na podlagi 2. in 24. člena ZGO. Pobudi navajata, da pravilnik v nekaterih določbah odgovornim projektantom postavlja zahteve, ki jih lahko izpolni le odgovorni projektant, ki ima zahtevano stopnjo izobrazbe po izpodbijanih določbah ZGO. S tem naj bi ne bil spoštovan sklep ustavnega sodišča o začasnem zadržanju. Pobudnika zato predlagata razveljavitev tistih delov pravilnika (predvsem delov 7. in 8. točke prvega odstavka 8. člena), ki naj bi po njunem mnenju kršili navedeni sklep o začasnem zadržanju izvrševanja.

4. Člen 39 zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) ustavnemu sodišču omogoča, da do končne odločitve v celoti ali delno zadrži izvrševanje zakona ali drugega predpisa, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Ustavno sodišče je z zadržanjem 26.a člena in 29. člena ZGO do svoje končne odločitve omogočilo opravljanje del odgovornega projektiranja tistim posameznikom, ki so ta dela lahko opravljali pred uveljavitvijo ZGO-B. Izpodbijani pravilnik predvsem v delu o vsebini projektne dokumentacije (8. člen) postavlja tudi zahteve, ki jih lahko izpolnjuje le odgovorni projektant, ki izpolnjuje sedanje izobrazbene zahteve ZGO. Ob doslednem vztrajanju na do-

ločbah pravilnika v času začasnega zadržanja bi tisti odgovorni projektanti, ki lahko to delo opravljajo na podlagi navedenega sklepa ustavnega sodišča, ne mogli sodelovati pri pripravi projektne dokumentacije. S tem bi bil izničen učinek sklepa ustavnega sodišča o začasnem zadržanju. Ustavno sodišče se je zato odločilo, da zadrži tudi izvrševanje izpodbijanega pravilnika v delu, v katerem bi lahko onemogočal opravljanje dela odgovornega projektiranja tistim inženirjem z višjo izobrazbo in osebam s srednjo šolo, ki so po določbah ZGO pred uveljavitvijo ZGO-B izpolnjevali pogoje za opravljanje teh del.

5. Ustavno sodišče je ta sklep sprejelo na podlagi 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm ter sodnici in sodniki: dr. Miroslava Geč-Korošec, dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jrovšek, mag. Matevž Krivic, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-14/97

Ljubljana, dne 28. oktobra 1995

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

BANKA SLOVENIJE

3784. Sklep o dopolnitvah sklepa o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije

Na podlagi 80. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P o dopolnitvah sklepa o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije

1

V sklepu o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije (Uradni list RS, št. 23/91-I, 3/92, 44/92, 3/94, 4/94, 5/94, 73/94 in 27/98) se v drugem poglavju 1. točke doda točka 8, ki glasi:

“8. Žiro kliring

10 SIT”

2

Dosedanje točke od 8 do 27 postanejo točke od 9 do 28.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 30. oktobra 1998.

dr. France Arhar l. r.
Guverner
Predsednik Sveta Banke
Slovenije

OBČINE

GROSUPLJE

3785. Sklep o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta Turistično oskrbovalni center TOC III

Na podlagi 46. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84, 15/89), 2. in 6. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90) in na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 57/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90) ter 18. člena statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 26/95) je Občinski svet občine Grosuplje na 44. seji dne 28. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta Turistično oskrbovalni center TOC III

1

Javno se razgrne osnutek zazidalnega načrta Turistično oskrbovalni center TOC III., ki ga je izdelal Topos, pod št. ZN/98, odgovorni projektant je Dušan Granda d.i.g.

2

Osnutek zazidalnega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Urada za prostor v Občini Grosuplje, Kolodvorska 2, in v prostorih KS Grosuplje, Kolodvorska 5.

Razgrnitev bo trajala 30 dni in se začne dan po objavi v Uradnem listu RS.

3

Pripombe in predloge k osnutku zazidalnega načrta lahko zainteresirane pravne in fizične osebe podajo v času javne razgrnitve pisno ali na zapisnik na sedežu KS ali na Uradu za prostor Občine Grosuplje.

V času javne razgrnitve bo v krajevni skupnosti organizirana javna razprava.

4

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35005-2/98

Grosuplje, dne 28. oktobra 1998.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Grosuplje
Angela Likovič, dipl. org. l. r.

3786. Sklep o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Družbeni dom, Grosuplje

Na podlagi 46. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84, 15/89), 2. in 6. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni

list RS, št. 48/90) in na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 57/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90) ter 18. člena statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 26/95) je Občinski svet občine Grosuplje na 44. seji dne 28. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Družbeni dom, Grosuplje

1

Javno se razgrne osnutek ureditvenega načrta Družbeni dom, Grosuplje, ki ga je izdelal Geobos d.o.o., Ljubljana, odgovorni projektant George Danial d.i.a.

2

Osnutek ureditvenega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Urada za prostor v Občini Grosuplje, Kolodvorska 2, in v prostorih KS Grosuplje, Kolodvorska 5.

Razgrnitev bo trajala 30 dni in se začne dan po objavi v Uradnem listu RS.

3

Pripombe in predloge k osnutku ureditvenega načrta lahko zainteresirane pravne in fizične osebe podajo v času javne razgrnitve pisno ali na zapisnik na sedežu KS ali na Uradu za prostor Občine Grosuplje.

V času javne razgrnitve bo v krajevni skupnosti organizirana javna razprava.

4

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35005-4/98

Grosuplje, dne 28. oktobra 1998.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Grosuplje
Angela Likovič, dipl. org. l. r.

LIT I J A

3787. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Mestne lekarne

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96), 9. člena zakona o lekarniški dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92), 100.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96 in 44/96) ter 15. člena statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 41/95, 70/95 in 6/96) je Občinski svet občine Litija na 13. izredni seji dne 8. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi javnega zavoda Mestne lekarne

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom Občina Domžale, Občina Kamnik, Občina Litija in Občina Mengeš (v nadaljevanju: ustanoviteljice) ustanovljajo javni zavod Mestne lekarne.

Javni zavod za opravljanje lekarniške dejavnosti je pravna oseba s statusom javnega zdravstvenega zavoda (v nadaljevanju: zavod).

II. IME IN SEDEŽ ZAVODA

2. člen

Ime javnega zavoda je: Javni zavod Mestne lekarne.

Skrajšano ime zavoda je: Mestne Lekarne.

Sedež zavoda: Šutna 7, Kamnik.

3. člen

Zavod lahko spremeni ime in sedež po predhodnem soglasju ustanoviteljev. V pravnem prometu mora zavod uporabljati ime iz 2. člena tega odloka.

III. ORGANIZIRANOST ZAVODA

4. člen

Zavod ima naslednje organizacijske enote:

- Lekarna Kamnik, Šutna 7, Kamnik,
- Lekarna Novi trg, Novi trg 26, Kamnik,
- Lekarna Mengeš, Kolodvorska 2/b, Mengeš,
- Lekarna Domžale, Ljubljanska 72, Domžale,
- Lekarna Litija, Trg svobode 1, Litija,
- Lekarna Nova Litija, Partizanska pot 8, Litija.

Posamezna lekarna opravlja dejavnost za območje, ki ga opredeli mreža javne zdravstvene službe.

Zavod lahko organizira nove lekarne in podružnice v skladu z mrežo javne zdravstvene službe in v soglasju z ustanoviteljico, na območju katere želi organizirati novo organizacijsko enoto.

5. člen

Zavod uporablja pri svojem poslovanju žig pravokotne oblike z besedilom: Mestne lekarne, velikosti 5 cm x 1,5 cm.

Organizacijske enote zavoda uporabljajo pri svojem poslovanju žig pravokotne oblike z besedilom:

Mestne lekarne:

- OE Lekarna Kamnik,
  - OE Lekarna Novi trg,
  - OE Lekarna Mengeš,
  - OE Lekarna Domžale,
  - OE Lekarna Litija,
  - OE Lekarna Nova Litija,
- velikosti 2,5 cm x 1 cm.

IV. DEJAVNOST ZAVODA

6. člen

Zavod opravlja lekarniško dejavnost kot javno službo, ki zagotavlja:

- preskrbo prebivalstva ter zdravstvenih zavodov in drugih organizacij z zdravili,

- izdajo zdravil na recept in brez recepta,

- magistralno pripravo zdravil,

- svetovanje pri predpisovanju in uporabi zdravil.

Zavod opravlja poleg lekarniške dejavnosti še:

- preskrbo s pomožnimi zdravilnimi sredstvi, ortopedskimi pripomočki, sredstvi za nego in drugimi sredstvi za varovanje zdravja,

- izdajanje veterinarskih zdravil,

- izdelovanje in preverjanje kakovosti zdravil in pomožnih zdravilnih sredstev.

Navedene dejavnosti spadajo po standardni klasifikaciji dejavnosti v naslednje podrazrede:

- G/82.31 – dejavnost lekarn,

- G/52.32 – trgovina na drobno z medicinskimi in ortopedskimi izdelki,

- G/82.33 – trgovina na drobno s kozmetičnimi in toaletnimi izdelki,

- K/73.101 – raziskovanje in eksperimentalni razvoj na področju naravoslovja,

- DG/24.41 – proizvodnja farmacevtskih surovin,

- DG/24.42 – proizvodnja farmacevtskih preparatov,

- DG/24.52 – proizvodnja toaletnih sredstev.

V. ORGANIZACIJA ZAVODA

7. člen

Z zavodom upravljajo in vodijo posle zavoda v mejah pooblastil in nalog, ki jih v skladu z zakonom določata ta odlok oziroma statut zavoda:

- svet zavoda,

- direktor zavoda,

- strokovni svet zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge organe, ki jih določa zakon ali statut zavoda.

a) Svet zavoda

8. člen

Organ upravljanja je svet zavoda.

Svet zavoda šteje devet članov, od tega:

- štirje predstavniki ustanoviteljic, od katerih vsaka občina imenuje enega predstavnika,

- štirje predstavniki delavcev zavoda, od katerih imata enoti Kamnik in Novi trg enega predstavnika, enoti Litija in Nova Litija enega predstavnika ter enoti Mengeš in Domžale po enega predstavnika,

- en predstavnik zavarovancev oziroma drugih uporabnikov.

Predstavnike ustanoviteljic imenujejo občinski sveti v skladu s statuti občin.

Predstavnike delavcev zavoda izvolijo delavci neposredno po postopku in na način, ki je v skladu z zakonom o soupravljanju delavcev pri upravljanju.

Predstavnika uporabnikov oziroma zavarovancev imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

9. člen

Mandat članov sveta traja štiri leta.

Član sveta zavoda je v svet lahko izvoljen največ dvakrat zaporedoma.

10. člen

Svet zavoda:

- sprejema statut in druge splošne akte,
- sprejema program dela in razvoja zavoda,
- sprejema finančni načrt,
- sprejema zaključni račun,
- odloča o najemanju dolgoročnih kreditov v soglasju z ustanoviteljico, na območju katere bo izvedena investicija,
- daje soglasje k sklepanju pogodb in sprejetim odločitvam, za katere je tako določeno v statutu,
- predlaga ustanoviteljicam spremembo ali razširitev dejavnosti,
- daje ustanoviteljicam in direktorju zavoda predloge in mnenja o posamičnih vprašanjih,
- sprejema program razreševanja presežnih delavcev zavoda,
- opravlja druge zadeve v skladu z zakonom in tem aktom.

Svet zavoda lahko odloča, če je na seji navzočih več kot polovica članov.

b) Direktor

11. člen

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda v soglasju z ustanoviteljicami.

Za direktorja je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visoka strokovna izobrazba farmacevtske smeri,
  - najmanj 5 let delovnih izkušenj.
- Drugi pogoji se določijo s statutom.

Direktor opravlja poslovodno funkcijo in funkcijo vodenja strokovnega dela zavoda.

12. člen

Direktor zavoda:

- organizira in vodi delo zavoda,
- predstavlja in zastopa zavod,
- odgovarja za zakonitost dela,
- vodi strokovno delo zavoda in odgovarja za strokovnost dela zavoda,
- odloča o sklenitvi delovnega razmerja delavcev,
- sklepa pogodbe do višine, ki jo določa statut,
- opravlja druge zadeve na podlagi zakona.

c) Strokovni svet

13. člen

Strokovni svet zavoda je kolegijski strokovni organ zavoda. Strokovni svet obravnava vprašanja s področja:

- strokovnega dela zavoda,
- odloča o strokovnih vprašanjih,
- določa strokovne podlage za programe dela in razvoja javnega zavoda,
- daje svetu zavoda in direktorju mnenja in predloge glede organizacije dela in pogojev za razvoj dejavnosti zavoda.

Strokovni svet vodi direktor zavoda, sestavljajo pa ga upravniki vseh organizacijskih enot.

VI. SREDSTVA ZA DELO ZAVODA

14. člen

Zavod upravlja s sredstvi in premoženjem ustanoviteljev, s katerim je bilo zagotovljeno opravljanje dejavnosti ob

uveljavitvi zakona o zavodih ter s sredstvi in premoženjem, ki ga je zavod pridobil z lastnimi prihodki v obdobju od uveljavitve zakona o zavodih do uveljavitve tega odloka.

Zavod samostojno upravlja s sredstvi, ki so mu dana v posest in upravljanje, ne more pa s pravnimi posli odtujiti nepremičnega premoženja ali ga obremeniti s stvarnimi ali drugimi bremenimi brez soglasja ustanoviteljice, na območju katere nepremičnina leži.

15. člen

Zavod pridobiva sredstva za opravljanje dejavnosti:

- od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za opravljene storitve,
- iz proračuna ustanoviteljic,
- s prodajo blaga in storitev,
- z dotacijami, darili in iz drugih virov.

VII. RAZPOLAGANJE S PRESEŽKOM PRIHODKOV NAD ODHODKI IN NAČIN KRITJA PRIMANJKLJAJA

16. člen

Zavod je dolžan upravljati s premoženjem ustanoviteljic kot dober gospodar.

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod doseže pri opravljanju svoje dejavnosti kot javne službe, uporablja le za upravljanje in razvoj dejavnosti, za katero je ustanovljen.

Z ostalimi presežki, ki jih zavod pridobi na drug način, razpolaga samostojno.

Zavod primanjkljaj sredstev krije s prihodki iz dejavnosti, ki ni javna služba.

Če ti prihodki ne zadoščajo, se način kritja tega primanjkljaja določi v soglasju z ustanoviteljicami.

VIII. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

17. člen

Zavod odgovarja za svoje obveznosti s premoženjem, s katerim razpolaga.

V pravnem prometu s tretjimi osebami ima vsa pooblastila, razen za promet z nepremičninami, ki so last ustanoviteljic in za katerih odtujitev je potrebno soglasje ustanoviteljice, na območju katere nepremičnina leži.

18. člen

Zavod lahko sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle samo v okviru dejavnosti, ki je določena s tem odlokom in vpisana v sodni register.

19. člen

V pravnem prometu zastopa in predstavlja zavod direktor neomejeno.

IX. ODGOVORNOST USTANOVITELJIC ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

20. člen

Ustanoviteljice so subsidiarno odgovorne za poslovanje zavoda.

Za obveznosti iz naslova nepremičnin, ki so v lasti ustanoviteljic, v upravljanju zavoda odgovarjajo ustanoviteljice po načelu lokacije nepremičnine.

X. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI
MED USTANOVITELJICAMI IN ZAVODOM

21. člen

Zavod:

- poroča o poslovanju in predlaga sanacijo izgub,
- sodeluje pri oblikovanju razvojnih načrtov,
- sodeluje pri ukrepih ustanoviteljic za napredek zdravstvenega varstva prebivalstva,
- zagotavlja ustanoviteljicam potrebne podatke v skladu z zakonom.

Ustanoviteljice imajo do zavoda naslednje pravice in obveznosti:

- zagotavljajo mrežo javne zdravstvene službe na primarni ravni,
- zagotavljajo ustrezne materialne pogoje za delo zavoda in za razširitev zmogljivosti,
- sprejemajo ukrepe, s katerimi zagotavljajo zavodu opravljanje dejavnosti iz 6. člena tega odloka,
- dajejo soglasje k statutu in imenovanju ter razrešitvi direktorja,
- odločajo o statusnih spremembah zavoda,
- imenujejo v svet zavoda svoje predstavnike.

22. člen

Nadzor nad finančnim poslovanjem zavoda in strokovni nadzor nad njegovim delom opravljajo z zakonom določeni organi in organizacije.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Zavod prične s postopkom za izvolitev oziroma imenovanje člana sveta zavoda neposredno po uveljavitvi tega odloka.

Organi zavoda se morajo v skladu s tem odlokom konstituirati v roku 2 mesecev od uveljavitve tega odloka.

Do izvolitve oziroma konstituiranja sveta zavoda po tem odloku opravlja njegove naloge dosedanji svet zavoda.

24. člen

Do imenovanja direktorja v skladu s tem odlokom opravlja naloge direktorja v. d. direktorja, imenovan s sklepom Občinskega sveta občine Kamnik št. 06101-1/97-76 z dne 2. 7. 1997.

25. člen

Zavod sprejme svoj statut najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega odloka.

25.a člen

Občina Litija v roku petih mesecev od uveljavitve tega odloka, določi prihodnji status organizacijske enote Lekarne Litija in organizacijske enote Lekarne - Nova Litija.

26. člen

Ta odlok začne veljati, ko ga v enakem besedilu sprejmejo občinski sveti občin ustanoviteljic.

27. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odločba Okrajnega ljudskega odbora Kamnik o ustanovitvi Lekarne Kamnik, št. 1/6-7322/1 z dne 30. 12. 1948, z vsemi kasnejšimi spremembami in dopolnitvami.

28. člen

Odlok se objavi v uradnih glasilih občin ustanoviteljic.

Št. 512-1/97

Litija, dne 8. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

**3788. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi
Javnega zavoda Bogenšperk**

Na podlagi 8. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 37. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94), 3. in 4. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98) in 15. člena statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 41/95, 70/95, 6/96) je Občinski svet občine Litija na 13. izredni seji dne 8. 10. 1998 sprejel

ODLOK**o spremembi odloka o ustanovitvi Javnega
zavoda Bogenšperk**

1. člen

V 8. členu odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Bogenšperk (Uradni list RS, št. 13/98) se doda:

- izdajateljska in založniška dejavnost.

2. člen

Doda se 8.a člen, ki glasi:

Aktivnosti turistično-informacijskega centra Občine Litija opravlja turistično-informacijski center Javnega zavoda Bogenšperk, ki opravlja aktivnosti v zvezi s:

- sprejemanjem obiskovalcev,
- nudenjem brezplačnih informacij obiskovalcem,
- zbiranjem podatkov za potrebe informiranja obiskovalcev,
- ugotavljanjem mnenj obiskovalcev o kakovosti turistične ponudbe,
- sprejemanjem in posredovanjem pritožb obiskovalcev v zvezi s turistično ponudbo pristojnim organom.

3. člen

V 11. členu odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Bogenšperk (Uradni list RS, št. 13/98) se spremeni prva alineja, tako da glasi:

- sprejme statut zavoda.

4. člen

Spremeni se prvi in drugi odstavek 13. člena odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Bogenšperk (Uradni list RS, št. 13/98), ki po novem glasila:

- za direktorja je lahko imenovan kdor ima visoko izobrazbo humanistične smeri, obvlada vsaj en svetovni jezik in ima vsaj eno leto delovnih izkušenj,
- direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

5. člen

Te spremembe začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 611-3/98

Litija, dne 13. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

3789. Sklep o toleranci pri rekonstrukciji, razširitvi in sanaciji obstoječega objekta

Na podlagi 15. člena statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 41/95, 70/95, 6/96) in četrte alineje 12. člena odloka o ureditvenem območju mesta Litije levi in desni breg z mikrocelotami GS 6, GS 1, GS 2, LS 3 in LS 1 (Uradni list RS, št. 53/92, 1/94, 46/96, 60/98) je Občinski svet občine Litija na 41. seji sveta dne 23. 9. 1998 sprejel naslednji

SKLEP

I

Občinski svet na podlagi četrte alineje 12. člena odloka o ureditvenem območju mesta Litije levi in desni breg z mikrocelotami GS 6, GS 1, GS 2, LS 3 in LS 1 (Uradni list RS, št. 53/92, 1/94, 46/96, 60/98) sprejema tolerance pri rekonstrukciji, razširitvi in sanaciji obstoječega objekta na Ponoviški 6, na zemljišču parc. št. 1346/6 in 1346/16 k.o. Hotič po priloženi ureditveni situaciji s predlaganimi tolerancami.

II

Predlagane tolerance zajemajo razširitev obstoječega objekta na južni strani za 7 m, na zahodni strani pa v širini obstoječega stopnišča. Obstoječi objekt bo razširjen, rekonstruiran in saniran samo v pritlični etaži. Rekonstrukcija, razširitev in sanacija obstoječega objekta na Ponoviški 6, mora biti izvedena pod pogoji Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

III

Toleranca pri rekonstrukciji, razširitvi in sanaciji obstoječega objekta na Ponoviški 6, na zemljišču parc. št. 1346/6 in 1346/16 k.o. Hotič se upošteva pri izdelavi sprememb in dopolnitev odloka o ureditvenem območju mesta Litije levi in desni breg z mikrocelotami GS 6, GS 1, GS 2, LS 3 in LS 1 (Uradni list RS, št. 53/92, 1/94, 46/96, 60/98).

IV

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-55/97

Litija, dne 23. septembra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Litija
Franci Rokavec l. r.

LJUBNO OB SAVINJI**3790. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Ljubno**

Na podlagi 3. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. in 106 člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 61. in 62. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95) ter 9., 16. in 69. člena statuta Občine Ljubno, je Občinski svet občine Ljubno na seji dne 24. 9. 1998 sprejel

ODLOK**o gospodarskih javnih službah v Občini Ljubno**

1. člen

Ta odlok določa dejavnosti, ki se v Občini Ljubno opravljajo kot gospodarske javne službe in način njihovega izvajanja.

Kot gospodarske javne službe se opravljajo dejavnosti, ki so z zakonom določene kot obvezne lokalne gospodarske javne službe in dejavnosti, ki so kot lokalne gospodarske javne službe določene s tem odlokom.

2. člen

Gospodarske javne službe se izvajajo na podlagi predpisanih tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih, organizacijskih in drugih standardov in normativov, v okviru racionalno, funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

3. člen

Občina z akti iz svoje pristojnosti podrobneje ureja način opravljanja posamezne ali več gospodarskih javnih služb.

4. člen

Obvezne gospodarske javne službe v občini so:

1. oskrba s pitno vodo;
2. odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda;
3. ravnanje s komunalnimi odpadki;
4. odlaganje ostankov komunalnih odpadkov;
5. javna snaga in čiščenje javnih površin;
6. urejanje občinskih cest;
7. urejanje občinskih zelenih površin;
8. pregledovanje, nadzor in čiščenje kurilnih naprav in dimnih vodov;
9. urejanje stavbnih zemljišč.

Izbirne gospodarske javne službe so:

1. gasilska služba;
2. javna razsvetljava;
3. urejanje pokopališč, pogrebna in pokopališka dejavnost;
4. plakatiranje in obveščanje;
5. taksi služba;
6. izobešanje zastav;
7. javni medkrajevni promet.

5. člen

Javne dobrine, ki se zagotavljajo z gospodarskimi javnimi službami, so pod enakimi pogoji, določenimi v ustreznih odlokih, dostopne vsakomur.

6. člen

Gospodarske javne službe se izvajajo na podlagi zakonov in njihovi podlagi izdanih predpisov, tega odloka in odlokov, ki jih občinski svet sprejema za izvajanje ene ali več javnih služb.

Občina zagotavlja gospodarske javne službe iz 4. člena tega odloka v naslednjih oblikah:

7. člen

V režijskem obratu:

- urejanje občinskih zelenih površin;
- urejanje pokopališč in pokopališko dejavnost;
- urejanje stavbnih zemljišč.

8. člen

V javnem podjetju:

- oskrba s pitno vodo;
- odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda.

9. člen

Z dajanjem koncesij:

- ravnanje s komunalnimi odpadki;
- odlaganje ostankov komunalnih odpadkov;
- javna snaga in čiščenje javnih površin;
- urejanje občinskih cest;
- pregledovanje, nadzor in čiščenje kurilnih naprav in dimnih vodov;
- pogrebna dejavnost;
- izvedba in upravljanje kabelsko razdelilnega sistema.

10. člen

Z drugo obliko organiziranja na osnovi splošnega akta iz svoje pristojnosti:

- gasilska služba;
- javna razsvetljava;
- plakatiranje in obveščanje.

11. člen

Kadar je iz razlogov smotrnosti in koristi Občine Ljubno primerno, se občina lahko povezuje z drugimi občinami v enotne funkcionalno in prostorsko zaokrožene oskrbovalne sisteme opravljanja gospodarskih javnih služb.

12. člen

Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne funkcije javnih gospodarskih služb opravlja občinska uprava.

Občina lahko prenese posamezne naloge na izvajalce javnih služb ali jih poveri za to usposobljenemu podjetju.

Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge so:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- usklajevanje razvoja in priprava razvojnih programov;
- vodenje investicij na področju gospodarskih javnih služb;
- vodenje postopka razpisovanja in oddaje koncesij;
- strokovni nadzor nad izvajalci javnih služb;
- vodenje informacijske baze podatkov za potrebe gospodarskih javnih služb;
- določanje pogojev in dajanje soglasij in dovoljenj za posege v prostor;
- določanje pogojev za dovoljenja za priključitev novih uporabnikov na infrastrukturne objekte in naprave.

III. VARSTVO UPORABNIKOV

13. člen

Za varstvo uporabnikov javnih dobrin se oblikuje svet uporabnikov javnih dobrin, ki ga imenuje občinski svet. Svet za varstvo uporabnikov je sestavljen iz predstavnikov uporabnikov javnih dobrin in šteje 5 članov.

14. člen

Svet uporabnikov opravlja zlasti naslednje naloge:

- varuje interese uporabnikov javnih dobrin in daje občinskemu organom predloge iz področja gospodarskih javnih služb;
- usklajuje interese prebivalcev posameznih območij občine in daje predloge občinskemu organom;
- zastopa interese občanov v zvezi z načrtovanjem in financiranjem gospodarskih javnih služb v razmerju do občine;
- zastopa interese občanov v razmerju do izvajalcev gospodarskih javnih služb in opozarja na pomanjkljivosti ter predlaga izboljšave;
- opravlja druge naloge v skladu s svojimi pravili ali drugimi akti pri delu in poslovanju.

15. člen

Občinski svet in županja sta dolžna obravnavati pripombe in predloge sveta uporabnikov. Občinski svet je dolžan obvestiti svet uporabnikov o svojih stališčih in ukrepih v skladu s poslovníkom o svojem delu, županja pa v roku 30 dni od dneva, ko je prejela pripombo ali predlog sveta.

IV. FINANCIRANJE JAVNIH SLUŽB

16. člen

Gospodarske javne službe se financirajo s plačili uporabnikov, s sredstvi proračuna občine in iz drugih virov, ki jih dopušča zakon.

17. člen

Predlog cene za posamezno storitev gospodarskih javnih služb izdelata izvajalec gospodarske javne službe in ga s potrebno dokumentacijo predloži občinski upravi, ki ga v skladu s predpisi posreduje v obravnavo in odločanje pristojnim organom občine.

Občinski svet lahko določi, da se cene posameznih storitev plačujejo diferencirano glede na posamezne vrste uporabnikov ali za posamezne količine porabljenih ali nudenih storitev.

18. člen

S sredstvi občinskega proračuna se financirajo storitve gospodarskih javnih služb, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva.

19. člen

Storitve gospodarskih javnih služb, ki so individualno določljive in izmerljive se financirajo iz cene, ki jo plačujejo njihovi uporabniki glede na količino porabe. Cena je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila.

Uporabniki, katerim so zagotovljene storitve gospodarskih javnih služb, morajo te storitve obvezno uporabljati in plačati.

V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

20. člen

Do sprejetja odlokov o izvajanju gospodarskih javnih služb iz 4. člena tega odloka le-te izvajajo izvajalci, določeni po prejšnjih predpisih. Razmerja med občino in izvajalci se uredijo s pogodbo. Do dokončne ureditve oblik zagotavljanja javnih gospodarskih služb iz 8. člena tega odloka se le-te izvajajo v okviru občinskih služb.

21. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 032-2/98-39

Ljubno, dne 24. septembra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ljubno
Stanko Zagožen l. r.

METLIKA**3791. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Metlika**

Na podlagi 17. člena statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 41/95) in v skladu z določbami zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 70/97 in 10/98) je Občinski svet občine Metlika na seji dne 1. 10. 1998 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
Občine Metlika**

1. člen

V statutu Občine Metlika (Uradni list RS, št. 41/95) se v celoti spremeni 1. člen in glasi:

Območje Občine Metlika obsega območja naslednjih krajevnih skupnosti z naselji:

Krajevna skupnost Božakovo: Božakovo, Rakovec, Želebej.

Krajevna skupnost Dobravice: Dolnje Dobravice, Geršiči, Gornje Dobravice, Krivoglavice.

Krajevna skupnost Drašiči: Drašiči, Kamenica, Krmačina, Vidošiči, Železniki.

Krajevna skupnost Grabrovec: Grabrovec.

Krajevna skupnost Gradac: Gradac, Klošter, Okljuka.

Krajevna skupnost Jugorje: Božič vrh, Jugorje pri Metliki, Mačkovec pri Suhorju, Sela pri Jugorju, Škemljevec.

Krajevna skupnost Lokvica: Dolnja Lokvica, Gornja Lokvica, Trnovec.

Mestna skupnost Metlika: Metlika, Križevska vas.

Krajevna skupnost Podzemelj: Boginja vas, Boršt, Grm pri Podzemlju, Kapljišče, Krasinec, Mlake, Otok, Podzemelj, Priložje, Primostek, Škriļje, Zemelj.

Krajevna skupnost Radovica: Bojanja vas, Krašnji vrh, Radoši, Radovica.

Krajevna skupnost Rosalnice: Čurile, Radoviči, Rosalnice, Svržaki.

Krajevna skupnost Slamna vas: Boldraž, Slamna vas.

Krajevna skupnost Suhor: Bereča vas, Brezovica pri Metliki, Bušinja vas, Dole, Dolnji Suhor pri Metliki, Drage, Dragomlja vas, Gornji Suhor pri Metliki, Hrast pri Jugorju, Malo Lešče, Ravnace.

2. člen

Spremeni se 6. člen tako, da glasi:

Krajevna skupnost je pravna oseba javnega prava. Mestna skupnost ima status krajevne skupnosti.

3. člen

Za 6. členom se doda nov 6.a člen, ki glasi:

Občinski svet lahko s spremembo statuta ukine ožji del občine ali spremeni njeno območje. Sprememba statuta, s katero se ukine ožji del občine oziroma spremeni njegovo območje, lahko začne veljati šele po izteku mandata sveta ožjega dela občine.

Pobudo za ustanovitev ožjih delov občine ali za spremembo njihovih območij lahko poda zbor občanov, ob podpori najmanj 10% volilnih upravičencev s stalnim prebivališčem v krajevni skupnosti oziroma njenem delu, ki obsega območja posameznih naselij, katera želijo spremembo.

Pobuda iz drugega odstavka tega člena je lahko pod enakimi pogoji podana s podpisi volilnih upravičencev na posebnem obrazcu.

Pobudo iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora občinski svet obvezno obravnavati.

Pred ustanovitvijo ožjih delov občine ali pred spremembo njihovih območij, mora občinski svet na zborih občanov ali na referendumu ugotoviti interes prebivalcev posameznih območij v občini, kjer naj bi bili ustanovljeni ožji deli občine.

Ugotavljanje interesa se nanaša na ime in območje ožjega dela občine.

4. člen

V 10. členu se črta druga alineja 7. točke.

5. člen

V deseti alineji 17. člena se beseda "voli" nadomesti z besedo "imenuje".

6. člen

40. člen se spremeni tako, da glasi:

Nadzorni odbor je najvišji organ nadzora javne porabe v občini. V okviru svoje pristojnosti nadzorni odbor:

– opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine,

– nadzoruje namenskost in smotrnost porabe proračunskih sredstev,

– nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Nadzor vsebuje ugotavljanje zakonitosti in pravilnosti poslovanja pristojnih organov, organov in organizacij porabnikov občinskega proračuna in pooblaščenih oseb z občinskimi javnimi sredstvi in občinskim javnim premoženjem ter ocenjevanje učinkovitosti in gospodarnosti porabe proračunskih sredstev.

Naloge nadzornega odbora iz pristojnosti določenih v prvih dveh alinejah prvega odstavka tega člena so:

– preverjanje skladnosti proračuna občine z zakoni, drugimi predpisi s področja javnih financ, odloki, programi in sklepi občinskega sveta,

– preverjanje skladnosti zaključnega računa s proračunom in odločitvami občinskega sveta,

– preverjanje skladnosti finančnih načrtov ožjih delov občine ter uporabnikov proračunskih sredstev,

– periodično preverjanje pravilnosti in pravočasnosti nalog izvrševanja občinskega proračuna,

– redno preverjanje pravilnosti in gospodarnosti razpolaganja z občinskim premoženjem.

Naloge nadzornega odbora iz pristojnosti določenih v tretji alineji prvega odstavka tega člena so:

– proučevanje finančnih in obligacijskih listin, ki nastajajo ob porabi sredstev,

– ugotavljanje skladnosti ravnanja s pravnimi predpisi in določenimi nameni,

– izdelava nadzorstvenega zapisnika in poročila,

– proučevanje pripomb strank v postopkih nadzora,

– obveščanje pristojnih organov občine in predlaganje ukrepov iz njihove pristojnosti,

– prijavljanje suma storitve prekrška ali kaznivega dejanja.”

7. člen

Za 40. členom se dodata nova 40.a in 40.b člen, ki glasita:

40.a člen

Nadzorni odbor po izvedenem postopku nadzora izdele poročilo, ki ga posreduje občinskemu pristojnemu organu in osebi pri kateri je opravil nadzor.

Nadzorni odbor je dolžan podati občinskemu svetu poročilo o opravljenem nadzoru zaključnega računa proračuna najkasneje deset dni pred sejo občinskega sveta, na kateri se le-ta obravnava in zagotoviti svojega predstavnika na seji občinskega sveta.

Občinski organi so dolžni spoštovati mnenja, priporočila in predloge nadzornega odbora in v skladu s svojimi pristojnostmi storiti vse za zagotovitev spoštovanja ugotovitev nadzornega odbora.”

40.b člen

Nadzorni odbor mora zagotoviti javnost svojega dela, pri tem pa spoštovati uradne in poslovne skrivnosti ter dostojanstvo nadzorovanih, dobro ime ter integriteto posameznikov.

Nadzorni odbor sme o svojem delu obvestiti javnost po dokončnosti poročila iz 40.a člena. Poročilo nadzornega odbora postane dokončno, ko je nadzorni odbor poročilo, vročeno nadzorovani osebi v pripombe in odgovor, ponovno obravnaval in izdelal dokončno poročilo s priporočili in predlogi ter ga predložil občinskemu svetu, županu in organom porabnikov sredstev občinskega proračuna.

8. člen

V tretjem odstavku 41. člena se črta besedilo “zainteresiranih organizacij v občini in občanov”, vejica pa se nadomesti s piko.

Črta se drugi in četrti odstavek 41. člena.

9. člen

Za 41. členom se dodajo novi 41.a, 41.b, 41.c, 41.č, 41.d in 41.f člen, ki glasijo:

41.a člen

Člani nadzornega odbora opravljajo svoje naloge ne-profesionalno.

Za člana nadzornega odbora je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje temeljne pogoje strokovnosti in pozna finančno-računovodske predpise.

Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani občinskega sveta, župan, podžupan, tajnik občine, delavci občinske uprave, člani svetov krajevnih skupnosti in člani poslovodstev organizacij, ki so porabniki proračunskih sredstev.

41.b člen

Člane nadzornega odbora imenuje in razrešuje občinski svet. Članstvo v nadzornem odboru preneha z dnem razrešitve. Razrešitev opravi občinski svet na predlog nadzornega odbora.

Razlogi razrešitve so:

– izguba volilne pravice,

– trajna nezmožnost za opravljanje nalog člana nadzornega odbora,

– pravomočna obsodilna sodba na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,

– neprenehanje opravljanja nezdružljivosti funkcije v treh mesecih po imenovanju,

– začetek opravljanja nezdružljive funkcije,

– odstop.

41.c člen

Iz obravnave posamezne zadeve mora biti izločen član nadzornega odbora, ki je v sorodstvenem razmerju z odgovornimi osebami, oziroma ima delavnopravne ali pogodbene odnose z nadzorovano osebo.

O izločitvi iz prvega odstavka tega člena odloči nadzorni odbor s sklepom, ki je sestavni del poročila.

41.č člen

Konstitutivno sejo nadzornega odbora skliče predsednik občinskega sveta.

Na konstitutivni seji nadzorni odbor imenuje predsednika.

Predsednik nadzornega odbora lahko za opravljanje posameznih nalog ali za nadomeščanje v času svoje odsotnosti pooblasti drugega člana nadzornega odbora.

41.d člen

Strokovno in administrativno pomoč za delo nadzornega odbora zagotavljata župan in občinska uprava. Posamezne posebne strokovne naloge lahko opravi izvedenec, ki ga na predlog nadzornega odbora imenuje občinski svet. Pogodbo z izvedencem podpiše župan.

Strokovna pomoč župana obsega predvsem tekoče obveščanje nadzornega odbora:

– o premoženjskopravnem in finančnem poslovanju občine,

– o aktih občinskega sveta in župana,

– sklepanju pogodb.

Administrativna pomoč občinske uprave obsega predvsem:

– skrb za pripravo gradiva,

– predložitev dokumentacije,

– vodenje zapisnikov in izdelava pisnih odpravkov sklepov, poročil,

– tehnično izvedbo nadzorovanih organov in organizacij porabnikov občinskega proračuna.

41.e člen

Podrobnejšo organizacijo dela nadzorni organ določi s poslovníkom.

41.f člen

Sredstva za delo nadzornega odbora se zagotavljajo v občinskem proračunu, v sredstvih za delo občinskih organov in občinske uprave.

10. člen

V tretjem odstavku 43. člena se doda nov stavek, ki glasi:

“Način izvolitve članov sveta krajevnih skupnosti določa zakon o lokalnih volitvah.”

V 43. členu se doda nov peti odstavek, ki glasi:

Število članov sveta novoustanovljene posamezne krajevne skupnosti določi občinski svet s sklepom.

11. člen

V 48. členu se doda nov tretji odstavek, ki glasi:

Krajevna skupnost se ne sme zadolževati. Finančni načrt, ki je vezan na proračun občine in prihodke iz drugih virov, je sestavni del občinskega proračuna. Vsi prihodki in odhodki krajevnih skupnosti so sestavni del občinskega proračuna.

12. člen

Za 48. členom se dodata nova 48.a in 48.b člen, ki glasita:

48.a člen

Krajevna skupnost nastopa v pravnem prometu v okviru nalog določenih z zakonom in s tem statutom.

Pravni posli, ki jih sklepa krajevna skupnost nad vrednostjo, ki presega četrtno finančnega načrta krajevne skupnosti za tekoče leto, so veljavni le ob soglasju župana.

48.b člen

Krajevna skupnost odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem.

Za obveznosti krajevne skupnosti subsidiarno odgovarja občina.

Če krajevna skupnost preneha obstajati ali če ji preneha pravna subjektiviteta, njene pravice in obveznosti preidejo na občino oziroma na nove ožje dele občine z lastnostjo pravne osebe, ki nastanejo z združitvijo ali pa z združitvijo prejšnjih ožjih delov občine.

13. člen

V celoti se spremeni 58. člen in glasi:

Predstojnik občinske uprave je župan.

Za neposredno izvajanje nalog občinske uprave skrbi tajnik občine, ki ga imenuje in razrešuje župan. Tajnik je za svoje delo odgovoren županu.

14. člen

V 59. členu se črta beseda “lahko”.

15. člen

Črta se 61. člen statuta.

16. člen

V 62. členu se za besedo opravljajo vstavita besedi “tajnik občine”.

17. člen

V začetku prvega in drugega odstavka 66. člena se beseda “župan” nadomesti z besedo “tajnik”.

18. člen

V celoti se spremeni 69. člen in glasi:

O izločitvi župana ali tajnika občine odloča občinski svet.

O izločitvi uradne osebe odloča tajnik.

19. člen

Za 69. členom se doda nov 69.a člen, ki glasi:

Občina se lahko odloči, da ustanovi enega ali več organov skupne občinske uprave.

Organ skupne občinske uprave je ustanovljen, ko splošni akt o njegovi ustanovitvi, na skupen predlog županov občin, sprejmejo občinski sveti.

20. člen

Določba 13. člena sprememb in dopolnitev statuta Občine Metlika začne veljati s konstituiranjem novih občinskih organov po rednih volitvah v letu 1998.

21. člen

Te spremembe začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 013-2/95

Metlika, dne 1. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Metlika
Jože Mihelčič l. r.

MIREN-KOSTANJEVICA**3792. Sklep o razpisu naknadnih volitev članov Sveta krajevne skupnosti Bilje**

Na podlagi 92. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95 in 20/98) je Občinska volilna komisija občine Miren-Kostanjevica na seji dne 2. 11. 1998 sprejela naslednji

SKLEP

I

Razpišejo se naknadne volitve članov Sveta krajevne skupnosti Bilje.

II

Volitve bodo v nedeljo, 13. decembra 1998.

Zadnji rok za oddajo kandidatur je 18. november 1998 do 19. ure.

III

Ta sklep začne veljati takoj.

Št. 006-08-4/1-98

Miren-Kostanjevica, dne 2. novembra 1998.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Miren-Kostanjevica
Pavel Budin l. r.

MOZIRJE

3793. Odlok o kategorizaciji občinskih cest v Občini Mozirje

Na podlagi prvega odstavka 82. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97) in 16. člena statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo občin Mozirje, Nazarje, Gornji Grad, Ljubno in Luče, št. 1/95) je Občinski svet občine Mozirje na seji dne 20. 8. 1998 sprejel

O D L O K

o kategorizaciji občinskih cest v Občini Mozirje

1. člen

Ta odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo.

2. člen

Občinske ceste se kategorizirajo na lokalne ceste (s skrajšano oznako LC) in javne poti (s skrajšano oznako JP).

Lokalne ceste v Mozirju, kjer je urejen ulični sistem se razvrstijo na naslednje podkategorije:

– na zbirne krajevne ceste (s skrajšano oznako LZ) v kraju Mozirje in

– na krajevne ceste (s skrajšano oznako LK) v kraju Mozirje.

3. člen

Lokalne ceste so:

– ceste med naselji v Občini Mozirje in ceste med naselji v Občini Mozirje in naselji v sosednjih občinah;

– ceste v kraju Mozirje z uvedenim uličnim sistemom, razvrščene v podkategorije.

4. člen

Lokalne ceste (LC) med naselji v občini in med naselji v sosednjih občinah so:

Zap. št.	Št. ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (v m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosed. obč. (v m)
1.	267010	695	Gorenjski klanec – Gneč – Bukovčnik – Vrabar – Lepa Njiva (Maks)	267020	4715	V	
2.	267020	225	Mozirje – Ljubija – Pezdel – Lepa Njiva – Mostnar	410010	6895	V	
3.	267030	267020	Ljubija (Pezdel) – Mlinar – Mikek – odcep Punčuh	410020	5340	V	1570
4.	267040	928	Vid – Šmihel – Borovnik – Keber – Planinska ravna – Golte (Muljava)	PTC Golte	13405	V	
5.	267050	267040	Borovnik – Rženičnik (križišče) – Žlebnik – Ljubijski graben	410020	3085	V	
6.	267060	928	Trnavče – Dol Suha – Poljane – Rečica – Nizka (Renek)	225	5110	V	
7.	267070	225	Grušovlje – Čremošnik – Jermančnik – Žaronice – Rečica	267060	6295	V	
8.	267080	267140	Mozirje – Vrhi – Trnavče (mlečna cesta)	267060	3030	V	
9.	267090	267140	Mozirje – Mozirnica – Dol Suha	267060	3245	V	
10.	267100	225	Spodnja Rečica – Andrij – Rečica	267060	1445	V	
11.	282070	697	Nazarje – Gradišče – Dobrovlje	490120		V	3970
11.1			M Mozirje – Dobrovlje (Sv. Urban-M Žalec)		4685	V	
12.	282080	697	Nazarje – Sp. Rečica (Lesarska cesta)	267110		V	1080
12.1			M Mozirje – most Rečica		115	V	
13.	267110	225	Spodnja Rečica – Trnovec – Pobrežje – Homce	107090	5295	V	
14.	267120	267110	Trnovec – Gorica – Lačja vas	697		V	550
14.1			Mozirje: Trnovec – Gorica (M Nazarje)		610	V	
15.	282010	697	Šmartno ob Dreti – Brdo – Zgornje Pobrežje	267110		V	2060
15.1			M Mozirje: Brdo – Zg. Pobrežje (Brezovski most)		1060	V	
16.	107090	697	Bočna – Otok – Homec – Homce – Grušovlje	225		V	2680
16.1			M Mozirje: Podhom (Lizavnica) – Homce – Grušovlje		2115	V	
17.	221160	225	Cegunce – Meliše – Homce	107090		V	2130
17.1			M Mozirje – Homce		575	V	
18.	267130	225	Nizka – Novo Varpolje – Šentjanž (Stara vas) – Homce	107090	3095	V	
19.	410023	Z most	Most – odcep Sv. Križ SKUPAJ LC	910790	484 70599	V	2828 16868

5. člen

Lokalne ceste v kraju Mozirje razvrščene v podkategorije so:
– zbirne krajevne ceste (LZ)

Zap. št.	Št. ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (v m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosed. obč. (v m)
1.	267140	928	Trško jedro Mozirje	225	1035	V	
2.	267150	267140	Pošta – Avtobusna postaja SKUPAJ LZ	AP-parkirišče	408 1443	V	

– krajevne ceste (LK)

Zap. št.	Št. ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (v m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosed. obč. (v m)
1.	267300	267140	Hofbauerjeva ulica	267150	115	V	
2.	267310	267140	Trška ulica	928	127	V	
3.	267320	267140	Na Trgu	h.št.22	66	V	
4.	267330	267140	Hribernikova ulica	928	195	V	
5.	267340	267140	Ob Trnavi	h.št.9	125	V	
6.	267350	267140	Nove Trate	267150	297	V	
7.	267360	267350	Nove Trate – odcep A	h.št.13	70	V	
8.	267370	267350	Nove Trate – odcep B	h.št.25	112	V	
9.	267380	267350	Nove Trate – odcep C	h.št.39	129	V	
10.	267390	267350	Nove Trate – odcep D	267400	122	V	
11.	267400	267150	Kopelce	M struga	148	V	
12.	267410	267150	Obvoznica AP	AP	207	V	
13.	267420	267080	Praprotnikova ulica	267140	432	V	
14.	267430	267420	Praprotnikova ulica – odcep A	h.št.30	75	V	
15.	267440	267420	Praprotnikova ulica – odcep B	h.št.23	62	V	
16.	267450	267420	Levstikova ulica	h.št.16	142	V	
17.	267460	267420	Goličnikova ulica	h.št.12	172	V	
18.	267470	267090	Obrtna cona – odcep A	h.št.6	88	V	
19.	267480	267090	Obrtna cona – odcep B	h.št.16	90	V	
20.	267490	267090	Osnovna šola	OŠ – park	97	V	
21.	267500	267090	Brdce	Brdce-dvoriš.	98	V	
22.	267510	267080	Aškerčeva ulica – Videčnik	267091 in h. št.68	1028	V	
23.	267520	267510	Prešernova ulica	267080	374	V	
24.	267530	267420	Zdravstveni dom	ZD – vhod	68	V	
25.	267540	267520	Podvrh	h.št.10	504	V	
26.	267550	267540	Podvrh – odcep A	h.št.5	110	V	
27.	267560	267540	Podvrh – odcep B	h.št.21	117	V	
28.	267570	267540	Podvrh – odcep C	h.št.30	113	V	
29.	267580	267540	Podvrh – odcep D	h.št.44	167	V	
30.	267590	267540	Na Gradišču SKUPAJ LK	h.št.20	207 5657	V	

6. člen

Javne poti (JP) v naseljih in med naselji so:

Zap. št.	Št. ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (v m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosed. obč. (v m)
1.	767010	695	Soteska – Škrubov vrh	h.št.56	770	V	
2.	767020	225	Preseka – trafo postaja – P R2	225	1065	V	
3.	767030	225	Cinkarna – stara vas Ljubija	h.št.92	550	V	
4.	767040	267020	Ljubija – Završe	h.št.41	1980	V	
5.	767050	767040	Ljubija (most) – Kolovrat	h.št.69	750	V	

Zap. št.	Št. ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (v m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosed. obč. (v m)
6.	767060	267030	Ljubija – Krnice	h.št.41 a	730	V	
7.	767070	267020	Lepa Njiva – Ržiše	h.št.36	150	V	
8.	767080	267020	Lepa Njiva (Maks) – Osn. šola	OŠ- park.	380	V	
9.	767090	267030	Ljubija – (Mlinar) – Lokove	267020	1245	V	
10.	767100	928	Mozirje – Rožnik	h.št.51	1100	V	
11.	767110	928	Mozirje – Brdo – Prečna	h.št.32	2650	V	
12.	767120	928	Brezje – Sele	h.št.24	700	V	
13.	767130	928	Žekovec – Globoko	h.št.26 a	1210	V	
14.	767140	267060	Trnavče – vikend nas. Trnavče	h.št.78	510	V	
15.	767150	267060	Dol	h.št.29	350	V	
16.	767160	225	Delejev jez – Brdce – VZ Mozirje	267090	380	V	
17.	767170	225	Bencinska črpalka Mozirje – Mlinska pot	767180	525	V	
18.	767180	225	Mozirje – Loke (Hišovc) – kužno znamenje – gozdna šola	G.Š.-vhod	2505	V	
19.	767190	767180	Savinjski Gaj	vhod	250	V	
20.	767200	767180	Tinček – Nove Loke – Hišovc	767180	1105	V	
21.	767210	767180	Jank – Kračnik	h.št.10	300	V	
22.	767220	767180	Loke – Žagar	h.št.56	120	V	
23.	767230	767200	Nove Loke – Planovšek	h.št. 6	105	V	
24.	767240	767200	Nove Loke – Jakopin	h.št.67	330	V	
25.	767250	767200	Čistilna naprava	ČN – vhod	440	V	
26.	767260	767200	Aleš – Mlinar	h.št. 27 a	310	V	
27.	767270	767180	Loke – Nazarje	282070	1760	V	
28.	767280	225	MGA – Prihova	225	905	V	
29.	767290	767280	Prihova – Prepadnik	225	349	V	
30.	767300	767280	Prihova – Vratnik	h.št. 28	295	V	
31.	767310	767280	Prihova – Vajd – Rečica (Andrij)	267100	1210	V	
32.	767320	225	Davidov hram	TC – park.	100	V	
33.	767330	225	Hribernik – most Spodnja Rečica	267110	170	V	
34.	767340	225	Spodnja Rečica – Trgovski center ZKZ	TC – vhod	192	V	
35.	767350	225	Nizka – del zaselka Nizka	h.št.43	490	V	
36.	767360	225	Nizka – Varpolje	225	805	V	
37.	767370	767360	Varpolje – Novo Varpolje	267130	325	V	
38.	767380	767370	Novo Varpolje – ulica A	267130	275	V	
39.	767390	767370	Novo Varpolje – ulica B	267130	270	V	
40.	767400	767370	Novo Varpolje – ulica C	267130	228	V	
41.	767410	225	Šentjanž (Majerhold) – stara vas Šentjanž	267130	605	V	
42.	767420	225	Šentjanž – gornja vas Šentjanž	225	693	V	
43.	767430	267110	Spodnje Pobrežje – Trnovec	267110	452	V	
44.	767440	267110	Spodnje Pobrežje – Veniše	Hotel-parkirišče	915	V	
45.	767450	267100	Rečica (Prosvetni dom) – Podkrižnik	267060	1017	V	
46.	767460	267060	Rečica – Vimpasle	h.št. 8	1405	V	
47.	767470	767460	Vimpasle – Otok	h.št. 11	200	V	
48.	767480	267070	Žeronice – Negojnice	h.št. 33	1010	V	
49.	767490	267060	Rečica – Novo naselje – Kapela	267100	325	V	
50.	767500	267060	Rečica – športni center	ŠC – park.	222	V	
51.	767510	267060	Rečica – pokopališče	vhod	430	V	
52.	767520	767490	Rečica – Novo naselje (ulica A)	h.št.148	88	V	
53.	767530	767490	Rečica – Novo naselje (ulica B)	h.št.135	132	V	
54.	767540	767490	Rečica – Novo naselje (ulica C)	267100	92	V	
55.	767550	267060	Rečica – Novo naselje (ulica D)	h.št.119	83	V	
56.	767560	767500	Rečica – Novo naselje (ulica E)	767550	72	V	
57.	767570	267020	Ljubija – Novo naselje	h.št.127	190	V	
58.	767580	225	Nizka (Renek) – Gmajna	h.št. 8	250	V	
SKUPAJ JP					36065		
SKUPAJ LC, JP IN LK					113764		

V – pomeni za ves promet

7. člen

H kategorizaciji občinskih cest določenih s tem odlokom, je bilo v skladu z določbo 17. člena uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 48/97) pridobljeno pozitivno mnenje Direkcije Republike Slovenije za ceste številka 347-05-144/98-03/Brank z dne 2. 6. 1998.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o gospodarjenju z javnimi potmi na območju Občine Mozirje (Uradni list RS, št. 2/87)

9. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-1/98-13

Mozirje, dne 20. avgusta 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Mozirje
dr. Anton Jezernik l. r.

NOVO MESTO

3794. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Bršljin

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Bršljin

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Bršljin (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Bršljin (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Češča vas, Daljni vrh, Dolenje Kamenje, Dolenje Karteljevo, Gorenje Kamenje, Gorenje Kamenje, Gorenje Karteljevo, Hudo, Ku-

zarjev Kal, Podgora, Prečna, Suhor, Ždinja vas in naselje Novo mesto z ulicami: Bršljin, Brinje, Brezje, Cegelnica, Cesta brigad, Dolenje Kamence, Foersterjeva ulica, Groblje, Kettejev drevored od št. 19 dalje, Klemenčičeva ulica, Kočevarjeva ulica, Kolodvorska ulica, Lastovče, Livada, Ljubljanska cesta št. 3, 5, 7 in vse št. od 9 dalje, Markljeva ulica, Medičeva ulica, Mirnapeška cesta, Muhaber, Potočna vas, Povhova ulica, Severna cesta, Straška cesta, Tržiška ulica, Turkova ulica, Ulica Danila Bučarja, Ulica Stare pravde, V Brezov log, Vandotova ulica, Vavpotičeva ulica, Velika Bučna vas, Vodnikova ulica, Zobčeva ulica, Zwitterova ulica, Žabjak, Žlebej, Župnca.

Šolski okoliš Osnovne šole Bršljin je zarisan v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvene akta šole.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-35/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3795. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Brusnice

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Brusnice

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Brusnice (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Brusnice (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Brezje, Dolenji Suhadol, Gabrje, Gorenji Suhadol, Jugorje, Leskovec, Male Brusnice, Pangrč Grm, Ratež, Velike Brusnice.

Šolski okoliš Osnovne šole Brusnice je zarisan v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime vrtca je Osnovna šola Brusnice - Vrtec Brusnice, s sedežem Velike Brusnice 101, 8321 Brusnice."

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-39/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3796. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Center

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Center

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Center (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Center (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

"Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselje Novo mesto z ulicami: Breg, Cankarjeva ulica, Cerovci, Cvelbarjeva ulica, Čitalniška ulica, Dalmatinova ulica, Defranceschijeva ulica, Detelova ulica, Dilančeva ulica, Florjanov trg, Frančiškanski trg, Germova ulica, Glavni trg, Gregorčičeva ulica, Hladnikova ulica, Jenkova ulica, Jerebova ulica, K sodišču, Kapiteljska ulica, Kastelčeva ulica, Kettejev drevored od št. 1 do št. 12, Kosova ulica, Koštialova ulica, Kratka ulica, Krka, Lamutova ulica, Linhartova ulica, Ljubljanska cesta št. 1, 4, 6 in 8, Ločna, Mačkovec, Mej vrti, mestne njive,

Mlinarska pot, Muzejska ulica, Na Loko, Na žago, Novi trg, Pod Trško goro, Podbevska ulica, Prešernov trg, Prisojna pot, Pugljeva ulica, Ragovo, Rozmanova ulica, Savinškova ulica, Seidlova cesta, Sokolska ulica, Stražna, Streliška ulica, Strma pot, Strojarska pot, Šentjernejska cesta od št. 41 dalje, Šmarješka cesta, Šolska ulica, Trubarjeva ulica, Ulica talcev, Vrhovčeva ulica, Župančičevo sprehajališče in območje podružnične šole Mali Slatnik z naselji: Križe, Mala Cikava, Mali Slatnik, Petelinjek, Potov Vrh, Smolenja vas, Veliki Slatnik in naselje Novo mesto z ulico Velika Cikava.

Šolski okoliš Osnovne šole Center in območje podružnične šole Mali Slatnik sta zarisana v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole."

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-40/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3797. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Dolenjske Toplice

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Dolenjske Toplice

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

"Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Bušinec, Cerovec, Dobindol, Dolenje Gradišče, Dolenje Polje, Dolenje Sušice, Dolenjske Toplice, Drenje, Gaberje pri Soteski,

Gorenje Gradišče, Gorenje Polje, Gorenje Sušice, Kočevske Poljane, Loška vas, Mali Rigelj, Meniška vas, Nova Gora, Občice, Obrh, Podhosta, Podstenice, Podturn pri Dol. Toplicah, Sela pri Dol. Toplicah, Selišče, Soteska, Stare Žage, Suhor pri Dol. Toplicah, Veliki Rigelj, Verdun pri Uršnih selih.

Šolski okoliš Osnovne šole Dolenjske Toplice je zarisán v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Dolenjske Toplice – Vrtec Gumbek, s sedežem Pionirska cesta 35, 8350 Dolenjske Toplice.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-44/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3798. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Grm

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K **o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi** **javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda** **Osnovna šola Grm**

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Grm (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Grm (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselje Novo mesto z ulicami: Adamičeva ulica, Avšičeva ulica, Belokranjska cesta, Drejčeta pot, Drgančevje, Gotna vas, Gubčeva ulica, Jakčeva ulica, Jedinščica, Jurčičeva ulica, Kandijska

cesta, Knafelčeva ulica, Levstikova ulica, Lobetova ulica, Maistrova ulica, Mušičeva ulica, Na Lazu, Na Tratah, Nad mlini, Ob potoku, Paderšičeva ulica, Pot na Gorjance, Ragovska ulica, Resslerova ulica, Skalickega ulica, Slančeva ulica, Smrečnikova ulica od št. 1 do št. 39 in št. 41 in 43, Stritarjeva ulica, Šentjernejska cesta do št. 24, Školova ulica, Tavčarjeva ulica, Trdinova ulica, Valantičevo, V Ragov log, Vzhodna cesta, Ulica Ilke Vaštetove, Ulica Ivana Roba, Ulica Marjana Kozine, Ulica Milana Majcna, Žabja vas.

Šolski okoliš Osnovne šole Grm je zarisán v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-37/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3799. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mirna Peč

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K **o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi** **javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda** **Osnovna šola Mirna Peč**

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mirna Peč (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mirna Peč (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Biška vas, Čemše, Dolenji Globodol, Dolenji Podboršt, Dolenja vas pri Mirni Peči, Globočdol, Golobinjek, Gorenji Globodol, Gorenji Podboršt, Goriška vas, Grč Vrh, Hmeljičič, Hrastje pri Mirni Peči, Jablan, Jelše, Jordankal, Malenska vas, Mali Kal, Mali Vrh, Mirna Peč, Orkljevec, Poljane pri Mirni Peči,

Selo pri Zagorici, Srednji Globodol, Šentjurij na Dolenjskem, Veliki Kal, Vrhovo pri Mirni Peči, Vrhpeč.

Šolski okoliš Osnovne šole Mirna Peč je zarisan v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Mirna Peč – Vrtec Mirna Peč, s sedežem Trg 8, 8216 Mirna Peč.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-43/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3800. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Otočec

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Otočec

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Otočec (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Otočec (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Črešnjice, Dobovo, Dolenja vas, Dolenje Grčevje, Golušnik, Gorenje Grčevje, Gorenje Kronovo, Gumberk, Herinja vas, Jelše pri Otočcu, Koti, Lešnica, Lutrško selo, Otočec, Paha, Sela pri Ratežu, Sela pri Štravberku, Sevnno, Srednje Grčevje, Štravberk, Trška Gora, Vrh pri Pahi, Zagrad pri Otočcu, Žihovo selo.

Šolski okoliš Osnovne šole Otočec je zarisan v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geo-

detska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-38/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3801. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prevole

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prevole

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prevole (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prevole (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Hinje, Hrib pri Hinjah, Lazina, Lopata, Sela pri Hinjah, Pleš, Prevole, Ratje, Visejec, Vrh pri Hinjah, Žvirče.

Šolski okoliš Osnovne šole Prevole je zarisan v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Prevole – Vrtec Prevole, s sedežem Prevole 32, 8362 Hinje.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-33/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3802. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Stopiče

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Stopiče

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Stopiče (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Stopiče (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Brezovica pri Stopičah, Črmošnjice pri Stopičah, Dolnja Težka Voda, Gornja Težka Voda, Hrib pri Orehku, Hrušica, Mali Orehek, Plemberk, Stopiče, Šentjošt, Veliki Orehek, Verdun ter območje podružnične šole Dolž z naselji: Dolž, Igelnik, Sela pri Zajčjem Vrhu, Vrhe, Zajčji Vrh pri Stopičah in območje podružnične šole Podgrad z naselji: Jurna vas, Konec, Koroška vas, Mali Cerovec, Mihovec, Podgrad, Pristava, Veliki Cerovec, Vinja vas.

Šolski okoliš Osnovne šole Stopiče in območji podružničnih šol Dolž in Podgrad so zarisani v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-42/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3803. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarjeta

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarjeta

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarjeta (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarjeta (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Bela Cerkev, Brezovica, Čevec, Dolenje Kronovo, Dol pri Šmarjeti, Draga, Družinska vas, Gorenja vas pri Šmarjeti, Gradenje, Grič pri Klevevžu, Hrib, Koglo, Mala Strmica, Orešje, Radovlja, Sela, Sela pri Zburah, Strelac, Šmarješke Toplice, Šmarjeta, Vinica pri Šmarjeti, Vinji Vrh, Zbure, Žaloviče.

Šolski okoliš Osnovne šole Šmarjeta je zarisani v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Šmarjeta – Vrtec Šmarjeta, s sedežem Šmarjeta 1, 8220 Šmarješke Toplice.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-41/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3804. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmihel

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje

javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmihel

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmihel (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmihel (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Boričevo, Srebrnice, Škrjanče pri Novem mestu, Vrh pri Ljubnu in Novo mesto z ulicami: Aškerčeva ulica, Bajčeva ulica, Brod, Cesarjeva ulica, Drska, Finžgarjeva ulica, Irča vas, K Roku, Kochova ulica, Košenice, Krajčeva ulica, Krallova ulica, Lebanova ulica, Nahtigalova ulica, Ob Težki vodi, Regrča vas, Smrečnikova ulica št. 40 in od št. 45 dalje, Šalijeva ulica, Šegova ulica, Škrabčeva ulica, Šmihel, Šmihelska cesta, Šukljetova ulica, Topliška cesta, Ulica Mirana Jarca, Ulica Slavka Gruma, Vidmarjeva ulica, Volčičeva ulica, Vorančeva ulica, Westrova ulica in območje podružnične šole Birčna vas z naselji: Birčna vas, Dolenje Lakovnice, Gorenje Lakovnice, Jama, Laze, Mali Podljuben, Rajnovšče, Rakovnik pri Birčni vasi, Stranska vas, Travnji Dol, Uršna sela, Veliki Podljuben.

Šolski okoliš Osnovne šole Šmihel in območje podružnične šole Birčna vas sta zarisana v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-46/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3805. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vavta vas

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje

javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vavta vas

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vavta vas (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97).

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vavta vas (Uradni list RS, št. 48/96 in 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Dolnje Mraševo, Drganja sela, Gorenje Mraševo, Jurka vas, Loke, Petane, Potok, Prapreče pri Straži, Rumanja vas, Straža, Vavta vas, Zalog.

Šolski okoliš Osnovne šole Vavta vas je zarisana v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvenega akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Vavta vas – Vrtec Vavta vas, s sedežem Vavta vas 1, 8351 Straža.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-45/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

3806. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Žužemberk

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), prvega odstavka 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 8. člena uredbe o merilih za oblikovanje javne mreže osnovnih šol, javne mreže osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javne mreže glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 68/96, 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 40. seji dne 22. 10. 1998 sprejel

ODLOK**o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi
javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda
Osnovna šola Žužemberk**

1. člen

S tem odlokom se spreminja in dopolnjuje odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Žužemberk, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 33/97.

2. člen

3. člen odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Žužemberk (Uradni list RS, št. 33/97) se spremeni in dopolni tako, da glasi:

“Zavod je ustanovljen za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja za šolski okoliš, ki obsega naselja: Budganja vas, Dolnji Križ, Gornji Križ, Gradenc, Malo Lipje, Plešivica, Poljane pri Žužemberku, Prapreče, Reber, Veliko Lipje, Vrhovo pri Žužemberku, Vrh pri Križu, Zafara, Zalisec, Žužemberk ter območje podružnične šole Ajdovec z naselji: Boršt pri Dvoru, Brezova Reber pri Dvoru, Dolnji Ajdovec, Gornji Ajdovec, Mali Lipovec, Podlipa, Sela pri Ajdovcu, Srednji Lipovec, Veliki Lipovec, območje podružnične šole Dvor z naselji: Dolnji Kot, Dvor, Gornji Kot, Jama pri Dvoru, Klopce, Lašče, Mačkovec pri Dvoru, Podgozd, Sadinja vas pri Dvoru, Stavča vas, Trebča vas, Vinkov Vrh in območje podružnične šole Šmihel z naselji: Dešeča vas, Drašča vas, Klečet, Šmihel pri Žužemberku.

Šolski okoliš Osnovne šole Žužemberk in območja podružničnih šol Ajdovec, Dvor in Šmihel so zarisani v kartografskih prikazih Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije in je priloga ustanovitvene akta šole.

V okviru zavoda se organizira enota vrtca za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti in predšolske vzgoje.

Ime enote vrtca je Osnovna šola Žužemberk – Vrtec Žužemberk, za namen vzgojno-varstvene dejavnosti in predšolske vzgoje, s sedežem Baragova cesta 1, 8360 Žužemberk.”

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-47/96-12

Novo mesto, dne 22. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
mestne občine Novo mesto
Janez Mežan l. r.

PUCONCI**3807. Spremembe in dopolnitve statuta KS Bodonci**

Na podlagi 70. člena statuta Občine Pucanci (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97 in 47/98) je Svet krajevne skupnosti Bodonci na seji dne 22. 9. 1998 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
KS Bodonci**

1. člen

Statut Krajevne skupnosti Bodonci (Uradni list RS, št. 14/98) se spremeni in dopolni:

črta se drugi odstavek 3. člena in doda nov drugi odstavek, ki glasi:

Sedež krajevne skupnosti je: Bodonci št. 7, 9265 Bodonci.

2. člen

Pod točko III. organi krajevne skupnosti se na koncu 1. točke in v prvem odstavku 10. člena črtajo besede in vaških odborov.

3. člen

V 12. členu se črtajo besede:

- v prvi alineji v vaški odbor pa osem članov ter
- v drugi alineji v vaški odbor pa sedem članov.

4. člen

V 14. členu se črta dvanajsta alineja, tako postaneta trinajsta in štirinajsta alineja dvanajsta in trinajsta alineja.

5. člen

Črta se 48. člen.

6. člen

V 62. členu se črtajo besede: s katerimi se posega v pravice in obveznosti občanov v KS v uradnem glasilu občine, druge akte pa.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01502-3/98

Bodonci, dne 22. septembra 1998.

Predsednik
Sveta KS Bodonci
Franc Frumen l. r.

3808. Spremembe in dopolnitve statuta KS Brezovci

Na podlagi 70. člena statuta Občine Pucanci (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97 in 47/98) je Svet krajevne skupnosti Brezovci na seji dne 1. 10. 1998 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
KS Brezovci**

1. člen

Statut Krajevne skupnosti Brezovci (Uradni list RS, št. 14/98) se spremeni in dopolni:

črta se drugi odstavek 3. člena in doda nov drugi odstavek, ki glasi:

Sedež krajevne skupnosti je: Brezovci 50, 9201 Pucanci.

2. člen

Pod točko III. organi krajevne skupnosti se na koncu 1. točke in v prvem odstavku 10. člena črtajo besede in vaških odborov.

3. člen

V 12. členu se črtajo besede:

- v prvi alineji v vaški odbor pa pet članov,
- v drugi alineji v vaški odbor pa pet članov,
- v tretji alineji v vaški odbor pa pet članov ter.

4. člen

V 14. členu se črta dvanajsta alineja, tako postaneta trinajsta in štirinajsta alineja dvanajsta in trinajsta alineja.

5. člen

Črta se 48. člen.

6. člen

V 62. členu se črtajo besede: s katerimi se posega v pravice in obveznosti občanov v KS v uradnem glasilu občine, druge akte pa.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01502-4/98

Brezovci, dne 1. oktobra 1998.

Predsednik
Sveta KS Brezovci
Štefan Sočič l. r.

3809. Spremembe in dopolnitve statuta KS Mačkovci

Na podlagi 70. člena statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97 in 47/98) je Svet krajevne skupnosti Mačkovci na seji dne 2. 10. 1998 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
KS Mačkovci**

1. člen

Statut Krajevne skupnosti Mačkovci (Uradni list RS, št. 14/98) se spremeni in dopolni:

črta se drugi odstavek 3. člena in doda nov drugi odstavek, ki glasi:

Sedež krajevne skupnosti je: Mačkovci 48 c, 9202 Mačkovci.

2. člen

Pod točko III. organi krajevne skupnosti se na koncu 1. točke in v prvem odstavku 10. člena črtajo besede in vaških odborov.

3. člen

V 12. členu se črtajo besede:

- v prvi alineji v vaški odbor pa trije člani,
- v drugi alineji v vaški odbor pa trije člani,
- v tretji alineji v vaški odbor pa trije člani,
- v četrti alineji v vaški odbor pa trije člani,
- v peti alineji v vaški odbor pa trije člani,
- v šesti alineji v vaški odbor pa pet članov,
- v sedmi alineji v vaški odbor pa trije člani ter
- v osmi alineji v vaški odbor pa trije člani.

4. člen

V 14. členu se črta dvanajsta alineja, tako postaneta trinajsta in štirinajsta alineja dvanajsta in trinajsta alineja.

5. člen

Črta se 48. člen.

6. člen

V 62. členu se črtajo besede: s katerimi se posega v pravice in obveznosti občanov v KS v uradnem glasilu občine, druge akte pa.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01502-5/98

Mačkovci, dne 2. oktobra 1998.

Predsednik
Sveta KS Mačkovci
Dezider Obal l. r.

3810. Spremembe in dopolnitve statuta KS Zenkovci

Na podlagi 70. člena statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97 in 47/98) je Svet krajevne skupnosti Zenkovci na seji dne 28. 9. 1998 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA
KS Zenkovci**

1. člen

Statut Krajevne skupnosti Zenkovci (Uradni list RS, št. 14/98) se spremeni in dopolni:

črta se drugi odstavek 3. člena in doda nov drugi odstavek, ki glasi:

Sedež krajevne skupnosti je: Zenkovci 51 a, 9265 Zenkovci.

2. člen

Pod točko III. organi krajevne skupnosti se na koncu 1. točke in v prvem odstavku 10. člena črtajo besede in vaških odborov.

3. člen

V 12. členu se črtajo besede:

- v prvi alineji v vaški odbor pa pet članov,
- v drugi alineji v vaški odbor pa pet članov,
- v tretji alineji v vaški odbor pa pet članov ter
- v četrti alineji v vaški odbor pa pet članov.

4. člen

V 14. členu se črta dvanajsta alineja, tako postaneta trinajsta in štirinajsta alineja dvanajsta in trinajsta alineja.

5. člen

Črta se 48. člen.

6. člen

V 62. členu se črtajo besede: s katerimi se posega v pravice in obveznosti občanov v KS v uradnem glasilu občine, druge akte pa.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 6/98

Zenkovci, dne 28. septembra 1998.

Predsednik
Sveta KS Zenkovci
Milovan Jakovljevič l. r.

3811. Statut Krajevne skupnosti Šalamenci

Na podlagi 70. člena statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97) je Svet krajevne skupnosti Šalamenci na seji dne 31. 5. 1998 sprejel

**STATUT
Krajevne skupnosti Šalamenci****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Krajevna skupnost Puconci je kot ožji del občine samoupravna skupnost občanov, organiziranih na območju vasi Šalamenci v Občini Puconci.

V skladu z zakonom, statutom Občine Puconci in tem statutom zadovoljujejo občani v krajevni skupnosti določene skupne potrebe ter izvajajo naloge, ki jih je krajevni skupnosti poverila občina.

2. člen

Krajevna skupnost je pravna oseba.

Krajevna skupnost razpolaga s sredstvi, ki so njena last, sredstvi, ki so jih v krajevni skupnosti združili občani, sredstvi dodeljenimi iz občinskega proračuna za izvajanje dogovorjenih nalog ter sredstvi ustvarjenimi z lastno dejavnostjo.

3. člen

Krajevna skupnost nastopa v pravnem prometu s sredstvi s katerimi razpolaga. Pri razpolaganju s temi sredstvi nastopa krajevna skupnost v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun.

4. člen

Krajevna skupnost lahko ima svoj krajevni praznik. Krajevna skupnost podeljuje svojim zaslužnim občanom priznanja in plakete.

Svet krajevne skupnosti s sklepom določi krajevni praznik ter priznanja in plakete krajevne skupnosti.

Sedež krajevne skupnosti je: Šalamenci 34a, 9201 Puconci.

Krajevna skupnost ima žig, ki je okrogle oblike. Žig ima v zunanem krogu na zgornji polovici napis OBCINA PUCONCI, v notranjem krogu pa napis KRAJEVNA SKUPNOST ŠALAMENCI.

5. člen

Krajevna skupnost v okviru pooblastil določenih v statutu občine samostojno ureja in opravlja svoje naloge in opravlja naloge, ki jih nanjo prenese občina.

6. člen

Zaradi zadovoljevanja določenih skupnih potreb se lahko krajevne skupnosti na območju občine povezujejo med seboj v različne oblike interesnega združevanja in sodelovanja.

Krajevna skupnost sodeluje tudi z drugimi KS in lahko v ta namen tudi združuje sredstva za opravljanje skupnih zadev.

II. NALOGE KRAJEVNE SKUPNOSTI

7. člen

Krajevna skupnost samostojno opravlja naloge, ki jih določa statut občine in ta statut.

V krajevni skupnosti se za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev opravljajo zlasti naslednje naloge:

– obravnavajo vsa vprašanja pomembna za delo in življenje krajevne skupnosti ter oblikujejo stališča, pobude in vprašanja v zvezi s tem;

– obravnavajo vprašanja iz občinske pristojnosti ter dajejo k tem vprašanjem mnenja, stališča in pobude;

– dajejo soglasja oziroma mnenja k posameznim odločitvam občinskega sveta, če tako določa zakon ali statut občine;

– sprejema statut krajevne skupnosti in druge splošne akte KS;

– obravnava in sprejema finančni načrt in zaključni račun KS;

– odloča o porabi sredstev krajevne skupnosti;

– razpiše referendum o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti;

– razpiše referendum o samoprispevku občanov in odloča o uvedbi samoprispevka;

– dajejo pobude in predloge za sprejem odlokov in drugih splošnih aktov občine,

– sklicuje zbere občanov za obravnavo določenih skupnih vprašanj;

– upravlja in razpolaga s svojim premoženjem in sredstvi,

– sprejema program razvoja KS,

– upravlja in vzdržuje komunalne objekte KS,

– opravlja druge naloge, ki so v pristojnosti KS.

III. ORGANI KRAJEVNE SKUPNOSTI

8. člen

Organ odločanja o vseh zadevah v okviru nalog krajevne skupnosti je svet krajevne skupnosti.

Svet krajevne skupnosti šteje pet članov.

9. člen

Kot stalni organ, ki ga imenuje svet KS je v krajevni skupnosti nadzorni odbor.

Za uresničevanje posameznih nalog lahko svet krajevne skupnosti imenuje delovna telesa – komisije.

1. Volitve sveta krajevne skupnosti

10. člen

Za volitve sveta KS se smiselno uporabljajo določbe zakona o lokalnih volitvah, ki veljajo za večinske volitve v občinski svet.

11. člen

Svet KS šteje pet članov, ki ga izvolijo volilci s stalnim prebivališčem in na podlagi enake volilne pravice s tajnim glasovanjem.

12. člen

V skladu z zakonom, statutom občine in tem statutom so volitve sveta KS redne (opravijo se vsako četrto leto), predčasne (opravijo se, če se svet KS razpusti pred potekom štiriletne mandatne dobe) in nadomestne.

13. člen

Volitve v svet krajevne skupnosti razpiše (v predpisanih rokih in na predpisan način) župan občine, izvaja pa jih občinska volilna komisija.

14. člen

Kandidate za člane sveta KS določijo politične stranke in volilci na zborih občanov, ali skupina volilcev v skladu z zakonom s podpisi.

15. člen

Predlogi kandidatur se vložijo pisno pri občinski volilni komisiji najpozneje 45 dni pred dnevom glasovanja.

16. člen

Izid glasovanja na volišču ugotavljajo volilni odbori. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili največ glasov. Če sta dva kandidata dobila enako število glasov, odloča o izvolitvi med njima žreb.

2. Pristojnosti sveta krajevne skupnosti

17. člen

Svet krajevne skupnosti ima naslednje pristojnosti:

- sprejema statut krajevne skupnosti,
- sprejema poslovnik o delu sveta in druge akte krajevne skupnosti,
- sprejema finančni načrt in zaključni račun KS,
- razpisuje referendum o posameznih vprašanjih iz občinske pristojnosti, ki neposredno prizadevajo interese občanov KS,
- razpisuje referendum za uvedbo samoprispjevka in odloča o uvedbi samoprispjevka,
- obravnava vprašanja, ki so pomembna za delo KS ter oblikuje stališča do teh vprašanj,
- v primerih, ko je tako določeno s statutom občine daje mnenje občinskemu svetu, če ta odloča o zadevah, ki zadevajo interese prebivalcev krajevne skupnosti,
- imenuje komisije, odbore in druga delovna telesa sveta KS,
- voli predsednika, podpredsednika in tajnika sveta KS,
- voli nadzorni odbor KS,
- voli volilno komisijo za izvedbo referendumov,
- sprejema posamične odločitve v zvezi z izvajanjem finančnega načrta in razpolaganjem s sredstvi KS,
- odloča o drugih vprašanjih iz pristojnosti KS.

3. Konstituiranje sveta in mandat članov sveta KS

18. člen

Svet KS se konstituira na svoji prvi seji po izvolitvi tako, da izmed sebe izvoli predsednika, podpredsednika in tajnika sveta KS.

19. člen

Prvo sejo sveta KS skliče dotedanji predsednik sveta KS najkasneje 20 dni po izvolitvi. Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik volilne komisije. Svet KS na prvi seji obravnava poročilo volilne komisije in verificira mandate članov sveta KS. Do izvolitve predsednika sveta KS prvo sejo vodi najstareši član sveta KS.

20. člen

Podpredsednika in tajnika sveta KS izvoli svet KS na predlog predsednika. Podpredsednik in tajnik sveta KS se volita za mandatno dobo, kot jo ima svet KS izmed članov sveta KS z večino glasov vseh članov sveta KS.

Predsednik sveta KS je lahko razrešen na predlog najmanj četrtnine članov, če za predlog glasuje več kot polovica članov sveta KS.

21. člen

Predsedniku in članom sveta KS preneha mandat s pretekom časa za katerega so bili izvoljeni.

22. člen

Predsednik in člani sveta KS lahko pred potekom mandata odstopijo. Odstopna izjava mora biti podana v pisni obliki predsedniku ali podpredsedniku sveta KS.

Predsednik sveta KS ali podpredsednik je dolžan v roku 15 dni sklicati sejo sveta KS, ki o odstopu sprejme ugotovitveni sklep in ga posreduje predsedniku volilne komisije.

4. Pravice in dolžnosti članov sveta KS

23. člen

Člani sveta KS imajo pravice in dolžnosti določene z zakonom, statutom občine, tem statutom in drugimi akti KS.

24. člen

Člani sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej sveta in uresničevati sprejete odločitve sveta KS.

25. člen

Člani sveta KS imajo pravico dajati pobude predsedniku sveta KS, delovnim telesom sveta KS in zahtevati odgovore na svoja vprašanja in pobude.

26. člen

Član sveta lahko zahteva, da se posamezno vprašanje oziroma pobuda uvrsti na dnevni red seje in se o njem izvede razprava.

27. člen

Kadar svet KS obravnava vprašanja iz občinske pristojnosti lahko člani sveta dajejo pobude in vprašanja, ki se nanašajo na delo občinskega sveta, občinske uprave in župana.

Ta vprašanja in pobude mora predsednik sveta KS takoj po seji sveta KS posredovati pristojnim organom občine in zahtevati odgovor nanje.

Če pristojni organi ne odgovorijo na vprašanje ali pobudo v roku določenem v statutu občine oziroma poslovniku občinskega sveta lahko predsednik sveta KS skliče zbor občanov KS in na njem obravnava vprašanje oziroma pobudo.

28. člen

Posamezni član sveta KS lahko zahteva sklic zbora občanov za obravnavo kakšnega vprašanja, ki ga obravnava svet KS. O takšni pobudi odloči svet KS z večino glasov vseh članov sveta KS.

5. Predsednik in podpredsednik sveta KS

29. člen

Predsednik sveta krajevne skupnosti:

- zastopa in predstavlja KS,
- sklicuje in vodi seje sveta KS,
- skrbi, da so pravočasno pripravljene materiali za obravnavo in odločanje na seji sveta KS ter za nemoteno delo sveta KS,
- podpisuje akte in sklepe, ki jih sprejema svet KS,
- skrbi za sodelovanje in usklajevanje dela z občinskim svetom, občinsko upravo in županom,
- sklicuje zbornice občanov v KS,
- sklepa pogodbe in druge pravne posle v skladu s programom razvoja ter finančnim načrtom KS,
- opravlja druge naloge.

30. člen

Podpredsednik sveta KS pomaga predsedniku pri njegovem delu, ga nadomešča v času odsotnosti in v primeru zadržanosti in po njegovem pooblastilu opravlja posamezne zadeve z njegovega delovnega področja.

31. člen

Če nastopijo razlogi zaradi katerih predsednik sveta KS ne more opravljati svoje funkcije, opravlja naloge predsednika podpredsednik sveta KS. Če tudi podpredsednik sveta KS ne more opravljati nalog predsednika prevzame naloge predsednika tajnik sveta KS, ki hkrati tudi vodi administrativno evidenco sveta KS.

6. Seje sveta KS

32. člen

Svet KS veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov sveta KS. Svet KS sprejema odločitve z večino navzočih članov, če s tem statutom za posamezne odločitve ni drugače določeno.

33. člen

Glasovanje na seji sveta je javno.

Tajno se na seji sveta glasuje le takrat, kadar tako odloči s sklepom večina članov sveta KS.

34. člen

Svet KS se sestaja na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta KS na lastno pobudo, predsednik pa mora sklicati sejo, če to zahtevajo najmanj trije člani sveta, nadzorni odbor, občinski svet ali župan, in sicer v 15 dneh od vložitve zahtevka sklica.

Vabilo za sejo sveta KS se lahko pošlje tudi županu občine. V dogovoru z županom občine se lahko skliče seja sveta KS, kadar je potrebno, da so na seji prisotni župan ali drugi predstavniki občine.

35. člen

Seje sveta KS so javne.

7. Delovna telesa sveta KS

36. člen

Za obravnavo posameznih vprašanj, za pripravo predlogov gradiv za razjasnitev določenih spornih vprašanj in za opravljanje drugih nalog in proučevanje posameznih vprašanj lahko imenuje svet KS komisije kot svoja delovna telesa.

V sklepu o imenovanju komisije se določi njena sestava in naloge. V vsako komisijo se imenuje en član sveta, ki tudi vodi delo komisije.

8. Strokovna opravila za potrebe KS

37. člen

Strokovno tehnične naloge za potrebe sveta KS in njegovih delovnih teles ter za izvajanje drugih nalog KS lahko opravlja občinska uprava v skladu s statutom občine. Svet KS lahko sklene tudi drugače.

9. Zapisniki sej sveta KS

38. člen

O delu na seji sveta se piše skrajšani zapisnik. Skrajšani zapisnik obsega podatke o udeležbi na seji, glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o predlogih o katerih se je razpravljalo z imeni razpravljalcev, navedbo na seji sprejetih sklepov in izidov glasovanja o posameznih zadevah.

Za pripravo zapisnika je zadolžen tajnik.

Skrajšani zapisnik potrdi svet KS na prvi prihodnji seji, podpišeta pa ga predsednik sveta in tajnik KS oziroma zapisnikar.

10. Nadzorni odbor

39. člen

Nadzorni odbor KS sestavljajo predsednik in dva člana.

Nadzorni odbor izvoli svet KS izmed občanov. Predsednik in člana nadzornega odbora ne morejo biti člani sveta KS.

40. člen

Nadzorni odbor:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem KS,
- nadzoruje zakonitost, namenskost in smotrnost porabe sredstev KS,
- nadzoruje finančno poslovanje KS.

41. člen

Nadzorni odbor se sestaja na sejah, ki jih sklicuje predsednik.

Nadzorni odbor najmanj dvakrat letno obravnava finančno poslovanje KS in o svojih ugotovitvah poroča svetu KS in pristojnemu organu občine. Nadzorni odbor obvezno obravnava zaključni račun KS.

Nadzorni odbor sprejema sklepe in stališča z večino glasov prisotnih članov.

11. Premoženje in financiranje krajevne skupnosti

42. člen

Premoženje krajevne skupnosti sestavljajo premične in nepremične stvari v lasti KS, denarna sredstva in pravice.

O pridobitvi in odtujitvi premičnega in nepremičnega premoženja odloča svet KS z 2/3 večino glasov vseh članov sveta KS.

43. člen

Krajevna skupnost pridobiva prihodke iz lastnih virov in občinskega proračuna za določene namene.

44. člen

Lastni viri prihodkov KS so:

- sredstva zbrana s samoprispevki občanov,
- sredstva, ki jih občani združujejo v KS za določene namene,
- dotacije, darila, volila,
- sredstva ustvarjena z dejavnostjo KS,
- sredstva iz občinskega proračuna.

45. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene se razporedijo s finančnim načrtom KS.

46. člen

Sredstva KS se smejo uporabiti le za namene določene s finančnim načrtom. Za izvrševanje finančnega načrta je odgovoren predsednik sveta KS.

47. člen

Finančni načrt KS sprejme svet KS.

Po preteku leta za katerega je bil sprejet finančni načrt KS sprejme svet KS zaključni račun za preteklo leto. V zaključnem računu se izkažejo doseženi prihodki in doseženi odhodki.

48. člen

Finančno poslovanje KS in knjigovodska evidenca za KS se vodi v skladu z zakonskimi predpisi, določili statuta občine, tega statuta in odločitvami sveta KS. Arhiv KS hrani Občina Puconci, svet KS lahko odloči drugače.

IV. AKTI KRAJEVNE SKUPNOSTI

49. člen

Svet krajevne skupnosti sprejema naslednje akte:

- statut KS,
- poslovnik o delu sveta KS,
- finančni načrt,
- zaključni račun,
- pravilnike,
- sklepe.

50. člen

Statut KS je temeljni akt KS, ki določa organizacijo in delovanje KS, oblikovanje in pristojnosti organov KS, sodelovanje občanov pri sprejemanju odločitev in druga vprašanja pomembna za delo KS.

Statut KS sprejme svet KS z dvetretjinsko večino glasov vseh članov sveta KS.

51. člen

S poslovnikom določa svet KS organizacijo in delo sveta KS ter uresničevanje pravic in dolžnosti članov sveta KS.

52. člen

S finančnim načrtom se razporejajo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene porabe KS.

53. člen

Z zaključnim računom se izkazuje predvideni in doseženi prihodki ter predvideni in doseženi odhodki sredstev KS.

54. člen

S pravilnikom KS ureja notranjo organizacijo in način finančnomaterialnega in knjigovodskega poslovanja. S pravilnikom se lahko urejajo priznanja in nagrade KS ter druga vprašanja, če je to določeno s statutom občine.

55. člen

S sklepom svet KS razpiše in uvede samoprispevek na podlagi predhodno izvedenega referendum.

S sklepi svet KS ustanavlja delovna telesa, določa njihovo delovno področje ter voli in imenuje člane delovnih teles.

S sklepom svet odloča tudi o postopkih, vprašanjih in odloča o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

V. NEPOSREDNE OBLIKE ODLOČANJA OBČANOV

56. člen

Neposredni obliki odločanja občanov v KS sta zbor občanov in referendum.

57. člen

Zbor občanov sestavljajo polnoletni občani, ki imajo stalno prebivališče na območju KS.

Zbor občanov za celotno območje KS skliče predsednik sveta KS na lastno pobudo, na zahtevo sveta KS, nadzornega odbora ali na zahtevo najmanj 5% volilcev v KS.

58. člen

Občani na zboru občanov:

- razpravljajo o problematiki v KS,
- razpravljajo o delu sveta KS,
- dajejo mnenja in predloge glede usmeritve posameznih vprašanj v KS,
- razpravljajo o delu organov občine in oblikujejo svoja stališča do teh vprašanj,
- obravnavajo druga vprašanja pomembna za življenje in delo v KS.

59. člen

Zbor občanov vodi tričlansko delovno predsedstvo (predsednik in dva člana), ki se izvoli na začetku zbora.

O delu zbora občanov se piše skrajšani zapisnik, ki ga potrdita dva overitelja zapisnika, zapisnikar in predsednik delovnega predsedstva.

60. člen

Svet KS lahko pred odločanjem razpiše referendum.

Svet mora razpisati referendum o sklepu s katerim se določa samoprispevek občanov. Svet mora razpisati referendum tudi, če tako zahteva najmanj 10% volilcev v KS.

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo volilno pravico. Odločitev je na referendumu sprejeta, če zanjo glasuje večina volilcev, ki so glasovali.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

61. člen

Krajevna skupnost objavlja akte na krajevno običajen način.

62. člen

Ta statut začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

63. člen

Občinski svet občine Puconci je dal soglasje k temu statutu dne 27. 7. 1998.

Št. 11/98

Šalamenci, dne 27. julija 1998.

Predsednik
Sveta KS Šalamenci
Dušan Domjan l. r.

3812. Statut Krajevne skupnosti Vaneča

Na podlagi 70. člena statuta Občine Puconci, (Uradni list RS, št. 34/95, 4/97, 68/97, 87/97) je Svet krajevne skupnosti Vaneča, na seji dne 16. 3. 1998 sprejel

**STATUT
Krajevne skupnosti Vaneča**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Krajevna skupnost Vaneča je kot ožji del občine samoupravna skupnost občanov, organiziranih na območju vasi Vaneča v Občini Puconci.

V skladu z zakonom, statutom Občine Puconci in tem statutom zadovoljujejo občani v krajevni skupnosti določene skupne potrebe ter izvajajo naloge, ki jih je krajevni skupnosti poverila občina.

2. člen

Krajevna skupnost je pravna oseba.

Krajevna skupnost razpolaga s sredstvi, ki so njena last, sredstvi, ki so jih v krajevni skupnosti združili občani, sredstvi dodeljenimi iz občinskega proračuna za izvajanje dogovorjenih nalog ter sredstvi ustvarjenimi z lastno dejavnostjo.

3. člen

Krajevna skupnost nastopa v pravnem prometu s sredstvi s katerimi razpolaga. Pri razpolaganju s temi sredstvi nastopa krajevna skupnost v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun.

4. člen

Krajevna skupnost lahko ima svoj krajevni praznik. Krajevna skupnost podeljuje svojim zaslužnim občanom priznanja in plakete.

Svet krajevne skupnosti s sklepom določi krajevni praznik ter priznanja in plakete krajevne skupnosti.

Sedež krajevne skupnosti je: Vaneča 58 b, 9201 Puconci.

Krajevna skupnost ima žig, ki je okrogle oblike. Žig ima v zunanem krogu na zgornji polovici napis OBČINA PUCONCI, v notranjem krogu pa napis KRAJEVNA SKUPNOST VANEČA.

5. člen

Krajevna skupnost v okviru pooblastil določenih v statutu občine samostojno ureja in opravlja svoje naloge in opravlja naloge, ki jih nanjo prenese občina.

6. člen

Zaradi zadovoljevanja določenih skupnih potreb se lahko krajevne skupnosti na območju občine povezujejo med seboj v različne oblike interesnega združevanja in sodelovanja.

Krajevna skupnost sodeluje tudi z drugimi KS in lahko v ta namen tudi združuje sredstva za opravljanje skupnih zadev.

II. NALOGE KRAJEVNE SKUPNOSTI

7. člen

Krajevna skupnost samostojno opravlja naloge, ki jih določa statut občine in ta statut.

V krajevni skupnosti se za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev opravljajo zlasti naslednje naloge:

– obravnavajo vsa vprašanja pomembna za delo in življenje krajevne skupnosti ter oblikujejo stališča, pobude in vprašanja v zvezi s tem;

– obravnavajo vprašanja iz občinske pristojnosti ter dajejo k tem vprašanjem mnenja, stališča in pobude;

– dajejo soglasja oziroma mnenja k posameznim odločitvam občinskega sveta, če tako določa zakon ali statut občine;

– sprejema statut krajevne skupnosti in druge splošne akte KS;

– obravnava in sprejema finančni načrt in zaključni račun KS;

– odloča o porabi sredstev krajevne skupnosti;

– razpiše referendum o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti;

– razpiše referendum o samoprispevku občanov in odloča o uvedbi samoprispevka;

– dajejo pobude in predloge za sprejem odlokov in drugih splošnih aktov občine,

– sklicuje zbornice občanov za obravnavo določenih skupnih vprašanj,

– upravlja in razpolaga s svojim premoženjem in sredstvi,

– sprejema program razvoja KS,

– upravlja in vzdržuje komunalne objekte KS,

– opravlja druge naloge, ki so v pristojnosti KS.

III. ORGANI KRAJEVNE SKUPNOSTI

8. člen

Organ odločanja o vseh zadevah v okviru nalog krajevne skupnosti je svet krajevne skupnosti.

Svet krajevne skupnosti šteje pet članov.

9. člen

Kot stalni organ, ki ga imenuje svet KS je v krajevni skupnosti nadzorni odbor.

Za uresničevanje posameznih nalog lahko svet krajevne skupnosti imenuje delovna telesa – komisije.

1. Volitve sveta krajevne skupnosti

10. člen

Za volitve sveta KS se smiselno uporabljajo določbe zakona o lokalnih volitvah, ki veljajo za večinske volitve v občinski svet.

11. člen

Svet KS šteje 5 članov, ki ga izvolijo volilci s stalnim prebivališčem in na podlagi enake volilne pravice s tajnim glasovanjem.

12. člen

V skladu z zakonom, statutom občine in tem statutom so volitve sveta KS redne (opravijo se vsako četrto leto), predčasne (opravijo se, če se svet KS razpusti pred potekom štiriletne mandatne dobe) in nadomestne.

13. člen

Volitve v svet krajevne skupnosti razpiše (v predpisanih rokih in na predpisan način) župan občine, izvaja pa jih občinska volilna komisija.

14. člen

Kandidate za člane sveta KS določijo politične stranke in volilci na zborih občanov, ali skupina volilcev v skladu z zakonom s podpisi.

Območje KS Vaneča je razdeljeno na severni in južni del, pri čemer se južni del deli na del levo in desno od potoka in sega do začetka severnega dela. Severni del se razprostira severno od ceste za Dolino in ceste, ki poteka od ceste za Dolino čez potok do odcepa proti Cigutom. Severni del se razprostira levo in desno od potoka.

Svet KS sestavlja pet članov, in sicer:

- en član iz severnega dela,
- dva člana iz levega južnega dela,
- dva člana iz desnega južnega dela.

V svet KS so izvoljeni kandidati z največ glasovi po posameznih delih.

15. člen

Predlogi kandidatur se vložijo pisno pri občinski volilni komisiji najpozneje 45 dni pred dnevom glasovanja.

16. člen

Izid glasovanja na volišču ugotavljajo volilni odbori. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili največ glasov. Če sta dva kandidata dobila enako število glasov, odloča o izvolitvi med njima žreb.

2. Pristojnosti sveta krajevne skupnosti

17. člen

Svet krajevne skupnosti ima naslednje pristojnosti:

- sprejema statut krajevne skupnosti,
- sprejema poslovnik o delu sveta in druge akte krajevne skupnosti,
- sprejema finančni načrt in zaključni račun KS,
- razpisuje referendum o posameznih vprašanjih iz občinske pristojnosti, ki neposredno prizadevajo interese občanov KS,
- razpisuje referendum za uvedbo samoprispevka in odloča o uvedbi samoprispevka,
- obravnava vprašanja, ki so pomembna za delo KS ter oblikuje stališča do teh vprašanj,

- v primerih, ko je tako določeno s statutom občine daje mnenje občinskemu svetu, če ta odloča o zadevah, ki zadevajo interese prebivalcev krajevne skupnosti,

- imenuje komisije, odbore in druga delovna telesa sveta KS,

- voli predsednika, podpredsednika in tajnika sveta KS,

- voli nadzorni odbor KS,

- voli volilno komisijo za izvedbo referendumov,

- sprejema posamične odločitve v zvezi z izvajanjem finančnega načrta in razpolaganjem s sredstvi KS,

- odloča o drugih vprašanjih iz pristojnosti KS.

3. Konstituiranje sveta in mandat članov sveta KS

18. člen

Svet KS se konstituira na svoji prvi seji po izvolitvi tako, da izmed sebe izvoli predsednika, podpredsednika in tajnika sveta KS.

19. člen

Prvo sejo sveta KS skliče dotedanji predsednik sveta KS najkasneje 20 dni po izvolitvi. Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik volilne komisije. Svet KS na prvi seji obravnava poročilo volilne komisije in verificira mandate članov sveta KS. Do izvolitve predsednika sveta KS prvo sejo vodi najstarejši član sveta KS.

20. člen

Podpredsednika in tajnika sveta KS izvoli svet KS na predlog predsednika. Podpredsednik in tajnik sveta KS se volita za mandatno dobo, kot jo ima svet KS izmed članov sveta KS z večino glasov vseh članov sveta KS.

Predsednik sveta KS je lahko razrešen na predlog najmanj četrtine članov, če za predlog glasuje več kot polovica članov sveta KS.

21. člen

Predsedniku in članom sveta KS preneha mandat s pretekom časa za katerega so bili izvoljeni.

22. člen

Predsednik in člani sveta KS lahko pred potekom mandata odstopijo. Odstopna izjava mora biti podana v pisni obliki predsedniku ali podpredsedniku sveta KS.

Predsednik sveta KS ali podpredsednik je dolžan v roku 15 dni sklicati sejo sveta KS, ki o odstopu sprejme ugotovitveni sklep in ga posreduje predsedniku volilne komisije.

4. Pravice in dolžnosti članov sveta KS

23. člen

Člani sveta KS imajo pravice in dolžnosti določene z zakonom, statutom občine, tem statutom in drugimi akti KS.

24. člen

Člani sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej sveta in uresničevati sprejete odločitve sveta KS.

25. člen

Člani sveta KS imajo pravico dajati pobude predsedniku sveta KS, delovnim telesom sveta KS in zahtevati odgovore na svoja vprašanja in pobude.

26. člen

Član sveta lahko zahteva, da se posamezno vprašanje oziroma pobuda uvrsti na dnevni red seje in se o njem izvede razprava.

27. člen

Kadar svet KS obravnava vprašanja iz občinske pristojnosti lahko člani sveta dajejo pobude in vprašanja, ki se nanašajo na delo občinskega sveta, občinske uprave in župana.

Ta vprašanja in pobude mora predsednik sveta KS takoj po seji sveta KS posredovati pristojnim organom občine in zahtevati odgovor nanje.

Če pristojni organi ne odgovorijo na vprašanje ali pobudo v roku določenem v statutu občine oziroma poslovniku občinskega sveta lahko predsednik sveta KS skliče zbor občanov KS in na njem obravnava vprašanje oziroma pobudo.

28. člen

Posamezni član sveta KS lahko zahteva sklic zbora občanov za obravnavo kakšnega vprašanja, ki ga obravnava svet KS. O takšni pobudi odloči svet KS z večino glasov vseh članov sveta KS.

5. Predsednik in podpredsednik sveta KS

29. člen

Predsednik sveta krajevne skupnosti:

- zastopa in predstavlja KS,
- sklicuje in vodi seje sveta KS,
- skrbi, da so pravočasno pripravljene materiali za obravnavo in odločanje na seji sveta KS ter za nemoteno delo sveta KS,
- podpisuje akte in sklepe, ki jih sprejema svet KS,
- skrbi za sodelovanje in usklajevanje dela z občinskim svetom, občinsko upravo in županom,
- sklicuje zbere občanov v KS,
- sklepa pogodbe in druge pravne posle v skladu s programom razvoja ter finančnim načrtom KS,
- opravlja druge naloge.

30. člen

Podpredsednik sveta KS pomaga predsedniku pri njegovem delu, ga nadomešča v času odsotnosti in v primeru zadržanosti in po njegovem pooblastilu opravlja posamezne zadeve z njegovega delovnega področja.

31. člen

Če nastopijo razlogi zaradi katerih predsednik sveta KS ne more opravljati svoje funkcije, opravlja naloge predsednika podpredsednik sveta KS. Če tudi podpredsednik sveta KS ne more opravljati nalog predsednika prevzame naloge predsednika tajnik sveta KS, ki hkrati tudi vodi administrativno evidenco sveta KS.

6. Seje sveta KS

32. člen

Svet KS veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina članov sveta KS. Svet KS sprejema odločitve z večino navzočih članov, če s tem statutom za posamezne odločitve ni drugače določeno.

33. člen

Glasovanje na seji sveta je javno.

Tajno se na seji sveta glasuje le takrat, kadar tako odloči s sklepom večina članov sveta KS.

34. člen

Svet KS se sestaja na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta KS na lastno pobudo, predsednik pa mora sklicati sejo, če to zahtevajo najmanj trije člani sveta, nadzorni odbor, občinski svet ali župan, in sicer v 15 dneh od vložitve zahtevka sklica.

Vabilo za sejo sveta KS se lahko pošlje tudi županu občine. V dogovoru z županom občine se lahko skliče seja sveta KS, kadar je potrebno, da so na seji prisotni župan ali drugi predstavniki občine.

35. člen

Seje sveta KS so javne.

7. Delovna telesa sveta KS

36. člen

Za obravnavo posameznih vprašanj, za pripravo predlogov gradiv za razjasnitev določenih spornih vprašanj in za opravljanje drugih nalog in proučevanje posameznih vprašanj lahko imenuje svet KS komisije kot svoja delovna telesa.

V sklepu o imenovanju komisije se določi njena sestava in naloge. V vsako komisijo se imenuje en član sveta, ki tudi vodi delo komisije.

8. Strokovna opravila za potrebe KS

37. člen

Strokovno-tehnične naloge za potrebe sveta KS in njegovih delovnih teles ter za izvajanje drugih nalog KS lahko opravlja občinska uprava v skladu s statutom občine. Svet KS lahko sklene tudi drugače.

9. Zapisniki sej sveta KS

38. člen

O delu na seji sveta se piše skrajšani zapisnik. Skrajšani zapisnik obsega podatke o udeležbi na seji, glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o predlogih o katerih se je razpravljalo z imeni razpravljalcev, navedbo na seji sprejetih sklepov in izidov glasovanja o posameznih zadevah.

Za pripravo zapisnika je zadolžen tajnik.

Skrajšani zapisnik potrdi svet KS na prvi prihodnji seji, podpišeta pa ga predsednik sveta in tajnik KS oziroma zapisnikar.

10. Nadzorni odbor

39. člen

Nadzorni odbor KS sestavljajo predsednik in dva člana.

Nadzorni odbor izvoli svet KS izmed občanov. Predsednik in člana nadzornega odbora ne morejo biti člani sveta KS.

40. člen

Nadzorni odbor:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem KS,
- nadzoruje zakonitost, namenskost in smotrnost porabe sredstev KS,
- nadzoruje finančno poslovanje KS.

41. člen

Nadzorni odbor se sestaja na sejah, ki jih sklicuje predsednik.

Nadzorni odbor najmanj dvakrat letno obravnava finančno poslovanje KS in o svojih ugotovitvah poroča svetu KS in pristojnemu organu občine. Nadzorni odbor obvezno obravnava zaključni račun KS.

Nadzorni odbor sprejema sklepe in stališča z večino glasov prisotnih članov.

11. Premoženje in financiranje krajevne skupnosti

42. člen

Premoženje krajevne skupnosti sestavljajo premične in nepremične stvari v lasti KS, denarna sredstva in pravice.

O pridobitvi in odtujitvi premičnega in nepremičnega premoženja odloča svet KS z dvetretjinsko večino glasov vseh članov sveta KS.

43. člen

Krajevna skupnost pridobiva prihodke iz lastnih virov in občinskega proračuna za določene namene.

44. člen

Lastni viri prihodkov KS so:

- sredstva zbrana s samoprисpevki občanov,
- sredstva, ki jih občani združujejo v KS za določene namene,
- dotacije, darila, volila,
- sredstva ustvarjena z dejavnostjo KS,
- sredstva iz občinskega proračuna,
- rente.

45. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene se razporedijo s finančnim načrtom KS.

46. člen

Sredstva KS se smejo uporabiti le za namene določene s finančnim načrtom. Za izvrševanje finančnega načrta je odgovoren predsednik sveta KS.

47. člen

Finančni načrt KS sprejme svet KS.

Po preteku leta za katerega je bil sprejet finančni načrt KS sprejme svet KS zaključni račun za preteklo leto. V zaključnem računu se izkažejo doseženi prihodki in doseženi odhodki.

48. člen

Finančno poslovanje KS in knjigovodska evidenca za KS se vodi v skladu z zakonskimi predpisi, določili statuta občine, tega statuta in odločitvami sveta KS. Arhiv KS hrani Občina Puconci, svet KS lahko odloči drugače.

IV. AKTI KRAJEVNE SKUPNOSTI

49. člen

Svet krajevne skupnosti sprejema naslednje akte:

- statut KS,
- poslovnik o delu sveta KS,
- finančni načrt,
- zaključni račun,
- pravilnike,
- sklepe.

50. člen

Statut KS je temeljni akt KS, ki določa organizacijo in delovanje KS, oblikovanje in pristojnosti organov KS, sodelovanje občanov pri sprejemanju odločitev in druga vprašanja pomembna za delo KS.

Statut KS sprejme svet KS z dvetretjinsko večino glasov vseh članov sveta KS.

51. člen

S poslovnikom določa svet KS organizacijo in delo sveta KS ter uresničevanje pravic in dolžnosti članov sveta KS.

52. člen

S finančnim načrtom se razporejajo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene porabe KS.

53. člen

Z zaključnim računom se izkazuje predvideni in doseženi prihodki ter predvideni in doseženi odhodki sredstev KS.

54. člen

S pravilnikom KS ureja notranjo organizacijo in način finančnomaterialnega in knjigovodskega poslovanja. S pravilnikom se lahko urejajo priznanja in nagrade KS ter druga vprašanja, če je to določeno s statutom občine.

55. člen

S sklepom svet KS razpiše in uvede samoprисpevek na osnovi predhodno izvedenega referenduma.

S sklepi svet KS ustanavlja delovna telesa, določa njihovo delovno področje ter voli in imenuje člane delovnih teles.

S sklepom svet odloča tudi o postopkih vprašanjih in odloča o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

V. NEPOSREDNE OBLIKE ODLOČANJA OBČANOV

56. člen

Neposredni obliki odločanja občanov v KS sta zbor občanov in referendum.

57. člen

Zbor občanov sestavljajo polnoletni občani, ki imajo stalno prebivališče na območju KS.

Zbor občanov za celotno območje KS skliče predsednik sveta KS na lastno pobudo, na zahtevo sveta KS, nadzorna odbora ali na zahtevo najmanj 5% volilcev v KS.

58. člen

Občani na zboru občanov:

- razpravljajo o problematiki v KS,
- razpravljajo o delu sveta KS,
- dajejo mnenja in predloge glede usmeritve posameznih vprašanj v KS,
- razpravljajo o delu organov občine in oblikujejo svoja stališča do teh vprašanj,
- obravnavajo druga vprašanja pomembna za življenje in delo v KS.

59. člen

Zbor občanov vodi tričlansko delovno predsedstvo (predsednik in dva člana), ki se izvoli na začetku zbora.

O delu zbora občanov se piše skrajšani zapisnik, ki ga potrdita dva overitelja zapisnika, zapisnikar in predsednik delovnega predsedstva.

60. člen

Svet KS lahko pred odločanjem razpiše referendum.

Svet mora razpisati referendum o sklepu s katerim se določa samoprispevek občanov. Svet mora razpisati referendum tudi, če tako zahteva najmanj 10% volilcev v KS.

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo volilno pravico. Odločitev je na referendumu sprejeta, če zanjo glasuje večina volilcev, ki so glasovali.

VI. SODELOVANJE Z OSTALIMI KS

61. člen

KS bo v primeru skupnih interesov sodelovala z ostalimi KS.

Oblike, načine in pogoje sodelovanja določijo pristojni organi KS.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

Krajevna skupnost objavlja svoje akte na krajevno običajen način.

63. člen

Ta statut začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

64. člen

Občinski svet občine Puconci je dal soglasje k temu statutu dne 27. 7. 1998.

Št. 01502-12/98

Vaneča, dne 27. julija 1998.

Predsednik
Sveta KS
Vaneča

Aleksander Sočič l. r.

3813. Sklep o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprispjevka za območje KS Bokrači

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispjevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 - odl. US, 38/96 in 43/96 - odl. US), statuta Krajevne skupnosti Bokrači ter zbora občanov vasi Bokrači je Svet krajevne skupnosti Bokrači na seji dne 23. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprispjevka za območje KS Bokrači

1. člen

Za območje KS Bokrači se razpiše referendum za uvedbo krajevnega samoprispjevka v denarju in delu za obdobje od 1. 2. 1999 do 31. 12. 2002.

2. člen

S krajevnim samoprispjevkom se bo predvidoma zbralo 3 milijone SIT.

Sredstva zbrana s samoprispjevkom se bodo uporabila za:

- asfaltiranje vaških (lokalnih) cest proti Peršu in Velimiroviču in odcep proti Rituper L.,
- gradnjo mrliške vežice pri gasilskem domu,
- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,
- funkcionalno dejavnost KS.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 22. novembra 1998 od 7. do 19. ure na glasovalnem mestu v vaško-gasilskem domu Bokrači.

4. člen

Sredstva samoprispjevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu Krajevne skupnosti Bokrači št. 51900-842-097-82929.

Nadzor nad zbiranjem in porabo sredstev bo opravljal svet krajevne skupnosti, ki bo enkrat letno poročal zboru krajanov o porabi in dotoku zbranih sredstev.

5. člen

Zavezanci za samoprispjevke so krajani s stalnim bivališčem v KS Bokrači, lastniki nepremičnin (gradbenih objektov, zemljišč), ki nimajo stalnega bivališča v KS Bokrači, obrtniki oziroma samostojni podjetniki, ki imajo sedež dejavnosti v KS Bokrači:

a) v denarju:

- 3% od neto plač, nadomestil plač, plačil po pogodbah o delu in drugih prejemkov, ki imajo značaj plač,
- 10% od katastrskega dohodka iz kmetijske dejavnosti,

- 5% obrtniki oziroma samostojni podjetniki od bruto zavarovalne osnove za obračun prispevkov za pokojninsko in invalidsko dejavnost, zdravstveno varstvo in zaposlovanje s stalnim bivališčem oziroma sedežem dejavnosti v KS Bokrači,

- 1% od pokojnin, razen tistih, katerih pokojnina je enaka ali nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

- 3% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu zaposleni v tujini,

- 2% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu lastniki vikendov, vinskih kleti in stanovanjskih hiš, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Bokrači,

- 1% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu lastniki vinogradov, vrtov, sadovnjakov ali drugega ograjenega zemljišča, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Bokrači.

- 50.000 SIT v enkratnem znesku lastniki, ki si želijo pridobiti soglasje KS Bokrači za gradnjo objektov na območju KS Bokrači (stanovanjske hiše, vikenda, vinske kleti, počitniške hišice, gospodarskega poslopja ali drugih gradbenih objektov za kakršnokoli dejavnost), ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Bokrači.

b) v delu:

- tri delovne dni po 8 ur na občana nosilca gospodinjstva ali njegove družinske člane, ali nadomestilo v denarju v primeru neizpolnitve samoprispjevka v delu za en delovni dan 5.000 SIT,

- za vzdrževanje in urejanje obeh pokopališč veljajo isti kriteriji v delovni sili, za grobove svojcev, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Bokrači pa 2.500 SIT letno.

6. člen

Samoprispjevke obračunavajo in odtegujejo podjetja, zavodi, zasebni delodajalci in drugi izplačevalci plač ali nadomestil in pokojnin.

Kmetijskim proizvajalcem oziroma zavezancem katastrskega dohodka bo obračunavalo in odtegovalo samoprisevek Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota.

Zaposleni v tujini, lastniki vikendov, vinskih kleti, stanovanjskih hiš, vinogradov, vrtov, sadovnjakov in drugega ograjenega zemljišča bodo plačevali samoprisevek po položnici, ki jo izstavi KS Bokrači.

Ob vsakem izplačilu oziroma nakazilu samoprisevka se Krajevni skupnosti Bokrači dostavi seznam zaposlenih oziroma upokojenec, za katere se nakazuje samoprisevek.

7. člen

Plačevanja samoprisevka so oproščeni zavezanci v skladu z 12. členom zakona o samoprisevku.

8. člen

Pravico do glasovanja imajo vsi občani, ki so vpisani v splošni volilni imenik s stalnim prebivališčem v KS Bokrači, ki so starejši od 18 let oziroma starejši od 15 let, če so v delovnem razmerju.

9. člen

Referendum vodi Volilna komisija krajevne skupnosti Bokrači, pri čemer smiselno uporablja določila zakona o volitvah in določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi.

Družbeni nadzor nad zbiranjem, uporabo in gospodarsenjem s samoprisevkom zbranih sredstev opravlja svet krajevne skupnosti. Pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprisevka kontrolira Agencija za plačilni promet, Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota v okviru svojih pristojnosti.

10. člen

Na referendumu glasujejo občani neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena s pečatom Krajevne skupnosti Bokrači in ima naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST BOKRAČI G L A S O V N I C A

za glasovanje na referendumu, dne 22. 11. 1998 o uvedbi krajevnega samoprisevka v denarju in delu v KS Bokrači za obdobje od 1. 2. 1999 do 31. 12. 2002, ki se uporablja za:

- asfaltiranje vaških (lokalnih) cest proti Peršu in Velimiroviču in odcep proti Rituper L.,
- gradnjo mrliške vežice pri gasilskem domu,
- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,
- funkcionalno dejavnost KS

g l a s u j e m

ZA

(štampljka)

PROTI

Tisti, ki glasuje, izpolni glasovnico tako, da obkroži »ZA«, če se z uvedbo dodatnega samoprisevka strinja, oziroma »PROTI«, če se z uvedbo ne strinja.

11. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Bokrači.

12. člen

Zavezancem se plačani zneski krajevnega samoprisevka odštevajo od osnove za dohodnino (zakon o dohodnini, Uradni list RS, št. 71/93, 2/95, 7/95 in 13/96).

13. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema, objavi pa se v Uradnem listu RS.

Št. 42001-8/98

Bokrači, dne 23. oktobra 1998.

Predsednik
Sveta KS Bokrači
Mihael Tremel l. r.

3814. Sklep o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprisevka za območje KS Šalamenci

Na podlagi 3. člena zakona o samoprisevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odl. US, 38/96 in 43/96 – odl. US), statuta Krajevne skupnosti Šalamenci ter zbora občanov vasi Šalamenci je Svet krajevne skupnosti Šalamenci na seji dne 23. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprisevka za območje KS Šalamenci

1. člen

Za območje KS Šalamenci se razpiše referendum za uvedbo krajevnega samoprisevka v denarju za dobo 4 let, in sicer od 1. 2. 1999 do 31. 1. 2003.

2. člen

S krajevnim samoprisevkom se bo predvidoma zbralo 15 milijonov SIT.

Sredstva zbrana s samoprisevkom se bodo uporabila za:

- asfaltiranje preostanka vaških cest in vzdrževanje ostalih vaških cest,
- nadaljnja ureditev pokopališča in spremljajočih objektov,
- adaptacija ekumenske kapele,
- priprava na izgradnjo sekundarnega voda vodovoda,
- ureditev javne razsvetljave,
- sofinanciranje obnove občinske ceste Bodonci-Puconci,
- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,
- funkcionalno dejavnost KS.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 22. novembra 1998 od 7. do 19. ure na glasovalnem mestu v vaško-gasilskem domu Šalamenci.

4. člen

Sredstva samoprisevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu Krajevne skupnosti Šalamenci št. 51900-842-097-82955.

Nadzor nad zbiranjem in porabo sredstev bo opravljal svet krajevne skupnosti, ki bo enkrat letno poročal zboru krajanov o porabi zbranih sredstev.

5. člen

Zavezanci za samoprisevek so krajani s stalnim bivališčem v KS Šalamenci, lastniki nepremičnin (gradbenih objektov), ki nimajo stalnega bivališča v KS Šalamenci, obrtniki

oziroma samostojni podjetniki, ki imajo sedež dejavnosti v KS Šalamenci:

- 2,5% od neto plač, nadomestil plač, plačil po pogodbah od delu in drugih prejemkov, ki imajo značaj plač,
- 10% od katastrskega dohodka iz kmetijske dejavnosti,
- 5% obrtniki oziroma samostojni podjetniki od bruto zavarovalne osnove za obračun prispevkov za pokojninsko in invalidsko dejavnost, zdravstveno varstvo in zaposlovanje s stalnim bivališčem oziroma sedežem dejavnosti v KS Šalamenci,

- 1,5% od pokojnin, razen tistih, katerih pokojnina je enaka ali nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo,

- 3% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu zaposleni v tujini,

- 1,5% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu lastniki vikendov, vinskih kleti in stanovanjskih hiš, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Šalamenci,

- 150 DEM v tolarški protivrednosti letno občani, ki niso zdravstveno in pokojninsko zavarovani iz naslova opravljanja dejavnosti.

6. člen

Samoprispevek obračunavajo in odtegujejo podjetja, zavodi, zasebni delodajalci in drugi izplačevalci plač ali nadomestil in pokojnin.

Kmetijskim proizvajalcem oziroma zavezancem katastrskega dohodka bo obračunavalo in odtegovalo samoprispevek Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota.

Zaposleni v tujini, lastniki vikendov in stanovanjskih hiš bodo plačevali samoprispevek po položnici, ki jo izstavi KS Šalamenci.

Ob vsakem izplačilu oziroma nakazilu samoprispevka se Krajevni skupnosti Šalamenci dostavi seznam zaposlenih oziroma upokojujencev, za katere se nakazuje samoprispevek.

7. člen

Plačevanja samoprispevka so oproščeni zavezanci v skladu z 12. členom zakona o samoprispevku.

8. člen

Pravico do glasovanja imajo vsi občani, ki so vpisani v splošni volilni imenik s stalnim prebivališčem v KS Šalamenci, ki so starejši od 18 let oziroma starejši od 15 let, če so v delovnem razmerju.

9. člen

Referendum vodi Volilna komisija krajevne skupnosti Šalamenci, pri čemer smiselno uporablja določila zakona o volitvah in določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi.

Družbeni nadzor nad zbiranjem, uporabo in gospodarjenjem s samoprispevkom zbranih sredstev opravlja svet krajevne skupnosti. Pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprispevka kontrolira Agencija za plačilni promet, Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota v okviru svojih pristojnosti.

10. člen

Na referendumu glasujejo občani neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena s pečatom Krajevne skupnosti Šalamenci in ima naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST ŠALAMENCI G L A S O V N I C A

za glasovanje na referendumu, dne 22. 11. 1998 o uvedbi krajevnega samoprispevka v denarju v KS Šalamenci

za dobo 4 let, in sicer od 1. 2. 1999 do 31. 1. 2003, ki se uporablja za:

- asfaltiranje preostanka vaških cest in vzdrževanje ostalih vaških cest,

- nadaljnja ureditev pokopališča in spremljajočih objektov,

- adaptacija ekumenske kapele,

- priprava na izgradnjo sekundarnega voda vodovoda,

- ureditev javne razsvetljave,

- sofinanciranje obnove občinske ceste Bodonci-Puconci,

- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,

- funkcionalno dejavnost KS

g l a s u j e m

ZA

(štampljka)

PROTI

Tisti, ki glasuje, izpolni glasovnico tako, da obkroži »ZA«, če se z uvedbo dodatnega samoprispevka strinja, oziroma »PROTI«, če se z uvedbo ne strinja.

11. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Šalamenci.

12. člen

Zavezancem se plačani zneski krajevnega samoprispevka odštejejo od osnove za dohodnino (zakon o dohodnini, Uradni list RS, št. 71/93, 2/95, 7/95 in 13/96).

13. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema, objavi pa se v Uradnem listu RS.

Št. 42001-10/98

Šalamenci, dne 23. oktobra 1998.

Predsednik
Sveta KS Šalamenci
Dušan Domjan I. r.

3815. Sklep o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Vaneča

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odl. US, 38/96 in 43/96 – odl. US), statuta Krajevne skupnosti Vaneča ter zbora občanov vasi Vaneča je Svet krajevne skupnosti Vaneča na seji dne 19. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o razpisu referenduma o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Vaneča

1. člen

Za območje KS Vaneča se razpiše referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju za dobo 4 let, in sicer od 1. 2. 1999 do 31. 1. 2003.

2. člen

S krajevnim samoprispevkom se bo predvidoma zbralo 15 milijonov SIT.

Sredstva zbrana s samopriskom se bodo uporabila za:

- asfaltiranje preostanka vaških cest in vzdrževanje ostalih vaških cest,
- priprava na izgradnjo sekundarnega voda vodovoda,
- nadaljnja ureditev pokopališč in spremljajočih objektov - mrliške vežice in kapela,
- ureditev javne razsvetljave,
- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,
- nakup zemljišča za nogometno igrišče in ureditev tega,
- sofinanciranje prizidka vaško-gasilskega doma,
- funkcionalno dejavnost KS.

3. člen

Referendum bo v nedeljo, 22. novembra 1998 od 7. do 19. ure na glasovalnem mestu v vaško-gasilskem domu Vaneča.

4. člen

Sredstva samopriskovka se bodo zbirala na posebnem žiro računu Krajevne skupnosti Vaneča št. 51900-842-097-82908.

Nadzor nad zbiranjem in porabo sredstev bo opravljal svet krajevne skupnosti, ki bo enkrat letno poročal zboru krajanov o porabi zbranih sredstev.

5. člen

Zavezanci za samopriskovek so krajani s stalnim bivališčem v KS Vaneča, lastniki nepremičnin (gradbenih objektov), ki nimajo stalnega bivališča v KS Vaneča, obrtniki oziroma samostojni podjetniki, ki imajo sedež dejavnosti v KS Vaneča:

- 2% od neto plač, nadomestil plač, plačil po pogodbah o delu in drugih prejemkov, ki imajo značaj plač,
- 7% od katastrskega dohodka iz kmetijske dejavnosti,
- 2% obrtniki oziroma samostojni podjetniki od povprečne neto mesečne plače v Sloveniji,
- 2 % od pokojnin, razen tistih, katerih pokojnina je enaka ali nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo,
- 270 DEM v tolarški protivrednosti letno zaposleni v tujini,
- 100 DEM v tolarški protivrednosti letno občani, ki niso zdravstveno in pokojninsko zavarovani iz naslova opravljanja dejavnosti.
- 1% mesečno od povprečne neto plače v Sloveniji v tekočem letu lastniki vikendov, vinskih kleti in stanovanjskih hiš, ki nimajo stalnega bivališča na območju KS Vaneča.

6. člen

Samopriskovek obračunavajo in odtegujejo podjetja, zavodi, zasebni delodajalci in drugi izplačevalci plač ali nadomestil in pokojnin.

Kmetijskim proizvajalcem oziroma zavezancem katastrskega dohodka bo obračunavalo in odtegovalo samopriskovek Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota.

Zaposleni v tujini, lastniki vikendov, vinskih kleti in stanovanjskih hiš bodo plačevali samopriskovek po položnici, ki jo izstavi KS Vaneča.

Ob vsakem izplačilu oziroma nakazilu samopriskovka se Krajevni skupnosti Vaneča dostavi seznam zaposlenih oziroma upokojujencev, za katere se nakazuje samopriskovek.

7. člen

Plačevanja samopriskovka so oproščeni zavezanci v skladu z 12. členom zakona o samopriskovku.

8. člen

Pravico do glasovanja imajo vsi občani, ki so vpisani v splošni volilni imenik s stalnim prebivališčem v KS Vaneča, ki so starejši od 18 let oziroma starejši od 15 let, če so v delovnem razmerju.

9. člen

Referendum vodi Volilna komisija krajevne skupnosti Vaneča, pri čemer smiselno uporablja določila zakona o volitvah in določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi.

Družbeni nadzor nad zbiranjem, uporabo in gospodarjenjem s samopriskovkom zbranih sredstev opravlja svet krajevne skupnosti. Pravilnost obračunavanja in odvajanja samopriskovka kontrolira Agencija za plačilni promet, Ministrstvo za finance, Davčna uprava RS, Davčni urad M. Sobota, izpostava M. Sobota v okviru svojih pristojnosti.

10. člen

Na referendumu glasujejo občani neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena s pečatom Krajevne skupnosti Vaneča in ima naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST VANEČA G L A S O V N I C A

za glasovanje na referendumu, dne 22. 11. 1998 o uvedbi krajevnega samopriskovka v denarju v KS Vaneča za dobo 4 let, in sicer od 1. 2. 1999 do 31. 1. 2003, ki se uporablja za:

- asfaltiranje preostanka vaških cest in vzdrževanje ostalih vaških cest,
- priprava na izgradnjo sekundarnega voda vodovoda,
- nadaljnja ureditev pokopališč in spremljajočih objektov - mrliške vežice in kapele,
- ureditev javne razsvetljave,
- vzdrževanje in urejanje ostalih komunalnih objektov,
- nakup zemljišča za nogometno igrišče in ureditev tega,
- sofinanciranje prizidka vaško-gasilskega doma,
- funkcionalno dejavnost KS

g l a s u j e m

ZA   (štampiljka)   PROTI

Tisti, ki glasuje, izpolni glasovnico tako, da obkroži »ZA«, če se z uvedbo dodatnega samopriskovka strinja, oziroma »PROTI«, če se z uvedbo ne strinja.

11. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotovi Krajevna skupnost Vaneča.

12. člen

Zavezancem se plačani zneski krajevnega samopriskovka odštevajo od osnove za dohodnino (zakon o dohodnini, Uradni list RS, št. 71/93, 2/95, 7/95 in 13/96).

13. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema, objavi pa se v Uradnem listu RS.

Št. 42001-9/98

Vaneča, dne 19. oktobra 1998.

Predsednik
Sveta KS Vaneča
Aleksander Sočič l. r.

RADENCI**3816. Sklep o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Radenci**

Na podlagi 35. in 38. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95 in 20/98) ter 19. člena statuta Občine Radenci (Uradni list RS, št. 52/95) je Občinski svet občine Radenci na 13. izredni seji dne 13. 10. 1998 sprejel

S K L E P**o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Radenci**

1

V Občinski volilni komisiji občine Radenci se razreši dolžnosti:

namestnika člana: Živana Safran, Kapelski vrh 18, Radenci

in se imenuje:

za namestnika člana: Marija Mauko, Paričjak 24a, Radenci.

2

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00607-00001/98

Radenci, dne 14. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Radenci
Jože Flegar, dipl. ek. l. r.

ROGATEC**3817. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Rogatec**

Na podlagi 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), 26. in 80. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85) ter 17. člena statuta Občine Rogatec (Uradni list RS, št. 42/95, 19/96 in 30/97) je Občinski svet občine Rogatec na 31. redni seji dne 8. 10. 1998 sprejel

O D L O K**o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Rogatec**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določajo vrste, zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov, ki nastajajo na območju občine, obračunavanje stroškov teh storitev ter določajo prekrški pri ravnanju s komunalnimi odpadki.

2. člen

Na celotnem območju Občine Rogatec je obvezno zbiranje, odstranjevanje in odlaganje komunalnih odpadkov.

V sistem ravnanja s komunalnimi odpadki so vključeni vsi lastniki, uporabniki in upravljalci stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov na območju občine.

3. člen

Na območju naselja Rogatec so uporabniki storitev (povzročitelji odpadkov) dolžni odlagati komunalne odpadke v lastne tipizirane posode, v vseh ostalih naseljih in delih naselij pa v skupne tipizirane kontejnerje.

II. VRSTE ODPADKOV

4. člen

Komunalni odpadki so gospodinjski in njim podobni odpadki, ki nastajajo v proizvodnji in storitvenih dejavnostih, v bivalnem okolju ter na površinah in v objektih v javni rabi, ki so pretežno trdi in po svoji sestavi heterogeni.

Določbe tega odloka ne veljajo za posebne odpadke, ki vsebujejo nevarne snovi in je z njimi treba ravnati v skladu s posebnimi predpisi.

Komunalni odpadki, primerni za odlaganje v tipizirane posode za odpadke so:

- odpadki iz gospodinjstev - trdni organski in anorganski odpadki (ostanki hrane, ohlajen pepel, ohlajeni ogorki, konzerve, steklo, keramika, porcelan, manjši kovinski, tekstilni, papirni in plastični odpadki),
- odpadki iz poslovnih prostorov, skladišč, igrišč, avtobusnih postaj in postajališč, parkov in parkirišč ter drugih javnih površin,
- odpadki iz gostinskih lokalov, trgovskih poslovalnic in podobno.

Komunalni odpadki, ki jih zaradi velikosti, teže in podobnih lastnosti ni mogoče zbirati v tipizirane posode za odpadke so:

- kosovni odpadki: pohištvo, gospodinjski stroji,
- ostanki vozil in koles,
- drugi kosi stanovanjske in hišne opreme,
- večji predmeti iz pločevine, kovine, lesa, gume, stekla in podobno.

5. člen

V tipizirane posode za odpadke je prepovedano odlagati:

1. večje kosovne odpadke,
2. večje količine gradbenega materiala, kamenja ali zemlje,
3. usedline iz kanalizacije in cestnih požiralnikov,
4. odpadke v tekočem stanju,
5. kužen odpadni material iz zdravstvenih in veterinarskih zavodov,
6. tleče, lahko vnetljive, eksplozivne snovi, posebne odpadke ter druge nevarne snovi,
7. neohlajene ogorke,
8. večje vejevje,
9. poginule živali ali dele živali in kože,
10. embalažo sredstev za varstvo rastlin (embalažo zbirajo trgovci, kjer je bilo sredstvo nabavljeno).

V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena, izvajalec ni dolžan odpeljati odpadkov, temveč mora napisati prijavo pristojnemu inšpekcijskemu organu.

III. ZBIRANJE ODPADKOV

6. člen

Uporabniki storitev (povzročitelji) v urbanih naseljih so dolžni odlagati komunalne odpadke iz 1. točke 4. člena tega odloka v tipizirane posode za odpadke.

Uporabniki storitev (povzročitelji) v ostalih naseljih in zaselkih so dolžni odpadke iz 1. točke 4. člena tega odloka odlagati v tipizirane kontejnerje oziroma zabojnike. Kontejnerje je dolžan postaviti izvajalec na posebna, za ta namen urejena mesta.

7. člen

Lokacije (zbirna mesta) za postavitve kontejnerjev določi občinska uprava v sodelovanju s krajevnimi skupnostmi. Tipizirane posode za odpadke v naselju Rogatec morajo zagotoviti uporabniki storitev sami. Kontejnerje za zbiranje komunalnih odpadkov v vaških naseljih in zaselkih mora zagotoviti občina. Nabava kontejnerjev se financira iz prispevkov gospodinjestev.

V primerih povečanja količin komunalnih odpadkov, ki jih ni mogoče odložiti v posode na zbirnih mestih, lahko povzročitelji odložijo v biološko razgradljive plastične vrečke, vendar na način, ki ne bo moteče vplival na okolje.

Izvajalec je dolžan vreče odpeljati ob prvem odvozu.

8. člen

Če so komunalni odpadki takšni, da jih ni mogoče ali jih je težko odlagati v tipizirane posode ali kontejnerje, mora pravna oseba ali posameznik, ki opravlja gospodarsko ali drugo dejavnost, skleniti pogodbo z izvajalcem za odvoz odpadkov, v kateri se določi drug način odlaganja.

Dogovorjeni način odlaganja ne sme biti v nasprotju s sanitarnimi in higiensko tehničnimi predpisi.

9. člen

Za odlaganje večjih kosovnih odpadkov iz 2. točke 4. člena se dvakrat letno organizira pobiranje. V ta namen se določijo zbirna mesta, na katera izvajalec postavi kontejnerje. O času takega odvoza se uporabnike obvesti najmanj 5 dni pred odvozom.

10. člen

Uporabniki so dolžni vzdrževati čistočo na zbirnih mestih in dovoznih poteh do odjemnega mesta.

Uporabniki oziroma krajevne skupnosti so tudi v zimskem času dolžni omogočiti izvajalcu dostop do odjemnih mest.

11. člen

Izvajalec je dolžan izprazniti tipizirane posode tako, da ne onesnaži prostora ter ne poškoduje posode ali okolice, kjer se opravlja delo. Kadar izvajalec pri praznjenju posod za odpadke onesnaži odjemno mesto, ga je dolžan takoj očistiti.

Skupna zbirna in odjemna mesta je dolžan vzdrževati in čistiti izvajalec.

12. člen

Organizatorji kulturnih, športnih in drugih javnih prireditvev in aktivnosti na prostem, morajo pri prijavljanju prireditve priložiti dokazilo o opremljenosti prireditvenega prostora z ustreznimi posodami za smeti in o odvozu smeti.

Po končani prireditvi, najkasneje do 7. ure zjutraj, morajo poskrbeti, da se prireditveni prostor očisti in da odpadke odpelje na odlagališče pooblaščen izvajalec za ravnanje z odpadki.

IV. ODVAŽANJE IN ODLAGANJE ODPADKOV

13. člen

Komunalne odpadke, zbrane v posodah na odjemnih mestih, odvažajo izvajalec v skladu z razporedom odvoza.

Razpored odvoza pripravi izvajalec in ga pošlje občinski upravi v potrditev.

Vozni red mora biti takšen, da je optimalen glede stroškov odvoza, vendar s takšno tehnologijo in pogostnostjo, da ne bo motečih vplivov na okolje.

Razpored odvoza mora biti objavljen v javnih občilih ter na krajevno običajen način.

V primeru izpada odvoza zaradi višje sile ali večjih ovir na dovozu, je izvajalec dolžan opraviti odvoz odpadkov najkasneje v naslednjih dveh dneh po prenehanju ovire oziroma po praznikih.

14. člen

Izvajalec mora odvažati komunalne odpadke s posebej urejenimi komunalnimi vozili, ki omogočajo brezprašno, higiensko nakladanje, odvažanje in praznjenje.

15. člen

Centralno deponijo komunalnih odpadkov vzdržuje in ureja pooblaščen podjetje v skladu s tehnično dokumentacijo in v skladu z obratnim poslovníkom delovanja deponije.

Pooblaščen podjetje skrbi na centralni deponiji komunalnih odpadkov za način odlaganja, pravilno in redno izravnavanje terena, preprečevanje požarov, zasipanje organskih odpadkov z inertnim materialom, za dezinfekcijo in organizacijo rednega poslovanja, ter za izvajanje meritev v skladu z obratnim poslovníkom.

Kolikor pooblaščen podjetje samo ne more opraviti naloga iz tega člena, je dolžno poskrbeti, da to opravi drug usposobljen izvajalec na njegov račun.

O urniku obratovanja odlagališča mora pooblaščen podjetje seznaniti uporabnike. Vstop na deponijo je dovoljen samo v času obratovanja in v spremstvu pooblaščen osebe.

16. člen

Izven centralne deponije komunalnih odpadkov je prepovedano odlaganje odpadkov.

Kdor odlaga odpadke izven centralne deponije komunalnih odpadkov, jih je dolžan na svoje stroške odstraniti in prepeljati na centralno deponijo; če tega ne stori, jih odstrani na njegove stroške pooblaščen podjetje.

Pooblaščen podjetje mora deponijo komunalnih odpadkov urejati po posameznih fazah v skladu z ureditvenim načrtom deponije in jo sproti sanirati. Po končanem odlaganju je treba deponijo sanirati po načrtu sanacije.

V. NAČIN OBRAČUNAVANJA RAVNANJA Z ODPADKI

17. člen

Stroške za ravnanje z odpadki so dolžni plačevati vsi povzročitelji odpadkov.

18. člen

Cena storitve ravnanja s komunalnimi odpadki in odlaganja ostankov komunalnih odpadkov po tem odloku se oblikuje po m³ komunalnih odpadkov ali njihovih ostankov.

Cena za ravnanje s komunalnimi odpadki iz drugega odstavka 4. člena tega odloka in za ravnanje s posebnimi odpadki iz industrije, obratov in drugih dejavnosti, se določi

s pogodbo med povzročitelji odpadkov (naročniki) in izvajalcem.

Vse cene za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi vrstami odpadkov se določajo na osnovi stroškovnih kalkulacij izvajalca v skladu z veljavnimi predpisi in v soglasju z Občinskim svetom občine Rogatec.

Način ugotavljanja količine komunalnih odpadkov se določi s pravilnikom, ki ga na predlog izvajalca javne službe sprejme občinski svet.

Občinski svet občine Rogatec lahko določi v skladu z veljavnimi predpisi ob ceni storitev za ravnanje z odpadki tudi namenske takse, povračila in prispevek za razširjeno reprodukcijo dejavnosti.

19. člen

Povzročiteljem, ki pripeljejo odpadke sami na odlagališče, se stroški odlaganja odpadkov zaračunajo po m³ pripeljanih odpadkov po veljavni ceni, ki je določena za odlaganje brez javno organiziranega prevoza.

20. člen

Povzročitelji so dolžni v roku 30 dni po prejemu poziva od izvajalca sporočiti le-temu zahtevane podatke za obračun stroškov zbiranja in odvažanja odpadkov ter nastalih sprememb, ki se nanašajo na obračunske osnove iz 18. člena.

21. člen

Če povzročitelji v roku 30 dni od sprememb ne sporočijo spremenjenih podatkov, si izvajalec pridobi podatke iz razpoložljivih uradnih evidenc na stroške povzročiteljev.

22. člen

Vsaka pravna in fizična oseba, ki opravlja gospodarsko ali drugo dejavnost, je dolžna pred pričetkom opravljanja dejavnosti skleniti pogodbo z izvajalcem o ravnanju z odpadki.

Če ne sklenejo pogodbe v roku 30 dni, nadomesti to pogodbo odločba upravnega organa občine.

VI. NADZOR

23. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka opravljajo občinska uprava, izvajalci javnih služb in pristojni inšpekcijski organ.

24. člen

Izvajalec in povzročitelj so dolžni ugotavljati nepravilno ravnanje z odpadki v skladu s tem odlokom. V primeru neupoštevanja določil tega odloka so dolžni kršitelja prijaviti pristojni inšpekciji.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

25. člen

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 SIT se kaznuje za prekršek izvajalec, ki stori prekršek, če:

1. ne počisti odjemnega mesta, če so ga njegovi delavci pri praznjenju posod za odpadke onesnažili ali če so pri praznjenju poškodovali posode (11. člen),

2. ne prazni posod za odpadke, skladno z razporedom odvoza (prvi odstavek 13. člena),

3. ne opravi odvoza komunalnih odpadkov najkasneje v dveh dneh po prenehanju ovire ali višje sile (peti odstavek 13. člena),

4. ne odvažá kosovnih in posebnih odpadkov iz posebnih odjemnih mest (9. člen),

5. odlaga odpadke izven odlagališča (16. člen),

6. ne ugotavlja nepravilnega ravnanja z odpadki in kršitelja ne prijavi pristojni inšpekciji (24. člen),

Z denarno kaznijo najmanj 30.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

26. člen

Z denarno kaznijo najmanj 15.000 SIT se kaznuje prekršek posameznika, z denarno kaznijo najmanj 100.000 SIT pa pravna oseba ali podjetnik posameznik, če v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. ne vzdržuje zbirnega in odjemnega mesta (10. člen),

2. ne odlaga odpadkov v posode za odpadke (6. člen),

3. odlaga odpadke izven posod v nasprotju s 7. členom ali odlaga odpadke izven odlagališča odpadkov (16. člen),

4. odlaga odpadke v nasprotju s 5. členom,

5. ne vzdržuje čistoče na zbirnih in odjemnih mestih, dovoznih poteh ali v zimskem času ne omogoči dostopa do posod za odpadke (10. člen),

6. ne sklene pogodbe za odvoz komunalnih odpadkov (8. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 30.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

27. člen

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki opravlja dejavnost organiziranja kulturne dejavnosti, športnih ali drugih prireditiv, če ne skrbi, da so prireditveni prostori v času prireditve opremljeni z ustreznimi posodami za odpadke, po končani prireditvi pa ne poskrbi za čiščenje prostora in za odvoz odpadkov na odlagališče.

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 SIT se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe – organizatorja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

28. člen

Z denarno kaznijo 10.000 SIT se na kraju samem kaznuje delavec pravne osebe – izvajalec, če takoj ne očisti odjemnega mesta, ki ga je pri praznjenju posod za odpadke onesnažil (11. člen).

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

Izvajalec dejavnosti je dolžan vzpostaviti in voditi evidenco vseh povzročiteljev komunalnih odpadkov na območju organiziranega odlaganja komunalnih odpadkov v lastne tipizirane posode (območje naselja Rogatec) v roku 6 mesecev po uveljavitvi tega odloka. Izvajalec je dolžan vzpostaviti in voditi evidenco vseh povzročiteljev komunalnih odpadkov na območjih odlaganja odpadkov v skupne tipizirane kontejnerje (vaška naselja) v roku 30 dni po uveljavitvi tega odloka. Izvajalec dejavnosti je dolžan v roku šest mesecev po uveljavitvi odloka, izdelati ustrezen pravilnik, ki začne veljati po predhodnem soglasju občinskega sveta.

Do takrat se zbiranje komunalnih odpadkov, odvažanje in obračunavanje opravlja po dosedanjih predpisih.

30. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o obveznem zbiranju, odlaganju in odvozu smeti in odpadkov na območju Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 11/95).

31. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 06202-81/98

Rogatec, dne 8. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Rogatec
Anton Roškar, dipl. inž. l. r.

SLOVENSKE KONJICE**3818. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1998**

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 in 56/98) ter statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 21. oktobra 1998 sprejel

O D L O K**o spremembi odloka o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1998**

1. člen

V odloku o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1998 (Uradni list RS, št. 13/98) se prvi odstavek 2. člena spremeni in glasi:

Proračun Občine Slovenske Konjice za leto 1998 se določa v naslednjih zneskih:

	Bilanca prihodkov in odhodkov SIT	Račun financiranja SIT	Skupaj SIT
Prihodki	964,000.000	108,000.000	1.072,000.000
Odhodki	1.048,000.000	24,000.000	1.072,000.000
Primanjkljaj	84,000.000		
Presežek		84,000.000	

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-002/98

Slovenske Konjice, dne 21. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3819. Odlok o turistični taksi v Občini Slovenske Konjice

Na podlagi 23. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98) in 71. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na 39. seji dne 21. 10. 1998 sprejel

O D L O K**o turistični taksi v Občini Slovenske Konjice**

1. člen

S tem odlokom se določa višina in poraba turistične takse v Občini Slovenske Konjice ter nadzor nad njenim evidentiranjem in odvajanjem.

2. člen

Turistična taksa je pavšalni denarni znesek, ki ga plačuje turist za vsak dan bivanja na območju Občine Slovenske Konjice.

Turistično takso plačuje turist skupaj s plačilom storitev za prenočevanje.

Turist je dolžan plačati turistično takso tudi v primeru, ko je deležen brezplačnih storitev za prenočevanje.

3. člen

Turistična taksa je prihodek občine, ki ga občina nameni za poravnavanje stroškov v zvezi s storitvami in ugodnostmi, ki so jih turisti deležni brezplačno.

Predlog porabe turistične takse pripravi občinska uprava skladno določbam zakona o pospeševanju turizma.

4. člen

Višina turistične takse je določena v točkah. Višina turistične takse je določena na osnovi stopnje infrastrukturne opremljenosti in na osnovi potreb turističnega razvoja Občine Slovenske Konjice.

5. člen

Višina turistične takse na območju Občine Slovenske Konjice znaša 11 točk.

Znesek turistične takse se izračuna tako, da se pomnoži število točk iz prvega odstavka tega člena z vrednostjo točke.

Vrednost točke določa skladno z zakonom Vlada Republike Slovenije in znaša 14 tolarjev.

Znesek tako izračunane takse se nakazuje do 25. v mesecu za pretekli mesec na poseben račun občine: 50700-840-114-32062.

6. člen

Komunalni nadzornik je pristojen za nadzor nad pobiranjem in odvajanjem turistične takse ter vodenjem evidenc, ki jih bo predpisal minister, pristojen za turizem.

Osebe iz 25. člena zakona so dolžne omogočiti nadzor in vpogled v evidence iz katerih je razvidno število nočitev in obračun turistične takse.

7. člen

Glede oprostitev in znižanja turistične takse in mesečnega poročanja se uporabljajo določila zakona o pospeševanju turizma.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o krajevni taksi v Občini Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 55/96).

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 41702/0001/98 9001 01
Slovenske Konjice, dne 21. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

**3820. Odlok o spremembah in dopolnitvah
zazidalnega načrta naselja Loče – stanovanjska
in obrtno servisna zazidava**

Na podlagi 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 57/93, 44/97) ter na podlagi 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na 39. seji dne 21. 10. 1998 sprejel

ODLOK

**o spremembah in dopolnitvah zazidalnega
načrta naselja Loče – stanovanjska in obrtno
servisna zazidava**

1. člen

Spremeni in dopolni se zazidalni načrt Loče – stanovanjska in obrtno servisna zazidava, ki ga je pod št. proj. 4/87 izdelal Razvojni center Celje (Uradni list SRS, št. 21/87) in odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Loče – stanovanjska in obrtno servisna zazidava (Uradni list RS, št. 53/92).

2. člen

Sprejmejo se spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Loče, ki ga je pod št. projekta 542/95-96 v avgustu 1996 izdelal Razvojni center – Planiranje d.o.o., Celje in je sestavni del tega odloka.

3. člen

Meja sprememb in dopolnitev ZN Loče poteka od izhodišča točke na južnem robu ceste Slovenske Konjice–Poljčane, parc. št. 835/1 v stičišču z vzhodnim robom parcele št. 316/2.

Meja poteka v smeri proti zahodu po njenem vzhodnem in južnem robu, seka parcelo št. 315/2, poteka po vzhodnem in južnem robu parcele 315/1 in dalje po južnem robu parcel št. 282, 280, 277, 276, 274, seka parcelo št. 52/1 in poteka po južnem robu parcele št. 48. Po približno 50 m zavije proti jugu in prečka parcelo št. 52/2, vse do stičišča z obstoječo cesto v Lipoglav.

Meja cesto preseka in poteka po njenem zahodnem robu (parcela št. 832) v smeri proti severozahodu, dalje poteka po zahodnem robu obstoječe ceste – parc. št. 834, jo v križišču delno seka – do parcele št. 820/3. Tu poteka po njenem severozahodnem robu, seka parcelo št. 856/1 in poteka po severozahodnem robu parcele št. 820/1, vse do stičišča ome-

njene parcele (cesta Križni vrh) s parcelo št. 254/1.

Tu meja ostro obrne proti jugovzhodu, preseka parcelo št. 820/1 in poteka po zahodnem robu parcele 247/2 in 247/1, slednjo na južnem delu seka in v smeri proti vzhodu nadaljuje po njenem južnem in vzhodnem robu. V tej smeri seka parcelo št. 820/2 (cesta), poteka po njeni severni meji do parcele št. 203/12 (cesta), jo v smeri proti vzhodu seka ter poteka dalje v opisani smeri po njeni severni meji do stičišča s parcelo št. 203/2. Tu zavije meja proti severu in omenjeno parcelo in parcelo št. 203/14 v blagem loku preseka vse do jugovzhodnega stičišča parcel št. 203/4 in 203/5. Tu meja ostro zavije proti jugu in v tej smeri seka parcelo št. 203/13, 203/2, 209, 213, 218, do parcele št. 235/1 in poteka po njenem vzhodnem robu v smeri proti jugu. Dalje poteka po vzhodnem robu parcele št. 235/3, do njene jugovzhodne točke in v smeri proti vzhodu preseka parcelo št. 233/1 delno 231/1, na tej parceli zavije proti jugovzhodu, po ca. 30 m pa obrne proti jugozahodu in v tej smeri še enkrat seka parcelo št. 233/1, 233/2 ter 835/1.

Od tu dalje poteka po južnem robu parcele št. 835/1 (obstoječa cesta) v smeri proti zahodu, vse do izhodiščne točke – to je do stičišča s parcelo št. 316/2.

Vse omenjene parcele so v k.o. Loče. Površina znotraj opisane meje znaša 17,88 ha.

Grafični prikaz meje je razviden na katastrski situaciji v merilu 1:1000, ki je sestavni del ZN.

4. člen

Znotraj opisane meje zazidalnega načrta iz 3. člena odloka so funkcije posameznih območij, in sicer:

stanovanjsko območje zavzema severovzhodni del ureditvenega območja sprememb in dopolnitev ZN in poleg že izgrajenih individualnih objektov vključuje še osem predvidenih individualnih objektov, izgradnja prizidka k obstoječemu objektu, izgradnja dovozne ceste ter komunalnega in energetskega omrežja.

Območje obrtno servisnih in proizvodnih dejavnosti zavzema jugovzhodni del ureditvenega območja sprememb in dopolnitev ZN. Poleg že izgrajenih objektov je predvidena izgradnja avtobusne postaje s pripadajočimi prometnimi površinami in ureditvijo prometnega režima ter treh obrtno servisnih oziroma proizvodnih objektov. Na območju je predvidena tudi izgradnja dovozne ceste in parkirišč za osebna vozila.

Športno rekreacijsko območje zavzema severozahodni del ureditvenega območja sprememb in dopolnitev ZN ter se navezuje na območje centralnih dejavnosti – osnovne šole in vrta. V sklopu tega območja je predvidena izgradnja dveh športnih igrišč za roketmet oziroma mali nogomet in za odbojko, ureditev peš poti v smeri vzhod–zahod z navezavo na pot po opuščeni proggi ter ureditev zelenih površin.

Območje centralnih dejavnosti je predvideno na jugozahodu ureditvenega območja sprememb in dopolnitev ZN. Predvidena je izgradnja več poslovno stanovanjskih objektov. Objekti bodo ob cesti zasnovani kot obulična pozidava v nizu, ostali pa kot manjši, prostostoječi bloki trga vila-blok. Na zahodnem delu predvidenih objektov bo urejena večja popločena površina – trg, ob cesti bo urejen pločnik ter zasajen drevored. Območje bo prometno navezavo na obstoječo cesto Slovenske Konjice–Poljčane na severu in na dovozno cesto na pokopališče na jugu. V sklopu območja bo zgrajeno interno cestno omrežje in parkirne površine za osebna vozila, peš površine in zelene površine. Med območjem in obstoječim pokopališčem bo zasajen gost zelen tampon.

Na severni strani obstoječe ceste Slovenske Konjice–Poljčane je predvidena izgradnja prizidka k pomožnim objektom.

5. člen

Pogoji za urbanistično oblikovanje območja in arhitektonsko oblikovanje objektov ter drugih posegov v prostor so naslednji:

stanovanjsko območje – predvidena je izgradnja osmih individualnih, prostostojećih hiš, osnovnih tlorisnih gabaritov 12 x 10 m ter tolerance + (2 m. Višinski gabarit objektov bo vkopana klet, pritličje, etaža in podstrešje ali vkopana klet, pritličje in izzidano podstrešje. Strehe bodo dvokapnice s smerjo slemena vzhod-zahod, naklonom 30 do 40° (ter opečno ali podobno kritino. Odmiki od mej funkcionalnih zemljišč minimalno 5 m, na nekaterih delih ob severnih fasadah tudi do 3 m. Funkcionalna zemljišča bodo oblikovana kot hišni vrtovi. Obcestni del bo oblikovan kot okrasni vrt, ostali del pa kot bivalni in gospodarski vrt. Ograje bodo strižene živice.

Obrotno servisno in proizvodno območje – predvidena je izgradnja avtobusne postaje in treh obrtno servisnih in proizvodnih objektov.

Objekt avtobusne postaje bo zasnovan obulično, tlorisnih gabaritov 30 x 15 m (± 3 m). Objekt bo pritličen, s podstrešjem ali izzidanim podstrešjem. Streha bo dvokapnica, s smerjo slemena vzhod-zahod, z naklonom 30 do 40° ter opečno kritino. Fasada bo omet svetle barve. Nadstrešek nad peroni bo oblikovan posebej kot kombinacija več dvokapnih strešin na primerni višini.

Obrtno servisni in proizvodni objekti bodo različnih tlorisnih gabaritov – kot so prikazani v grafičnih prilogah – z možnostjo odstopanja (± 3 m). Objekti bodo pritlični z možnim izzidanim podstrešjem, smerjo slemena vzhod-zahod, naklonom 30 do 40° ter opečno kritino.

Športno rekreacijsko območje

Predvidena je izgradnja dveh večnamenskih igrišč (rokomet, odbojka) ter pomožnih objektov – lop za spravilo rekvizitov, tribune. Objekti bodo oblikovani posebej in prilagojeni tipologiji arhitekture naselja.

Poslovno stanovanjski objekti

Predvidena je izgradnja več poslovno stanovanjskih objektov v sklopu centra naselja Loče in prizidka k pomožnim objektom za potrebe skladiščenja – spravila orodja. Objekti so v grafičnih prilogah prikazani z obvezno gradbeno linijo. Tlorisne gabarite je možno prilagoditi funkciji objekta za znanega investitorja. Obvezna je obulična zasnova objektov in odmik od ulice ter odmik od pokopališča z zasaditvijo zelenega tampona.

Višinski gabariti objektov bodo prilagojeni sosednjim in ne bodo odstopali za višino 1/2 etaže. Naklon strešine bo 30 do 40°, kritina bo opečna. Fasade bodo ometi svetle barve. Oblikovanje objektov mora biti enotno za celotno območje.

Urejanje prostih in zelenih površin.

Proste površine bodo urejene za potrebe peš prometa, motornega prometa in za parkiranje. Parkirišča bodo urejena v sklopu funkcionalnih zemljišč predvidenih objektov.

Zelene površine bodo urejene kot okrasne zelenice. Uporabljene bodo avtohtone drevesne in grmovne vrste. Obvezna je zasaditev sanitarnega zelenega tampona severno od pokopališča.

6. člen

Pogoji za realizacijo zazidalnega načrta v smislu prometnega, komunalnega in energetskega urejanja območja:

Potrebno je izdelati projektno tehnično dokumentacijo in skladno z njo zgraditi ceste A, B in C ter razširiti regionalno cesto R 337 Žiče-Poljčane na delu, kjer bo izveden pas za leve zavijalce.

Potrebno je dograditi kanalizacijski sistem. V primeru potrebe je potrebno rekonstruirati obstoječi kanalizacijski sistem. Po izgradnji je potrebno redno vzdrževanje kanalizacijskega omrežja. Za potrebno dograditev in rekonstrukcijo kanalizacijskega sistema je potrebno izdelati ustrezno projektno tehnično dokumentacijo.

Odpadne vode iz posameznih – proizvodnih procesov je potrebno pred iztokom v kanalizacijo, oziroma iz kanalizacije v vodotok očistiti do stopnje, kot to zahtevajo predpisi.

Potrebno je dograditi vodovodno omrežje z nadzemnimi hidranti, za potrebe požarne varnosti.

Potrebno je izgraditi transformatorsko postajo 20/0,4 kV in nizkonapetostni razvod na območjih PS, T, AP in OP.

7. člen

Faznost

Znotraj posameznega ureditvenega območja je obvezna izgradnja objektov in naprav v eni fazi. Posamezna ureditvena območja je možno realizirati v več fazah. Pred izgradnjo objektov območja centralnih dejavnosti je potrebno realizirati športna igrišča ob osnovni šoli.

8. člen

Osnutek sprememb in dopolnitev ZN Loče je bil razgrnjen na javni vpogled s sklepom Sveta Občine Slovenske Konjice.

9. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna občinska urbanistična inšpekcija.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-17/94-8

Slovenske Konjice, dne 21. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3821. Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta industrijska cona Slovenske Konjice

Na podlagi 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 57/93, 44/97) ter na podlagi 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na 39. seji dne 21. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta industrijska cona Slovenske Konjice

1. člen

Spremeni se odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Industrijska cona Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 41/86).

2. člen

Spremeni se četrta alineja prvega odstavka 4. člena tako, da se glasi:

– za objekte v proizvodno-servisnih območjih so določene namembnosti: proizvodnja, skladišča, proizvodnja in skladišča, spremljajoči prostori (pomožne, tehnične, vzdrževalne službe, pisarne ipd.), energetski objekti in skladišča vnetljivih snovi; sprememba osnovne namembnosti objektov je dopustna.

3. člen

Osnutek sprememb in dopolnitev ZN Industrijska cona Slovenske Konjice je bil razgrnjen na javni vpogled s sklepom župana Občine Slovenske Konjice.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-14/97

Slovenske Konjice, dne 21. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. I. r.

3822. Sklep o prenosu stanovanj, poslovnih prostorov in garaž v upravljanje

Skladno z zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), stanovanjskim zakonom (Uradni list RS, št. 18/91, 21/94, 29/95 in 23/96), zakonom o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94), pravilnikom o posebnih pogojih delovanja neprofitnih stanovanjskih organizacij (Uradni list RS, št. 64/93), statutom Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) in odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 47/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 30. septembra 1998 sprejel

S K L E P
o prenosu stanovanj, poslovnih prostorov in garaž v upravljanje

I

Občina Slovenske Konjice prenaša v upravljanje na Stanovanjski sklad občine Slovenske Konjice za dobo 50 let stanovanja, poslovne prostore in garaže, katerih izključna lastnica je Občina Slovenske Konjice. Stanovanja in poslovni prostori, za katere teče postopek za vrnitev premoženja se prenašajo v upravljanje za čas do izdaje pravnomočne denacionalizacijske odločbe.

II

Število in vrsta nepremičnin iz gornje točke tega sklepa je razvidna iz seznama, ki je obvezna priloga k temu sklepu.

III

Funkcionalna zemljišča, ter sredstva iz druge alineje 5. člena odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine

Slovenske Konjice se bodo na stanovanjski sklad prenesla s posebnim sklepom občinskega sveta, ko bodo za to dani pogoji.

IV

Ta sklep začne veljati takoj.

Št. 362-014 /98-9101

Slovenske Konjice, dne 30. septembra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. I. r.

3823. Sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena na področju športa v Občini Slovenske Konjice

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95 in 70/97), 64. člena zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) in 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na 39. redni seji dne 21. 10. 1998 sprejel

S K L E P
o določitvi športnih objektov občinskega pomena na področju športa v Občini Slovenske Konjice

1

S tem sklepom se določijo naslednji športni objekti občinskega pomena v Občini Slovenske Konjice, ki so namenjeni uresničevanju javnega interesa na področju športa:

- bazen Slovenske Konjice (parc. št. 1424/2, 1424/3 in 424/4 k.o. Konjice, vl. št. 96 k.o. Konjice),
- malo in veliko nogometno igrišče Slovenske Konjice (parc. št. 1425 k.o. Konjice, vl. št. 1157 k.o. Konjice),
- pomožno nogometno igrišče (parc. št. 1440/1, 1438/2, 1439/2, 1442, 1441/1 k.o. Konjice, vl. št. 1154 in 1384 k.o. Konjice),
- stavbišča in funkcionalna zemljišča bazena in nogometnih igrišč (parc. št. 1424/1 k.o. Konjice, vl. št. 96 k.o. Konjice).

2

Nepremičnine se bodo kot lastnina Občine Slovenske Konjice vknjižile v zemljiški knjigi Okrajnega sodišča Slovenske Konjice na predlog Občine Slovenske Konjice, v roku navedenem v 64. členu zakona o športu.

3

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35101-6/98-9202

Slovenske Konjice, dne 21. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. I. r.

3824. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990, dopolnjen v letih 1993 in 1994 za območje Občine Slovenske Konjice – dopolnitev v letu 1998

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter 7. in 31. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je župan Občine Slovenske Konjice dne 2. 11. 1998 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990, dopolnjen v letih 1993 in 1994 za območje Občine Slovenske Konjice – dopolnitev v letu 1998

1

Javno se razgrne osnutek prostorskih sestavin sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990 dopolnjen v letih 1993 in 1994 za območje Občine Slovenske Konjice – dopolnitev v letu 1998.

2

Osnutek iz 1. člena tega sklepa bo razgrnjen v prostorih Občine Slovenske Konjice vsak delovni dan od 8. do 15. ure, oziroma v sredo od 8. do 16. ure in v petek od 8. do 13. ure, do 24. decembra 1998.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka za krajevne skupnosti Občine Slovenske Konjice. Obveščanje občanov o javni obravnavi bo organizirano na krajevno običajen način.

3

Podjetja in druge organizacije, organi, društva in občani lahko podajo pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pisno pošljejo na Občino Slovenske Konjice.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 35200/0016/97
Slovenske Konjice, dne 2. novembra 1998.

Župan
Občine Slovenske Konjice
Janez Jazbec l. r.

ŠENČUR

3825. Razpis naknadnih volitev v Svet krajevne skupnosti Šenčur

Na podlagi 92. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95)

R A Z P I S U J E

naknadne volitve v Svet krajevne skupnosti Šenčur

Naknadne volitve v Svet krajevne skupnosti Šenčur bodo v nedeljo, 6. 12. 1998.

Roki za volilna opravila so določeni z zakonom o lokalnih volitvah.

Volitve vodi in izvede občinska volilna komisija, volilna komisija Krajevne skupnosti Šenčur in volilni odbori.

Št. 006-08-2/98
Šenčur, dne 4. novembra 1998.

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Šenčur
Judita Aljančič l. r.

TRŽIČ

3826. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev odloka o sprejetju ureditvenega načrta kulturnega centra v starem mestnem jedru Trziča

Na podlagi 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), 10. in 33. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 10/98) ter 10., 34. in 90. člena statuta Občine Trzič (Uradni list RS, št. 41/95 in 33/97) je župan Občine Trzič dne 20. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev odloka o sprejetju ureditvenega načrta kulturnega centra v starem mestnem jedru Trziča

1

Javno se razgrne osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka ureditvenega načrta kulturnega centra v starem mestnem jedru Trziča (tekstualni in grafični del), ki ga je izdelal Arhitektni biro iz Kranja, d.o.o., Tomšičeva 6, Kranj, v oktobru 1998.

2

Osnutek bo javno razgrnjen v prtiličnih prostorih Občine Trzič na Trgu svobode 18 v Trziču, od ponedeljka, 9. novembra 1998 do srede, 9. decembra 1998.

3

Pisne pripombe k osnutku se lahko vpišejo v knjigo pripomb na kraju razgrnitve ali pošlje na Občino Trzič, Urad za urejanje prostora, Trg svobode 18, Trzič.

4

Rok za pripombe k razgrnjenemu gradivu poteče zadnji dan razgrnitve.

Tržič, dne 3. novembra 1998.

Župan
Občine Tržič
Pavel Rupar l. r.

—
VIDEM

3827. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra v k.o. Podlehnik

Na podlagi 19. člena statuta Občine Videm (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 11/95) je Občinski svet občine Videm na 34. redni seji dne 26. 2. 1998 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa javnega dobra v k.o. Podlehnik

I

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parc. št. 821/4 k.o. Podlehnik, vpisana v vložni številki Seznam 3.

II

Nepremičnina iz 1. točke tega sklepa preneha imeti značaj javnega dobra in postane last Občine Videm, Videm pri Ptujju 54.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 701/98

Videm, dne 23. marca 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Videm
Friderik Bračič l. r.

—
VITANJE

3828. Sklep o spremembi sestave Občinske volilne komisije občine Vitanje

Na podlagi 38. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95) in 10. člena statuta Občine Vitanje (Uradni list RS, št. 20/95, 9/96) je Občinski svet občine Vitanje na izredni seji dne 27. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o spremembi sestave Občinske volilne komisije občine Vitanje

1

Razreši se član občinske volilne komisije Kuzman Anton, roj. 1954, Vitanje, Sp. Dolič 9 in se na njegovo mesto imenuje Kuzman Pavel, roj. 1956, Vitanje, Brezen 19.

2

Razreši se član občinske volilne komisije Ošlak Anton, roj. 1948, Vitanje, Vitanje 155 in se na njegovo mesto imenuje Plankl Stanko, roj. 1962, Vitanje, Skomarje 77.

Št. 062-02/98

Vitanje, dne 27. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vitanje
Zdenko Plankl, dipl. jur. l. r.

—
VODICE

3829. Odlok o varstvu virov pitne vode na območju Občine Vodice

Na podlagi določil 16. in 19. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) ter 18. člena statuta Občine Vodice (Uradni list RS, št. 31/98) je Občinski svet občine Vodice na 42. seji dne 1. 9. 1998 sprejel

O D L O K

o varstvu virov pitne vode na območju Občine Vodice

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se določajo varstveni pasovi (območja) virov pitne vode in ukrepi za zavarovanje teh virov pred onesnaženjem, in sicer za:

- zajetje pod Tilnom,
- zajetje za Repnje – samostan,
- zajetje Dobruška vas,
- zajetja za Zapoge–Dornice,
- zajetje Tomajev studenec (v Občini Vodice ožji varstveni pas),
- zajetje Mlakar–Bukovica,
- zajetje z vrtino SČ-1,
- zajetje z vodnjakom Vo I., (novo)
- zajetje Šinkov Turn,
- zajetje Stržkov studenec,
- izvir Štefanov studenec,
- izvir Smrekarjev studenec.

II. VARSTVENI PASOVI

2. člen

Obseg varstvenih pasov virov pitne vode je grafično prikazan v kartografski predlogi strokovnih podlag za zavarovanje zajetij pitne vode in perspektivnih vodnih virov na območju Občine Vodice, ki jih je izdelalo podjetje Hydroconsulting, d.o.o., Dragomer, in je na vpogled na Občini Vodice.

Kartografska predloga vsebuje podatke o lokaciji vodnih virov, njihovih izdatnostih, mejah vodoprispevnega območja, geološko-litološki sestavi tal, hidrogeoloških razmerah, kakor tudi vrise mej varstvenih pasov v prostorskih katastrskih načrtih v merilu 1:5000.

Seznam strokovnih podlag, na podlagi katerih so določene meje varstvenih pasov, je sestavni del tega odloka.

3. člen

Vodovarstveni prostor, ki ga varujemo s tem odlokom, je razdeljen v naslednje varstvene pasove:

- najožji varstveni pas (območje 1) z najstrožjim režimom varovanja;
- ožji varstveni pas (območje 2) s strogim režimom varovanja;
- širši varstveni pas (območje 3) z blagim režimom zavarovanja.

Najožji varstveni pas – območje 1, je območje z najstrožjim režimom varovanja. Obsega neposredno okolico objekta za oskrbo s pitno vodo, kjer je možna naključna ali namerna poškodba vodovodnega objekta ali okužba pitne vode. Po pojavu onesnaženja tako rekoč ni časa za preprečitev vstopa nevarnih snovi v vodovodni sistem. Najožji varstveni pas zajetij, ki zajemajo podzemno vodo kraškega vodonosnika, se določi na podlagi zbranih parametrov, ki temeljijo na izvedenih sledilnih poskusih, in še dopustnega časa intervencije za preprečitev vstopa polutanta v tok podzemne vode.

Ožji varstveni pas – območje 2, je območje s strogim režimom varovanja in obsega prostor, kjer obstaja možnost hitrega onesnaženja vodnega vira. To pomeni, da po pojavu onesnaženja tako rekoč ni časa za preprečitev vstopa vodi nevarne snovi v vodonosnik, je pa določen čas za preprečitev vstopa nevarne snovi v omrežje. V medzrnskih vodonosnikih zavzema ta pas območje, iz katerega podtalnica v 30 dneh priteče do zajetja (vodonosnik je prekrit s 4 do 16 metrov debelo plastjo peščene in meljne gline). Ta čas zadošča za razpad biološkega onesnaženja.

Na kraškem vodozbirnem zaledju se meja varstvenega pasu določi na podlagi zbranih parametrov, ki temeljijo na izvedenih sledilnih poskusih, in dopustnega časa intervencije.

Širši varstveni pas – območje 3, je območje z blagim – sanitarnim režimom varovanja in zajema celotno napajalno območje vodonosnika, iz katerega se podtalnica oziroma podzemna voda pretaka v smeri zajetja in območja, od koder se lahko onesnažene površinske vode iztekajo na napajalno območje vodonosnika, ali pa se podtalnica sosednjega vodonosnika drenira na napajalno območje obravnavanega vodonosnika. Napajalno območje kraškega vodonosnika se določi na podlagi zbranih parametrov in, kjer je možno, s sledenjem podzemnih tokov.

III. VARSTVENI UKREPI

4. člen

Varstveni ukrepi se seštevajo. Vsi ukrepi, ki veljajo za širši varstveni pas (območje 3), veljajo tudi za oba ostala pasova (območje 2 in 1).

Ukrepi v najožjem varstvenem pasu

5. člen

V najožjem varstvenem pasu (območje 1) je dovoljena le dejavnost, ki je namenjena oskrbi s pitno vodo. Zemljišče najožjega varstvenega pasu mora biti odkupljeno in zemljiškopravno vpisano na upravljalca vodovoda (koncedenta).

Območje najožjega varstvenega pasu mora biti ograjeno in opremljeno z opozorilno tablo. Kakršenkoli poseg v prostor, razen za potrebe vodovoda, je prepovedan. Dostop v območje najožjega varstvenega pasu je dovoljen le poob-

laščenim osebam upravljalca vodovoda, inšpekcijskim organom ter pooblaščenim delavcem zdravstvenih organizacij za nadzor in spremljanje kakovosti vode.

V območju najožjega varstvenega pasu ni dovoljena uporaba kemičnih sredstev za zaščito in uravnavanje rasti rastlin, uničevanje podrasti in škodljivcev ter organsko gnojenje.

Ukrepi v ožjem varstvenem pasu

6. člen

V ožjem varstvenem pasu (območje 2) je prepovedano:

1. graditi:

- proizvodne, obrtne in servisne objekte;
- energetske objekte, ki bi škodljivo vplivali na vodni vir;

- stanovanjske, javne in industrijske zgradbe ter živinorejske farme;

- pralnice avtomobilov;

- skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi;

- kampe in kopališča;

- magistralne in regionalne ceste;

- naftovode in plinovode;

- ponikovalnice za komunalne odpadne vode in padavinske vode iz cestnišč (glej uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda in virov onesnaženja, Uradni list RS, št. 35/96);

- objekte, ki zmanjšujejo količino vode vodnega vira;

- odlagališča in pretovorne postaje komunalnih in posebnih odpadkov in začasna skladišča posebnih odpadkov;

- pokopališča;

- bencinske servise;

- podzemna skladišča;

- čistilne naprave.

Pod posebnimi pogoji se lahko v ožjem varstvenem pasu dovoli gradnja novih prometnic (ceste, proge, plinovodi, naftovodi) ter izgradnja novih objektov (skladišča, bencinski servisi) posebnega družbenega pomena (določi Ministrstvo za okolje in prostor);

2. izvajati:

- tranzitni promet z nevarnimi snovmi;

- povečano črpanje tehnološke vode iz vodnjakov izven vodovodnega sistema;

- vrtnanje raziskovalnih vrtin z uporabo pomožnih sredstev, ki so vodi škodljiva;

- gnojenje tal z odplakami in odpadki;

- rejo nad 10 glav živine;

- polivanje gnojevke in gnojnice (glej uredbo o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla – Uradni list RS, št. 68/96);

- golosečnjo v gozdovih;

3. uporabljati:

- rastlinska zaščitna sredstva in gnojila, ki vsebujejo strupene snovi, ki se v pitni vodi približujejo mejni koncentraciji, opredeljeni v predpisih o higijenski neoporečnosti pitne vode;

4. vgrajevati:

- toplotne črpalke – izmenjevalce na podlagi uporabe podtalnice;

5. opredeljevati:

- nova ureditvena območja naselij in širiti obstoječa;

6. odlagati:

- odpadke.

7. člen

V ožjem varstvenem pasu je obvezno:

1. graditi:
  - neprepustno javno in interno kanalizacijsko omrežje in priključiti nanj vse objekte; neprepustnost mora izvajalec dokazati z atestom,
  - utrjene neprepustne prometne in manipulacijske površine,
  - lovilne sklede za obstoječa skladišča za nevarne snovi, kamor je mogoče ujeti tudi rabljeno požarno vodo;
2. izvajati:
  - odvajanje komunalne odpadne vode in tehnološke vode v javno kanalizacijo,
  - odvajanje vode iz utrjenih prometnih in manipulacijskih površin izven varstvenega območja,
  - opremljanje cest z ustrezno signalizacijo (opozorilne table);
3. sanirati:
  - obstoječa skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki niso zgrajena skladno s predpisi o gradnji le-teh.

8. člen

V ožjem varstvenem pasu je dovoljeno:

1. izvajati:
  - dejavnost, namenjeno oskrbi s pitno vodo,
  - športno-rekreacijske dejavnosti;
2. graditi:
  - stanovanjske hiše v vrzelih obstoječih zazidalnih površin, ne da bi se bistveno povečalo število prebivalcev na tem območju, če je urejeno odvajanje in čiščenje odplak,
  - nadomestne stanovanjske hiše za objekte iz tega varstvenega pasu,
  - objekte družbenega standarda za osnovno preskrbo prebivalstva,
  - objekte za potrebe individualnih kmečkih gospodarstev (hlevi z urejenimi gnojišči, silosi itn.),
  - skladišča za kurilno olje s prostornino do 5 m³,
  - športno rekreacijske objekte z minimalnimi spremljajočimi objekti;
3. adaptirati, nadzidati, prizidati:
  - objekte in naprave tako, da so izvedeni vsi ustrezni zaščitni ukrepi.

9. člen

V ožjem varstvenem pasu mora biti rekonstrukcija obstoječih cest izvedena tako, da v primeru incidentov morebitne razlite tekočine ne morejo pronicati do podzemne vode. Greznice in gnojišča je treba preurediti tako, da ni nevarnosti pronicanja v podtalnico oziroma prelivanja na površino (glej strokovno navodilo o urejanju gnojišč in greznic, Uradni list SRS, št. 10/85).

Ukrepi v širšem varstvenem pasu

10. člen

V širšem varstvenem pasu (območje 3) je prepovedano:

1. graditi:
  - proizvodne, energetske, obrtne in servisne objekte, ki pomenijo nevarnost za vir pitne vode,
  - skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki so večja kot 25 m³ za posamezni rezervoar (200 m³ v zaključeni celoti),
  - naftovode,
  - ponikovalnice za odpadne vode,
  - nove komunalne čistilne naprave nad 2000 EE,

- objekte, ki bistveno zmanjšujejo izdatnost vodnega vira,
  - odlagališča in pretovorne postaje komunalnih in posebnih odpadkov in začasna skladišča posebnih odpadkov,
  - pralnice avtomobilov, ki nimajo priključka na kanalizacijo,
  - nova pokopališča;
2. izvajati:
    - cestni tranzitni promet nevarnih in škodljivih snovi, ki so navedene v predpisih o prevozu nevarnih snovi, po nezaščitnih cestah in železnicah,
    - izkop gline in kamna (z izjemo kamnolomov, ki so opredeljeni kot kamnolomi posebnega družbenega pomena),
    - spremembo namembnosti in dejavnosti objektov, če se s tem povečuje nevarnost za vodni vir,
    - povečano črpanje tehnološke vode iz vodnjakov izven vodovodnega sistema,
    - sečnjo in spravilo lesa v večjem obsegu brez vednosti upravljalca vodovoda,
    - posek lesa na večji površini, tako da obstoji možnost zmanjšanja izdatnosti vodnega vira,
    - množično vzrejo živali,
    - gnojenje tal z odpadki in odplakami,
    - vrtnanje raziskovalnih vrtin z uporabo pomožnih sredstev, ki so vodi škodljiva;
  3. uporabljati:
    - rastlinska zaščitna sredstva in gnojila, ki vsebujejo strupene snovi, ki se v pitni vodi približujejo mejni koncentraciji (ogrožajo vodni vir) in so opredeljena v predpisih o higieni neoporečnosti pitne vode;
  4. vgrajevati:
    - toplotne črpalke - izmenjevalce na podlagi uporabe podtalnice,
  5. odlagati:
    - odpadke.

11. člen

V širšem varstvenem pasu je dovoljeno:

1. graditi:
  - stanovanjsko in drugo gradnjo ter čisto industrijo in obrt na območju, opremljenem s kanalizacijo,
  - neprepustno kanalizacijo,
  - objekte za potrebe individualnih kmečkih gospodarstev (hleve z urejenim gnojiščem, silose itn.),
  - skladišča za kurilno olje prostornine do 200 m³. Skladišča morajo imeti prvo stopnjo zaščite (dvoplaščna cisterna);
2. izvajati:
  - proizvodne in obrtne dejavnosti v obstoječih objektih, za katere je investitor pridobil pred izdajo lokacijskega dovoljenja od pooblaščenice organizacije oceno vpliva posega na vir pitne vode,
  - športno-rekreacijske dejavnosti,
  - ponikanje strešnih voda,
  - namakanje kmetijskih površin s čisto vodo;
3. adaptirati, nadzidati, prizidati:
  - objekte in naprave, tako da ne ogrožajo virov pitne vode.

12. člen

V širšem varstvenem pasu je obvezno:

1. graditi:
  - vodotesno javno in interno kanalizacijsko omrežje in priključiti nanj vse objekte; vodotesnost mora izvajalec dokazati z atestom,
  - greznice za individualne stanovanjske objekte, pri katerih ni možno odvajati komunalne odpadne vode v javno

kanalizacijo skladno s strokovnim navodilom o urejanju gnojšč in greznic. Te greznice sočasne, in sicer do zgraditve javne kanalizacije,

– urejene neprepustne manipulacijske površine z odvodom meteornih voda v kanalizacijo, po potrebi prek maščobnika,

– lovilne skledje za obstoječa skladišča za nevarne snovi, kamor je možno ujeti tudi rabljeno požarno vodo;

2. odvajati:

– v kanalizacijo odpadne in tehnološke vode;

3. opremiti:

– ceste z opozorilnimi tablam (omejitev hitrosti, vodovarstveno območje, izlitje javi takoj! itn.);

4. sanirati:

– obstoječa skladišča nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi, ki niso zgrajena skladno s predpisi;

5. izvajati:

– rekonstrukcija obstoječih cest mora biti izvedena, tako da v primeru nesreč morebitne razlite tekočine ne morejo ponikati v podtalnico.

Pod posebnimi pogoji se lahko v širšem varstvenem pasu dovoli gradnja novih prometnic (ceste, proge, plinovodi in naftovodi) in obratovanje obstoječih in izgradnja novih objektov (industrijski, bencinski servisi, deponije komunalnih odpadkov) posebnega družbenega pomena.

IV. POSEBNI UKREPI

13. člen

Za vse posege v varstvenih pasovih, ki jih omogoča in dovoljuje ta odlok, mora za izdajo lokacijskega dovoljenja investitor pridobiti oceno vpliva posega na vir pitne vode pri pooblaščenih organizaciji, ki spremlja kakovost vode na območju Občine Vodice. Ocena je podlaga za izdajo soglasja pristojne zdravstvene službe.

14. člen

Vodnogospodarske in druge posege v vodotoke na območju varstvenih pasov je treba izvajati tako, da ne bo ogrožen vodni vir.

15. člen

Na prometnicah, ki prečkajo varstvene pasove, je treba postaviti ustrezne prometne znake za obvestilo o pričetku in prenehanju posebnih režimov prehoda prek vodovarstvenega območja. Opozorila postavi upravljalec vodnega vira in vodovodnih objektov, ki jih je tudi dolžan vzdrževati in odstraniti, če za to nastanejo razlogi.

16. člen

Hitrost vozil, ki prevažajo nafto, naftne derivate, nevarne in škodljive snovi, po cestah na območju širšega varstvenega pasu je omejena na 40 km/h.

17. člen

O režimu upravljanja z zemljišči in gozdovi v posameznih varstvenih pasovih obvestijo njihove lastnike pristojne službe Občine Vodice.

18. člen

Občina Vodice uvede in vodi kataster skladišč nafte, naftnih derivatov, nevarnih in škodljivih snovi in drugih nevarnih onesnaževalcev, ki so v območju varstvenih pasov virov pitne vode. Ta mora biti izdelan v rokih in po metodologiji, ki jih predpišejo predlogi sanacijskih ukrepov.

V. NADZOR NAD IZVAJANJEM UKREPOV NA ZAVAROVANIH OBMOČJIH

19. člen

1. Nadzor nad izvajanjem ukrepov v območjih varstvenih pasov izvajajo:

– pooblaščenice institucije za izvajanje kontrole nad kakovostjo pitne vode in stanjem objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo,

– inšpekcijski organi, predvsem vodnogospodarska in zdravstvena inšpekcija, z izdajanjem soglasij in dovoljenj ter neposrednega inšpekcijskega nadzora,

– upravni delavci na področju upravnih postopkov izdajanja lokacijskih in gradbenih dovoljenj za posege v prostor na območju varstvenih pasov vodnih virov,

– upravljalci javnih in lokalnih vodovodov,

– uporabniki pitne vode.

2. Nadzor se izvaja nad:

– stanjem zemljišč, objektov, prometnic in vodotokov,

– dokumentacijo za izvajanje posegov v prostoru zavarovanih območij,

– predpisanimi postopki in izvajanjem zaščitnih ukrepov na objektih in manipulativnih površinah,

– izvajanjem omejitev pri rabi prostora na zavarovanih območjih v prostorskem planu oziroma upravnem postopku pridobitve lokacijskega in gradbenega dovoljenja.

VI. SANACIJSKI UKREPI

20. člen

Za ugotovitev in določitev možnih onesnaževalcev ter uspešno sanacijo obstoječega stanja v varstvenih pasovih virov pitne vode je treba izdelati predloge sanacijskih ukrepov oziroma podlage za izdelavo sanacijskih programov. Izdelava jih za to usposobljena institucija skupaj s pooblaščenico institucijo za izvajanje kontrole nad kakovostjo pitne vode in stanjem objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo, potrdi pa jih občinski svet v roku dveh let po uveljavitvi tega odloka.

Onesnaževalci v varstvenih pasovih in občina kot nosilec razvoja komunalne infrastrukture morajo na podlagi sprejetih sanacijskih ukrepov izdelati sanacijske programe, ki morajo vsebovati tehnično rešitev sanacije, koncept financiranja, roke za izvedbo in ostale obveznosti. Pri izdelavi sanacijskih programov morata sodelovati tudi pooblaščenica institucija za izvajanje kontrole nad kakovostjo pitne vode in stanjem objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo in institucija, ki je izdelala predlog sanacijskih ukrepov. Sanacijski programi morajo biti izdelani v roku treh let po uveljavitvi tega odloka.

Sredstva za izdelavo sanacijskih programov ter njihovo izvedbo zagotavljajo onesnaževalci (vsak za svoj program) in Občina Vodice za sanacijo nelegalnih odlagalšč odpadkov in izgradnjo komunalne in druge potrebne infrastrukture.

Izvajanje sanacijskih programov mora biti vključeno v letne plane možnih onesnaževalcev in občinski proračun.

VII. NAČIN UVELJAVLJANJA VAROVANEGA REŽIMA

21. člen

Uveljavljanje varovalnega režima na zavarovanih območjih se uresničuje:

– z izvajanjem postopkov sanacije objektov, naprav, prometnic in zemljišča na območju varstvenih pasov vodnih virov,

– s predpisovanjem pogojev sanitarne zaščite v lokacijskih postopkih za objekte, ki se predvidevajo v varstvenem pasu,

– z nadzorom in inšpekcijo nad izvajanjem zaščitnih drugih ukrepov v zavarovanem območju vodnega vira,
– z omejevanjem izrabe kmetijskih površin in drugih naravnih virov (kamen, glina, prod).

Uveljavljanje varovalnega režima prične v roku 8 dni po uveljavitvi tega odloka. Dolžne so ga izvajati vse upravne službe, ki izvajajo upravne postopke na območju Občine Vodice.

VIII. KAZENSKI DOLOČBI

22. člen

Vsi stroški, ki nastanejo zaradi motene oskrbe s pitno vodo, kot posledica dejavnosti v vodovarstvenem območju, bremenijo neposredno njihove povzročitelje.

23. člen

Z denarno kaznijo od 30.000 SIT do 150.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki ravna v nasprotju z določili 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 12. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo od 10.000 SIT do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 5.000 SIT do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kdor krši s tem odlokom določeno stanje, nosi tudi vse stroške za vzpostavitev v prvotno stanje.

IX. PREHODNE DOLOČBE

24. člen

O režimu upravljanja z zemljišči v posameznih varstvenih območjih obvesti njihove lastnike upravljalec (pristojne občinske službe za perspektivne vodne vire) v roku 15 dni po sprejemu tega odloka.

25. člen

Če se z ukrepi iz ožjega varstvenega pasu omeji obstoječa izraba kmetijskega zemljišča, je lastnik kmetijskega zemljišča upravičen do odškodnine po splošnih predpisih o odškodnini.

Breme omejitve rabe zemljišča se lahko vpiše v zemljiško knjigo na podlagi ugotovljenega javnega interesa, usklajenih planskih dokumentov in izplačane odškodnine iz prvega odstavka tega člena.

Odškodnino je dolžan poravnati upravljalec vodovoda (koncesionar), ki mu mora biti ob ceni pitne vode zagotovljen vir sredstev (ekološka taksa).

26. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 032-01-001/98-048

Vodice, dne 7. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vodice
Alojzij Kosec l. r.

VRHNIKA

3830. Odlok o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 in družbenega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990, za območje novonastale Občine Vrhnika, spremembe in dopolnitve, september 1997

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95) in 29. člena statuta Občine Vrhnika (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Vrhnika na seji dne 15. 10. 1998 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 in družbenega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990, za območje novonastale Občine Vrhnika, spremembe in dopolnitve, september 1997

1. člen

(uvodne določbe)

Ta odlok določa spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin:

– dolgoročnega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 (Uradne objave Našega časopisa, št. 13/88, Uradni list RS, št. 21/90, 50/94, 63/96, 70/96),

– srednjeročnega družbenega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990 (Uradne objave Našega časopisa, št. 4/87, Uradni list RS, št. 50/94, 63/96, 70/96), ki jih je izdelal Primis Vrhnika, d.d.

Spremembe in dopolnitve se nanašajo na:

a) ureditev in izgradnjo vodnogospodarskih objektov za vodooskrbo;

b) izjemne posege na območjih trajno zaščitene kmetijskih zemljišč – v nadaljnjem besedilu: 1. kmetijsko zemljišče;

c) opredelitev novih in povečave obstoječih območij urejanja na drugih zemljiščih;

d) uskladitve in popravke zaradi sprejetih odlokov in izdanih lokacijskih dovoljenj.

2. člen

(spremembe dolgoročnega plana)

V poglavju 4.1.4. Komunalna dejavnost se tretji alineji drugega odstavka, ki govori o preskrbi z zdravo pitno vodo, doda naslednje besedilo:

“Za oskrbo prebivalcev Zaplane se zgradi dva primarna vodovoda:

– vodovod Zgornja Zaplana z napajanjem iz novega črpališča na parceli št. 880, k.o. Zaplana z dvema pripadajočima vodohranoma (100 in 50 m³);

– vodovod Spodnja Zaplana z napajanjem iz novega črpališča Gačnik na parceli št. 2884, k.o. Zaplana s pripadajočim 100 m³ vodohranom”.

Na območju 1. kmetijskih zemljišč bodo izjemoma dovoljeni naslednji posegi na parcelah ali delih parcel št.:

– za stanovanjsko gradnjo:

– k.o. Blatna Brezovica: območje Polic 1231/1, 1225/1, 29, 34, 37, 42, 51, 52/1, 53/2, 49,

– k.o. Borovnica: 3069/5, /12, /23, /24, /29, /38, 3103/8,

- k.o. Log: 1728/1-1728/9, 1736/1, /7, /8, 1788/2, /3, 1723, 1713, 1715/1, /2, 1512,
- k.o. Podlipa: 564/9, 343/1,
- k.o. Stara Vrhnika: 1748, 987, 1094/1, 1048/1, 1004, 1097,
- k.o. Velika Ligojna: 1603/1, /2, 404, 603, 604/1, 342/5, 343/1, 342/6,
- k.o. Verd: 526/2,
- k.o. Vrhnika: 1025/1, 1026,
- k.o. Zaplana: 31/2, 41/2,
- za zaokrožitev obstoječih funkcionalnih zemljišč:
- k.o. Log: 1852/1, 1853/1, 1852/5, 1795/1, /3, 1739/1,
- k.o. Stara Vrhnika: 2282/2 in 2133/1,
- k.o. Velika Ligojna: 595/1, 1285/1, /2, /3, 477/1, 478/1, 1061/2,
- za gradnjo počitniških hišic:
- k.o. Zaplana: 1848/1, /18, 1545/45,
- za širitev pokopališča:
- k.o. Blatna Brezovica: 580/1, /2, 578/1, 757, 756/1.

Na koncu poglavja 5.1.1. Naravna in kulturna dediščina se doda odstavek, ki glasi:

“Razglašeni spomeniki z odlokom:

- podružnična cerkev sv. Nikolaja na Kurenu – kulturni spomenik (Uradni list SRS, št. 35/88),
- opuščeni del kamnoloma v Krajevni skupnosti Drenov grič – Lesno Brdo – naravni spomenik (Uradni list RS, št. 16/91),
- Mali plac – naravni rezervat (Uradni list RS, št. 5/95),
- Jurčevo šotišče – naravni spomenik (Uradni list RS, št. 7/95),
- drevesa (25 lokacij z enim ali več drevesi) – dendrološki naravni spomeniki (Uradni list RS, št. 20/95)“.

3. člen

(spremembe srednjeročnega plana)

Na območju drugih zemljišč so predvideni naslednji posegi na parc. št.:

- za stanovanjsko namembnost:
- k.o. Blatna Brezovica: 631, 654/1, 650, 687, 2260, 2270/1,
- k.o. Borovnica: 3069/27, 128,
- k.o. Podlipa: 564/20, 622/1, /2, 628/7,
- k.o. Velika Ligojna: 1603/3, 1691,
- k.o. Vrhnika: 181/1,
- za zaokrožitev obstoječih funkcionalnih zemljišč:
- k.o. Log: 1149/17, /18, /19,
- k.o. Podlipa: 435/6,
- k.o. Velika Ligojna: 1049/2, 1711/1, /2, /3, 1712/1, /2, /3, /4, 1383/1, /17, 19, /24, /32, /36, 1470/1, /2, /3,
- k.o. Vrhnika: 2400/3.
- za oskrbno in storitveno namembnost:
- k.o. Blatna Brezovica: 2787/1, /2,
- k.o. Log: 233/4.
- za proizvodno in storitveno namembnost:
- k.o. Velika Ligojna: 1107/2, /3.
- za gradnjo počitniških hišic:
- k.o. Zaplana: 145/2, /3, /4, /6, 79/11, 671/3,
- za šport in rekreacijo:
- k.o. Blatna Brezovica: 185/1,

V poglavju V/1 Prostorske sestavine se dodajo:
- v tabeli Proizvodne in storitvene dejavnosti vrstica z zaporedno številko 136:

Zap. št.	List PKN	Naziv območja	Obrazložitev posega	Vrsta PIA
136	Vrhnika 16 Vrhnika 17	Argo	Izgradnja spremlj. objektov za proizvodne dejav.	ZN

- v tabeli Komunalna dejavnost vrstica z zaporedno številko 137:

Zap. št.	List PKN	Naziv območja	Obrazložitev posega	Vrsta PIA
137	Vrhnika 28	Pokopališče B. Brezovica	Razširitev obstoječega pokopališča	UN

- v tabeli Energetika vrstici z zaporednima številka 140 in 141:

Zap. št.	List PKN	Naziv območja	Obrazložitev posega	Vrsta PIA
140	Vrhnika	TP Ligojna	Razpotje	
141	Vrhnika 20	TP Bičevje	Stari del	

- v tabeli Stanovanjska gradnja vrstici z zaporednima številka 138 in 139:

Zap. št.	List PKN	Naziv območja	Obrazložitev posega	Vrsta PIA
138	Vrhnika 18	Kačja vas	Izgradnja ind. stan. objektov	ZN
139	Vrhnika 18	Jordanov kot	Izgradnja ind. stan. objektov	ZN

4. člen

(skupna določila)

Zemljišča, ki so v planih opredeljena kot obstoječa in predvidena stavbna zemljišča, so dejansko zazidljiva le, če ustrezajo tudi predhodno zbranim pogojem upravljalcev naravnih in ustvarjenih danosti v prostoru.

5. člen

Za novo opredeljena stavbna zemljišča, ki predstavljajo zaokrožitev planskih celot V1, V2, V3, L1, L2 in L3 in so po namembnosti usklajene z morfološkimi enotami, ki jih zaokrožajo, velja kartografska dokumentacija planov v merilu 1:5000 kot sestavni del prostorskih ureditvenih pogojev za te planske celote.

To določilo velja do spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev za te planske celote.

Vsebinsko navezavo na obstoječe morfološke enote potrди občina oziroma njena pooblaščen urbaneistična služba.

6. člen

(grafični del)

Grafični del je identičen za dolgoročni in srednjeročni plan.

Zaradi spremembe in dopolnitev iz 2. in 3. člena se dopolnijo:

1. V kartografskem delu v merilu M 1:25000:
  - list 3: zasnova oskrbe z vodo,
  - list 4: zasnova območij zavarovanja in varovanja vodnih virov, zasnova vodnogospodarskih ureditev,
  - list 12: zasnova elektro prenosnega omrežja, zasnova plinovodnega omrežja.

2. V kartografski dokumentaciji v merilu M 1:5000 list PKN – Vrhnika št.: 4, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 26, 27, 28, 29, 34, 35, 36, 37, 38, 46, 47.
– Postojna št. 8

7. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 11/3-032/98

Vrhnika, dne 19. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Vrhnika
Brane Jereb l. r.

ZREČE

3831. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Zreče za leto 1998

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97 in 70/97) 45. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98) in 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 26. 10. 1998 sprejel

O D L O K o spremembi odloka o proračunu Občine Zreče za leto 1998

1. člen

V odloku o proračunu Občine Zreče za leto 1998 (Uradni list RS, št. 27/98) se v 3. členu prvi odstavek spremeni in glasi:

Predvideni prihodki proračuna za leto 1998 znašajo 602,153.357,20 SIT in se razporedijo za:

– tekoče obveznosti	403,644.357,20 SIT
– investicije	194,209.000,00 SIT
– račun financiranja	4,300.000,00 SIT

2. člen

4. člen se spremeni in glasi:

V obvezno proračunsko rezervo se izloči 0,5% predvidenih skupnih prihodkov občinskega proračuna za leto 1998 in znaša 3,010.766,80 SIT.

3. člen

9. člen se črta.

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 405-02-01/98

Zreče, dne 26. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

3832. Odlok o turistični taksi v Občini Zreče

Na podlagi 23. člena zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98) ter 20. in 67. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 26. 10. 1998 sprejel

O D L O K o turistični taksi v Občini Zreče

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določa višina in delitev turistične takse v Občini Zreče, oprostitve, način poročanja in nadzor nad njenim evidentiranjem in odvajanjem.

2. člen

Turistična taksa je pavšalni znesek, ki ga plačuje turist za vsak dan bivanja v kraju zunaj stalnega prebivališča. Z njo turist v registriranem prenočitvenem obratu poravnava storitve ali ugodnosti, ki jih je v kraju deležen brezplačno.

Turistično takso plača turist skupaj s plačilom storitev za prenočevanje. Turist je dolžan plačati turistično takso tudi v primeru, ko je deležen brezplačnih storitev za prenočevanje.

3. člen

Plačila turistične takse so oproščeni:

1. otroci do 7. leta starosti,
  2. člani invalidskih organizacij in druge invalidne osebe, ki svojo invalidnost lahko utemeljijo z ustreznim dokumentom (člansko izkaznico),
  3. osebe z zdravniško napotnico v naravnih zdraviliščih ali bolnicah,
  4. učenci, dijaki in študenti, udeleženci vzgojno-izobraževalnih programov, ki jih na nepridobitni podlagi organizirajo društva in druge vzgojno-izobraževalne ustanove ter verske in druge skupnosti v okviru svojih rednih aktivnosti,
  5. dijaki in študentje v dijaških oziroma študentskih domovih,
  6. osebe, ki so na začasnem delu in bivajo v turističnem gostinskem obratu več kot 30 dni,
  7. udeleženci mladinskih in državnih strokovnih in športnih tekmovanj,
  8. tuji državljani, ki so po mednarodnih predpisih in sporazumih oproščeni plačila takse.
- Turistično takso v višini 50% plačajo:
- osebe od 7. do 18. leta starosti,
  - gostje v kampih,
  - turisti v domovih za učence in študente,
  - turisti, člani mednarodnih mladinskih organizacij, ki prenočujejo v mladinskih prenočiščih, ki so vključena v mednarodno mrežo mladinskih prenočišč IYHF.

II. VIŠINA TURISTIČNE TAKSE

4. člen

Turistična taksa se v skladu z zakonom določa v točkah. Višina turistične takse je določena na podlagi stopnje infrastrukturne opremljenosti in na podlagi potreb turističnega razvoja Občine Zreče.

5. člen

Višina turistične takse je 11 točk.

Višina turistične takse se določi tako, da se pomnoži število točk z vrednostjo točke.

Vrednost točke določa, v skladu z zakonom, Vlada Republike Slovenije in znaša 14 tolarjev.

Za goste, ki prihajajo v nastanitvene objekte na podlagi pogodb sklenjenih s poslovnimi partnerji, pa se nova vrednost točke uveljavi ob sklepanju novih pogodb.

III. UPORABA SREDSTEV TURISTIČNE TAKSE

6. člen

Turistična taksa je prihodek občine, ki ga nameni za poravnavanje stroškov v zvezi z ugodnostmi in storitvami iz prvega odstavka 2. člena tega odloka, in sicer predvsem za:

1. turistične informacije in usmerjanje s pomočjo ustrezne prometne signalizacije,
2. spodbujanje lokalnega prebivalstva za sodelovanje pri aktivnostih pospeševanja turizma,
3. pisna promocijska gradiva, filme in druga sredstva za promocijo turistične ponudbe,
4. prireditve,
5. vzdrževanje in urejanje parkov, zelenic, cvetličnih nasadov, tematskih poti in drugih javnih površin, ki so namenjene turistom ter programov urejanja okolja, ki jih izvajajo turistična in okoljevarstvena društva,
6. komunalno infrastrukturo v območjih turističnih objektov,
7. druge naložbe na področjih turizma v občini po programu razvoja turizma v občini.

7. člen

Predlog razporeditve sredstev turistične takse, za namene iz prejšnjega člena, pripravi župan Občine Zreče, pri čemer se praviloma sorazmerni del turistične takse uporabi za te namene v kraju, kjer je bila taksa zbrana.

IV. NAČIN PLAČEVANJA TURISTIČNE TAKSE IN NADZOR

8. člen

Pravne osebe in podjetniki posamezniki ter sobodajalci, kmetje in društva, ki sprejemajo turiste na prenočevanje, morajo:

1. pobirati turistično takso hkrati s plačilom storitev za prenočevanje ali najpozneje zadnji dan prenočevanja,
2. voditi evidenco o plačani turistični taksi v knjigi oziroma drugi ustrezni evidenci turistov, iz katere mora biti razvidno število prenočitev posameznega turista in znesek plačane takse.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo pobirati in odvajati turistično takso za prenočitev turista tudi v primeru, če mu ne zaračunavajo plačila storitev za prenočevanje.

Če je turist oproščen plačila celotne ali dela turistične takse, mora biti v evidenci, ki je določena v prvem odstavku tega člena, vpisan razlog iz prvega in drugega odstavka 3. člena tega odloka.

9. člen

Osebe iz 8. člena tega odloka nakazujejo pobrano turistično takso do 25. dne v mesecu za pretekli mesec na poseben račun.

Osebe iz 8. člena tega odloka so v roku, ki ga določa prejšnji odstavek, dolžne predložiti občini in pristojnemu davčnemu organu mesečno poročilo, iz katerega mora biti razvidno število prenočitev in znesek turistične takse.

10. člen

V primeru, da zavezanec ne nakaže pobrane turistične takse do 25. v mesecu za pretekli mesec, je dolžan plačati obresti po obrestni meri, ki jih za kratkoročne kredite določa Banka Celje, zaračuna pa finančna služba občinskega uprave.

11. člen

Poročilo iz drugega odstavka 9. člena tega odloka mora obsegati naslov fizične ali pravne osebe, nastanitvene zmožljivosti, število prenočitev turistov, število prenočitev oseb, ki so uveljavljale olajšave ali oprostitev, znesek plačane turistične takse ter obdobje, na katero se poročilo nanaša.

Poročilo iz prvega odstavka tega člena morajo pravne in fizične osebe posredovati na obrazcu, ki je predpisan s tem odlokom in je sestavni del tega odloka.

Za fizične osebe, ki se ukvarjajo s prenočevanjem, lahko poročilo iz prvega odstavka tega člena poda pooblaščenca pravna oseba (turistično društvo, agencija ipd.). V tem primeru je fizična oseba dolžna posredovati pooblaščenemu pravni osebi podatke za sestavo poročila do 20. v mesecu za pretekli mesec.

Fizična oseba se je dolžna pisno izjasniti, na kakšen način po posredovala podatke, in sicer v roku 30 dni po uveljavitvi odloka.

12. člen

Nadzor nad pobiranjem in odvajanjem turistične takse ter vodenjem evidence se opravlja preko pristojnega davčnega organa. Nadzor opravlja tudi pristojni organ občinske uprave v okviru svojih pooblastil.

Pristojni organ občinske uprave nadzira verodostojnost podatkov na oddanem obrazcu poročila s podatki iz knjige domačih in tujih gostov.

Pravna ali fizična oseba je dolžna pristojnemu organu občinske uprave omogočiti nadzor ter dati na vpogled knjigo domačih in tujih gostov.

V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

13. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha na območju Občine Zreče veljati odlok o krajevni turistični taksi v Občini Zreče (Uradni list RS, št. 38/96).

14. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 423-05-02/98-2
Zreče, dne 26. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. inž. l. r.

3833. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Zreče

Na podlagi prve alineje 29. in 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 39/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97,

10/98) in 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni lista RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 26. 10. 1998 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA Občine Zreče

1. člen

V statutu Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) se v 70. členu za besedami »župan občine« postavi pika, nadaljnje besedilo pa se črta.

Doda se nov drugi odstavek, ki glasi: »Župan lahko pooblasti določene osebe za izvrševanje proračuna.«

2. člen

76. člen se spremeni tako, da glasi:

»Občina se lahko dolgoročno zadolži za investicije, ki jih potrdi občinski svet.«

Pogodbe o zadolževanju sklepa župan na podlagi sprejetega proračuna in ob predhodnemu soglasju ministra, pristojnega za finance.

Soglasje je sestavni del pogodbe o zadolževanju.«

3. člen

V 77. členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki glasi:

»Izdana soglasja se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.«

V tretjem odstavku se besedi »zagotovljene porabe« nadomesti z besedama »realiziranih prihodkov.«

Na koncu tretjega odstavka se doda nov stavek, ki glasi:

»Izdana poročstva se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.«

4. člen

V prvem in tretjem odstavku 78. člena se črta beseda »zagotovljene«.

5. člen

V prvem odstavku 79. člena se besedilo: »Prihodki občine za financiranje drugih nalog so,« nadomesti z besedilom: »Prihodki občine za financiranje porabe so tudi.«

V tretji alineji se za besedo »krajevne« doda beseda: »turistične.«

6. člen

Besedilo 80. člena se spremeni in glasi:

»Če občina z lastnimi prihodki ne more zagotoviti svoje primerne porabe, se zagotovijo sredstva za finančno izravnavo v državnem proračunu.«

7. člen

Te spremembe in dopolnitve začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 015-02-01/98

Zreče, dne 26. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

3834. Sklep o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

Na podlagi 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 26. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi

1. člen

Ukine se status javnega dobra zemljišča v splošni rabi:

1. parc. št. 1364/4, travnik v izmeri 212 m², vpisana pri vl. št. S 001, k.o. Zreče,

2. parc. št. 510/2, cesta v izmeri 211 m², vpisana pri vl. št. S 002, k.o. Križevac,

3. parc. št. 510/4, cesta v izmeri 258 m², vpisana pri vl. št. S 002, k.o. Križevac,

4. parc. št. 510/5, cesta v izmeri 239 m², vpisana pri vl. št. S 002, k.o. Križevac,

5. parc. št. 510/6, cesta v izmeri 272 m², vpisana pri vl. št. S 002, k.o. Križevac.

2. člen

Nepremičnine iz 1. člena tega sklepa prenehajo imeti značaj zemljišča v splošni rabi in se vknjiži lastninska pravica v korist Občine Zreče, Cesta na Roglo 13/b, Zreče.

3. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 465-08-08,09/98

Zreče, dne 26. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

3835. Sklep o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Zreče

Na podlagi 38. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95) ter 20. člena statuta Občine Zreče (Uradni list RS, št. 30/95, 48/95, 1/98 in 53/98) je Občinski svet občine Zreče na seji dne 26. 10. 1998 sprejel

S K L E P

o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Zreče

1

V občinski volilni komisiji se razreši:

1. Ivan Umnik, Ul. Borisa Vinterja 11, Zreče, kot namestnik člana.

2

V občinsko volilno komisijo se imenuje:

1. Majda Oplotnik, Jurija Vodovnika 27, Zreče, za namestnico člana.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 032-04-07/98
Zreče, dne 26. oktobra 1998.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Zreče
Gorazd Korošec, dipl. ek. l. r.

MINISTRSTVA

3836. Odredba o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovnih poteh, ki jo morajo plačati čolni in jahte

Na podlagi 9. člena zakona o ustanovi za vzdrževanje pomorskih plovnih poti (Uradni list SFRJ, št. 50/74, 22/77, 17/81, 30/85 in 46/88), tretjega odstavka 1. člena odredbe o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovnih poteh (Uradni list RS, št. 73/98), 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 6/91), izdaja minister za promet in zveze

O D R E D B O

o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovnih poteh, ki jo morajo plačati čolni in jahte

I

Ta odredba določa višino pristojbine za uporabo objektov varnosti plovbe na pomorskih plovnih poteh Republike Slovenije, ki se morajo plačati za domače in tuje čolne ter jahte.

II

Pristojbino za uporabo objektov za varnost plovbe obračunava Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

Sredstva iz tega naslova se vplačujejo na ustrezen vplačilni račun "Pristojbine za uporabo objektov za varnost plovbe", odprt pri Agenciji RS za plačilni promet.

III

Zavezanec za plačilo pristojbine je vsakokratni uporabnik domačega oziroma tujega čolna ali jahte.

IV

Za čolne in jahte domače zastave se pristojbina zaračunava pri obnovi plovnega dovoljenja in sicer za čolne za osebne potrebe za dobo 5 let, za čolne za gospodarske namene za dobo 2 let in za čolne za prevoz potnikov pa vsako leto.

V primeru, da lastnik čolna obnovi plovno dovoljenje po poteku veljavnosti dovoljenja, se pristojbina zaračuna s prvim dnevom poteka veljavnosti plovnega dovoljenja za dobo iz prvega odstavka tega člena.

V

Za tuj čoln in jahto se pristojbina zaračuna pri prvi vplovitvi v notranje morske vode Republike Slovenije in velja do konca tekočega leta.

Za tuj čoln, ki pripluje v notranje morske vode zaradi dviga in odvoza po kopnem v tujino se ne plača pristojbine. Pristojbine se ne plača tudi za tuje čolne, ki se jih v notranjih morskih vodah spusti v morje z namenom nadaljnega prevoza v tuje pristanišče po morski poti.

VI

Višina pristojbine za uporabo objektov za čolne in jahte po metru dolžine znaša:

	SIT
do 2,99 m	1.500
od 3 m do 3,99 m	2.000
od 4 m do 4,99 m	2.500
od 5 m do 5,99 m	3.000
od 6 m do 6,99 m	3.500
od 7 m do 7,99 m	4.000
od 8 m do 8,99 m	5.000
od 9 m do 9,99 m	6.000
od 10 m do 10,99 m	7.000
od 11 m do 11,99 m	8.000
od 12 m do 12,99 m	9.000
od 13 m do 13,99 m	10.000
od 14 m do 14,99 m	12.000
od 15 m do 15,99 m	15.000
nad 16 m se dodatno obračuna za vsak m dolžine	1.000

VII

Za čolne za prevoz potnikov in za gospodarske namene se plača pristojbina za vsak dolžinski meter po tabeli iz V. člena te odredbe 1.000 SIT/m.

VIII

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2623-2/98-993
Ljubljana, dne 2. novembra 1998.

mag. Anton Bergauer l. r.
Minister
za promet in zveze

REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA

3837. Sklep o imenovanju posebne Občinske volilne komisije Hodoš

Na podlagi 29. člena zakona o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij (Uradni list RS, št. 44/96) je Republiška volilna komisija sprejela

S K L E P

o imenovanju posebne Občinske volilne komisije občine Hodoš

V posebno Občinsko volilno komisijo občine Hodoš se imenujejo:

– za predsednico:

Marija Stojko-Tratnjek, roj. 1968, Žižki 93, 9932 Črenšovci,

– za namestnika predsednice:

Evgen Jošar, roj. 1945, Krplivnik 37, 9205 Hodoš,

– za člana:

Franc Šipoš, roj. 1966, Krplivnik 3, 9205 Hodoš,

– za namestnika člana:
Boštjan Abraham, roj. 1977, Hodoš 62, 9205 Hodoš,
– za člana:
Robert Kerčman, roj. 1974, Hodoš 67, 9205 Hodoš,
– za namestnika člana:
Ernest Laco, roj. 1977, Hodoš 58, 9205 Hodoš,
– za člana:
Franc Könye, roj. 1947, Hodoš 67, 9205 Hodoš,
– za namestnika člana:
Valter Abraham, roj. 1976, Hodoš 62, 9205 Hodoš.

Št. 18-1/96-1/98
Ljubljana, dne 5. novembra 1998.

Predsednik
Republiške volilne komisije
Anton Gašper Frantar l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3838. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za oktober 1998

Na podlagi prvega odstavka 49. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) Statistični urad Republike Slovenije objavlja

POROČILO

o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za oktober 1998

Cene življenjskih potrebščin so se oktobra 1998 v primerjavi s septembrom 1998 povišale za 0,3%, cene na drobno pa tudi za 0,3%.

Št. 941-02-7/98
Ljubljana, dne 2. novembra 1998.

Tomaž Banovec l. r.
Direktor
Statističnega urada RS

3839. Aneks h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

ANEKS H KOLEKTIVNI POGODBI za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije

1. člen

V 9. členu kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 57/95, 19/96 in 56/98) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Ministrstvo za zdravstvo, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije sklenejo dogovor o načinu opravljanja pripravništva v zdravstvenih in socialno-varstvenih zavodih.”

2. člen

Drugi odstavek 29. člena se spremeni tako, da se glasi: “Delovni čas delavcev, ki so razporejeni na delovna mesta, kjer delo stalno poteka v kontroliranem območju ionizirajočega sevanja; delavcev v prosekuri; delavcev v specialnih

laboratorijih, za katere so predpisani posebni zaščitni ukrepi pred mutagenimi, teratogenimi, karcinogenimi agensi in materiali, organskimi topili, formalinskimi spojinami, znaša 36 ur tedensko. Delavcem, ki imajo po zakonu pravico do skrajšanega delovnega časa zaradi posebnih pogojev dela, se ta delovni čas šteje kot polni delovni čas.”

3. člen

V četrti alineji 4. točke 36. člena se beseda ter nadomesti z vejico in na koncu doda besedilo: “in teamu, ki dela v urgentni službi”.

4. člen

V 49. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Za potrebe zavoda se izobražujejo delavci tudi v naslednjih primerih,

– če se je v času delavčevega dela spremenil sistem izobraževanja tako, da se je v aktu o sistemizaciji povišala zahtevana izobrazba za opravljanje določenega dela,

– kadar gre za s kadrovskim načrtom izkazane potrebe po razporeditvi delavcev na delovna mesta, za katera se zahteva višja izobrazba.”

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

5. člen

Za 50. členom se doda 50.a člen, ki se glasi:

“50.a člen

Delavci, ki so razporejeni na delovna mesta, za katere je bila spremenjena zahtevana stopnja strokovne izobrazbe in ki imajo manj kot 10 let do izpolnitve zakonskih pogojev za starostno upokožitev, se niso dolžni izobraževati za pridobitev višje strokovne izobrazbe in lahko še naprej opravljajo enaka dela.”

6. člen

Za 60. členom se doda 61.a člen, ki se glasi:

“61. a člen

Delodajalec sklence nezgodno zavarovanje za delavce, ki so pri opravljanju svojih nalog posebej izpostavljeni in ogroženi.

Delodajalec sklence nezgodno zavarovanje po tem členu za zaposlene, ki opravljajo delo v patronažni službi, v reševalni službi, v službi helikopterskih prevozov, pod pogojem, da opravljajo terensko delo; pri vzdrževanju strojev ali električnih naprav, s plini, vnetljivimi snovmi, kisljinami ali lugi.

Višina zavarovanja znaša najmanj 590 tolarjev mesečno na delavca.”

7. člen

V točki a) 77. člena se črta besedilo: “Onkološki inštitut v Ljubljani”.

8. člen

Prvi stavek prvega odstavka 89.a člena se spremeni tako, da se glasi:

“Za stalno in neposredno delo z varovanci v socialno varstvenih zavodih, ki zagotavljajo varstvo v posebnih socialno-varstvenih zavodih, socialno-varstvenih zavodih za usposabljanje in varstvenodelovnih centrih, pripada delavcu dodatek k osnovni plači:”

V 89.a členu se doda tudi nov peti odstavek, ki se glasi:

“Pod enakimi pogoji pripada enak dodatek tudi zaposlenim v zdravstvu. Zdravstvene zavode oziroma enote zdravstvenega zavoda in delovna mesta, na katerih se dodatek obračunava, določi minister pristojen za zdravstvo.”

9. člen

89.b člen se spremeni tako, da se glasi: “g) Dodatek za zahtevnost in izpostavljenost dela.

89.b člen

Zaposlenim v zdravstvu in socialnem varstvu pripada dodatek za zahtevnost in izpostavljenost dela. Višina dodatka,

izraženega v količniku, je odvisna od plačilnega razreda delavca in se z veljavnostjo od 1. 11. 1998 dalje določi v okviru naslednjih količnikov:

1. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja fizioterapevtske dejavnosti pripada dodatek v višini od 0,34 do 0,44 količnika.

2. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja diagnostičnih in drugih laboratorijev, zobobotehniške dejavnosti, radiološke dejavnosti ter dentistov pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,57 količnika.

3. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja farmacevtske dejavnosti pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,63 količnika.

4. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja administrativne dejavnosti pripada dodatek v višini od 0,19 do 0,23 količnika.

5. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja vzdrževanja in čiščenja objektov pripada dodatek v višini od 0,18 do 0,23 količnika.

6. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja dela strokovnih služb zavodov pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,69 količnika.

7. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja sanitarne dejavnosti in tehničnih strok pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,52 količnika.

8. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja izvajanja strokovne pomoči v socialni stiski in psihološke dejavnosti pripada dodatek v višini od 0,30 do 0,69 količnika.

9. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja delovne in skupinske terapije ter usposabljanja pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,55 količnika.

10. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja zagotavljanja prehrane, upravljanja z materialom in vzdrževanja perila pripada dodatek v višini od 0,19 do 0,25 količnika.

11. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja voznikov reševalnih in drugih vozil pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,32 količnika.

12. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja varstva varovancev in bolniške stregbe pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,34 količnika.

13. Zaposlenim na delovnih mestih iz področja zdravstvene nege pripada dodatek v višini od 0,23 do 0,44 količnika (sestavljeno iz dodatka za zdravstveno nego in dodatka za nevarnost okužb).

Višina dodatkov po predhodnem odstavku se od 1. 10. 1999 dalje poviša, in sicer za količnike, kot so določeni v prvem odstavku tega člena, znižane za količnik 0,15.

Višino dodatka glede na plačilni razred (osnovno plačo) zaposlenega v okviru določb tega člena se za posamezna področja dela določi z dogovorom o izvajanju tega člena, ki ga sklenejo reprezentativni sindikati za ta področja in pristojni ministrstvu.

10. člen

Prvi odstavek 100. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Zaposlenemu pripada ob upokojitvi odpravnina v višini treh povprečnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma v višini treh zadnjih plač, če je to zanj ugodneje.”

11. člen

Tretji stavek prvega odstavka 102. člena se črta.

V 102. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Znesek povračila stroškov za prehrano med delom za mesec oktober 1998 znaša 548 tolarjev za en dan prisotnosti na delu. Ta znesek se usklajuje vsakih šest mesecev z rastjo cen prehrambnih proizvodov. Prva uskladitev bo 1. 1. 1999 na osnovi rasti cen prehrambnih proizvodov za obdobje VI. do XII. 1998. Kot dan prisotnosti na delu po tem členu se šteje redni delovni čas v nepretrganem trajanju do vključno 8 ur. Pri razporeditvi rednega delovnega časa, po kateri je delavec dolžan delati dnevno delovno obveznost nad 8 ur, se mesečni znesek povračila stroškov za prehrano med delom ugotovi najmanj v višini zneska iz predhodnega odstavka za vsakih 8 ur rednega delovnega časa.”

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

12. člen

V tretjem stavku besedila 103. člena se besedilo “cene super bencina” nadomesti z besedilom “cene motornega bencina – 98 oktanov”.

13. člen

Besedilo 106. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Dnevnic za mesec oktober 1998 znaša:

- cela dnevnic 3.500 tolarjev

- polovična dnevnic 1.750 tolarjev

- znižana dnevnic 1.218 tolarjev

Zneski iz prvega odstavka tega člena se usklajujejo na enak način kot znesek izhodiščne plače za I. tarifno skupino (količnik 1,00).“

14. člen

Besedilo 107. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Stroški prenočevanja na službenem potovanju se zaposlenemu povrnejo v višini zneska računa za prenočevanje v hotelu, ki ga odobri delodajalec.”

15. člen

V drugem stavku drugega odstavka 108. člena se besedilo “cene super bencina” nadomesti z besedilom “cene motornega bencina – 98 oktanov”.

16. člen

Tretji stavek prvega odstavka 109. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Znesek terenskega dodatka znaša dnevno 21% cele dnevnic, delavec pa je upravičen tudi do povračila stroškov prenočevanja.”

17. člen

Prvi stavek prvega odstavka 111. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Nadomestilo za ločeno življenje za mesec oktober 1998 znaša znesek nadomestila stroškov stanovanja v višini 22.994 tolarjev in znesek nadomestila stroškov prehrane v višini 28.104 tolarjev; zneska se usklajujeta na enak način kot izhodiščna plača za I. tarifno skupino (količnik 1,00).“

18. člen

Črta se 118. člen.

19. člen

Priloga kolektivne pogodbe: “Seznam tipičnih delovnih mest po tarifnih skupinah” se dopolni z naslednjimi delovnimi mesti:

V TS	Delovno mesto	Količnik
V.	Farm. teh. - izd. zdravil B,C	2,40
	Farm. teh. s spec. znanji	2,50
	Labor. teh. s spec. znanji	2,50
	Zobotehnik s spec. znanji	2,50
VI.	Inž. farm. z dod. znan. (far. skrb)	3,00
	VII.	Dipl. fizioterapevt
Dipl. delovni terapevt		3,25
Dipl. medicinska sestra		3,25
Dipl. inž. radiologije		3,25
Dipl. sanitarni inž.		3,25
Dipl. inž. laborat. medicine		3,25
Analitik v lab. medicini		3,60
VIII.	Anal. v lab. med. specializant	3,60
	Dipl. farmac. izdaja zdr.	3,80
	Dipl. farmac. s podipl. štud.	4,00
	Spec. klin. psihol. konsultant	4,40
	Farm. spec. analitik	4,40
	Farm. sp. farmakoinform.	4,40
	Farm. spec. klin. farmac.	4,40
	Farm. spec. z usmer. special.	6,00

V tarifni skupini VIII. se količnik del. mesta “Specialist klinične biokemije” spremeni iz 4,00 na 4,40.

20. člen

Priloga kolektivne pogodbe "Seznam tipičnih delovnih mest po tarifnih skupinah" se dopolni z naslednjima delovnima mestoma v VII. tarifni skupini:

Dipl. socialni delavec – samostojni svetovalec	3,60
Dipl. socialni delavec – višji svetovalec	4,20

Na koncu priloge se doda naslednje besedilo:

"Izhodiščni količnik za določitev plače na delovnem mestu "socialni delavec – mentor" se določi tako, da se izhodiščni količnik delovnega mesta "dipl. socialni delavec – samostojni svetovalec" zmanjša za 15%, izhodiščni količnik za določitev plače na delovnem mestu "socialni delavec – svetovalec" pa tako, da se za 15% zmanjša izhodiščni količnik delovnega mesta "Dipl. socialni delavec – višji svetovalec". Izhodiščni količniki za delovna mesta z nazivi se smiselno uporabljajo za vse strokovne delavce v socialnem varstvu.

Delavcem na delovnih mestih z nazivi v VI. tarifni skupini se količniki za določitev osnovne plače na podlagi napredovanja v plačilne razrede določijo na enak način, kot izhodiščni količniki po predhodnem odstavku."

21. člen

Delovna mesta k 2. in 6. členu tega aneksa se določijo v dogovoru med reprezentativnimi sindikati in pristojnimi ministrstvi.

22. člen

Ta aneks prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določba 89.b člena se prične uporabljati 1. 11. 1998.

Količniki za delovna mesta z nazivi v socialnem varstvu iz 20. člena tega aneksa se pričnejo uporabljati s 1. 7. 2000.

Ljubljana, dne 29. oktobra 1998.

Podpisniki:

Ministrstvo za zdravstvo minister Marjan Jereb, dr. med. l. r.	Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije predsednica Nevenka Lekše l. r.
---	--

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve minister mag. Anton Rop l. r.	ZSSS Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije predsednik Erih Šerbec l. r.
---	---

Sindikat delavcev v zdravstveni
negi Slovenije
predsednica
Jelka Černivec l. r.

Ta aneks h kolektivni pogodbi je bil s sklepom o registraciji aneksa h kolektivni pogodbi, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisan v register kolektivnih pogodb z datumom 31. 10. 1998 pod zap. št. 39/4 in št. spisa 121-03-0020/94-030.

3840. Dogovor o ukrepih za izboljšanje organizacije dela, racionalizacije dela, zagotavljanja boljše kakovosti storitev in za doseganje večje učinkovitosti

**DOGOVOR
o ukrepih za izboljšanje organizacije dela,
racionalizacije dela, zagotavljanja boljše
kakovosti storitev in za doseganje večje
učinkovitosti**

I

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije, ZSSS – Sindikat

zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije in Sindikat delavcev v zdravstveni negi Slovenije so kot podpisniki tega dogovora soglasni, da je uveljavitev zahtev zaposlenih v socialnem varstvu za izboljšanje materialnega položaja možna le ob izvedbi ukrepov izboljšanja organizacije, kakovosti in racionalizacije dela v zavodih in pri drugih delodajalcih na področju socialnega varstva.

Zato bodo podprli naslednje ukrepe in aktivnosti:

1. Povezovanje vseh služb socialnega varstva, ki vplivajo na socialni položaj prebivalcev ter povezovanje s službami in organi na drugih področjih s ciljem zagotoviti čimbolj učinkovito pomoč upravičencem.

2. Izboljšanje dostopnosti do socialnovarstvenih storitev z:

- učinkovitejšo izrabo delovnega časa,
- vključevanjem prostovoljnega dela in oblik samopomoči,
- izrabo kapacitet zavodov in razpoložljivih sredstev za širitev dejavnosti in uvajanje novih programov.

3. Izvedba obstoječega obsega dela ob enakem številu zaposlenih, razen pri širitvah obsega dela zaradi povečanja kapacitet ali uvajanja novih dejavnosti.

4. Zmanjšanje obsega izdatkov, ki nimajo neposrednega vpliva na kvaliteto izvajanja dejavnosti in uveljavljanja pravic, in sicer zlasti:

- proučitev in racionalizacija služb stalne pripravljenosti,
- zmanjšanje obsega strokovnih ekskurzij in drugih stroškov, ki ne pomenijo neposrednega uresničevanja določb kolektivne pogodbe iz naslova strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja,
- racionalizacija nabave potrošnega materiala,
- z boljšo organizacijo dela, v okviru katere bo zagotovljeno nadomeščanje delavcev v primerih krajših začasnih odsotnosti delavcev, ne da bi to zahtevalo povečanje stroškov.

5. Enotno urejanje za dejavnosti, za katere se uporablja in velja Kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti, glede dodeljevanja solidarnostne pomoči v primeru daljše bolezni in sicer tako, da bo solidarnostna pomoč dodeljena le v primerih ko je po oceni sindikata pomoč upravičena zaradi socialnih razmer zaposlenega in njegove družine.

6. Povečanje obsega prihodkov, ki niso prihodki za opravljanje javne službe, s tem, da se to povečanje usmeri v razvoj dejavnosti.

II

Ministrstvo za zdravstvo in Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije, ZSSS – Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva in Sindikat delavcev v zdravstveni negi Slovenije so kot podpisniki tega dogovora soglasni, da bodo za uveljavitev novih oziroma spremenjenih določil tarifnega dela kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije podprli in pripomogli k izvajanju ukrepov za izboljšanje organizacije dela, kakovosti storitev in za večjo stroškovno učinkovitost.

Podpisniki tega dogovora soglašajo:

1. Podpisniki bodo z racionalno organiziranostjo dela, boljše izkoriščenostjo delovnega časa in izboljšanjem kakovosti dela zagotavljali izboljšanje kakovosti storitev, večjo dostopnost storitev in stroškovno učinkovitejši način izvajanja storitev.

V ta namen bodo v zdravstvenih zavodih izdelali ovrednotene in časovno opredeljene elaborate racionalizacije na področju organizacije dela in izkoristka delovnega časa. S povečanjem delovne discipline in največ v okviru razpoložljivega števila delavcev (z upoštevanjem kadrovskih normativov) bo zagotovljena večja storilnost.

2. Z ukrepi boljše izrabe obstoječih kapacitet in razpoložljivih sredstev bodo podpisniki zagotavljali nižje stroške na enoto brez odpuščanja zaposlenih in v okviru možnosti uvajali nove programe, kot tudi programe za naročnike izven zavoda ter tako zagotavljali povečanje obsega prihodkov, ki niso prihodki javne službe.

3. Podpisniki bodo izvajali ukrepe za zmanjšanje višine izdatkov, ki nimajo neposrednega vpliva na izvajanje zdravstvenih storitev in uveljavljanja pravic zavarovancev, kot so:

- izdatki za strokovna izpopolnjevanja, ki presegajo najnujnejši program strokovnega izobraževanja, opredeljenega s sprejetim letnim programom izobraževanja zavoda,

– izdatki za nabavo potrošnega in drugega materiala ter storitev,
– izdatki za dežurno službo, stalno pripravljenost, nadurno delo in pogodbeno delo.

4. Sindikati podpisniki bodo podprli predlog enotne ureditve za dejavnosti, za katere se uporablja in velja kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti glede dodeljevanja solidarnostne pomoči v primeru daljše bolezni, in sicer tako, da bo solidarnostna pomoč dodeljena le v primerih ko je po oceni sindikata pomoč upravičena zaradi socialnih razmer zaposlenega in njegove družine.

5. Podpisniki bodo zagotavljali znižanje stroškov delovnega procesa z boljšo organizacijo dela, v okviru katere bo zagotovljeno nadomeščanje delavcev v primerih krajših začasnih odsotnosti delavcev, ne da bi to zahtevalo povečanje stroškov.

6. Podpisniki ugotavljajo, da je potrebno, v skladu s poklicno etiko, zagotoviti poslovnejše odnose s pacienti kot plačniki in naročniki zdravstvenih storitev. Prizadevali si bodo za boljše odnose do sodelavcev in s tem za učinkovitejše delovanje celotnega delovnega teama.

7. Podpisniki bodo analizirali vse oblike odsotnosti z dela in si prizadevali zmanjšati obseg teh odsotnosti.

III

Sindikati podpisniki se obvezujejo, da bodo podprli enotno urejanje pri zmanjševanju letnih dopustov v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, pri čemer ta pogajanja stečejo najkasneje do 31. 12. 1998.

Ljubljana, dne 29. oktobra 1998.

Podpisniki:

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve minister mag. Anton Rop l. r.	Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije predsednica Nevenka Lekše l. r.
---	--

Ministrstvo za zdravstvo minister Marjan Jereb, dr. med. l. r.	ZSSS Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije predsednik Erih Šerbec l. r.
---	---

OBČINE

GORNJI GRAD

3841. Sklep o razpisu naknadnih volitev v Svet krajevne skupnosti Gornji Grad

Na podlagi 92. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) je Občinska volilna komisija občine Gornji Grad na seji dne 4. 11. 1998 sprejela

S K L E P

o razpisu naknadnih volitev v Svet krajevne skupnosti Gornji Grad

1. člen

Razpišejo se naknadne volitve za dva člana v Svet krajevne skupnosti Gornji Grad.

2. člen

Naknadne volitve bodo dne 6. 12. 1998.

3. člen

Rok za vložitev kandidatur je 11. 11. 1998 do 19. ure na sedežu Občinske volilne komisije občine Gornji Grad, Attemsov trg 3, p. Gornji Grad.

4. člen

Sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 002-20/98

Gornji Grad, dne 4. novembra 1998.

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Gornji Grad
Milena Cigale, dipl. prav. l. r.

VSEBINA

MINISTRSTVA

	Stran
3836. Odredba o pristojbini za uporabo objektov za varnost plovbe na pomorskih plovnih poteh, ki jo morajo plačati čolni in jahte	5974
3774. Pravilnik o obrazcih prijav podatkov za matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja	5869
3775. Pravilnik o vsebini in načinu opravljanja posebnega strokovnega izpita za davčnega inšpektorja in davčnega izterjevalca v Davčni upravi Republike Slovenije	5888
3776. Odločba o soglasju k aktu o ustanovitvi ustanove Maks Fabiani	5895
3777. Soglasje k aktu o ustanovitvi Ustanove – sklada Okrešelj	5895
3778. Soglasje k aktu o ustanovitvi ustanove "Ustanova Franca Rozmana Staneta"	5895

USTAVNO SODIŠČE

3779. Odločba o oceni ustavnosti zakona o kaznovanju zločinov in prestopkov zoper slovensko narodno čast	5896
3780. Odločba o razveljavitvi nekaterih določb zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o denacionalizaciji in o ugotovitvi skladnosti nekaterih določb istega zakona z ustavo	5899
3781. Odločba o oceni ustavnosti zakona o kaznivih dejanjih zoper narod in državo	5916
3782. Odločba o ustanovitvi postopka za oceno ustavnosti 105. člena zakona o dohodnini, da 20. člen in drugi odstavek 45. člena zakona o davčnem postopku nista v neskladju z ustavo ter zavrženju pobude za oceno ustavnosti prvega odstavka 50. člena zakona o davčnem postopku	5921
3783. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja dela pravilnika o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije	5923

BANKA SLOVENIJE

3784. Sklep o dopolnitvah sklepa o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije	5924
---	------

	Stran		Stran
REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA			
3837. Sklep o imenovanju posebne Občinske volilne komisije Hodoš	5974	3798. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Grm	5939
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
3838. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za oktober 1998	5975	3799. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mirna Peč	5939
3839. Aneks h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije	5975	3800. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Otočec	5940
3840. Dogovor o ukrepih za izboljšanje organizacije dela, racionalizacije dela, zagotavljanja boljše kakovosti storitev in za doseganje večje učinkovitosti	5977	3801. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Prevole	5940
OBČINE			
GROSUPLJE			
3785. Sklep o javni razgrnitvi osnutka zazidalnega načrta Turistično oskrbovalni center TOC III	5925	3802. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Stopiče	5941
3786. Sklep o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Družbeni dom, Grosuplje	5925	3803. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarjeta	5941
GORNJI GRAD			
3841. Sklep o razpisu naknadnih volitev v Set krajevne skupnosti Gornji Grad	5978	3804. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmihel	5941
LITIJA			
3787. Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Mestne lekarne	5925	3805. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Vavta vas	5942
3788. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Bogenšperk	5928	3806. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Žužemberk	5942
3789. Sklep o toleranci pri rekonstrukciji, razširitvi in sanaciji obstoječega objekta	5929	PUCONCI	
LJUBNO OB SAVINJI			
3790. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Ljubno	5929	3807. Spremembe in dopolnitve statuta KS Bodonci	5943
METLIKA			
3791. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Metlika	5931	3808. Spremembe in dopolnitve statuta KS Brezovci	5943
MIREN-KOSTANJEVICA			
3792. Sklep o razpisu naknadnih volitev članov Sveta krajevne skupnosti Bilje	5933	3809. Spremembe in dopolnitve statuta KS Mačkovci	5944
MOZIRJE			
3793. Odlok o kategorizaciji občinskih cest v Občini Mozirje	5934	3810. Spremembe in dopolnitve statuta KS Zenkovci	5944
NOVO MESTO			
3794. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Bršljin	5937	3811. Statut Krajevne skupnosti Šalamenci	5945
3795. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Brusnice	5937	3812. Statut Krajevne skupnosti Vaneča	5949
3796. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Center	5938	3813. Sklep o razpisu referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Bokračiči	5953
3797. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Dolenjske Toplice	5938	3814. Sklep o razpisu referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Šalamenci	5954
		3815. Sklep o razpisu referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Vaneča	5955
		RADENCI	
		3816. Sklep o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Radenci	5957
		ROGATEC	
		3817. Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Rogatec	5957
		SLOVENSKE KONJICE	
		3818. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1998	5960
		3819. Odlok o turistični taksi v Občini Slovenske Konjice	5960
		3820. Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta naselja Loče – stanovanjska in obrtno servisna zazidava	5961
		3821. Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta industrijska cona Slovenske Konjice	5962
		3822. Sklep o prenosu stanovanj, poslovnih prostorov in garaž v upravljanje	5963

	Stran		Stran
3823. Sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena na področju športa v Občini Slovenske Konjice	5963	VODICE	
3824. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Slovenske Konjice za obdobje 1986–2000 in družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986–1990, dopolnjen v letih 1993 in 1994 za območje Občine Slovenske Konjice – dopolnitev v letu 1998	5964	3829. Odlok o varstvu virov pitne vode na območju Občine Vodice	5965
ŠENČUR		VRHNIKA	
3825. Razpis naknadnih volitev v Svet krajevne skupnosti Šenčur	5964	3830. Odlok o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–2000 in družbenega plana Občine Vrhnika za obdobje 1986–1990, za območje novonastale Občine Vrhnika, spremembe in dopolnitve, september 1997	5969
TRŽIČ		ZREČE	
3826. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev odloka o sprejetju ureditvenega načrta kulturnega centra v starem mestnem jedru Tržiča	5964	3831. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Zreče za leto 1998	5971
VIDEM		3832. Odlok o turistični taksi v Občini Zreče	5971
3827. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra v k.o. Podlehnik	5965	3833. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Zreče	5972
VITANJE		3834. Sklep o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi	5973
3828. Sklep o spremembi sestave Občinske volilne komisije občine Vitanje	5965	3835. Sklep o spremembi sklepa o imenovanju Občinske volilne komisije občine Zreče	5973
		MEDNARODNE POGODBE	
		49. Uredba o ratifikaciji Kopenhagenske spremembe, Kopenhagenskih prilagoditev in Dunajskih prilagoditev k Montrealskemu protokolu o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč	337

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorja Tone Dolčič – Založnik Časopisni zavod Uradni list Republike Slovenije – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava ČZ Uradni list, Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 1998 je 15.330 SIT (s prometnim davkom), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 5% prometni davek – Naročnina za tujino je 300\$ – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379/VII – Telefon direktor, sekretar, šef računovodstva 125 14 19, prodaja 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – e-mail: info@uradni-list.si – Žiro račun 50100-603-40323 – Po mnenju Ministrstva za kulturo se ta publikacija uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarifne številke 3 zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4-245/92 z dne 25. januarja 1992)